

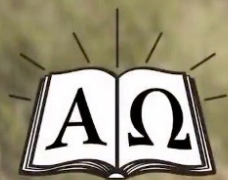
VIITORUL ASTĂZI

VIITORULASTAZI.RO

ÎNVĂȚĂȚURA PRIN PARABOLE

Brazilia martie 2019

Parminder Biant

ESCOLA DOS PROFETAS
O LIVRINHO

CUPRINS

1. Un pericol	5
2. Metodologia	20
3. Natural și spiritual	34
4. Parabole (partea întâi)	44
5. Parabole (partea a doua)	62
6. Parabole (partea a treia)	74
7. Marele test al mișcării	87
8. Balaam și parabole	99
9. 11 septembrie și Laodiceea	109
10. Idei neterminate	122

I. UN PERICOL

În prezentările pe care le voi împărtăși cu voi, voi parcurge un material fundamental cu care cred că fiecare dintre noi ar trebui să fim familiarizați, pentru a aprecia pe deplin mesajele pe care sora Tess ni le aduce. Presupun că toți suntem conștienți de perioada de timp în care trăim. Și când spun asta, mă refer în mod specific la faptul că oameni din această mișcare recunosc acum că ne aflăm în istoria Strigătului de la Miezul Noptii. Și sunt sigur că toți știți că acest termen este luat din Matei 25 versetul 6.

„Și la miezul nopții s-a făcut o strigare: Iată, vine mirele; ieșiți-i în întâmpinare.”

Acest lucru pare a fi destul de simplu până când începem să ne uităm la detalii și la implicațiile semnificației acestui mesaj, și cum înțelegem pasaje din Scriptură ca și cel din Matei 25. Nu știu de cât timp sunteți în mișcare fiecare dintre voi și cât de familiarizați sunteți cu adevărul din ultima vreme sau cu lumina nouă pe care o înțelegem, dar au avut loc schimbări în mișcarea noastră și în lume într-un ritm foarte rapid. Și mulți dintre noi nu suntem conștienți de viteza schimbării. Felul cum înțelegem unele lucruri astăzi este, într-un fel, radical diferit față de cum le înțelegeam în trecut. Totuși în ciuda acestui lucru Dumnezeu în infinita lui înțelepciune a păstrat integritatea mesajului nostru încă de la început.

În conversațiile mele cu oamenii, în ciuda a ceea ce tocmai am spus, mi se pare totuși că oamenii sunt confuzi nu doar privitor la ceea ce urmează să se întâmple dar și legat de ceea ce s-a întâmplat deja. Pentru că nu înțelegem cum ne-a condus Domnul, și nu mă refer în ultimii 30 de ani ci mă refer la ultimii 5 ani. Mulți oameni din această mișcare nu sunt conștienți de ceea ce s-a întâmplat în mișcare în ultimii 5 ani. Și spun 5 ani dar poate ar trebui să spun 7 ani pentru că au avut loc evenimente semnificative, importante în lumea din afară care au modelat această mișcare și mulți dintre noi nu suntem conștienți de aceste schimbări. Nu numai că nu suntem conștienți de ele, în sensul că nu le înțelegem, dar cred că unii dintre noi nici nu știu că au avut loc aceste schimbări. Și din cauza acestui lucru încă anticipăm schimbări în viitor, iar aceste schimbări pe care le anticipăm sau le așteptăm ne sunt împărtășite în mod incomplet, fără puncte de referință. Și de îndată ce începi să înveți utilizând această metodologie te expui pe tine și pe adunarea în care te afli la un mare pericol, pentru că nu ești sigur că ceea ce îți înveți pe oameni este adevărul. Dacă nu ești atent la materialul prezentat în special în ultimele 12-18 luni îți faci un deserviciu. Dacă aștepti să afli ce se întâmplă în viitor, când acel viitor se va întâmpla vei fi foarte dezamăgit.

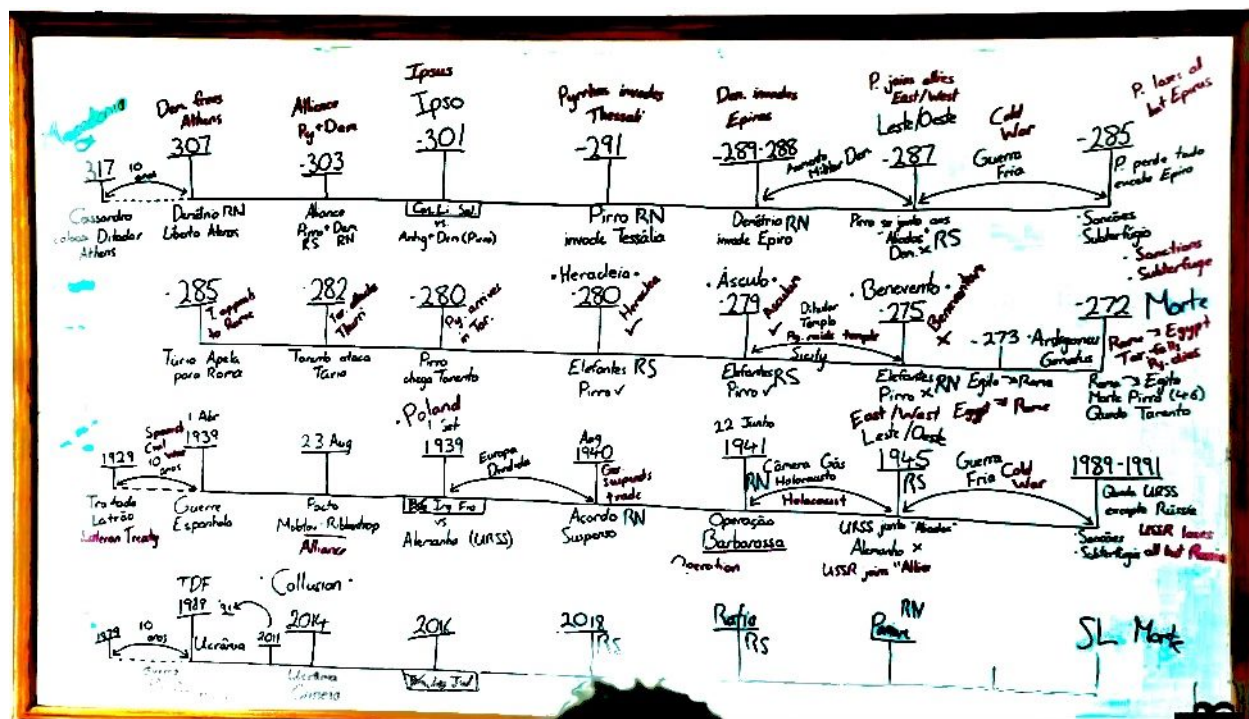
Testul pe care îl așteptăm, iar în această dimineață vorbeam de anul 2021 ca și exemplu... și sunt sigur că toți știți despre 9 noiembrie 2019, dacă nu suntem conștienți de modul cum ne-a condus Dumnezeu până în acest punct, orice cunoștință despre viitor va fi în zadar. Și prea mulți dintre noi, intelectual și experiențial trăim în acel vacuum, gol sau lipsă. Viața continuă normal, aparent normal pentru prea mulți dintre noi. Versiunea noastră pentru profeția de la sfârșitul timpului, în multe feluri, este o falsă reprezentare a

acelor evenimente. Și spun că este falsă chiar și pentru oameni din această mișcare, chiar și pentru persoane care sunt în această mișcare de mult timp. Ne ținem strâns de anumite concepții greșite, chiar și de idei false care sunt pe cale de a fi măturate. Și trebuie să ajungem să ne separăm de aceste idei false.

Fiecare dintre noi înțelege că dacă te ții strâns de păcat și păcatele noastre sunt măturate vei fi măturat împreună cu ele. Sper că înțelegeți conceptul legat de păcatul strămoșilor noștri. Câteodată ne folosim de această exprimare în contextul păcatului profetic, un termen care este folosit adesea în această mișcare. Și este folosit pentru a exprima ideea că adventismul și-a pierdut direcția. Nu înțelegem mesajul care ne-a fost încredințat de către strămoșii noștri. Și motivul pentru care nu înțelegem mesajul advent este pentru că, cu decenii în urmă, în mod progresiv, a avut loc un atac sistematic asupra acestei biserici. Forțele răului au început să-și consolideze puterea. Au început acea lucrare de consolidare cu peste 220 de ani în urmă. Și chiar dacă Dumnezeu făcea o lucrare pentru poporul său, Satana în mod ascuns prin mai mulți oameni din biserica lui Dumnezeu le dirija deja lucrarea pentru a doborî această mișcare. Și a avut parte de succes. Astfel am ajuns în istoria noastră crezând că de 30 de ani încoace facem o mare lucrare așa cum și milleriții credeau că fac o mare lucrare. Dar acum are loc o conștientizare crescândă pentru mulți oameni gânditori din această mișcare că nu totul este corect.

Mă voi exprima în alt mod. Ne aflăm în timpul mesajului Strigătului de la Miezul Noptii. După cum spune este un strigăt pentru ca oamenii să se trezească din condiția lor păcătoasă. Și mulți spun: “Noi suntem treji. Suntem gata pentru apropiata revenire a Domnului.” Poate te gândești la asta ca fiind 9 noiembrie. Totuși mulți dintre noi, după cum spuneam la începutul acestei prezentări, mulți dintre noi nu înțeleg ce s-a întâmplat în ultimii 5 ani, iar eu sugerez că concluzia ar fi că majoritatea oamenilor din această mișcare nu sunt pregătiți sau nu sunt gata pentru 9 noiembrie. Oriunde mă duc oamenii sunt conștienți de această dată care urmează și ei se întreabă: “Ce anume ar trebui să fac ca să fiu pregătit?” Problema este că nu poți să faci nimic pentru a fi pregătit, ești fără speranță dacă nu te întorci ca să vezi cum Domnul a modelat circumstanțele din lumea întreagă și din biserică și cum aceste lucruri ne afectează pe noi. Problema pe care o întâlnim, cel puțin problema pe care o văd eu este că mulți dintre noi nu știu cum să facă asta. Pare un exercițiu destul de simplu, adică pur și simplu să te întorci în istorie, să vezi niște lucruri și să presupui că obții înțelegere legat de ceea ce se întâmplă. Dar chestiunea e că nu este chiar atât de simplu, pentru că ceea ce crezi că vezi cu ochiul tău s-ar putea să nu fie exact ceea ce se întâmplă.

Să reformulez. Poți citi ziarele dar asta nu înseamnă că și înțelegi ce spun ele. Trebuie să avem o înțelegere profetică a ceea ce se întâmplă în lume. Și avem un timp foarte limitat pentru a câștiga această înțelegere. Și ceea ce ne împiedică în a face aceste mari eforturi, nu este faptul că ar fi prea multă informație. Dacă vă uitați la acea tablă puteți vedea că este destul de ocupată. Și ce vedeți acolo este doar o mică parte a acestui studiu. Și oamenii încep să devină copleșiți, pentru că ei se gândesc că nu au cum să asimileze atât de multă informație, să o înțeleagă și apoi să o împărtășească.

Și poți ajunge să spui că nu ești suficient de inteligent, dar ceea ce vreau să spun este că nu asta este cea mai mare problemă. Dacă crezi că aceea este o mare problemă, este una mai mare. Și problema mai mare este că trebuie să ne dezvățăm. Chiar lucrul pe care îl spunem adventiștilor să-l facă, că trebuie să se dezvețe de multe lucruri, eu sugerez azi aici că și noi trebuie să ne dezvățăm de lucruri. Pentru că multe din lucrurile de care îi acuzăm pe frații noștri le putem numi crime, dar noi comitem aceleași crime, facem aceleași greșeli, ne aflăm în aceeași încurcătură. Și motivul pentru care ne este greu să credem lucrul acesta este pentru că noi credem că Dumnezeu ne-a chemat din această condiție păcătoasă. Când spun condiție păcătoasă, poate ar trebui să o numesc captivitate/ robie, amăgire, sau aș putea folosi un cuvânt cu care sunteți mai familiarizați, Apocalipsa 3:14 și mai departe, condiția laodiceană. Trebuia deja să fii ieșit din această condiție până acum, dar mulți încă nu au ieșit. Și motivul acestui lucru este pentru că nu înțelegem cât de pătrunzătoare, cât de atotcuprinzătoare, cât de multe implică această condiție. Ea acoperă multe fațete, nu doar starea noastră fizică ci și spirituală și mentală.

De prea mult timp suntem pe loc repaus, liniștiți, gândindu-ne că Dumnezeu a condus această mișcare, ceea ce bineînțeles a și făcut, dar nu este suficient. Pe măsură ce ajungem la evenimentul culminant la care ne așteptăm, evenimentul pe care îl anticipăm cu toții, ne găsim acum nepregătiți. Întrebarea este: De ce? De ce ne regăsim într-o asemenea condiție? O poziție de slăbiciune, de nesiguranță, de teamă. Putem găsi câteva motive pentru a da vina pe oameni, cu siguranță ne putem învinovății pe noi înșine, putem să ne întoarcem la trecutul recent și să vedem clar cum oameni din această mișcare au respins direcția în care Domnul dorea să ne conducă. Și acest lucru are consecințe. O consecință poate fi că nu suntem pregătiți astăzi. Poate că putem da vina pe altcineva. Cu siguranță îl putem învinovăți pe Dumnezeu, dacă conceptualizăm în acest mod. Și sper că

toți realizăm că evanghelia veșnică este un mesaj de testare în trei pași care dezvoltă și apoi produce două clase de oameni. Și dacă credem cu adevărat asta, atunci ar trebui să fim siguri că ne aflăm acum într-o perioadă de test. Sper că putem vedea lucrul acesta. Problema este că suntem în acest test deja de 5 ani. Și de fapt acest test a început cu 7 ani în urmă, în 2012, care ne aduce apoi în 2014, 2016, 2018 și ne găsim acum aici astăzi. Mulți dintre noi am fost ignoranți cu privire la faptul că în tot acest timp am fost într-o perioadă de test. Și am dat greș întotdeauna la aceste teste. Dar în oricare situație te-ai afla, fie ești în situația în care nu ai știut de aceste teste, fie le-ai căzut, trebuie să ți se spună că ești în pericol de moarte pentru că acest mesaj este de viață și de moarte. Și fiecare dintre noi știe că judecata începe mai întâi de la casa lui Dumnezeu. Dacă crezi că această mișcare este biserica triumfătoare atunci știi că judecata începe mai întâi cu noi.

Petru ne spune... nu vrea să ne spună în mod direct dar spune că dacă doar câțiva dintre voi vor fi salvați ce speranță este pentru restul poporului? Nu ne place să aplicăm aceste versete la noi înșine dar ar trebui să facem asta. Mulți dintre noi, dacă nu suntem atenți, suntem pe cale de a fi măturați. Și oricare poziție deții în această mișcare nu ești salvat/ mântuit. Unica siguranță este că trebuie să strigi, să dai acel sunet de trâmbiță care sună chiar acum. Iar acea trâmbiță sună deja de luni de zile. Oamenii încă nu sunt conștienți de ceea ce trebuie să creadă și de ceea ce ar trebui să-i învețe pe alții.

Așadar în această săptămână, după cum am menționat deja, nu este intenția mea să vorbesc despre mesajul în sine a Strigătului de la Miezul Noptii. Las această lucrare altora s-o facă, dar cred că este important pentru noi să înțelegem metodologia care este temelia acestui strigăt. Nu vă spun aceste lucruri pentru că nu le știți ci vi le spun pentru că le știți. Ceea ce încerc să fac este să vă reamintesc, să clarificăm puncte despre care trebuie să fim siguri. Problema este că în multe feluri am fost foarte leneși. Să clarific ce vreau să spun prin leneși. Este un termen pe care l-am folosit adesea. Și când eu folosesc acest termen, ideea pe care vreau să o portretizez când spun că suntem leneși, este faptul că suntem neglijenți în modul cum manevrăm aceste adevăruri pe care ni le-a dat Dumnezeu. Ne-am născut cu acest obicei rău, este ereditar. Strămoșii noștri, milleriții, ne-au dat acest obicei rău. Și când această mișcare s-a născut, în 1989, ne-am născut cu acest obicei. Ce vreau să spun cu asta? Vă voi da un exemplu. Deschideți la Habacuc 2:2. Ca și milleriții abordăm versetele având o mentalitate similară. Dacă am fi milleriți am citi acest verset...

„Și Domnul mi-a răspuns și a zis: Scrie viziunea, lămurește-o pe table ca să fugă cel ce o citește.”

...Citim acest verset și luăm cuvântul table și îl schimbăm în tablă. Și credem că facem o treabă foarte bună. Spunem despre această hartă că împlinește acest verset și trecem mai departe. Pur și simplu bifăm Habacuc 2:2. Și ce urmează să se întâmple? Acel verset se va întoarce să ne muște și să ne zguduie din temelii, pentru că nu l-am citit cu atenție. Pentru că știm că versetul 2 nu vorbește doar despre table la plural, de asemenea vorbește despre un timp de întârziere, de așteptare. Noi, ca și ei, suntem leneși, neatenți. Nu am citit cum trebuie, presupunem lucruri. Abordarea noastră față de studiul Bibliei nu este atentă, minuțioasă. De fapt acest obicei rău, am spus deja că ne naștem cu el. Și înțelegem despre natură și creștere. Deci ne-am născut cu această condiție dar ar fi trebuit să fim educați să ieșim din ea, să o părăsim. În anumite feluri am ieșit afară din ea dar

metodologia pe care eram obișnuiți să o folosim pentru a face lucrul acesta, este acum pusă sub semnul întrebării. Nu este pusă la îndoială de către biserică sau de lume, ci este pusă la îndoială de oameni care gândesc în această mișcare. Și ce este ceea ce descoperim? Descoperim că unele dintre preocupările pe care le-au avut oameni din afara acestei mișcări cu privire la noi, erau valide. Și devine un exercițiu dureros, acela de a ne recunoaște greșelile și de a merge mai departe. Dar ce este și mai dificil nu este să spui: “îmi pare rău” ci să înțelegem cine suntem.

Dumnezeu ne-a condus în ultimii 30 de ani cu aceste concepții greșite. Am fost noi amăgiți? Este această mișcare pe cale de a se sfârși? Suntem noi ca niște fanatici care se ridică și după aceea mor? Trebuie să găsim răspunsuri pentru noi înșine. Voi trebuie să găsiți răspunsuri pentru voi înșivă. Ajungem într-un timp unde fiecare dintre noi va trebui să stea pentru sine însuși. Și dacă credeți că asta se va întâmpla după 9 noiembrie, o să vă sparg bula în care vă aflați, pentru că trebuie să stați pentru voi înșivă acum, pentru a vă decide pentru voi înșivă ce se întâmplă, ce s-a întâmplat, pentru a vă putea pregăti personal pentru încheierea timpului de probă la 9 noiembrie. Motivul pentru care nu este atât de ușor precum ați crede este pentru că metodologia pe care am avut-o, și pe care o folosim în prezent, din mai multe puncte de vedere nu este corectă. Trebuie explicată și corectată.

Ne aflăm acum în mișcarea noastră într-un timp în care avem două metodologii, două metodologii care sfârșesc în a produce două mesaje. Fiecare dintre noi trebuie să cunoască, conform cu Ioan cap. 10, glasul Păstorului. Dacă ați auzit mesajele din această săptămână, comparați ceea ce auziți cu înțelegerea voastră actuală. Și dacă vedeți un conflict ar trebui să fiți în gardă, ar trebui să începeți să vă gândiți unde este problema: în ceea ce auziți sau în gândurile și ideile pe care le-ați adus cu voi în această tabără? Folosiți-vă timpul în această săptămână conversând cu oamenii și faceți-i să vă răspundă la întrebări. S-ar putea să fie ultima oportunitate pe care o aveți să vorbiți cu oameni din această mișcare care au o înțelegere sau măcar o opinie a ceea ce se întâmplă în lume. Nu știm ce ne aduce viitorul. Poate nici nu va mai fi o astfel de întâlnire de tabără în Brazilia.

Știm că în toată lumea sunt bariere de limbaj. Vreau să vă reamintesc, dar poate nici nu e o reamintire, poate că nici nu știți. Lucrarea din America de Sud crește exponențial. Nu doar aici ci și în continentul Africii. Chiar și în Europa, care este relativ moartă, chiar și acel loc crește. Și pe când numărul crește suntem confrunțați cu realitatea că nu avem suficienți învățători. Astfel că se trage de noi. Poate nu vei mai avea o altă oportunitate, cel puțin înainte de noiembrie, de a avea o astfel de confruntare cu profesori experimentați cu care să conversezi față către față. Avem 5 zile și oamenii de aici sunt aici pentru a vă sluji. Nu doar pentru a vă împlini nevoile fizice ci și cele spirituale. Vă datorati vouă înșivă să căutați acești oameni și să-i faceți să vă răspundă la întrebări, așa cum o pot face ei. Astfel că vă rog să nu pierdeți timpul aici.

Dacă aș folosi un singur cuvânt care să fie temelia mesajului Strigătului de la Miezul Noptii aș spune că este cuvântul “parabolă”. Dacă ați ascultat prezentări, în mod special cele pe care eu le-am susținut de-alungul ultimilor 2 ani, poate chiar de mai mult timp, știți că folosesc acest subiect al învățării prin parabole. Acest subiect a devenit o parte importantă a prezentărilor mele.

Ca și voi, nu mă așteptam ca Strigătul de la Miezul Noptii să apară așa de nicăieri. Acest strigăt i-a luat pe toți prin surprindere. Nu lăsați ca acest adevăr să vă scape. Motivul pentru care spun lucrul acesta este pentru că oameni din această mișcare, foarte recent, au făcut studii, au prezentat mesaje care păreau să prezică când avea să vină mesajul Strigătului de la Miezul Noptii. Și acest mesaj i-a luat prin surprindere. Pe toți ne-a luat prin surprindere. Dar văzând cum acest strigăt s-a dezvoltat în ultimii 2 ani, poate nici nu știți că se află în această mișcare de 2 ani pentru că nu v-a spus nimeni. Pe măsură ce acest strigăt s-a dezvoltat, acest mesaj, pentru a ne rafina, a ne dezvolta și a ne pregăti pentru 9 noiembrie, pentru mine a fost interesant să văd cum a fost finisat și dezvoltat utilizând învățătura prin parabole. Învățătura prin parabole este ceea ce definește cu adevărat acest mesaj. Acest mesaj fiind Strigătul de la Miezul Noptii, Daniel 11:40-45, cu cât te uiți mai mult cu atât mai mult vezi parabole peste tot. Problema este că suntem asemenea copiilor. Când ne este introdus un subiect de matematică, putem lua piese cum sunt acestea, le unim și credem că suntem buni la matematică.

Dar știm cu toții, pentru că suntem adulți, că acesta este doar începutul educației noastre. Noi suntem astfel în înțelegerea noastră despre parabolă. Suntem precum copiii la școala primară/ elementară și construim blocuri crezând că știm ce sunt parabolele. Vreau să începem să vedem că parabolele sunt mult mai sofisticate, mult mai complexe decât realizăm la prima vedere.

Aceia dintre voi care ați fost la școala de profeție... s-au făcut multe studii despre asta, cred că deja ne apropiem de 40 de ore de material despre acest subiect în acest trimestru. Și ceea ce am încercat să facem este să abordăm studiul mesajului nostru din perspectiva parabolelor. Cum sunt folosite și impactul pe care le au asupra gândirii noastre. Nu pot să vă încurajez îndeajuns pentru a vă uita la acele prezentări. Dacă nu v-ați uitat vă faceți un mare deserviciu. Vă schilodiți singuri, este ca și cum v-ați scoate singuri un ochi în mod deliberat. Știu că toți suntem ocupați, facem un material de 3 ore pe zi. Dar știți ce? După noiembrie nu vă va fi de mare folos. Fiecare dintre noi trebuie să decidă cât de importantă este viața veșnică. Dacă credeți că este importantă vreau să vă spun direct acum că dacă nu țineți pasul cu prezentările pe care le facem la această școală și nu înțelegeți engleza foarte bine și vă limitați la materialul în portugheză, dacă nu vă uitați la aceste ore

de clasă, aceste studii, sunteți într-un pericol de moarte. Pentru că sunt aproape sigur că aveți idei greșite legat de cum arată sfârșitul lumii. Vreau să vă spun direct pe față, veți muri. Vei muri dacă nu ții pasul cu studiile pe care le facem și dacă nu începi să devii un adventist gânditor. Viața ta este la fel de ocupată, aglomerată, ca și a mea. Și eu am griji ale acestei vieți ca și tine dar curând aceste lucruri vor trece pentru totdeauna și nu vor părea importante.

Începând această săptămână cu o introducere a prezentărilor mele, vreau să vă avertizez în maniera cea mai puternică pe care o pot face. Vă rog să nu găsiți nicio consolare, niciun confort, doar pentru că vă aflați în această mișcare. Pentru că nu există. Mulți oameni din această mișcare au fost deja măturați. Și deja ne aflăm în mijlocul unei zguduirii. Mult mai mulți dintre noi vor fi măturați. Treziți-vă, avem luni la dispoziție. Vroiam să spun: Treziți-vă înainte ca lucrurile să devină serioase, dar ceea ce ar trebui să spun este că vei ajunge într-un moment în care nu te vei putea recupera niciodată, nu vei mai putea să-ți schimbi deciziile. Nu vreau să sperii oamenii în mod nenecesar dar trebuie să fim treziți și să ni se spună. Străduiește-te să înțelegi noile adevăruri pe care le predicăm și regulile care le protejează pentru a te putea despărți de păcatele părinților tăi, păcate de care ne prindem mulți dintre noi.

Vreau să ne uităm la cuvântul “parabolă”. Acest cuvânt apare de multe ori în Biblie, atât în Vechiul Testament cât și în Noul Testament. Poate cel mai faimos pasaj la care am putea merge, să nu deschideți acolo, ar fi Matei cap. 13. Ellen White comentează acest pasaj și spune că este prima dată când Isus începe să vorbească în parabole. Suntem cu toții familiarizați cu predica de pe munte, Matei 5, 6 și 7. Este o carte scrisă numai despre asta: *Cugetări de pe muntele fericirilor*. Mai este și o altă predică, predica de pe malul mării, Matei 13. Isus s-a dus în Galilea și își va începe lucrarea acolo și vedem o schimbare semnificativă în direcția mesajului Său, în metodologia pe care o folosește. Și o înțelegere îndeaproape a acestor schimbări, ne poate ajuta să înțelegem ce semnifică pentru noi parabola astăzi. Ceea ce vreau să facem mai întâi este să ne uităm la cuvântul în sine, să încercăm să înțelegem cuvântul din perspectiva unui dicționar. Așadar ne uităm la cuvânt în greacă, pronunția mea în limba greacă nu este foarte bună. Cuvântul în sine este “parabole” și dacă ai o Biblie digitală poți verifica asta. Este legat de un număr din Concordanța Strong, G3850. Acest cod poate să vă fie de folos. G3850.

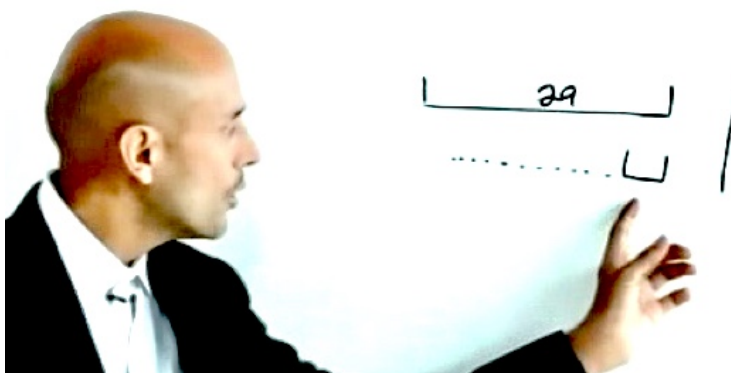
3850. παραβολή **parabōlē**, *par-ab-ol-ay*; from 3846; a *similitude* (“parable”), i.e. (symbol.) *fictitious narrative* (of common life conveying a mor.), *apothegm* or *adage*:— comparison, figure, parable, proverb.

Și acest punct în istoria noastră, această apropiere de închiderea timpului de probă, fiecare persoană din această încăpere, fie ești mai în vârstă, fie ești tânăr, folosind bunul simț cu toții trebuie să știm cum să folosim o Biblie digitală sau să avem acces la un lexicon, un material cu care să te consulți, pe suport de hârtie, și toți ar trebui să știți ce înseamnă

acel cod, G3850. Dacă nu știți ce înseamnă asta vă rog să ridicați mâna. Aproximativ 15% din această adunare nici măcar nu știu ce înseamnă acest număr. Nu știu care este motivul pentru asta. Poate ești nou-nouț și pentru prima dată ai venit în această mișcare, poate ești nou-venit în adventism, dar pentru mine aceasta este o critică fie la adresa pastorului tău din partea Conferinței sau prezbiterului bisericii tale care nu te-au învățat acest lucru; sau o critică la adresa acestei mișcări, la adresa profesorilor/ învățătorilor din această mișcare, dacă nu te-au învățat aceste lucruri. Și-mi pare rău că sunt oameni în această întâlnire de tabără care nu știu ce înseamnă aceste lucruri. Dacă ai ridicat mâna, ceea ce sugerez eu este ca până la sfârșitul zilei de azi să găsești pe cineva din această adunare care să stea împreună cu tine timp de 5 minute și să îți explice. Pentru că într-adevăr trebuie să cunoști uneltele cu care să lucrezi.

De obicei nu ofer povestiri personale dar voi face lucrul acesta acum. Și sper să rezoneze cu unele persoane de aici. Și spun asta doar datorită răspunsului pe care l-am primit. Presupun că persoanele care au ridicat mâna sunt noi în această mișcare. Povestea aceasta nu este despre mine. Era o întâlnire de tabără la care se afla și fratele Jeff, dar el nu se afla în încăpere. Făceam o prezentare și fratele Jeff încă nu ajunsese și era cineva în adunare care era nou. Când spun nou gândiți-vă că era în mișcare cam de 12 luni, poate chiar mai mult. În ziua de azi dacă ești în mișcare de 12 luni ești veteran. 12 luni este un timp îndelungat. Această persoană era în mișcare de mai mult de 12 luni și încă credea că este nou-nouț în mișcare. Era o sesiune de întrebări și răspunsuri, și s-a pus următoarea întrebare: „Cum se poate pregăti cineva care este nou? Pentru că nu este suficient timp.” Amintiți-vă toate acele date. Poate că nu știți despre ce vorbesc ele, poate nici nu știți ce înseamnă Alfa și Omega. Dacă ați fost prezenți ieri la prezentarea de deschidere, poate arăta confuz, oamenii se simt neajutorați și vor consolare, vor un mesaj care să-i consoleze. Și m-au întrebat pe mine, ceea ce a fost o mare greșeală, pentru că sunt ultima persoană care să ofere consolare cuiva. Deci acestei persoane relativ nouă îi era milă de el însuși iar ceea ce aștepta de la mine era să-i spun că totul va fi bine. Iar acesta a fost răspunsul meu: Ia-l pe acest uriaș, fratele Jeff, și compară-te cu el. Ești un om micuț în ceea ce privește înțelegerea acestui mesaj. Și fratele Jeff are 29 de ani în plus, un avans de 29 de ani comparativ cu tine. Poate nu va funcționa această ilustrare foarte bine, dar iată linia de sosire, iar fratele Jeff fuge de mult timp. Iar acum voi face invers. Această persoană a parcurs această distanță mică, comparativ cu fratele Jeff. Fratele Jeff este aici de 30 de ani, voi scrie 29 de ani și mai are un an de parcurs. Iar această persoană era de un an și jumătate. Bineînțeles că el a venit în mișcare aici, spre sfârșitul liniei, dar și el trebuie să înțeleagă materialul, nu-i așa? Trebuie să înceapă cu începutul. Vine cineva în mișcare, ce îl vei învăța? Liniile de reformă sau Daniel 11:40-45. Lucrurile de bază. Asta învața această persoană, încerca să prindă din urmă, astfel că o punem aici. Puteți vedea conceptul? Ce încearcă el în mod disperat să facă? Să prindă din urmă. Trebuie să prindă din urmă 28 de ani de istorie sau de experiență. Cine poate să facă lucrul acesta? Cine poate să prindă din urmă 28 de ani de experiență? Nimeni nu poate. Totuși Biblia ne spune să răscumpărăm timpul, adică să cumpărăm înapoi timpul. Cine este suficient de bogat aici ca să cumpere 27 de ani și jumătate de experiență? Toți suntem.

Ceea ce încercam să-i explic acestui frate era că modelul lui era greșit. Ceea ce i-a luat fratelui Jeff decenii ca să învețe, lui i se cere să învețe nu doar în câteva luni, în unele cazuri în doar câteva zile, iar în unele cazuri e vorba de minute. Și ceea ce am încercat să-i arăt era că dintre acești doi oameni, unul este în dezavantaj. Cine este acesta? Fratele Jeff este cel în dezavantaj, nu acest tânăr care este o foaie de hârtie curată, albă. El nu are nevoie de o gumă de șters pentru a șterge anumite lucruri, pentru că știți că este destul de greu să vă ștergeți din minte lucruri. Și am spus că ceea ce trebuie să realizeze este că nu se află cu 27 de ani jumate în urmă. Ei de fapt se află la același nivel. Iar acest trecut devine irelevant. Așadar fiecare dintre noi, chiar dacă doar ai fost invitat aici astăzi la această întâlnire de tabără, și auzi glasul lui Dumnezeu vorbindu-ți, trebuie să știi că acesta ești tu.

Și te afli în același loc unde ne aflăm cu toții. Deci nu te uita la timpul tău limitat, nu te uita la faptul că te afli de puțin timp în această mișcare și să nu crezi că doar pentru că te afli în această mișcare ești în siguranță. Revenim la istorisirea mea. Adunarea în care eram nu era atât de mare ca cea de aici. Întâlnirea se încheiase, m-am dus la acest frate și el a izbucnit în lacrimi. Iar eu încercam să-l consolez. Pentru că a realizat pentru prima dată pericolul în care se află, că nu se poate ascunde în spatele liderilor acestei mișcări, că trebuie să ia decizii pentru el însuși și că nu se află în dezavantaj. Mai presus de toate el nu se poate scuza pentru înțelegerea lui limitată. Astfel că aș vrea să vă încurajez sau mai bine zis să vă descurajez, dacă vă simțiți descurajați legat de ceea ce tocmai am spus, dar toți trebuie să știți, până la sfârșitul zilei de azi, ce înseamnă G3850 și cum funcționează, ce este un lexicon, cine a fost Strong, cum funcționează acest cod. Este mult mai greu pentru voi pentru că mulți dintre voi nu puteți vorbi, nu știți limba engleză. Dar noi acum vorbim de limba greacă. Și nu aveți această codificare, cel puțin nu vă este pusă la dispoziție în portugheză. Nu voi explica cum funcționează acest sistem. Vă rog să luați acest lucru ca un fapt.

[n.tr.]

Strong, James: *Concordanța Biblică Exhaustivă Strong's*. New York: presa Abingson-Cokesbury, 1890.

După expirarea originalului drept de autor (copyright), *Concordanța Biblică Exhaustivă Strong's* actualmente este publicată de diferite edituri, atât în ediții cu coperti moi cât și cu coperti tari. Este posibil ca unele ediții în coperti moi să nu conțină întregul text original.

Am amintit ediția originală din cauză că este ediția pe care o am și pentru că este completă. Mi-am cumpărat exemplarul meu cu \$9,50 într-un magazin de cărți folosite prin anii 1960, pe când eram încă student la colegiul biblic, și încă îl folosesc.

Motivul pentru care această concordanță este numită exhaustivă (completă) este că include (sau cel puțin se presupune că include) fiecare cuvânt al bibliei în limba engleză care se găsește în traducerea King James. Ca în toate concordanțele, cuvintele sunt în ordine alfabetică.

Această concordanță nu este cea mai utilă doar pentru faptul că include fiecare cuvânt din Biblie, ci și pentru că acordă cititorului care nu știe limba ebraică sau greacă acces la informații despre cuvintele ebraice sau greci care se ascund în spatele fiecărui cuvânt în limba engleză din traducerea King James.

De exemplu, dacă veți căuta cuvântul "love" (dragoste), veți observa că trimerile încep cu pagina 637 și continuă până la pagina 638. După fiecare trimer veți vedea un număr. Toate numerele după trimerile din Vechiul Testament fac referință la dicționarul ebraic sau haldeu de la sfârșitul concordanței. Toate numerele după trimerile din Noul Testament fac referință la dicționarul grecesc de la sfârșitul concordanței. Dacă veți cauta aceste numere în dicționarul corespunzător, veți găsi informații despre cuvântul ebraic, aramaic (haldeu) sau grec din spatele traducerii în limba engleză.

Pentru a exemplifica mai bine: dacă doriți mai multe informații despre primul cuvânt grecesc tradus "dragoste" din Noul Testament, veți observa în coloana dreaptă la pagina 637 că prima apariție a acestui cuvânt în Noul Testament este Matei 5:43. Numărul de după această trimer este 25, asta însemnând că James Strong a acordat numărul 25 cuvântului grecesc tradus "dragoste". Dacă veți căuta numărul 25 în dicționarul grecesc de la sfârșitul concordanței, veți vedea cuvântul tipărit în litere grecești. Immediat după literele grecești, cuvântul este transcris în litere englezești. (Transliterația este procesul trecerii unui cuvânt dintr-o limbă în alta folosind litere care reprezintă sunete echivalente). În acest caz, cuvântul grecesc cu numărul 25 este tradus *agapao*, litera "o" fiind pronunțată lung pentru a reprezenta grecescul omega. Immediat după cuvântul transcris apare pronunția fonetică a cuvântului în litere englezești; apoi este indicată posibila origine a cuvântului. În cazul nostru, *agapao* probabil provine din *agan*, care înseamnă "mult". Există și posibilitatea ca *agapao* să fi fost derivat din ebraicul *agab*, care înseamnă "a găfăi", "a zvâcni" sau "a iubi" (senzual). Vezi apoi de exemplu numărul 5689 în dicționarul ebraic. Știm că 5689 este în dicționarul ebraic pentru că nu este scris în cifre cursive. Dacă ar fi fost cursive, s-ar fi referit la dicționarul grecesc. Următoarea notă arată semnificația grecescului *agapao*, care înseamnă "a iubi" (în sens social sau moral).

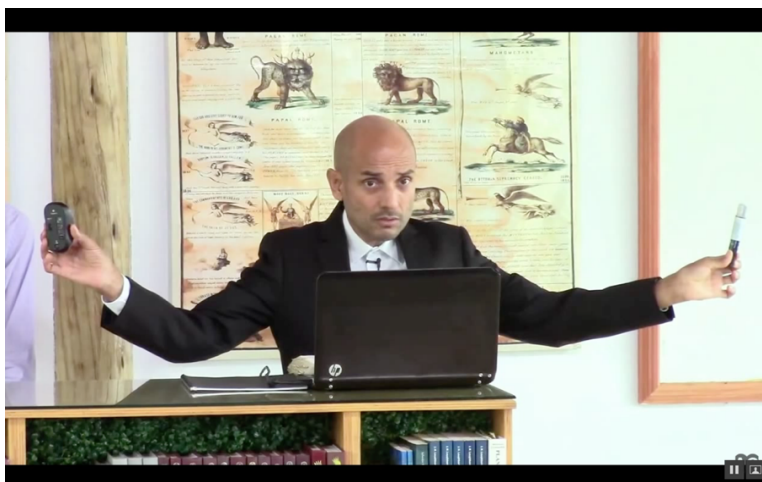
Nota de alături reprezintă diversele moduri în care cuvântul *agapao* a fost tradus în versiunea King James. Uneori este tradus ca și "beloved" (preaiubit), alteori "love" (dragoste) sau "loved" (iubit). Ultima notă face o comparație între *agapao* și 5368, care (pentru că este scris în litere cursive) reprezintă alt cuvânt din dicționarul grecesc. Numărul 5368 este *phileo*, un alt cuvânt grecesc pentru "dragoste" cu altă însemnătate.

http://www.christen-online.at/ro/5/hermeneutica_capitol03.docx]

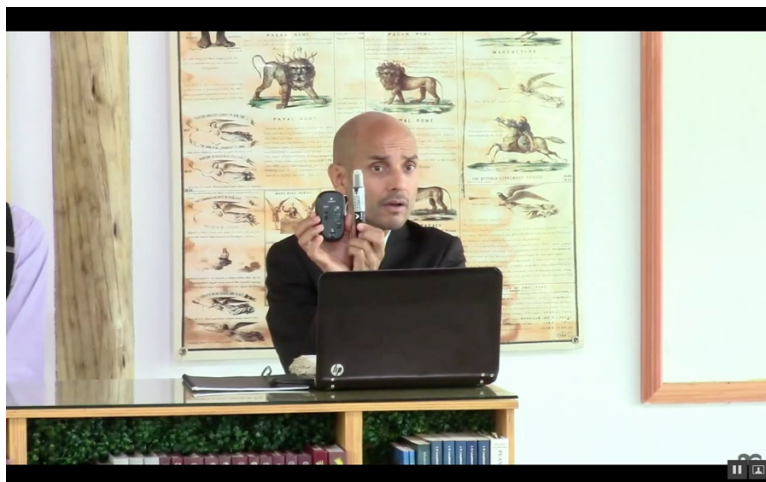
Acest cuvânt "parabolă" în Noul Testament provine dintr-un cuvânt grec. Și vă voi da o definiție de bază, elementară, a ceea ce înseamnă. Înseamnă similitudine sau similar, asemănător. Și imediat ce ne gândim la similar deja știi că vorbești despre două lucruri. Vreau să ținem minte acest concept de „două lucruri”. Acesta va fi unul dintre adevărurile fundamentale, lucrurile fundamentale pe care trebuie să le înțelegi când începem să vorbim

despre mesajul Strigătului de la Miezul Noptii. Fără a înțelege acest concept al similitudinii, nu poți înțelege, sau te-ai lupta, te-ai sforța să înțelegi conceptul despre care se va vorbi în această tabără de către sora Tess.

Iată un alt mod de a privi asta. Este o poveste, poate fi reală precum povestea bunului samaritean, poate fi o ficțiune sau o poveste ireală, precum povestea lui Lazăr și a omului bogat. Nu contează dacă este reală sau ficțiune. Ceea ce este important la parabole este că vorbesc despre lucrurile comune ale vieții. Adesea oferă o poveste a vieții. Și acest concept al povestirii din viața comună este important când începem să ne gândim cum sunt folosite parabolele. Așadar similar, este această idee a lucrurilor care vin laolaltă. Un măr este similar cu o banană. Care este similitudinea/ asemănarea dintre acestea două? Nu au aceeași formă, nu au aceeași culoare, au gust diferit, deci ce este similar? Amândouă sunt fructe. Este un principiu important. Când începi să te gândești la parabole, trebuie să începi să te gândești la două concepte. Care sunt acele două concepte? Amândouă sunt fructe, ceea ce înseamnă că sunt la fel. Dar unul are formă de sferă, iar celălalt are formă oblică. Unul este roșu iar celălalt galben. Unul este dulce, celălalt acid. Sunt la fel dar de asemenea sunt diferite. Trebuie să conceptualizăm aceste două idei în același timp. Arta, știința din spatele învățării prin parabole este de a fi capabil să descifrezi în oricare situație ceea ce cauți. Când avem două obiecte trebuie să te uiți după două lucruri: ce este similar și ce este diferit. Și apoi îți începi călătoria de a înțelege ce învață acest model sau parabolă. Și nu este atât de simplu, nu este atât de ușor. Acestea sunt unelte de prezentare. Pentru că s-ar putea ca asta să nu fie lecția pe care trebuie să o înveți. Poate ceea ce trebuie să înveți este semnificația diferențelor, nu asemănările. Poate trebuie să înțelegi ambele lucruri în oricare situație. Iar apoi începi să vezi că aceste idei nu sunt chiar atât de simple. Oferind o definiție mai tehnică, parabola înseamnă a plasa un anumit lucru lângă un alt lucru, a duce lucrurile laolaltă. Are logică? Sunt două lucruri. Este aceasta o parabolă?

Nu. Puteți vedea asta? Deci aceste două lucruri nu reprezintă o parabolă dar în clipa în care fac acest lucru, este acum o parabolă?

Da. Aceasta este definiția parabolei, să aduci lucrurile unul lângă celălalt. Acum iscusința pe care o ai este de a observa acest lucru. De cele mai multe ori nu observăm asta. Să vă dau un exemplu cu care suntem toți familiarizați. Sau poate nu suntem. Să mergem la cartea Ioel. După aceea vă voi da un exemplu cu care sunteți familiarizați. Este un exemplu foarte simplu. Ioel capitolul 1 versetul 4. Vom citi. „Ceea ce a lăsat forfecarul a mâncat lăcusta. Și ceea ce a lăsat lăcusta a mâncat mușța, și ce a lăsat mușța a mâncat omida.”

Putem vedea vorbindu-se despre patru insecte iar aceste patru insecte sunt pe cont propriu, sunt separate, nu sunt parabole. Dar dacă mergem la versetul 5... Vom citi.

„Treziți-vă bețivilor și plângeți! Și urlați toți băutorii de vin din cauza vinului nou pentru că este stârpit din gura voastră.”

Sărim la versetul 7.

„El mi-a risipit via și mi-a copt smochinul. L-a curățat de tot și l-a lepădat. Ramurile lui au devenit albe.”

Deci ceea ce am sunt patru insecte și am acest copac. Acestea sunt două lucruri separate, care nu sunt conectate. Și ce fac aceste insecte? Zboară sau se târăsc către copacul meu. Acum pun împreună, aduc laolaltă aceste două lucruri. Iar când pui laolaltă două lucruri știi că te afli pe teritoriul unei parabole. În mod normal modul în care abordăm cartea lui Ioel aici, când ne uităm la parabole, ne uităm într-o manieră foarte superficială. Să vă spun cum facem în mod normal asta. Aceste insecte din versetul 4, ce au făcut ele? Au zburat sau s-au târât către copacul meu. Și au început să-l mănânce. Deci vedem o interacțiune între aceste două. Dar dacă mergem la versetul 6... Citim.

„Căci o națiune s-a ridicat asupra țării mele, puternică și fără număr, a cărei dinți sunt dinți de leu și are măselele unui leu mare.”

În mod normal modul cum abordăm noi o parabolă, este că spunem că aceste insecte, ce sunt? În versetul 6... În versetul 4 sunt menționate insectele care ajung la copacul meu iar în versetul 6 spune că o națiune s-a ridicat asupra țării mele. Deci avem insecte și națiuni. Le punem laolaltă. Acesta este modul clasic de a face o parabolă, este modul cel mai simplu în care o putem face. Dar parabolele sunt mult mai complexe. Să vă dau un alt exemplu

folosind versete cu care sunteți familiarizați. Și poate va fi mai ușor. Deschideți la Daniel 11. Duceți-vă la versetul 40. Putem să mergem și la alte versete. Daniel 11:40:

„Și la timpul sfârșitului împăratul sudului îl va împinge, și împăratul nordului va veni împotriva lui ca un vârtej de vânt, cu care și cu călăreți și cu multe corăbii. Și va intra în țări și se va revărsa și va trece.”

De asemenea vreau să citim versetul 15.

„Astfel, împăratul nordului va veni și va înălța un val de pământ și va lua cele mai fortificate cetăți și brațele sudului nu vor rezista, nici poporul lui ales, nici nu va fi tărie pentru a rezista.”

În ambele versete, ce vedem? Istorii ale unor împărați și ce facem cu acești împărați? Acești împărați trăiesc în țări separate și ce fac ei? Vin laolaltă, sunt puși împreună. Și când vin laolaltă ne aflăm în dinamica unor parabole, pentru că au fost puși laolaltă, aduși împreună. Motivul pentru care este important să vedem acest lucru este pentru că de fiecare dată când pui laolaltă anumite lucruri, la ce ar trebui să te uiți? La similitudini/ asemănări și diferențe. Iar arta este de a încerca să descifrezi codul, pentru a înțelege ce se întâmplă. Arată ca o poveste benignă, nevinovată, simplă a doi împărați care se luptă unul împotriva celuilalt. Dar eu spun că nu este chiar atât de simplu. Este acesta un împărat? Da. Este acesta un împărat? Și ce facem? Îi aducem împreună. Sunt asemănări. Veți vedea și diferențe. Faptul că facem acest lucru îndeplinește toate definițiile codului G3850. Prin urmare este o parabolă. Și dacă este o parabolă înseamnă că trebuie să fie manevrată într-un mod special nu într-o manieră obișnuită, pe care o voi numi lenevie - a nu fi atent și precis. Problema cu care ne confruntăm este că nici nu observăm că este o parabolă. Dumnezeu este bun. Împreună cu mesajul ne aduce și codul. Dacă ar fi să dau mesajul Strigătului de la Miezul Noptii și voi m-ați întreba cum funcționează, iar eu v-aș zice: Nu vă spun, dați-vă seama singuri. Cât de corect ar fi? Sau dacă aș spune: Nu vă amintiți în urmă cu 20 de ani? Trebuie să vă aduceți aminte singuri. Și asta ar fi nedrept. Dumnezeu a adus metodologia și mesajul împreună. Astfel că totul este proaspăt în mintea noastră și oricât de nou ai fi în mișcare nu ești în dezavantaj. Pentru că toți învățăm aceste lucruri pentru prima dată, doar că trebuie să ne dezvățăm de anumite obiceiuri rele.

Ceea ce vreau să vedem, ca să rezumăm, este că acum ne aflăm în timpul mesajului Strigătului de la Miezul Noptii, încheierea timpului de probă se află chiar în fața noastră. Și poate nu ești conștient, și dacă ești atunci bine, este doar o reamintire. Scopul acestui mesaj este de a te pregăti pentru evenimentul care urmează. Dacă încerci să ajungi nepregătit la acel eveniment vei da greș și vei muri. Este un mesaj de viață și de moarte. Și cum te pregătești pentru acel eveniment? Răspunsul este chiar în mesaj, în el însuși. Dacă nu înțelegi mesajul nu vei fi pregătit. Nu poți înțelege mesajul decât dacă înțelegi regulile cu care este el construit. Regulile ne sunt date mână în mână cu mesajul. Nu este o sarcină imposibilă. Și aș vrea când se încheie această săptămână să plecați cu asigurarea că dacă ești nou și nu ești o persoană intelectuală, ești tânăr sau poate ești prea bătrân... răstignește aceste scuze pentru că fiecare dintre noi poate și i se cere să înțeleagă aceste adevăruri. Poate că nu le putem înțelege la același nivel, sunt de acord, dar cu toții le putem înțelege.

Am început studiul despre învățătura prin parabole. Cuvântul parabolă, în Biblie, în Noul Testament, vine dintr-un cuvânt grecesc “parabole”. V-am oferit codul pentru acest

cuvânt, înseamnă similar. Un măr și o banană sunt similare, dar există diferențe. Câteodată este o poveste inventată iar alteori este o poveste reală. De fapt pune laolaltă două lucruri. Și nu întotdeauna în modul în care ai crede, în care te-ai gândi. Dacă ar fi să spun că aceasta este o oaie și acesta sunt eu, ce fac? Cu toții știm că mă explic pe mine, care sunt o ființă complexă, folosind un animal simplu. Și știm că asta este o parabolă. Vom dezvolta acest gând mai târziu. Este același lucru a spune un împărat și un împărat? Un împărat de nord și un împărat de sud. Se explică unul pe altul? Este același lucru ca o oaie și o persoană? Un împărat și un împărat? Aici parabolele devin confuze pentru oameni. Aici trebuie să ne lărgim înțelegerea despre cum operează, cum funcționează ele, pentru a putea încorpora aceste concepte în gândirea noastră. Observați Daniel 11 cu versetul 15, o parabolă care pune laolaltă doi împărați... și să înțelegem ce ne învață această parabolă, cum funcționează ea. În următorul studiu vom dezvolta mai mult acest concept al parabolei; ca să vedem mai mult cum arată, pentru a putea avea o înțelegere mai clară despre cum funcționează lucrurile în Daniel 11. Să ne rugăm.

Tată ceresc, cerem binecuvântarea Ta nu doar pentru că ne aflăm în ziua de Sabat ci și pentru că fiecare dintre noi am venit aici să-ți auzim glasul vorbindu-ne. Chiar dacă poate nu am realizat, ne-ai adus aici în această săptămână pentru a putea fi transformați, pentru a putea fi reînnoiți în mintea noastră și pentru a fi gata, să fim pregătiți pentru ceea ce urmează în curând. Mulți dintre noi suntem împovărați de ceea ce s-a vorbit. Mulți dintre noi stăm înaintea Ta cu frică, pe bună dreptate, dar știm că ești un Dumnezeu care ne iubește și că nu vrei să fim temători. Rugăciunea mea este să aduci pace și odihnă în inima și mintea fraților și surorilor mele. Te-am rugat în numele Domnului Isus, amin.

2. METODOLOGIA

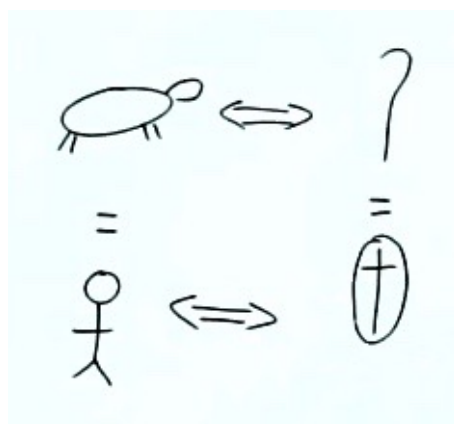
Pe parcursul pauzei mi s-a spus că o versiune greacă... voi reformula, o versiune portugheză a Concordanței Strong este disponibilă, care folosește un lexic diferit, dar este disponibilă, asta am vrut să spun. Este disponibilă pe două platforme, pe Windows și pe Apple, și de asemenea pe toate telefoanele voastre, în limba portugheză, direct în limba portugheză. Dacă sunteți interesați să aflați mai multe despre această unealtă folosită vă rog vorbiți cu fratele Gabriel. El vă poate da mai multe detalii. Poate faceți aceasta după Sabat. Dacă sunteți interesați să știți cum să folosiți aceste numere grecești și ebraice, direct în limba portugheză, vă rog să vorbiți cu el, iar el vă va arăta. Sper că este în regulă.

Am vorbit despre cuvântul “parabolă”. Și ce am vrut să observăm este faptul că acesta înseamnă o asemănare/ o similitudine. Nu se referă doar la parabole așa cum le înțelegem în mod obișnuit. Haideți să vă dau un exemplu, pe care sunt sigur că toți îl cunoașteți, despre felul în care funcționează parabolele. Este o înțelegere simplă și clară. Dacă am o oaie aici... O oaie este egală cu cine? Cu o ființă umană. Sper că toți înțelegem cum funcționează această parabolă. De ce facem această legătură? Pentru că sunt asemănări și diferențe. Noi nu avem patru picioare, nu avem lână, dar vrem să înțelegem de ce facem totuși această legătură. Pentru a ne ajuta să înțelegem mai bine aceasta de obicei asociem oile cu păstorii. Și apoi asociem păstorul cu Domnul Isus. Care este asemănarea dintre un păstor și Domnul Isus? Care este legătura?

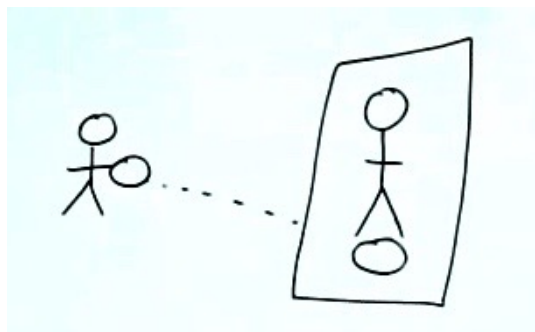
Când ne ocupăm de parabole trebuie să avem grijă legat de ce anume învață parabola și ce anume nu învață parabola. Cu toții, într-un grup de o astfel de mărime precum este acesta în care ne aflăm noi, probabil putem aminti cu ușurință douăzeci de caracteristici ale unei oi. Deci avem douăzeci de caracteristici despre o oaie. Dar câte din ele sunt relevante pentru această istorisire? Probabil doar două. Din acele douăzeci doar două sunt relevante, restul nu. O expresie pe care o puteți întâlni este că restul optsprezece sunt zgomot de fond, informații care produc confuzie. Oile nu fac duș, nu se spală, dar lucrul acesta nu are nimic de-aface cu istoria noastră, este doar zgomot de fond, informații suplimentare nefolositoare. Deci sunt doar două caracteristici, una dintre ele este aceea că oile sunt neascultătoare, uită ușor, miros niște iarbă proaspătă și au tendința să meargă în acea direcție. Nu-și mai amintesc instrucțiunile pe care le-a dat păstorul. Este o mare problemă cu oile pentru că se pot răni. Nu știu dacă ați locuit vreodată într-o țară unde se ocupă cu oile, dar păstorii pun peste tot garduri. Și veți vedea atât de multe oi tinere și mai bătrâne, dar în special tinere, care văd o bucată frumoasă de iarbă și încearcă să pătrundă prin gard doar ca să ajungă la acea bucată proaspătă de iarbă. Dar ele locuiesc de fapt pe un câmp plin cu iarbă. Este o nebunie. Și dacă încerci să te apropii de ele se sperie și încearcă să dea înapoi prin gard dar nu reușesc, se poticnesc. Deci oile sunt neascultătoare. O altă problemă a oilor, dacă ați fost vreodată aproape de niște oi pe un câmp, prima care te observă ce reacție va avea? Nu va veni să-ți spună salut ci se întoarce și începe să fugă. Iar restul oilor chiar dacă nu știu ce se petrece, ce vor face? Urmează acea oaie. Și în timp ce fug vorbesc una cu alta

întrebându-se: “Oare de ce fugim? Nu știu, doar urmărm conducătorul.” Avem această concepție de a urma mulțimea. În limba engleză se numește gândire de grup. Este chiar o știință în spatele acestui mod de a gândi. Se numește controlul maselor. Indivizii devin periculoși când se adună mai mulți laolaltă. Așa că aceasta este o modalitate normală de a înțelege parabolele. Dar noi vrem să vedem modalități diferite de a înțelege parabolele. Vrem să trecem dincolo de această înțelegere simplistă și să începem să vedem lucrurile într-o manieră mult mai sofisticată, complexă.

Vom parcurge și alte definiții. Poate să fie o istorie reală sau una imaginară. Două lucruri care sunt asemănătoare. O altă modalitate de a explica o parabolă este că trebuie să plasezi două lucruri unul lângă celălalt. Vedeți că asta am făcut aici? Am pus oaia și omul unul lângă celălalt. Iar apoi am pus păstorul și pe Domnul Isus unul lângă celălalt.

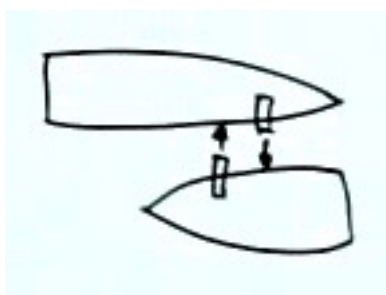
Dar de ce facem toate acestea? Pentru că ce dorim de fapt să înțelegem este relația dintre om, această persoană și Domnul Isus. Dorim să înțelegem această relație. Și cum putem înțelege aceasta? Dacă vedem relația dintre oaie și păstor. Acum vă voi spune o altă istorisire. Este un băiat aici și este o altă persoană aici care are o minge în mână. Ia această minge și o aruncă la picioarele celui alt băiat. Deci este un băiat și o minge. Este aceasta o parabolă?

Aceasta este o parabolă dar nu are aceeași aparență, nu seamănă cu parabolele cu care suntem noi obișnuiți. Ceea ce aș dori să vedem nu sunt doar conceptele ci și definițiile din spatele conceptelor. Am vorbit despre această definiție, să plasăm un lucru, băiatul,

lângă un alt lucru, în cazul acesta mingea. Băiatul și mingea sunt puși unul lângă celălalt. Și faptul că sunt puși unul lângă celălalt îndeplinește definiția unei parabole dar nu seamănă cu parabolele cu care suntem noi obișnuiți și de aceea ne este greu să le remarcăm, să le observăm. Nu veți zice că aceasta este o parabolă prentu că nu seamănă cu ceea ce noi suntem obișnuiți.

Aș vrea să mai adaug un pas în această înțelegere. Este vorba de definiția din dicționar și să dăm un exemplu. Un exemplu este că avem două nave de luptă. Parte din definiție... ca să explicăm vom da un exemplu. Un exemplu este că sunt două nave de bătlie care se apropie una de cealaltă. De ce se apropie una de cealaltă? Sunt nave de luptă, nu vor să dea mâna. Se apropie pentru război, nu-i așa? De aceea sunt acolo. Și ce vor face? Una va scoate un tun, cealaltă va scoate alt tun și vor încerca să se împuște una pe cealaltă.

Aceasta introduce un alt concept despre parabole. Credeți că aceste nave de luptă în mod voluntar doresc să se apropie una de cealaltă? Credeți că marinarii de pe acele nave spun: “Noi iubim moartea. Haideți să ne asumăm un risc. Este foarte interesant să mori.” Nu. Cineva trebuie să-i forțeze pentru a face asta. Pentru că este cursul natural al omului să fugă de pericol, nu să se confrunte cu el. Deci un alt concept legat de parabole este faptul că trebuie să forțezi două lucruri pentru a le pune împreună pentru că nu se potrivesc în mod natural. Poate nu ați observat lucrul acesta, dar asta am făcut aici în această parabolă cu care toți suntem obișnuiți. Pentru că oile nu seamănă deloc cu un om. Trebuie să le forțăm să se potrivească. Și când facem aceasta, facem cu ce scop? Ca să putem observa lucruri pe care nu le-am observat înainte. Dacă vă forțez să comparați oile cu oamenii, veți spune: “Aaa, niciodată nu am observat asta! Uite, aceste oi se comportă exact ca niște oameni.” Așa că un alt concept sau o altă chestiune legat de înțelegerea parabolelor este această idee a tensiunii. Aduci două lucruri unul lângă celălalt. Nu întotdeauna vor să se alăture în mod voluntar ci se creează o tensiune. Ca și când aș avea doi magneți și încerc să-i apropiez unul de celălalt, și ce se va întâmpla? Se vor respinge unul pe altul. Și trebuie să-i forțez. Nu e ca și când se atrag unul pe celălalt. Acesta este un alt principiu sau un alt concept legat de parabole. Vedem cum între lucruri se creează o tensiune când se apropie unul de altul.

Voi prezenta și o altă manieră de a privi parabolele. Am o învățătură, un precept, o idee că doctrina este relația noastră cu Cristos. Și aceasta dorim să înțelegem. Așa că o parabolă este un exemplu care ne ajută să înțelegem această învățătură. Învățătura este ființele omenesti în relație cu Domnul Cristos. Și o vom explica sau ilustra prin oi și păstori.

Sper că lucrul acesta este foarte clar și simplu de văzut. Așa că ceea ce doresc să vedem, să observăm, este faptul că acest cuvânt 3850 provine dintr-un alt cuvânt. Acest cuvânt 3850 provine dintr-un alt cuvânt care este 3846. Și ceea ce înseamnă acest cuvânt, nu știu dacă este cineva care urmărește, înseamnă a arunca ceva lângă un alt lucru.

3846. παραβάλλω *paraballō*, *par-ab-al'-lo*; from 3844 and 906; to *throw along-side*, i.e. (refl.) to *reach* a place, or (fig.) to *liken*:— arrive, compare.

Și vă voi da un exemplu. V-am dat deja unul dar vă voi mai da încă unul. Am un cal în staul care mănâncă iarbă sau paie, iei acea mâncare și o arunci în fața calului. Aceasta înseamnă acest cuvânt. Am avut un băiat și am aruncat o minge în fața lui. Aceasta semnifică 3846, acest cuvânt. Acest cuvânt provine din două cuvinte distincte. Vine dintr-un cuvânt 3844 și un alt cuvânt 906. În limba engleză am numi aceasta că este un cuvânt compus. Aveți și voi cuvinte compuse? Cele două cuvinte din care este format, unul este para și celălalt este ballo. Este în regulă? Este felul în care se scrie. Se scrie parabollo.

3844. παρά *para*, *par-ah'*; a primary prep.; prop. *near*; i.e. (with gen.) *from beside* (lit. or fig.), (with dat.) *at* (or *in*) the *vicinity* of (object or subject), (with acc.) to the *proximity* with (local espec. *beyond* or *opposed to* or causal *on account of*):— above, against, among, at, before, by, contrary to, × friend, from, + give [such things as they], + that [she] had, × his, in, more than, nigh unto, (out) of, past, save, side ... by, in the sight of, then, [there-] fore, with. In compounds it retains the same variety of application.

Acest cuvânt înseamnă “aproape”. Para înseamnă aproape iar ballo înseamnă a arunca.

906. βάλλω *ballō*, *bal'-lo*; a primary verb; to *throw* (in various applications, more or less violent or intense):— arise, cast (out), × dung, lay, lie, pour,

Prin urmare cuvântul parabolă (în greacă “parabole”) provine din acest cuvânt parabollo, un cuvânt compus care este format din două cuvinte, și înseamnă a arunca aproape. Vedem cum este construit acest cuvânt. Vedem acum de ce aceasta este o definiție corectă a unei parabole. Așa cum este și aceasta, când aduci două lucruri laolaltă. Am vorbit despre acest concept al tensiunii și așa dori să-l explicăm puțin. Această idee a creării unei

tensiuni când două lucruri se apropie, o altă modalitate prin care putem explica aceasta este prin folosirea cuvântului juxtapunere. Și vă voi da definiția a ceea ce înseamnă juxtapunere: să iei două lucruri, două idei, două obiecte, două cuvinte, și să le așezi unul lângă celălalt și motivul pentru care le pui laolaltă este pentru a vedea contrastul dintre cele două. Vă voi da o altă definiție. Dacă juxtapui două obiecte, imagini sau idei, le pui împreună pentru a putea vedea diferențele dintre cele două. Această tehnică sau juxtapunerea este pentru a dramatiza anumite lucruri, pentru a face să fie evidente două caracteristici. Să vă dau un exemplu. Avem aici o persoană. Este această persoană înaltă sau scundă? Nu știți. De ce nu știți? Pentru că trebuie să-l juxtapuneți lângă ceva, trebuie să aduc un alt lucru lângă această persoană pentru a putea să vedeți diferența. Dacă aș face o poză acestei persoane și aici este orizontul și aici în spate este un munte, cine este mai mare? Omul sau muntele?

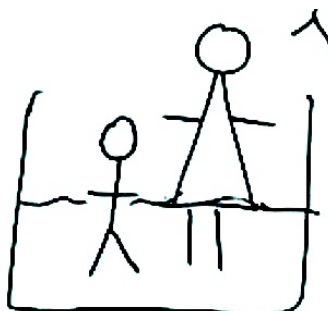

Vedeți că lucrul acesta nu este juxtapunere? Este periculos să facem așa ceva. Iei o poză a vieții reale și poți să vii cu niște răspunsuri foarte periculoase. Aceasta facem uneori când studiem Biblia. Facem o poză, o poză mentală, și ceea ce credem noi că se întâmplă nu este ceea ce se întâmplă în realitate. Nu spun că nu citim cuvintele și nici nu spun că nu vă uitați la imagine. Problema este, noi cu toții trăim în lumea reală și dacă eu mi-aș îndrepta degetul așa, puteți să comparați degetul meu cu unul dintre acei munți? Este aceeași mărime? Știți că nu este ceva real, este o iluzie. Dacă faceți o fotografie și o dați unui extraterestru sau unui copil de 3 ani, și le puneți aceeași întrebare, ei ar spune că ai mulți munți mici pe lângă tine. Înseamnă că eu sunt un gigant sau acela era un munte minuscule, pentru că ei nu au nicio concepție legată de acei munți. Și noi acum zâmbim pentru că trăim în lumea reală dar problema este că atunci când studiem Biblia noi nu trăim în acea lume, noi aducem toate părerile noastre, toate ideile noastre preconcepute în studiul Cuvântului lui Dumnezeu. Și noi spunem că de fapt omul este mai mare decât muntele. Dar nu putem face aceasta, ci ceea ce trebuie să faci este să juxtapui și asta înseamnă să le apropii una de cealaltă. Și dacă aș face aceasta cât de mare ar fi această persoană? Cred că ar fi cam cât un punct acolo lângă munte pentru că muntele este mult mai mare. Dacă ar fi o persoană urcând pe acei munți nici nu ați putea-o vedea. Nu ați putea să o vedeți pentru că este prea departe.

Ceea ce aș dori să observăm prin aceste exemple simple este cum funcționează parabolele. Problema pe care eu o întâmpin este că, cu toții avem un simț natural... Aceasta este o poză, și noi cu toții știm că această persoană nu este mai mare decât muntele. Și cu toții știm că oile nu sunt oameni. Și vedem că două nave se apropie una de alta pentru a se distruge una pe cealaltă. Aceasta s-ar putea să fie puțin mai dificil pentru că știu că veți fi tentați să comparați aceste două persoane și nu să comparați în felul acesta. Dar când este vorba de studiul Cuvântului lui Dumnezeu nu mai este atât de simplu. Pentru că nu ne este familiar. Vă pot da câteva exemple. Veți fi confrunțați cu exemplu după exemplu în această

săptămână și chiar atunci când crezi că ai înțeles cum funcționează, citești un pasaj biblic și vei vedea că ți-a scăpat, nu ai observat, pentru că trebuie să ai experiență, practică. Este nevoie să lucrăm împreună ca grup. Studiul de grup este foarte puternic. Dar noi nu facem suficient de des lucrul acesta.

Așa că atunci când privim la parabole căutăm să observăm asemănări și diferențe. Și când începem să ne gândim la acest cuvânt, juxtapunere, v-am dat această definiție că trebuie să aducem unul lângă celălalt pentru a putea vedea contrastul sau diferențele. Când văd aceste lucruri pot să-mi dau seama de o scală, ca să știu cine este mai înalt sau mai mic, nu privind la munte, pentru a ști cât de înalt este acest om trebuie să aduc o altă persoană lângă el. Acum am desenat-o lângă el pe mama lui.

Acum vedem cât de înalt este, vedem că este un băiețel, ceea ce nu putem să ghicim până nu l-am juxtapus cu o altă persoană. Când începem să juxtapunem sunt două cuvinte importante pe care doresc să le vedem. Și acestea sunt: a compara și a contrasta. “A compara și a contrasta” este o expresie pe care o s-o auzim din nou și din nou mai ales când luăm în considerare solia Strigătelui de la Miezul Noptii. Să comparăm lucruri, copilul cu mama sa, sau să contrastăm lucruri și trebuie să înțelegem corect aceste două idei. Dar aș dori să realizăm că poți face această juxtapunere doar dacă ai ceva aproape de un alt lucru. Am mai făcut lucrul acesta la cursuri. Haideți să dăm exemple pentru aceia dintre voi care sunteți nou veniți. A pune ceva frumos lângă ceva urât înseamnă juxtapunere, credință - necredință, calm - nervozitate, civilizație - pustie, întuneric - lumină. Vedem cum funcționează juxtapunerea. Nu știi nimic până nu începi să compari acel lucru cu altceva. Aceasta este puterea de care avem nevoie fiecare dintre noi. De ce? De ce trebuie să facem toate aceste lucruri?

Haideți să încerc să vă explic dacă pot. Ceea ce doresc să fac, să zicem că doresc să fac o căutare de comori. Știți ce înseamnă să cauți comori? Avem toate aceste comori și trebuie să le găsim. Voi ascunde aceste comori. Dacă am avea la dispoziție tot terenul acestei școli iar eu aș lua telefonul meu, credeți că l-aș putea ascunde cu ușurință? Da. Pentru că acest loc este atât de mare iar telefonul atât de mic. L-aș putea ascunde și să nu-l mai găsiți niciodată, decât dacă sunteți inteligenți ce ați face? M-ați suna. Vedeți? M-ați suna repede. Vedeți ce inteligenți sunteți? Ați folosi ceva metodă pentru a-l localiza. De ce vreau să-mi ascund telefonul? Vreau să-mi țin lucrurile private, poate n-aș vrea ca niște copii să-l ia și să mi-l strice, aș vrea ca să poată fi folosit în mod corespunzător, adică de mine și nu de voi. Așa că Dumnezeu are o problemă, El vrea să vă spună vouă ceva dar nu

vrea să spună tuturor. De ce nu vrea să spună și celorlalți? Pentru că dorește ca noi să le găsim. El nu vrea să dea aceste lucruri altor oameni.

Nimeni dintre noi nu vorbește cu Dumnezeu față în față. Poate cineva dintre noi a mai avut câte un vis, poate credeți că Dumnezeu v-a vorbit, dar în 99,9% din cazuri, aproape întotdeauna, singura modalitate prin care Dumnezeu comunică cu voi este prin Cuvânt. Ca și adventiști cred că suntem familiarizați cu această concepție. Noi nu încercăm să dovedim că Dumnezeu ne-a vorbit prin faptul că vorbim în limbi sau că facem niște vindecări. De fapt în cultura noastră, în cultura adventistă, îți este teamă de oamenii care fac astfel de lucruri. Așa că Dumnezeu dorește să comunice cu noi și vrea să facă asta prin Cuvântul Său. Și ce trebuie să facă? Trebuie să ne dea aceste comori pe care vrea să le împărtășească cu noi. Și aceste comori nu sunt pentru toată lumea. Așa că ce va face? Le va ascunde. Și cum ai ascunde o comoară într-un document scris? Nu poți să folosești cerneală invizibilă ca să scrii niște coduri invizibile pe o pagină albă și apoi cineva cu o lumină specială să facă ca acele cuvinte să fie vizibile. Nu funcționează așa. Aceasta este lumea reală, nu este lumea filmelor. Deci dacă ați fi Dumnezeu cum ați ascunde? Ascunde El? Eu spun că da, ascunde. Și Ellen White ne confirmă asta. Ea folosește această expresie: comori ascunse. Comori ascunse. Aici este suprafața iar aici sub se află comori ascunse.

Acuma dacă vrem să comparăm și să contrastăm, învățatură prin parabole, dacă există comori ascunse sub suprafața pământului, care ar fi opusul? Care ar fi opusul comorii ascunse? Comori vizibile. Sunteți de acord cu aceasta? Avem una și avem cealaltă. Unde s-ar afla comorile vizibile? În lumea reală nu plutesc undeva prin atmosferă ci stau pe pământ datorită gravitației. Acestea se află aici la suprafața pământului. Ca în lumea reală. Avem comori de suprafață și comori ascunse. Și toate acestea se află în Cuvântul lui Dumnezeu. Deci dacă ați fi Dumnezeu cum ați ascunde informațiile? Pentru că tot ce aveți sunt cuvinte, nu aveți nimic altceva. Ioan 3:16. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său Fiu să moară pentru noi. Acestea sunt doar cuvinte. Există ceva informații ascunse în aceste cuvinte?

Înainte să vă îngrijorați, dacă aș fi un director de filme de Hollywood, aș spune că sigur sunt informații secrete și aș folosi niște coduri matematice sau ceva informații secrete de pe undeva. Și oameni chiar au făcut aceasta. Au discreditat această idee de informație ascunsă și au transformat adevărul lui Dumnezeu într-o minciună prin prostii/ prin nebunii. Nu știu dacă ați citit cartea sau ați văzut filmul. A fost o carte intitulată Codul lui Da Vinci. Era Leonardo Da Vinci cu un cod secret, ca să vedeți cum funcționează, și cică totul avea de-a face cu mesajul evangheliei într-un fel anume. Și a făcut din autor o persoană bogată.

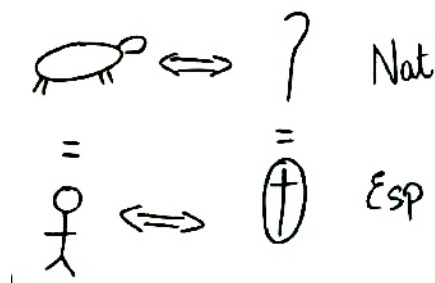
Cu câțiva ani în urmă oamenii au obținut programe matematice, programe care se puteau cumpăra și puteai să bagi versete biblice în acele programe matematice și să afli informații secrete. Dacă ai avea toate aceste cuvinte, aceste programe puteau să ia prima literă de la fiecare al treilea cuvânt, să le pună la un loc și să creeze un alt cuvânt. Tot felul de algoritmi matematici. Și oamenii au venit cu tot felul de idei stranii, unele erau idei bune. Și oricine ar putea face așa ceva. Nici nu trebuie să fii creștin pentru a face așa ceva. Aceasta este și ideea pe care o avem noi legat de informații ascunse? Evident că nu. Dar ceea ce spun este că Ellen White vorbește despre informații ascunse. Și acea informație ascunsă devină vizibilă doar pentru un grup anume, doar pentru o anume elită.

Nu ne place această concepție despre elitism dar concepția mea despre o elită înseamnă cei aleși. Ați auzit vreodată de cei aleși? Este un termen biblic. Și cei aleși doar ei vor înțelege. Am putea merge la Daniel 12. Cine înțelege ce spune acolo? Să mergem acolo în caz că nu sunteți familiarizați cu acest verset. Daniel 12:10. Am vorbit despre cei aleși, am folosit cuvântul elită care înseamnă același lucru, oameni speciali, oameni aleși. Nu am discutat cum sunt ei aleși pentru că eu spun că cu toții avem posibilitatea de a face parte din acest grup, dar în Daniel 12:10, dacă citiți, cine sunt cei care înțeleg cuvântul? Spune că cei înțelepți. Aici este folosit cuvântul înțelepți. Ar putea spune aleși, eu am folosit cuvântul elită. Dar ce vor înțelege ei? Singurul lucru pe care ei îl au la dispoziție este Biblia care sunt cărți, capitole, versete, cuvinte. Aceasta este tot ceea ce au la dispoziție. Fie că ești un teolog fie că ești un erudit ateist sau un om simplu ca noi fără educație teologică dar avem credință, cu toții avem la dispoziție aceleași date, aceeași bază de informații. Și ceea ce spun este că cuvintele ele însele, de exemplu “să nu ucizi”, este comoara ce se află la suprafață. Orice om este capabil să le acceseze, nici nu trebuie să crezi în Dumnezeu. Dar sunt alte tipuri de informații în Biblie iar felul cum se pot extrage aceste informații nu este doar printr-o simplă citire a cuvintelor. Eu spun că pentru a putea scoate aceste comori ai nevoie de niște unelte. Poate ai nevoie de o sapă sau un hârleț. Ai putea folosi diferite unelte pentru a scoate aceste comori. Ceea ce vreau să spun este că parabolele sunt unealta principală, cea mai puternică și de succes unealtă, unealtă pe care o putem folosi pentru a scoate aceste comori pe care în nici un fel nu ai putea să le scoți folosind forța brută, dacă ai încerca să le scoți cu mâna. Oricât de inteligent ai fi, poți studia oricât de mult Biblia, poți săpa după aceste comori și să nu le găsești niciodată. Parabolele ne dau posibilitatea de a face această lucrare de a găsi comori ascunse sau informații ascunse. Aceasta nu înseamnă fanatism nici nebunie ci veți vedea de-alungul acestei săptămâni cum funcționează lucrul acesta, cum putem scoate informații din Scriptură de deasupra și din adâncime doar uitându-te la cuvinte.

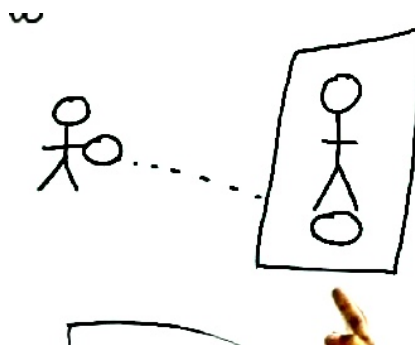
Vă aduceți aminte de poza cu copilul și cu muntele? Ceea ce trebuie să faceți este să aduceți acești oameni unul lângă celălalt și atunci când veți face lucrul acesta totul se focalizează și devine clar. Lucrul acesta îl vom face pentru a putea înțelege profețiile despre sfârșitul timpului, pentru a corecta înțelegerile greșite pe care le avem și pentru a putea vedea mult mai clar relația dintre oameni. Și făcând aceasta putem să adunăm informații ascunse, comori ascunse. Informația ascunsă este că acest copil este doar atât de mare, este mult mai mic decât un munte. Și singura modalitate prin care poți face aceasta este prin a juxtapune cele două. Dacă nu faci aceasta singurul lucru pe care îl poți cunoaște este că avem un copil și un munte. Și ce dacă? Poate vi se pare un exemplu prostesc, dar dacă am merge la Daniel 11 versetul 15 sau 40 este o istorie despre împăratul de nord și împăratul de sud. Și acum veți spune: Și ce dacă? Care este treaba? De ce este important să înțelegem aceasta? Ideea este că noi nu înțelegem importanța, adevărata importanță a ceea ce ne învață aceste cuvinte decât dacă începem să privim aceste versete ca fiind niște parabole. Și de îndată ce vei face asta vei începe să descoperi comori ascunse așa cum nu ai făcut niciodată înainte. Despre aceasta este solia Strigătului de la Miezul Noptii. Este despre a identifica lucruri pe care nu le-am mai văzut înainte. Și modul prin care putem să facem aceasta este în mod principal prin parabole.

Sper că am reușit să fiu pe înțeles când am încercat să explic ce înseamnă juxtapunerea. Este acest copil înalt sau scund? Depinde cu cine îl compari. Dacă îl contrastezi cu acest munte este mic, dacă îl contrastezi cu mama lui este doar puțin mai mic. Are o surioară și mai mică. Și el este destul de înalt față de ea. Așa că sper că putem vedea lucru acesta. Putem înțelege multe despre ceva dacă îl aducem aproape de un alt lucru. Aș dori să ne reamintim că această idee de juxtapunere sau parabole nu se limitează doar la cuvântul inspirat. Această tehnică este folosită de scriitorii seculari foarte mult, este un stil literar pentru a ne transmite anumite adevăruri. Autori faimoși au folosit acest stil. Shakespeare, Dickens, Dylan Thomas, John Milton, multe persoane au folosit această tehnică din nou și din nou. Și cu cât devii mai familiar cu ea, nu spun că ar trebui să citim autori seculari, dar ai putea să cercetezi să vezi cum anume funcționează această tehnică în viața reală. Și apoi ai putea înțelege într-o manieră mai simplă cum se poate folosi în studiul Bibliei.

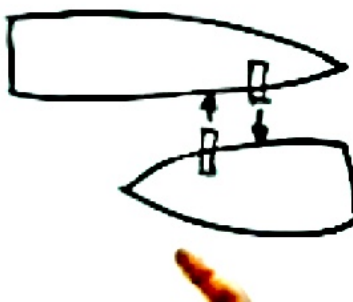
Parabolele sunt condiționate de un singur lucru important. Dacă încalci această regulă parabola ta se va prăbuși. Și aceasta este regula... Am vorbit despre a compara și a contrasta lucruri. Am vorbit despre faptul că poți să iei o învățătură sau o idee și pentru a o înțelege o ilustrezi prin ceva ce se petrece în lumea reală, în viața comună. Învățătura este relația dintre ființa umană și Dumnezeu. Și o vom ilustra printr-o oaie și un păstor. Aceasta se întâmplă în lumea naturală iar aceasta reprezintă partea spirituală.

Pentru a înțelege spiritualul trebuie să-l ilustrezi prin natural. Vom discuta despre acest proces natural și spiritual pe parcursul săptămânii. Aduceți-vă aminte, arăta aceasta ca o parabolă?

Nu. Arăta aceasta ca o parabolă?

Nu. De ce nu par acestea parabole? Pentru că par lucruri identice, ambele sunt aceleași lucruri. Putem vedea aceasta? Acestea nu sunt la fel. Vom explica ceva spiritual folosind ceva natural. Este o definiție clasică a parabolei dar noi trebuie să facem un pas înainte și să folosim unelte mai bune. Dacă comoara noastră ar fi aici foarte aproape de suprafață am putea folosi aceasta, relația dintre natural și spiritual. Este destul de ușor să scoți această comoară, însă cele care sunt la adâncime mai mare sunt mai greu de scos afară, sunt cele care par identice. Acestea ți-ar putea stârni atenția și să zici: Sunt două lucruri care par asemănătoare. Ți se aprind beculțele dar apare ceva și mai dificil. Un copil și o minge. Ai citi aceasta și nici nu ți-ai da seama că este vorba de o parabolă. Aici deja trebuie să ai experiență. Trebuie să fii experimentat pentru ca să știi cum să studiezi și să identifici parabolele. Când luăm acest concept al naturalului și spiritualului, acesta va funcționa doar dacă folosești sau accepți că regulile trebuie să fie întotdeauna aceleași.

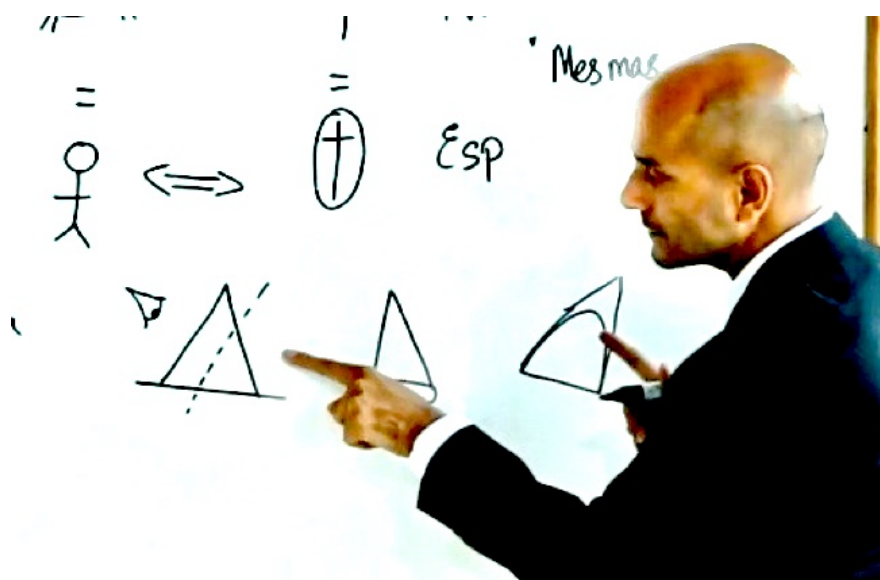
Așadar naturalul și spiritualul trebuie să folosească aceleași reguli. Nu poți compara ... Sau să pun o altă întrebare. Este Domnul Isus o oaie? Este Domnul Isus un miel? Da! Și mielul este o oaie. Dar poți să inversezi aceste simboluri, pentru că știm că Domnul Cristos poate să fie și o oaie? Nu pot să fac asta pentru că aș strica ordinea naturală. Pentru că oile nu au grijă de păstori. Dacă fac în acest caz din Domnul Isus o oaie și omul un păstor, atunci vedem că nu urmează aceleași reguli, nu folosesc aceleași reguli. Parabolele vor funcționa doar dacă realizezi că cele două obiecte sau două părți urmează aceleași reguli. Dacă nu faci aceasta vei ajunge la o concluzie greșită. Și problema este că exemplele pe care noi le dăm pentru a explica problema sunt atât de simple încât oamenii spun: “Da, am prins ideea.” Și apoi când studiezi singur îți dai seama că nu este chiar așa simplu.

Vreau să mai dau doar un exemplu de cuvânt asociat. Nu cunosc pe fiecare de aici dar cei mai mulți dintre noi au o educație destul de bună. Am făcut măcar matematică de liceu, dar ca și mine probabil ați uitat cea mai mare parte din ea. Nu vreau să dovedesc lucrul acesta, este ceva evident, avem cuvântul parabolă, este un cuvânt care este legat de aceasta și se cheamă parabolă (în matematică). Știe toată lumea ce este aceea o parabolă? Este același cuvânt în limba portugheză. O parabolă... avem o piramidă, un triunghi care nu este doar cu o singură dimensiune, scuzați-mă, vroiam să spun bidimensional, ci este tridimensional și dacă îl desenăm este un con. Și dacă am o sabie și tai această margine, aceasta este doar o imagine din lateral, este același lucru de fapt. Să ne imaginăm că este ceva tridimensional. Aici este un cerc. Și dacă am o sabie și tai această margine și tai acest con în felul acesta și tai paralel cu această margine... Toată lumea înțelege aceasta? Este paralelă cu marginea. Apoi dacă mă uit din această parte și pun deoparte această bucată ce

voi vedea? Am o suprafață tăiată. Nu știu cât de bine pot să desenez aceasta. Voi desena în felul acesta ca să vă faceți o idee.

Am tăiat o suprafață plană și în cazul acesta privesc din acest unghi.

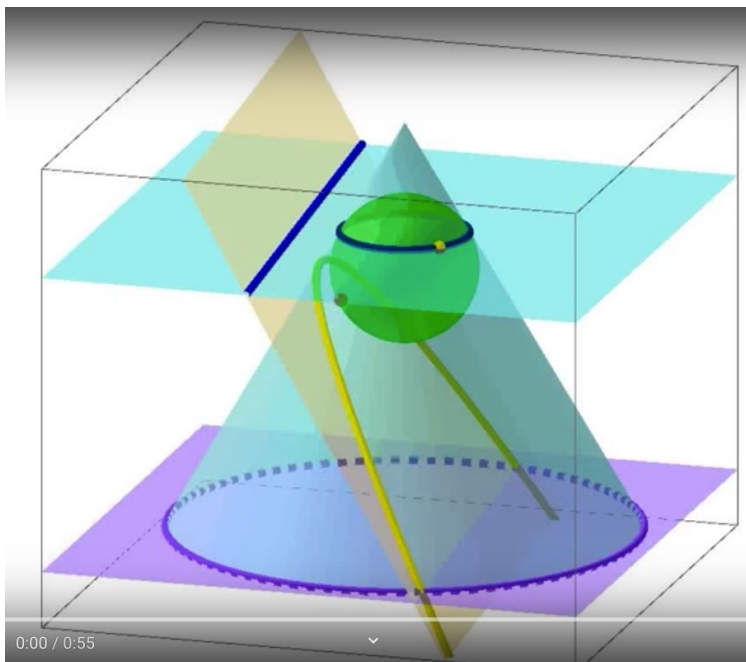
Aceasta este partea tăiată iar aceasta este partea care rămâne. Căutați pe youtube ca să vedeți.

n.tr. [De la Wikipedia, enciclopedia liberă

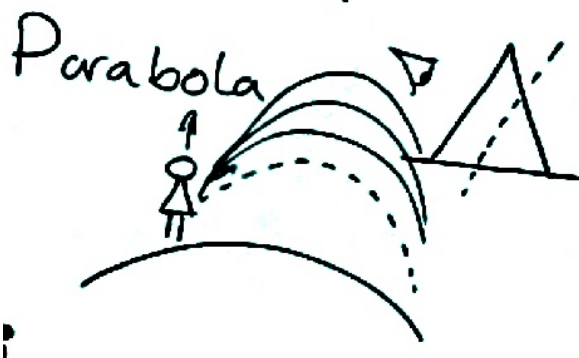
O **parabolă** este o **curbă** plană, din familia **conicelor**, ce poate fi definită, în mod echivalent, ca:

- locul geometric al **punctelor** dintr-un **plan** situate la egală distanță de un punct fix, numit *focar*, și de o dreaptă fixă;
- intersecția dintre un **con** și un plan, dacă una singură dintre generatoarele conului este paralelă cu planul, iar celelalte îl intersectează.

Orice parabolă are o **axă de simetrie**, numită *axa parabolei*. Intersecția axei de simetrie cu parabola se numește *vârful parabolei*. Parabola este reprezentarea geometrică a funcției de gradul al II-lea.]

Vedeți o animație video pe youtube a unui astfel de lucru. Motivul pentru care ne uităm la asta este pentru că ceea ce se creează este o curbă iar această curbă se cheamă parabolă. Este un tip special de curbă. Ceea ce o face specială este faptul că trebuie să o tai paralel cu marginea. Dar mai este ceva special despre această curbă. Sunt sigur că cei mai mulți dintre voi știți, dar lucrul special despre această curbă este că oriunde mergeți pe această planetă, să zicem că ne aflăm aici și dacă avem o minge și o vom arunca o poți arunca oriunde dorești, în această direcție sau în această direcție sau în acea direcție, în orice direcție o vei arunca va face mereu același lucru. Ce va face? Bineînțeles va cădea întotdeauna înapoi pe pământ dar traiectoria ei va forma mereu același tipar, mereu. Și tiparul, această formă pe care o produce este aceeași cu ceea ce se produce când tăiem acest con. Este uimitor. Și pot să fie mai multe astfel de forme, aceste curbe toate au aceeași formă. Așa că este o regulă, o lege care se aplică la aceste parabole, dacă ne gândim la aceste curbe din perspectiva unei parabole, să spun simplu: Ceea ce merge sus trebuie să cadă întotdeauna jos.

Poate o altă modalitate prin care pot exprima aceasta ar fi: locul în care începi este același loc în care sfârșești. Unde începe? Pe pământ. Și unde se sfârșește? Pe pământ. Deci începutul este la fel ca și sfârșitul. Ați mai auzit lucrul acesta înainte? Un Dumnezeu care spune cum va fi sfârșitul. Este același ca și începutul. El ne explică lucrul acesta prin acest model matematic simplu. Deci putem înțelege și încă un alt lucru despre parabole. Dacă ați auzit vreodată pe cineva vorbind despre Alfa și Omega, ați auzit aseară și veți auzi mult mai multe în această săptămână, când filtrați această informație despre această expresie Alfa și Omega, Isaia 46, Ecclésiast și multe alte capitole, sunt multe locuri unde puteți vedea acest concept de alfa – omega, Apocalipsa cap. 1, despre ce vorbește? Vorbește despre parabole. Este modalitatea lui Dumnezeu de a explica parabole, folosind această expresie alfa - începutul și omega - sfârșitul. Și toată lumea știe că dacă aruncăm o minge în sus va cădea întotdeauna jos. Este o lege fixă. Prin urmare parabolele încep și se sfârșesc în același loc. Și ceea ce este interesant este că uneori locul de sfârșit nu este identic cu locul de început. Dacă arunc o minge drept în sus, unde va cădea? Exact în același loc. În parabolă, alfa și omega, dacă arunc o minge înainte, nu va cădea exact în același loc, dar întotdeauna va lovi pământul. Deci este același lucru dar puțin diferit. Și aș vrea să vedem lucrul acesta că putem avea această variație legat de locul în care va cădea. Va cădea întotdeauna în același loc, pe pământ. Alfa și Omega. Dar omega poate acum să arate diferit. În acest caz infinit mai diferit. Depinde de felul cum arunci mingea. Lucrul acesta pare contraintuitiv când te gândești la profeția biblică. Pentru că dacă vorbim de alfa și omega ne gândim că trebuie să fie identic, dar acest concept al parabolelor ne învață ceea ce sunt parabolele. Și ce știm? Că Omega nu trebuie să fie identic cu Alfa.

Dacă vă arăt ceva, un pix, un marker verde și unul negru și vă spun: Uite aceasta este o parabolă. Veți spune: “Aceasta nu este o parabolă, sunt culori diferite.” Încep cu negru și termin cu verde. Prin urmare nu sunt identici pentru că au culori diferite. Nu le poți conecta decât dacă știi că amândouă sunt markere. Aceste modele sunt prea simpliste. S-ar putea să vă scape faptul că vă stă înainte un alfa și un omega. Și aici ne aflăm noi azi în mișcare. Avem atâtea alfa și omega care ne stau înainte și care strigă la noi: Găsește-mă! Dar noi nu ne-am dezvoltat încă abilitățile de a face lucrul acesta. Trebuie să începem să folosim aceste unelte pentru a reuși să ne dăm seama dacă ceva este parabolă sau nu este. Eu v-aș spune că totul este o parabolă. De aceea lucrurile sunt dificile dar totodată aceasta le face să fie și mai interesante pentru că putem să săpăm și să săpăm după informații.

Noi ne aflăm azi într-un punct în gândirea mișcării noastre în care este nevoie să ne luăm niște timp pentru a ne gândi unde ne aflăm de fapt, cum am ajuns aici și încotro ne îndreptăm. Prea mulți dintre noi suntem entuziasmați legat de viitor dar nu poți înțelege viitorul dacă nu înțelegi mai întâi trecutul, dacă nu vezi felul în care Dumnezeu ne-a condus în trecut. Nu se referă doar la procedeele Sale din trecut începând cu timpul sfârșitului și până acum, dar în mod specific legat de evenimentele care s-au petrecut în ultimii 5-7 ani. Dar acele evenimente pot fi corect înțelese doar prin înțelegerea parabolilor și prin a merge înapoi la începutul istoriei noastre, la timpul sfârșitului, și să vedem aceste evenimente dintr-o perspectivă diferită. Toate acestea vă vor fi prezentate în această săptămână și toți prezentatorii doresc ca voi să înțelegeți ceea ce vă prezintă. Așa că vă rog simțiți-vă liberi să veniți să întrebați dacă lucrurile nu vi se par clare.

Am parcurs o definiție din dicționar a ceea ce înseamnă parabolele. Vrem să înțelegem cum funcționează ele, cum trebuie înțelese. Dificultatea este că ele sunt mult mai complexe și mai sofisticate decât am crezut la început. Ceea ce ni s-a prezentat ca fiind alfa și omega erau parabole deghizate. Și acum este o clarificare. Parabolele ne spun: Eram eu în tot acest timp. Și când veți vedea asta acea parabolă va aduce cu ea o comoară ascunsă. Și lucrul acesta dorim să-l facem azi pe măsură ce ne apropiem de încheierea timpului de probă, în timpul revărsării Duhului Sfânt care este folosit pentru a ne pregăti pentru evenimentele climatice care urmează. Spun acest cuvânt climatic pentru că d.p.d.v. profetic este, dar pentru a înțelege cum va arăta, ce sentiment va produce, pentru aceasta trebuie să folosim reguli foarte clare, să folosim tehnici care să ne ajute să ajungem la concluzii corecte, nu doar până la sfârșitul anului 2019 dar mult mai departe. Aș dori să vedem că această idee simplă, naturalul explică spiritualul, are la bază folosirea acelorași reguli, este exact același principiu, fie că este vorba de două lucruri identice sau două lucruri diferite. Și când vom vedea doi împărați care se luptă, împăratul de nord cu împăratul de sud, ar trebui în mod automat să ne dăm seama că este o parabolă, să fim în gardă, și să identificăm comoara ascunsă pe care parabola vrea să ne-o arate. Haideți să ne rugăm.

Tatăl nostru din cer îți mulțumim pentru binecuvântările din această zi, pentru marele privilegiu de a putea fi aici. Acum când începem să reevaluăm înțelegerea noastră față de cuvântul Tău, rugăciunea mea este ca Tu să fii cu noi, să ne conduci și să ne dirijezi. Fiecare dintre noi să ne folosim timpul corect în această săptămână în rugăciune și în meditație, în autoexaminare, ca să putem vedea că venind aici lucrul acesta să fie un punct de cotitură în viața noastră. În numele lui Isus te-am rugat, amin.

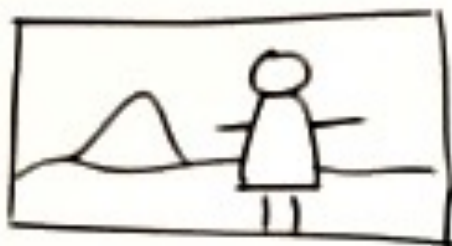
3. NATURAL ȘI SPIRITUAL

Continuăm studiul nostru legat de parabole. Vreau doar să facem o scurtă revizie a ceea ce am discutat ieri. Am definit ce înseamnă cuvântul în sine, înseamnă să arunci ceva lângă un alt obiect. Și motivul pentru a face asta este pentru a vedea relația dintre cele două obiecte. Motivul pentru care oamenii găsesc dificil să înțeleagă aceste concepte și să vadă aplicația lor - și în această săptămână când vorbesc despre aplicații mă refer la studiile pe care le face sora Tess - în afara faptului că ea specifică în mod deosebit lucrul acesta, s-ar putea să nici nu vă dați seama că este folosită o parabolă. În această dimineață și ieri în discuția noastră, compararea unei oi cu o persoană este ceva ușor de văzut, și motivul pentru care este ușor nu este atât de mult pentru că este un model simplu, ci pentru că ne-am obișnuit să vedem acest model, am fost obișnuiți să credem că doar aceasta înseamnă o parabolă. De aceea studiul Strigătului de la Miezul Noptii este dificil de înțeles. Pentru că folosește parabolele într-o modalitate cu care mulți dintre noi nu suntem familiarizați. Aceasta nu ar trebui să ne surprindă.

Această mișcare de multă vreme a folosit Isaia 28 versetele 10 și 13. Și ce am făcut? Haideți să citim unul dintre aceste versete în caz că nu sunteți familiarizați cu el, să citim versetul 10, Isaia 28 cu 10. Ceea ce vreau să observați este expresia linie peste linie (rând peste rând/ învățătură peste învățătură). În engleză spune linie peste linie așa cum vi s-a spus, dar traducerea portugheză, cea pe care v-a dat-o fratele Gabriel, este probabil o traducere mai acurată a ceea ce semnifică cuvântul. Nu pentru că cuvântul linie ar fi o traducere greșită, ci doar că, cuvântul în sine nu transmite semnificația pe care Dumnezeu a vrut s-o transmită. A folosi cuvântul „mandat” este probabil o traducere mult mai bună, motivul pentru care folosesc aceasta ca și exemplu este pentru că am luat acest concept al unui „mandat” (în sensul de „ordin”) sau o regulă, o obligație, pe care Dumnezeu o va verifica dacă o împlinești sau nu, și l-am extins pentru a semnifica viața lui Moise. Și vreau să conștientizăm că am luat afirmații biblice care înseamnă ceva, care sunt despre reguli și reglementări dintre Dumnezeu și poporul Său și am schimbat această expresie să însemne viața lui Moise sau viața Domnului Cristos sau 46 de ani în secolul 19. Așa că atunci când vă dați seama ce facem de fapt... cred că cei mai mulți dintre voi sunteți familiarizați, chiar mai rău decât familiarizați, mulți dintre voi chiar credeți că aceasta învață aceste versete, că învață chiar despre viața lui Moise sau a lui William Miller... dar nu la aceasta fac referire în mod direct aceste versete. Dar noi considerăm că avem autoritatea profetică să luăm acest concept din Isaia 28 și să-l extindem, să-i extindem înțelegerea, să o luăm într-un sens mult mai larg, nu doar o perspectivă foarte restrânsă a semnificației acestor cuvinte. Așa că azi când o solie vine, care ia metodologia sau regula parabolilor și o extinde sau o lărgeste într-o modalitate care multora le poate părea mai greu de acceptat, gândiți-vă un moment, puneți-vă în pielea unui adventist obișnuit, și dați-vă seama ce le cerem noi lor să facă, să își extindă înțelegerea și ei, să își lărgască perspectiva îngustă asupra unor astfel de afirmații inspirate. Așa că, un băiat căruia îi este aruncată o minge întrunește toate

criteriile din definiție pentru ceea ce înseamnă o parabolă. Apoi am mers și mai departe de atât.

În mod obișnuit aș revizui tot ce am vorbit dar cred că în dimineața aceasta ați avut o revizuire destul de bună a subiectului așa că nu voi mai parcurge din nou gândurile și ideile pe care le-am discutat deja. Doar voi aminti ideea de juxtapunere. Amintiți-vă imaginea care am avut-o. Am făcut o imagine cu un munte și o persoană, și întrebarea se pune care din ei este mai înalt. Și nu putem ști asta dacă nu avem un punct de referință. Decât dacă ești sigur că această persoană stă exact lângă munte nu le poți compara. Acest exemplu simplu subliniază o problemă pe care mulți dintre noi o întâmpinăm: nu știm când să comparăm sau să contrastăm ceva.

O altă idee pe care vrem să ne-o reamintim, când este vorba despre natural și spiritual, să ținem minte că pentru a funcționa, ambele trebuie să urmeze aceleași reguli. Așa că, vreau doar să citesc câteva pasaje din Spiritul Profetic pentru a arăta cum folosește Ellen White acest concept al parabolilor. Avem parabolele, juxtapunerea... parabolele și juxtapunerea; a compara și a contrasta; naturalul și spiritualul. Am 3 referințe aici și cred că toate sunt în limba engleză. Vă voi da referința imediat. Doar o singură propoziție vrem să citim de aici. PDH 141.1 Vreau să citim a doua propoziție... Se poate dacă vrei să extinzi semnificația a ceea ce înseamnă linie peste linie, pentru că în contextul original spune regulă peste regulă. Am luat această semnificație și am făcut-o să însemne ceva mult mai mult decât intenționa semnificația inițial. Voi citi de la a doua propoziție:

„Lección este extrasă nu prin comparare ci prin contrast.”

Nici măcar nu vom citi contextul la care se referă această parabolă. Este istoria unui vecin. Dar ideea pe care vrem să o înțelegem este aceea că parabolele au lecții pentru noi, și această lecție pe care trebuie să o înțelegem de aici, spune sora White că nu este prin comparare ci prin contrast. Deci felul în care ea folosește această expresie - comparare și contrast - sper că puteți vedea, spune că a compara înseamnă același lucru iar a contrasta înseamnă a fi ceva diferit. Deci lecția pe care dorim să o învățăm despre Dumnezeu, lecția spirituală, o vom învăța nu prin felul în care o persoană, naturalul, este asemenea lui Dumnezeu ci văzând felul în care această persoană este diferită de Dumnezeu. Putem vedea cum folosește ea această expresie și cum funcționează această parabolă?

Dacă vrei să știi cum este Dumnezeu unde poți privi? La un păstor. La un pastor. Mai poți face și un alt lucru, dacă vrei să știi cum este Dumnezeu unde mai poți privi? Poți privi la Satana. Poți vedea cum este Dumnezeu privind la Satana. Dacă aveți textul în față voastră și ați citit împreună cu mine, întrebarea mea este dacă se vede lucrul acesta în această propoziție. Lecția de învățat este despre Dumnezeu. Începeți această lecție văzând cât

de rea poate să fie o ființă umană. Prin urmare cum este Dumnezeu? Este chiar opusul. Noi nu învățăm acum despre Dumnezeu prin comparare, prin similitudine, ci prin contrast. Prin a vedea diferența. Mulți nu sunt conștienți de aceasta și li se pare că se merge pe ghicite sau mergem pe logică. Eu zic că aceasta este una din mijloacele principale pe care le avem la dispoziție pentru a face ce anume? Pentru a săpa după comori ascunse. În acest exemplu comoara ascunsă este caracterul lui Dumnezeu. În loc să ne dea o istorisire despre o persoană foarte bună ca lecție, ni se dă o istorisire despre o persoană rea. Deci învățăm prin a contrasta două lucruri. Cum putem ști că acesta este roșu? Pentru că așa am învățat. Prin ce metodă? Prin a compara și a contrasta. Am comparat această culoare cu această culoare și fiecare dintre noi, încă din copilărie, ne-am format o imagine mentală legat de compararea acestor două culori și acum este atât de automat încât nici nu ne dăm seama că facem aceasta. Noi oamenii, prin construcția creierului nostru, suntem programați, suntem creați să căutăm tipare.

Nu știu dacă sunteți conștienți de această știință care este acum promovată. Oamenii de știință învață și dovedesc așa putea să spun ceea ce fiecare dintre noi am experimentat de fapt: dacă v-ați întinde pe iarbă și ați începe să vă uitați la cer și ați vedea nori, ce s-ar întâmpla în câteva momente? Nu, nu ai adormi. Ce am vedea în acei nori? Am începe să vedem tipare, forme, fețe. Este un răspuns uman natural. Suntem concepuți în felul acesta, suntem creați în felul acesta. Deci ce spune aceasta despre Dumnezeu? Nu doar că El este Numărătorul Minunat dar și că El iubește tiparele, El se abundă în tipare! Și Satana exploatează aceasta! Este extrem de ușor pentru el să ne înșele pentru că suntem programați să căutăm tipare. Dacă vi s-ar arăta un tipar al unui nor care arată ca fața lui Dumnezeu mii și mii de oameni ar fi înșelați să creadă că aceasta chiar este ceva corect și adevărat, de aceea avem un așa mare interes legat de paranormal sau extraterestrii. De îndată ce vezi un tipar te gândești cum să îi atribui o semnificație. Dumnezeu va folosi această abilitate pe care o avem. Și când vorbim despre comori ascunse, nu este vorba de cuvinte, știți că am vorbit despre acele coduri, nu este vorba despre ceva mistic sau matematică, ci tiparele

despre care noi vorbim au de-a face cu compararea naturalului cu spiritualul, în acest caz răul cu binele. Și când facem aceasta vom observa anumite aspecte care nu sunt evidente. Și sper că toți putem vedea aceasta.

Uneori în Biblie vom găsi două lucruri opuse, Ierusalimul și opusul este Babilonul. Așa că, dacă vrei să înveți despre Babilon... dacă vrei să înveți despre Ierusalim ce trebuie să studiezi? Poți studia Babilonul. Poți vedea binele și să înveți despre bine prin a studia răul. Cine este împăratul de nord? Răspunsul este: depinde. Am auzit un răspuns aici și unul din spate. Două răspunsuri diferite. Aș putea pune întrebarea: cine este adevăratul împărat de nord? Deci este un adevărat împărat de nord și un împărat de nord fals. De unde știu că există unul adevărat? Cred că la o simplă citire a Bibliei este destul de dificil să arătăm că există un adevărat împărat de nord. Putem să construim un argument, o logică, dar cel mai ușor și metoda cea mai simplă este prin folosirea parabolilor, prin a compara și a contrasta pentru a înțelege de ce falsul, Satana, visează și însetează și își dorește să fie împăratul de nord. Știați că Babilonul nici măcar nu este în partea de nord a Ierusalimului? Este de fapt în partea de est a Ierusalimului. Am observat ieri în prezentarea sorei Tess, când ne-a prezentat punctele cardinale, când a început să denumească cei patru generali și l-a pus pe Ptolemeu aici atunci cred că oamenii se așteptau ca Seleuc să fie aici, dar ea la plasat aici pe Seleuc pentru că Babilonul este înspre partea de est, nu înspre nord.

Un alt lucru important pe care trebuie să îl învățăm. Capitolul geografie, este un domeniu în care această mișcare are multe lipsuri. Nu suntem familiarizați să folosim geografia pentru a decodifica profeția. Trebuie să devenim mai familiarizați cu a face lucrul acesta. Când comparăm și contrastăm lucruri, acesta este un exemplu, cred că este un exemplu bun, putem învăța despre Dumnezeu prin a înțelege pe Satana. Avem adevăratul și falsul. Vreau să schimb cuvântul fals cu cuvântul contrafacere. Aduceți-vă aminte că acest cuvânt contrafacere și scopul pentru care ar trebui să studiem contrafacerea... dacă vreunul din noi a fost vreodată la o serie evanghelistică susținută de biserica noastră, care este unul din lucrurile asupra căruia se insistă la aceste seminarii? Cu toții folosesc acest exemplu, această istorie: dacă vreți să învățați despre ceva care nu este adevărat ce ar trebui să studiați? Să studiați adevăratul. Și folosesc acest exemplu al monedelor contrafăcute. Bancherii sunt învățați cum arată o bancnotă adevărată. Nu le sunt arătate monede false, ci le este arătat cum arată o monedă adevărată. Și studiază atât de mult cum arată aceasta încât pot să detecteze foarte ușor pe cea falsă. Și pentru că acest concept este atât de mult în doctrinat în noi, sunt unii, ca și noi, care nu pot înțelege de ce ne concentrăm noi să studiem contrafacerea pentru că undeva în mintea noastră se implementează că ar fi greșit să facem aceasta. Poate ni se va întâmpla ceva rău dacă vom studia despre împărăția lui Satana. Vreau să înțelegeți, dacă nu ați înțeles deja, că această idee este o idee greșită, este o idee care ne limitează și este contrară propriilor noastre interese. Nu poți doar să mergi la împărăția lui Dumnezeu și să privești și să vezi: uite asta arată ca și împărăția lui Satana. Adevăratul nu întotdeauna îți arată cum este falsul. Avem dovezi foarte puternice că putem studia falsul pentru a aduna informații despre cel adevărat. Și dacă nu sunteți dispuși să acceptați acest concept, care se află în contradicție cu educația adventistă și pare ceva contraintuitiv, dacă nu sunteți dispuși să faceți aceasta, veți rămâne orbi față de multă lumină și nu veți înțelege unde ne aflăm astăzi în istoria acestui pământ. Pentru că istoria

care ne aduce aici așa cum ne este prezentat în cartea *Parabolele Domnului Hristos* la pagina 141, ne aduce aici nu prin comparare ci prin contrast așa cum a zis Ellen White. Vreau să vedeți lucrul acesta.

Vom citi următorul pasaj dintr-un devoțional, *Chemarea noastră înaltă*, nu știu dacă este tradus și în limba portugheză.. Vreau să citesc, cred că este a treia propoziție.. vreau să încep cu dacă... ar trebui să începă cu Marele învățător. Voi citi prima frază.

„Dacă ne poate lega mintea de viața viitoare și de binecuvântările ei, în comparație cu grijile temporare ale acestei lumi, contrastul izbitor este adânc imprimat asupra minții absorbind inima, sufletul și întreaga ființă.”

Am vrut să observăm prima parte a acestei fraze. Ea folosește aici această expresie comparare și contrast puțin diferit. Vorbește despre spiritual și natural, viața viitoare este spiritualul iar lumea aceasta temporară este naturalul. Și ea compară cele două. Și în timp ce compară aceste două putem vedea o diferență sau așa cum spune ea, un contrast izbitor. Nu cred că ne dăm seama dar suntem adânciți într-o lume-parabolă, nu doar în Scriptură, ci chiar viața noastră de zi cu zi.

Mai avem un citat, și nu îl vom citi, este o revistă numită *Adevărul Prezent*, nu este în limba portugheză, acolo vorbește despre comparare și contrast. Vreau să vă îndrept atenția acum spre primul capitol și primul paragraf al acestui capitol din cartea principală despre parabole care se cheamă *Parabolele Domnului Hristos*, în limba engleză este la pagina 17. Ar trebui să înceapă cu „Prin parabolele Domnului Hristos...” vom citi tot paragraful. Sper că aveți disponibilă și versiunea în limba engleză pentru că vom citi doar în limba portugheză.

„Prin parabolele Domnului Hristos se urmărește învățarea acelorași adevăruri ca și prin venirea și lucrarea Sa în lume. Pentru ca noi să putem cunoaște caracterul și viața Sa divină, Fiul lui Dumnezeu a îmbrăcat natura trupului nostru și a locuit printre noi. Divinitatea, a fost descoperită în natura noastră omenească, slava nevăzută, în formă omenească vizibilă. Oamenii puteau învăța despre cele necunoscute, prin ceva cunoscut, lucrurile cerești au fost descoperite prin cele pământești, Dumnezeu S-a manifestat în înfățișarea oamenilor. Tot așa era și cu învățăturile Domnului Hristos, cele necunoscute erau ilustrate prin cele cunoscute, adevărurile divine, prin lucruri pământești cu care oamenii erau foarte familiarizați.” {PDH 17.1}

Și al doilea nu. Doar primul paragraf. Sper că vi se pare un paragraf de început foarte interesant. Nu știu cât de atent ați urmărit dar așa vrea să reluăm acest paragraf și să vedem dacă putem învăța anumite lucruri pe care Ellen White încearcă să ni le descopere. Să începem cu prima propoziție.

„Prin parabolele Domnului Hristos se urmărește învățarea acelorași adevăruri ca și prin venirea și lucrarea Sa în lume.”

Ceea ce doresc să vedem, un cuvânt important în această propoziție este expresia „ca și” și când vedeți acest cuvânt, această expresie „ca și”... Vreau să reținem acest cuvânt și alte cuvinte similare. Când vedem acest cuvânt, care este primul lucru la care ne gândim? La parabolă. Este vorba de compararea a două lucruri. Vedeți aceasta? Și acum să vedem ce anume compară. Pe de o parte se vorbește despre învățătura Sa. Avem aici învățătura Sa. Așa că învățătura Sa este comparată cu... și dacă comparăm ceva ce spunem? Vrem să

spunem că sunt egale. Depinde de context, uneori nu sunt chiar egale. Adevăratul împărat de nord și contrafacerea, falsul împărat de nord, am putea să spunem într-un fel că sunt egali. Depinde ce anume dorim să evidențiem. Dar pentru că sunt la poli complet opuși pot să spun și că nu sunt același lucru, nu sunt la fel, iar rezultatul va fi tot același. Când acesta face ceva și acesta face. Așa că adesea putem folosi semnul egal dar nu vreau să spun că dacă acesta este foarte rău și celălalt este foarte rău, ci este chiar opusul.

Revenind la exemplul nostru. Învățătura prin parabole a Domnului Cristos este asemenea cui? Asemenea misiunii Sale. Deci învățătura Sa este asemenea misiunii Sale. Care este misiunea Sa? Misiunea Domnului Cristos, misiunea Sa este să salveze/să mântuiască. Aceasta este misiunea Lui. Așa că ne va învăța cum să fim salvați/ mântuiți prin viața Lui. Vedeți asta? Și care este metoda pe care o folosește? Parabolele. Dacă învățătura Sa este aceeași cu misiunea Sa iar învățătura Sa este prin parabole, ce ar trebui atunci să fie viața Lui? Trebuie să fie tot o parabolă. Așa că viața lui Cristos este o parabolă și învățătura lui este o parabolă. Deci ce face el? El trăiește ceea ce învață. Viața lui și lecțiile pe care le predă sunt aici unul și același lucru. Dar și mai semnificativ, ce anume este o parabolă? Alegeți o expresie sau un cuvânt. Ce cuvinte vreți să le aduceți aici la acest exemplu? Vreți să folosiți juxtapunerea, compararea și contrastarea sau naturalul și spiritualul? Avem răspunsuri diferite. Nu există un răspuns corect. Pentru că toate sunt sinonime. Dar aș vrea să sugerez, cel asupra căruia eu aș dori să medităm, este naturalul și spiritualul. Așa că, ce trebuie să plasez aici, naturalul sau spiritualul? Doar spiritualul? Ambele, natural și spiritual.

Parabola = Juxtapunerea = Comparare = Natural / Spiritual
Contrastare

Învățătura = Misiunea
↳ de a salva ca și

Parabolă = Parabolă

Nat. / Spirit. = Nat. / Spirit.

Crinii de pe câmp sunt o ilustrație naturală a dezvoltării creștinului. Aceasta este învățătura Lui. Naturalul și spiritual, aceasta ne va învăța El. Ce avem pe partea aceasta? Același lucru... cu toții suntem matematicieni aici... naturalul și spiritualul.. așa că în misiunea Sa, El va trăi o parabolă. Și ce este o parabolă vie? Este naturalul și spiritualul. Dar noi nu o numim așa: naturalul și spiritualul. Cum o numim noi când privim la Isus? Umanul și divinul. De ce este necesar ca el să ne învețe lucruri spirituale prin natură? De ce? Pentru că noi nu putem vedea spiritualul așa că trebuie să privim la natural, la ceea ce este vizibil, pentru a înțelege invizibilul. Așa că lucrurile invizibile ne sunt descoperite prin cele vizibile. Dacă aceasta este singura cale prin care putem fi învățați despre Dumnezeu, atunci, când El vine pe pământ, nu este vorba că ar fi un lucru frumos de făcut, ci El nici

măcar nu are de ales. Ce anume este constrâns să facă? Este constrâns să vină ca o ființă umană pentru a face ce? Pentru a ne explica lucrurile spirituale sau divinul. Nu putem înțelege divinul dacă nu vedem omenescul.

Sunt mulți oameni, de fapt marea majoritate a adventismului și mulți oameni din această mișcare, care nu înțeleg despre natura Domnului Cristos. Nu înțeleg natura unei ființe umane. Acesta nu este un studiu complet al naturii umane. Însă tot ce doresc să spun sau, parte din ceea ce doresc să spun este că, într-o propoziție aparent banală, care este propoziția introductivă/principală a primului paragraf din primul capitol din această carte despre parabole, ne este prezentat felul în care arată natura Domnului Cristos, dacă putem să citim acele cuvinte și să înțelegem ce vor să spună, și să descompunem propoziția pentru a înțelege cum funcționează parabolele. Domnul Cristos nu a avut la dispoziție alegerea de a muri în ceruri pentru noi. De fapt, niciunul dintre noi nu L-a întâlnit pe Domnul Cristos, nu avem nicio idee legat de unde anume a murit în realitate, pentru noi ar fi oarecum totuna. Ar fi putut să moară oriunde. Și nu ar fi fost ceva diferit pentru voi dacă ar fi murit în cer. Așa că de ce a trebuit să vină pe pământ? Știu că cei mai mulți dintre voi ar răspunde: pentru a fi exemplul nostru în toate lucrurile. Și eu răspund: da, este corect. Însă este mai profund de atât. Aceasta încearcă Pavel să dezvolte în teologia sa din Noul Testament. Totul se bazează pe învățătura prin parabole, prin care arată că metodologia pe care o folosește ca să învețe este aceeași cu metodologia exemplificată în viața sau misiunea Sa. Și cum își numește Pavel oile, pe ucenicii săi? Cum îi numește? Epistole vii. În limba engleză este epistole la fel ca în portugheză. Spune: voi sunteți epistole vii. Ce înseamnă acest lucru că sunteți epistole vii? Înseamnă că atunci când vedeți această persoană o puteți citi. Și ce anume citești când citești o persoană? Apropo, există atât de mult adevăr în această afirmație.. Pentru că ceea ce fac oamenii este să judece dacă sunteți un adevărat urmaș al lui Cristos sau nu. Cu toții avem o mare problemă cu ideea de a judeca oamenii. Pavel nu doar că recomandă lucrul acesta dar spune că este ceva esențial.

Așa că dacă Domnul Cristos va învăța ceea ce El trăiește, iar noi trebuie să fim cărți vii, cum ar trebui noi să trăim? Ce ne oferă de fapt Domnul Cristos? Am citit aceasta în devoționalul de botez de ieri. El ne oferă viața Sa. Ce viață ne oferă? Ce parte a vieții lui? Această parte sau acea parte? Umanul sau divinul? Poate pare evident, până nu începi să intri în detalii. Însă El... acesta suntem noi.. El ne va oferi un singur lucru: divinitatea Sa. Nu umanitatea Sa. De ce nu ne oferă umanitatea Sa? Pentru că este la fel cu a noastră. Naturalul Său este la fel ca naturalul nostru, nu este nicio diferență. Biserica noastră a avut conferință după conferință, discuții după discuții legat de natura Domnului Cristos. Mulți dintre voi s-ar putea să nu fiți în clar legat de natura Sa și cum funcționează lucrurile. Este extrem de simplu de văzut când începi să studiezi parabolele. Cum ar trebui noi să învățăm? Naturalul și spiritualul. Ar trebui să folosim parabolele pentru a evidenția, a transmite adevărul din cuvântul lui Dumnezeu. Dacă nu trăiești ceea ce înveți, sau dacă nu înveți prin parabole, poți tu să fii un reprezentant al lui Cristos? Sigur că nu. Noi nu suntem ucenicii Lui dacă nu Îl copiem, dacă nu folosim aceeași metodă de a predica/învăța pe care o folosește El. Și cu siguranță nu suntem ucenicii Lui dacă nu trăim ceea ce predicăm. Așa cum și Cristos trebuia să facă. El nu avea de ales în această privință, aceasta am vrut să vedeți.

„Prin parabolele Domnului Cristos se urmărește învățarea acelorași adevăruri ca și prin venirea și lucrarea Sa în lume.” De ce? Răspunsul este în propoziția următoare: „Pentru ca noi să putem cunoaște caracterul și viața Sa divină”. Nu caracterul Său omenesc, ci caracterul Său divin. Pentru a înțelege acest lucru Domnul Cristos a luat natura noastră și a locuit printre noi. Natura pe care El a luat-o a fost natura noastră și a trebuit să facă aceasta pentru ca noi să putem să cunoaștem caracterul Său divin. Și există atât de multă neînțelegere legat de această explicație. Dar aș dori să păstrăm lucrurile la un nivel foarte simplu. Există multe întrebări legat de jurămintele pe care le-ați auzit ieri. Și jurământul care produce cea mai multă confuzie este jurământul care vorbește despre natura umană.

După ce Domnul Cristos a fost botezat, a mers în pustie iar apoi s-a întors, ce face Ioan Botezătorul atunci când Îl vede? Strigă și arată spre El. Și ce fac toți oamenii prezenți? Își întorc capetele și se uită spre mulțimea de oameni din jur și ce anume văd? Pe nimeni. Nimic deosebit. Ce fel de om văd ei? Doar un om obișnuit. Este vorba de aceasta (divinul) sau de aceasta (umanul)? Este vorba de aceasta (umanul) nu-i așa? Aduceți-vă aminte, atunci când aveți de-a face cu parabolele naturalul ilustrează spiritualul. Dar cum anume? Puteți auzi dar cel mai adesea vedeți. Uneori chiar puteți să simțiți. Simțim ploaia care cade peste noi. Simțim cum Duhul Sfânt cade peste noi. Vedem cum răsare soarele și putem să ne imaginăm cum Soarele neprihănirii răsare cu vindecarea în aripile lui. Este vorba despre Domnul Cristos.

Parabola = Juxtapunerea = Comparare
Contrastare = Natural / Spiritual

Învățătura = Misiunea
↳ de a salva ca și

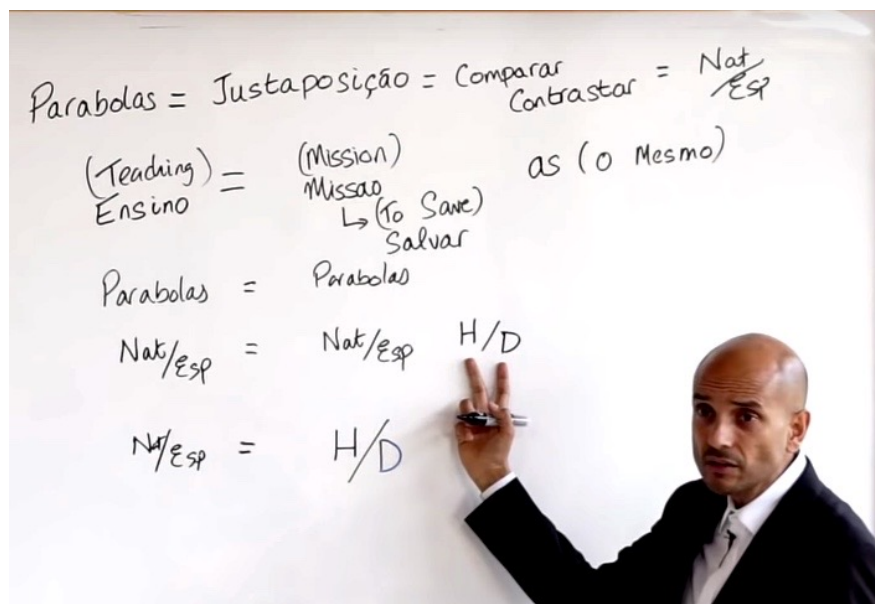
Parabolă = Parabolă

Nat. / Spirit. = Nat. / Spirit.

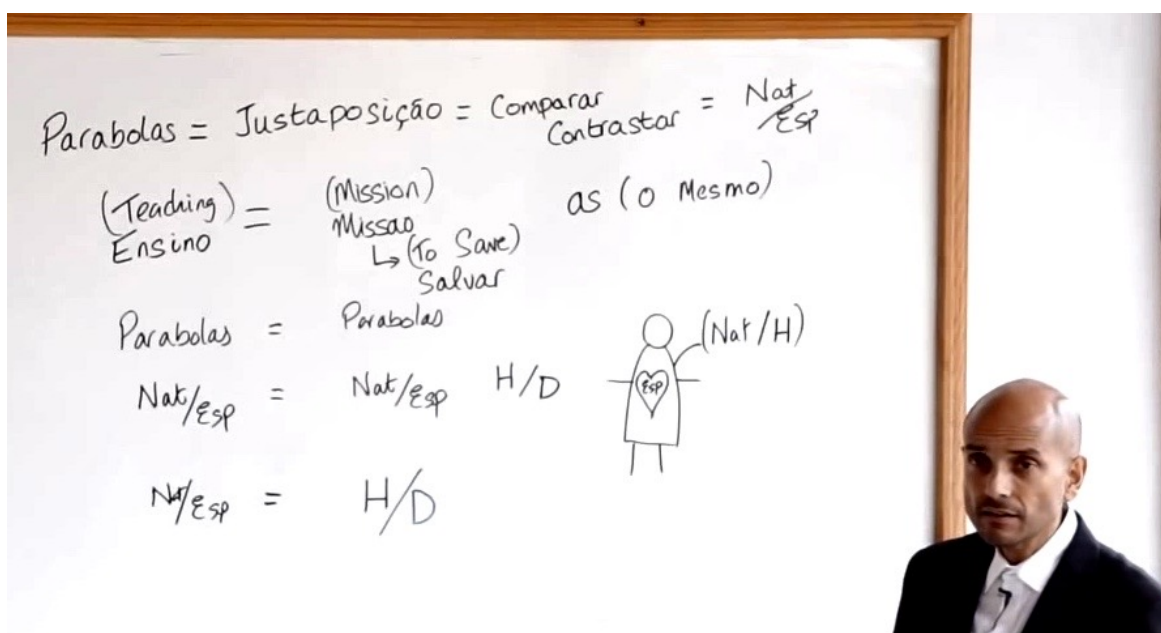
Natural /
Spiritual = Uman /
Divin

Dacă sunteți de acord cu aceasta, haideți să facem pasul următor. Dacă nu sunteți de acord, nu știu cu ce anume nu ați fi, nu știu ce dezacord ar putea exista..

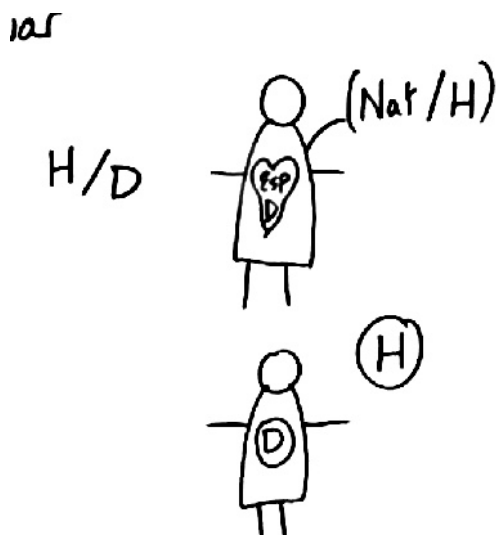
Dacă Domnul Cristos are doar aceste două părți (uman/ divin)

și eu mă uit la El, cum arată El? La fel sau diferit (de noi)? La fel. El a fost făcut asemenea nouă. El arată la fel. Care parte a Sa arată la fel? Cea pe care noi o putem vedea, nu partea pe care noi nu o putem vedea. Ați înțeles aceasta? Care parte a Domnului Cristos o putem noi vedea? Partea exterioară. Nu putem vedea interiorul. Așa că atunci când El a luat umanitatea și divinitatea, naturalul și spiritualul, unde se află naturalul, în exterior sau în interior? În exterior. Unde este umanul? În interior sau în exterior? În exterior. Iar în interior se află spiritualul. A luat El natura umană în interior? Aceasta de aici? A avut aceasta în interior?

Nu putea avea. Marea majoritate a adventiștilor cred că El a avut. Și există confuzie asupra acestui subiect. Cei mai mulți dintre adventiștii conservatori asemenea vouă cred că omenescul acesta este și în interior. Dar un simplu exercițiu cu privire la învățătura oferită de parabole ne explică acest lucru. Dacă noi trebuie să fim parabole vii ce ar trebui să se vadă în exteriorul nostru? Partea umană. Iar în interior ce anume? Divinul.

Am putea avea discuții după discuții cu adventiștii, nu doar legat de profeție dar și despre divinitate. Și miezul acestei probleme este faptul că nu înțelegem cum anume să gestionăm parabolele.

Ne vom opri aici. Ceea ce vreau să facem în următorul studiu este să încheiem acest paragraf și să vedem cum anume compară și contrastează ea aceste două subiecte. Să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc îți mulțumim, îți mulțumim pentru înțelegerea cuprinzătoare a soliei îngerului al treilea. Rugăciunea noastră stând înaintea ta este aceea de a fi recunoscători că ne-ai adus aici în această tabără pentru a învăța despre Tine, pentru a fi glorificați prin Tine. Dorim ca fiecare dintre noi nu doar să învățăm ci și să experimentăm ce înseamnă să fim parabole vii. În numele lui Cristos, amin.

4. PARABOLE (partea întâi)

Voi face un rezumat la ceea ce am vorbit în prezentarea trecută. Am citit din cartea *Parabolele Domnului Hristos* de la pagina 2. Chiar în prima propoziție Domnul Cristos ne arată că metoda Sa de a învăța este aceeași cu misiunea Sa sau viața Sa. Ambele sunt parabole. Și conceptul legat de parabole pe care dorim să îl înțelegem în acest exemplu este naturalul și spiritualul. Când vine vorba de Domnul Cristos și misiunea Sa legat de mântuire aceasta trebuie să vină prin viața și moartea Sa aici pe pământ. El combină umanitatea cu divinitatea în această viață și viața pe care El a trăit-o este aceeași viață pe care trebuie să o trăim și noi și maniera în care El a învățat este aceeași în care trebuie să învățăm și noi.

Când vine vorba să studiem natura Domnului Cristos avem o abordare greșită atunci când mergem la omul dinăuntru, la omul ascuns, la omul spiritual, când privim la aceasta și încercăm să facem din el cel natural sau uman. De fapt încălcăm toate regulile. Acest corp exterior nu este corpul unui Dumnezeu, nu putem să îl deosebim de o altă persoană. Putem dovedi lucrul acesta, cunoaștem aceasta. Așa că trebuie să fim foarte atenți când începem să ne jucăm cu omul interior al Domnului Cristos și începem să îl transformăm într-o ființă umană, când de fapt este o ființă divină. Așa că atunci când vine vorba de noi și vrem să încercăm să înțelegem natura noastră, atunci când suntem botezați nu creștem dintr-odată 3 cm, sau să devenim mai bine făcuți, mai frumoși, mai atrăgători, nu ne cresc mușchii sau nu pierdem în greutate, nu se fac modificări în corpul exterior, aceasta este partea umană naturalul. Dacă noi am fi asemenea Domnului Cristos, unde este această divinitate? Această divinitate este înăuntru. La fel ca în cazul Domnului Cristos. Și ce ar trebui să se întâmple între Domnul Cristos și noi? Ar trebui să facem comparare și contrast. Și dacă vom face lucrul acesta, vom vedea care este diferența. Nu este nicio diferență. Tocmai aceasta este ideea. Foarte mulți dintre noi care am fost botezați în Cristos nu trăim după model, nu trăim în conformitate cu teologia pe care inspirația o învață.

Dacă deschidem la 1 Corinteni capitolul 15 vom vedea o serie de comparații și contrastări, este învățătură prin parabole. Dacă am avea timp am parcurge acest capitol într-un mod mai sistematic. Și am face lucrul acesta pentru că este un bun exercițiu pentru a înțelege cum să abordăm Biblia. Cum să abordăm Biblia la diferite nivele. Și ar trebui să înțelegem scopul cărții Corinteni. Ar trebui să înțelegem argumentele pe care Pavel încearcă să le dezvolte. Sunt 16 capitole în această carte. Este capitolul 15 deci știm că deja Pavel își pregătește concluziile. Deci dacă vreți să știți despre ce vorbește acest capitol ar trebui să studiați primele 14 capitole. Tot ceea ce doresc să identific este că nu putem doar să mergem pur și simplu la un verset și să ne așteptăm să înțelegem cu ce se ocupă Pavel, tot ce încearcă să explice. Așa suntem predispuși să facem greșeli. Pavel este cu siguranță cel mai capabil teolog, cel mai bun învățat pe care îl cunoaștem. Și poate a fost unul dintre cele mai inteligente persoane care au trăit vreodată. Învățat de către cei mai buni învățători care au trăit. Și motivul pentru care amintesc toate acestea este pentru că Pavel este foarte

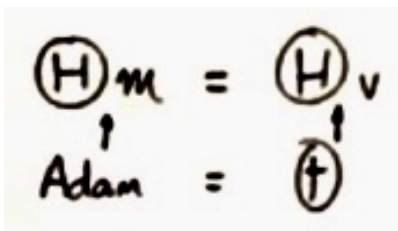
îndemânatic în felul în care el scrie. Poziția voastră s-ar putea să fie că el doar a fost pur și simplu inspirat de Dumnezeu. Sunt de acord. Nu aş contrazice aceasta. Însă cu toate acestea atunci când vedeți stilul său literar în comparație cu toate celelalte, veți vedea că nu sunt la fel. El ia învățături biblice, reguli și metode și le înalță la niște nivele la care mulți dintre noi nici nu ne dăm seama că face lucrul acesta. Când veți pleca din această tabără și veți începe să citiți în Noul Testament, speranța mea este că veți începe să vedeți că aceste parabole vă sar peste tot în ochi. Versetul 21:

„Fiindcă întrucât prin om a venit moartea, prin om a venit și învierea morților.”

Deci putem să vedem doi oameni care sunt comparați, doi oameni, viața și moartea. Comparare și contrast. Versetul 22:

„Fiindcă așa cum în Adam toți mor, tot astfel, în Cristos toți vor fi înviați.”

Deci când compară și contrastează acești doi oameni vedem la cine se referă. Unul este Adam și celălalt este Domnul Cristos. Mai încolo în capitol îi va numi primul Adam și al doilea Adam. Așa că putem să vedem o foarte bună ilustrare a acestui principiu repetă și dezvoltă sau lărgeste/detaliază în acest capitol. Folosesc această expresie „repetă și dezvoltă”. Este prima dată când o amintesc cred, și spun aceasta: repetă și dezvoltă este doar o altă modalitate de a exprima acest concept al parabolilor. Avem omul și moartea fiind comparate cu omul și viața. Acesta este Adam și acesta este Domnul Cristos. Și aş vrea să vedem cum funcționează acest tipar. Știți că Adam este cel care aduce moartea și Domnul Cristos este cel care aduce viața.

Motivul pentru care acest lucru este interesant, este că... dacă vedem contextul acestui capitol, este legat de învierea trupului. Modelul pe care îl avem aici, se referă la aceasta.

Spune, în acest capitol, atunci când vorbește despre învierea acestui corp, când

vorbește despre viață și moarte aici nu vorbește despre omul dinăuntru vorbește despre corpul exterior, despre carcasă. Sau cum zice și Ellen White „casa în care locuim”. Foarte multe persoane nu văd aceasta în acest capitol și cred că este un capitol despre nașterea din nou. Dar nu este. Contextul este învierea de la sfârșitul lumii la a doua venire.

Dacă sărim la versetul 42 ceea ce vom începe să vedem de la versetul 42 până la 46 este o serie de „repetă și dezvoltă” sau de parabole. Versetul 42:

„Astfel este și învierea morților. Trupul este semănat în putrezire și este înviat în neputrezire.”

Este o comparație între putrezire și neputrezire. Vorbește despre învierea morților și se folosește conceptul de semănare. Deci este introdus modelul agricol. Oamenii, când mor, sunt semănați în pământ. Și ce fel de trupuri merg acolo în pământ? Corpuri corupte. Și când suntem înviați corpurile noastre nu mai sunt corupte.

Versetul 43 va folosi același model dar de data aceasta vedem două repetări în acest verset.

„Este semănat în dezonoare, este înviat în glorie, este semănat în slăbiciune, este înviat în putere.”

Deci avem: dezonoare și slăbiciune, și glorie și putere. Este vreo glorie în această viață conform cu acest verset? Frate, vreo glorie? Vreo glorie în această viață? Da, viața în care trăim acum. Nu, nu este. Nu este nicio glorie. Pentru că versetul spune că gloria vine atunci când vine învierea. Atunci când Domnul Cristos este aici pe pământ în trupul natural ce anume nu putem vedea? Nu putem vedea nici o glorie. Este la fel ca orice om.

Versetul 44:

„Este semănat trup natural este înviat trup spiritual. Există trup natural și există trup spiritual.”

Este doar o versiune biblică diferită, animal și natural reprezintă același concept. Așa că avem trupuri naturale și vom primi trupuri spirituale la înviere.

Versetul 45 repetă conceptul din versetul 42 și 43 pe care l-am citit. Câți Adam sunt? Doi. Spune: primul și ultimul. Aceasta este alfa și omega despre care am vorbit ieri. Dacă avem alfa și omega trebuie să avem același lucru și la început și la sfârșit. Și ce adevăr important am învățat legat de alfa și omega? Când arunci mingea, putem avea traiectorii diferite. Așa sfârșitul poate să arate diferit. Există un spectru de răspunsuri diferite la sfârșit în omega. Și toate pot fi corecte. Deci trebuie să fii foarte atent atunci când privești la ceva și nu arată așa cum te așteptai, poate avea anumite caracteristici naturale diferite care ar putea fi o surpriză pentru tine.

Cu toții am auzit de Vladimir Putin, am vorbit destul de mult despre el. El este comunist sau capitalist? Este el ateu sau creștin? Poate un creștin să fie capul Rusiei? Conceptul nostru legat de ceea ce credem că este bine și rău, când vine vorba de a da un răspuns la o astfel de întrebare, este adesea bazat pe o logică greșită. În funcție de felul în care aruncăm mingea putem primi o serie de răspunsuri diferite, dar răspunsul este mereu același. Se putea să arate la final așa sau așa, dar tot este același răspuns. Este tot omega. Și pentru că nu știm cum să gestionăm parabolele, suntem forțați să găsim un răspuns legat de faptul că Rusia pare așa cum pare. Și care va fi răspunsul dacă nu vă plac parabolele? Vom veni cu niște argumente nebiblice ieșite din comun. Niște dovezi nebiblice. Și cum le

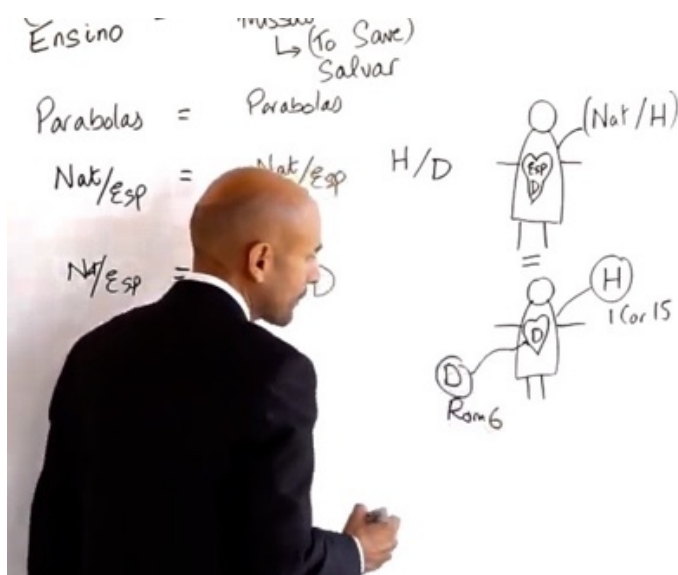
numim? Le numim teorii ale conspirației. Suntem forțați să venim cu astfel de teorii ale conspirației dacă nu folosim parabolele.

În afară de tipare, care ne plac, avem o altă.. nu știu cum să o numesc.. slăbiciune sau punct forte, o idiosincrazie... este și mai rău, scuze... Avem ceva ciudat legat de noi înșine.. Ca ființe umane, după felul în care am fost construiți, ne este foarte dificil să trăim cu noi înșine dacă nu trăim adevărul. Ați mai auzit această idee că cineva comite o crimă și se simte vinovat, și nu se poate ierta pe sine însuși și această vină îl mănâncă pe dinăuntru, îl distruge din interior. Și astfel de persoane adesea mor la o vârstă tânără. Posibil că ați auzit astfel de întâmplări: un tânăr implicat într-un accident de mașină care ajunge să producă moartea cuiva. Și este foarte greu să faci față vinovăției și niciodată nu reușește să treacă peste aceasta. Dar cea mai mare parte dintre ființele umane nu sunt așa. Suntem construiți într-o manieră foarte robustă, nu doar fizic dar și mental. Și o parte din mecanismele de protecție a ființei noastre, care poate fi manipulată cu ușurință, este că... dacă faci anumite lucruri în viață... ce poți să faci este să te prefaci că viața pe care tu o trăiești de fapt este reală, și poți să îți auto sugerezi lucrul acesta un timp atât de îndelungat încât ajungi chiar să crezi că este așa. Cred că termenul folosit în limba engleză este „disidență cognitivă”. Cognitivul se referă la creier, conștiință, disidență se referă la neascultare. Așa că dacă duci o viață de neascultare, te auto convingi că este ok să faci asta. Nu ar trebui să mâncăm, de exemplu un desert, o prăjitură, știm că ne face rău. Ați avut o zi grea... ați avut o zi grea și aveți nevoie de niște confort știți că este ceva greșit, conștiința, dar ceea ce faci este să mănânci desertul, prăjitura, și, ca să nu te mai simți vinovat, te prefaci că este în regulă și găsești o justificare: mi-e milă de mine însumi, nimeni altcineva nu îmi va aduce consolare, și mă simt bine, așa că mănânc. Și în felul acesta mulți dintre noi trăim o viață disfuncțională. Este rău când aceasta pătrunde în viața noastră seculară. Și devine foarte periculos atunci când este adusă în viața noastră spirituală. Când Biblia spune un lucru, și voi începeți să credeți alte lucruri. Atunci trebuie să vă justificați comportamentul greșit. Iar justificarea în contextul acestei discuții se numește teorii ale conspirației. Te auto convingi. Când te uiți în jur în lumea naturală, dacă funcționează așa. Îți pare că are loc o coluziune, o înțelegere secretă, că sunt niște oameni care au făcut un fel de alianță secretă, când de fapt ceea ce vedem este doar o variație a unui lucru.

1 Corinteni 15 este un capitol foarte interesant care ne ajută să înțelegem cum funcționează parabolele. Tot ce am vorbit despre parabole este conținut în acest capitol. Putem vedea cum funcționează alfa și omega. Este același om, dar sunt complet diferiți, unul aduce viață, unul aduce moarte. Nu au trăit și nu au aterizat în același punct, în același moment, ci în momente diferite. Dacă am arunca mingea direct în sus ar coborî exact pe acel punct dar nu și dacă o aruncăm la un anumit unghi. Așa că dacă unul a adus moarte, celălalt a adus viață. Sunt anumite diferențe dar sunt același lucru.

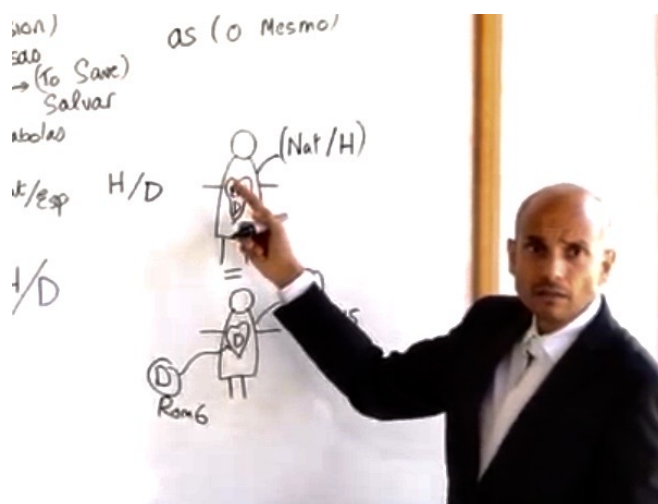

Încercați să conceptualizați acest lucru prin intermediul acestei parabole. Motivul pentru care acesta este un capitol interesant este pentru că totul gravitează în jurul unei singure idei: moartea și învierea Domnului Isus. De aceea știm că vom fi înviați la sfârșitul lumii pentru că Isus a fost înviat. Sper că suntem cu toții familiarizați cu aceasta. Motivul pentru care acest concept este important este pentru că Pavel a folosit același argument - moartea și învierea literară a lui Isus - pentru a se ocupa de un alt subiect: nu de omul exterior, ci de omul interior. Și face lucrul acesta în Romani capitolul 6. Aici este 1 Corinteni 15 și aici este Romani capitolul 6. Folosește același tip de argumentare - moartea și învierea lui Isus - pentru a dovedi că va fi o moarte și o înviere a omului interior, și o moarte și o înviere a omului exterior. Și acestea nu au loc în același timp. Sora mea acolo în spate... au loc acestea în același timp? Aceasta și aceasta. Nu. Când are loc aceasta (1 Corinteni 15)? Când murim, la a doua venire. Și când are loc aceasta (Romani 6)? La botez.

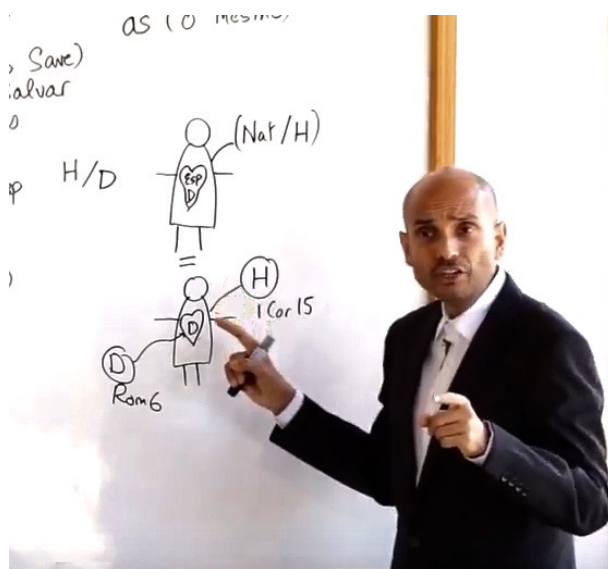

Romani 6 este despre botez. Comparația de a fi înmormântat în apă. Motivul pentru care amintesc aceasta, este că atunci când mergem la Apocalipsa 14, vrem să vedem un anumit lucru legat de cele trei solii îngerești. Versetul 6 vorbește despre un înger care vine și care are Evanghelia veșnică. Suntem cu toții de acord că misiunea Domnului Cristos era Evanghelia, am spus asta. Deci aceasta este Evanghelia veșnică. Suntem de acord cu aceasta? Sper că da. Pentru că am fost de acord cu aceasta mai devreme. Așa că parabolele sunt Evanghelia veșnică. Sper că putem vedea lucrul acesta. Am demonstrat deja din *Parabolele Domnului Hristos* pagina 2.

Ce altceva mai este o parabolă? Ce am identificat că mai sunt parabolele? Sunt învățătura Domnului Cristos, și viața Domnului Cristos. Acesta cine este?

Domnul Cristos. Și ce este El? Este o parabolă, este o parabolă umblătoare. Putem să spunem aceasta? Sigur că putem. Pentru că acesta sunteți voi.

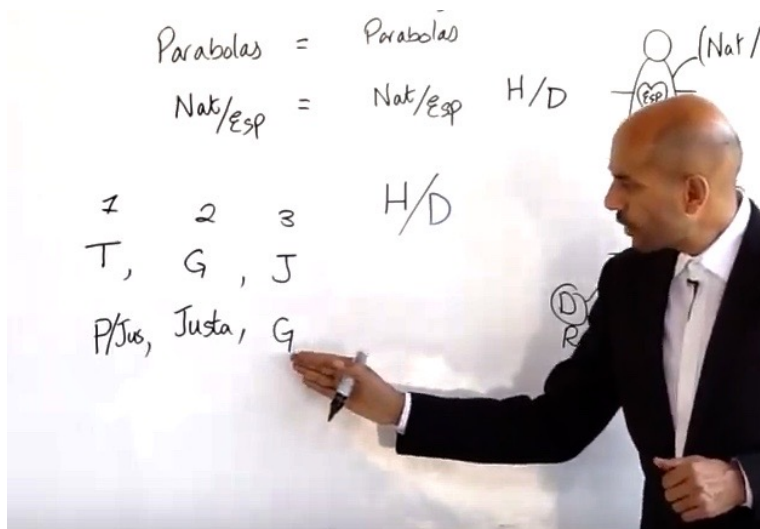

Și ce spune Pavel, ce suntem? Epistole vii. Deci dacă tu ești o epistolă, o carte vie, cum să nu fie și Isus o parabolă vie? Aș vrea să spun că parabolele sunt egale cu Domnul Cristos și parabolele sunt egale cu Evanghelia veșnică. Pentru că aceasta era misiunea lui.

Versetul 7 ne spune care este Evanghelia veșnică. Spune: temeți-vă de Dumnezeu și dați-i slavă pentru că ceasul judecății lui a sosit. Vom scrie aici temeți-vă de Dumnezeu, dați-i slavă, căci ceasul judecății a venit. Trei pași, trei solii îngerești. Dar cele trei solii îngerești se regăsesc în însăși prima solie îngerească. Trei pași. Cu toții știm, dacă ar fi să ne uităm la acest model al sanctuarului, chiar dacă mulți nu puteți vedea pentru că este jos, câte încăperi sunt în sanctuar? Trei: Curtea exterioară, Sfânta și Sfânta Sfințelor.

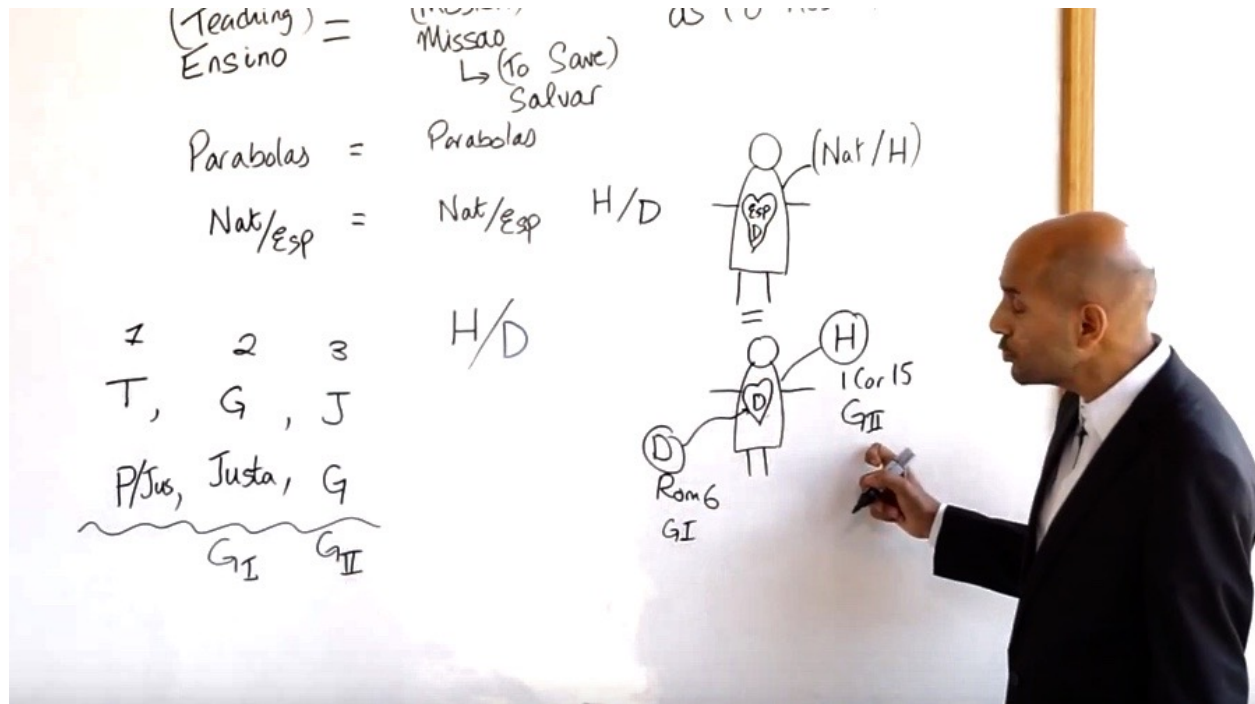

Deci putem să punem sanctuarul aici. Și unde vedem slava lui Dumnezeu în sanctuar? În prima, a doua, sau a treia încăpere? În a treia încăpere. Aici avem slavă. Și ce anume primeai în curtea exterioară? Când mielul moare pentru tine primești iertare. Vom scrie aici iertare și justificare. Odată ce ai primit această îndreptățire sau justificare ar trebui să trăim viața unui creștin, nu-i așa? Care este acest model. Suntem puși deoparte pentru utilizare sfântă. Și trebuie să trăim o viață sfântă, o viață neprihănită. Deci primim iertare, trăim o viață neprihănită, iar apoi suntem glorificați.

Așa că atunci când începem să ne gândim la cele trei solii îngerești, se poate că am fost foarte înguști în folosirea lor. Oamenii se întreabă, cum se poate că noi găsim aceste trei solii îngerești și le punem peste tot? Cum ar fi istoria lui Moise sau Noe.

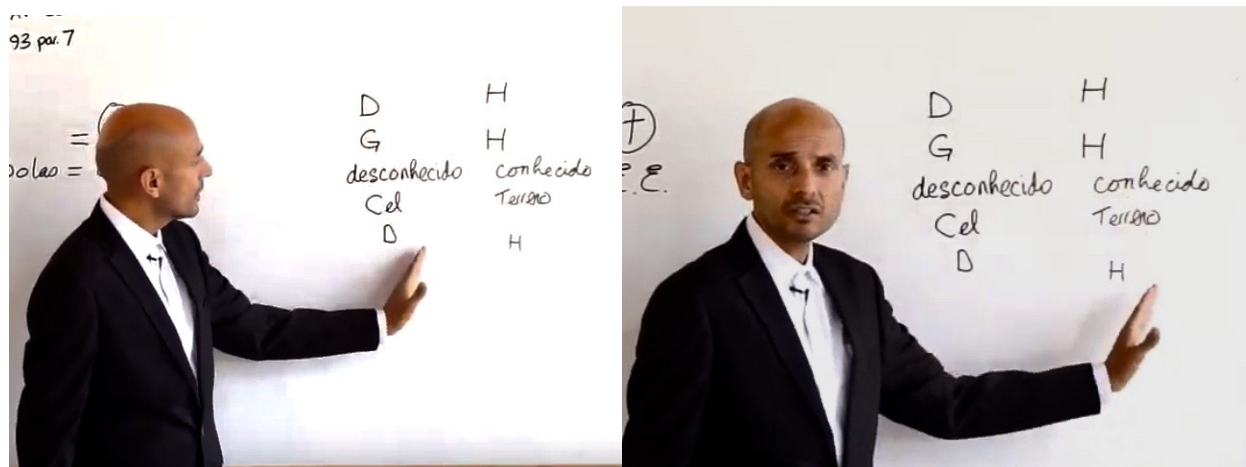
Aș vrea să sugerez că dacă mergem la Apocalipsa 14 versetul 6, vorbește despre Evanghelia veșnică. Știm că acestea sunt cele trei solii îngerești. Dar vedem aceeași solie a evangheliei și în Geneza 3:15. Și Evanghelia de acolo vorbește despre ura împotriva păcatului, vrăjmășia. Cred că cu toții putem înțelege aceasta. Chiar și Ellen White ne spune că este aceeași Evanghelie. Așa că aceasta este pe de o parte autoritatea pe care o avem, pentru a lua cele trei solii îngerești, și a le aplica în alte contexte, în alte situații. Așa că sper că puteți vedea aici, că folosind Evanghelia veșnică, cele trei solii îngerești, putem explica procesul și natura mântuirii. Avem slava sau glorificarea aici la pasul 2, de asemenea avem glorificare aici la pasul 3, modelul pe care îl avem aici este exact modelul pe care l-am citit în 1 Corinteni 15 și cel pe care nu l-am citit din Roman 6. O să numesc această glorificare pasul unu și glorificare pasul doi. Cu toții am fost de acord că nu este nici o glorie acum pentru corpurile noastre exterioare, am văzut aceasta din 1 Corinteni 15. Așa că evanghelia veșnică ne învață că această glorie de aici, gloria din Sfânta Sfintelor va avea loc la a doua venire, în viitor. Dar în mod prezent, la botez, ar trebui să avem divinitatea. Și aceasta este gloria lui Dumnezeu care se află chiar aici. Gloria I azi, și Gloria II mâine.

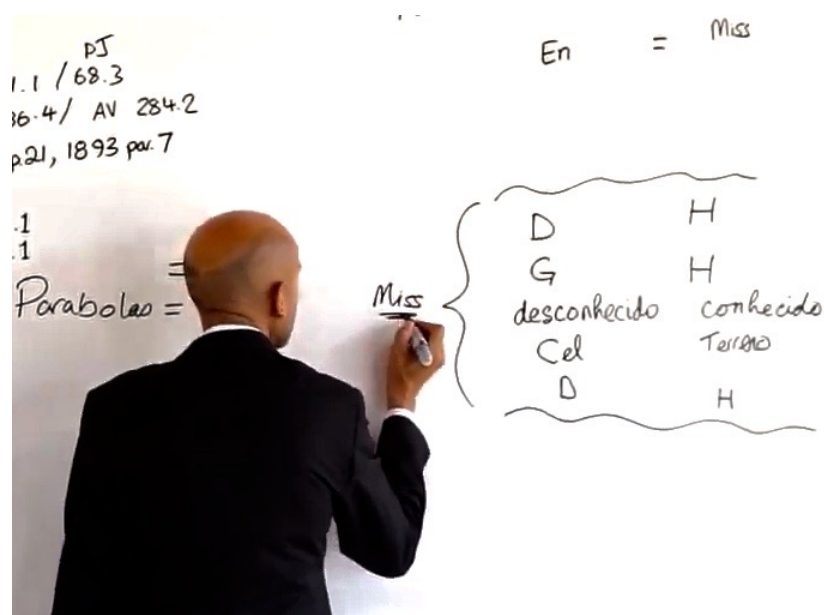
Așa că atunci când începem să învățăm despre evanghelia veșnică în trei pași - cele trei solii îngerești, este mult mai semnificativ decât doar să mergem la viața lui Moise sau viața milleriților. Acești îngeri sunt predominanți, ei se află peste tot. Și acesta ar fi fost de așteptat, nu-i așa? Pentru că folosesc tot ce înseamnă modelul parabolelor. Fără parabole nu puteți nici măcar să înțelegeți ce fac acești îngeri și cum funcționează.

Vreau să revenim la *Parabolele Domnului Hristos* pagina 2. Am identificat deja, că parabolele sunt Cristos, ele sunt evanghelia veșnică. Suntem la primul paragraf, am citit primele două propoziții și vrem să vedem ce va face Ellen White acum. Ea spune „Divinitatea a fost descoperită în umanitate...” Voi pune, divinitatea și umanul. Următoarea propoziție: „gloria invizibilă în forma omenească vizibilă.” Vă amintiți că am spus că această glorie/slavă este invizibilă pentru că este în interior. Așa că aici avem glorie, și de partea cealaltă ce avem? Forma omenească. De unde știm dacă cineva este creștin? De unde știm că Isus este Mesia? Pentru că vedeți semne în exterior, vedeți forma Lui omenească, și gloria invizibilă este descoperită prin acea formă omenească.

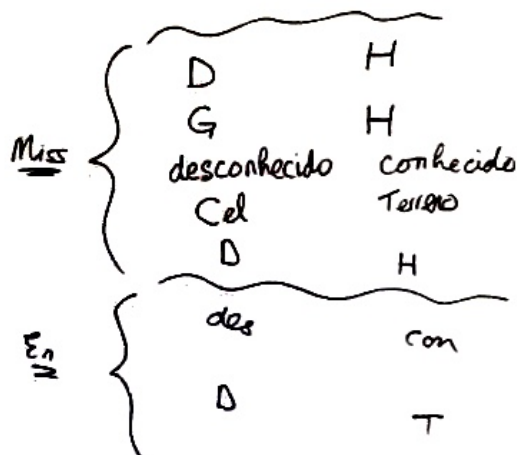
„Oamenii puteau învăța despre cele necunoscute, prin ceva cunoscut,” Necunoscutul și cunoscutul..., „cele necunoscute, prin ceva cunoscut, lucrurile cerești au fost descoperite prin cele pământești,” Cerești, pământești. „...Dumnezeu S-a manifestat în înfățișarea oamenilor.” Aici avem pe Dumnezeu, și ce este aici? „înfățișarea oamenilor”. Așa că atunci când spunem că Isus a venit în asemănarea cărnii păcătoase (într-o fire asemănătoare cu a păcatului), ce fel de carne este aceasta? Când zice carne păcătoasă? Este aceasta sau aceasta? Este aceasta de aici, cea exterioară. Acest lucru nu este ceva complicat de înțeles, ea explică lucrul acesta foarte clar. Acesta este Dumnezeu. Și aceștia suntem noi, definește asemănarea cu umanitatea.

„Tot așa era și cu învățăturile Domnului Cristos,..” Ea face o ruptură aici.. A zis învățătură, iar apoi a zis misiune. Aceasta era viața și aceasta era învățătura. Învățătura și viața. Ce sunt acești termeni despre care a vorbit, aceste rânduri aici? Aceștia făceau referire la misiunea Sa.

Acum va vorbi însă despre învățătura Sa, „cele necunoscute erau ilustrate prin cele cunoscute.”. Vreau să vedem că este la fel cu aceasta. Dar aceasta nu face referire la viața Sa, ci la învățătura Sa, dar nu este vorba de viața lui ci de învățătura Lui, este aceeași metodologie. „...adevărurile divine, prin lucruri pământești cu care oamenii erau foarte familiarizați.” Aici avem divinitatea... prin lucruri pământești.

Putem vedea cum ea repetă și dezvoltă aceste concepte din nou și din nou. Nu am explorat toate detaliile acestor afirmații. Dar sper că puteți vedea, este un exercițiu destul de direct pentru a ajunge la concluzii care în multe privințe sunt în directă contradicție cu actuala înțelegere a bisericii asupra lucrurilor. Nu am plecat nicăieri, nu am folosit nici un dicționar, doar un singur paragraf și am făcut, cred, un studiu important legat de natura Domnului Cristos și umanitate pe care dacă adventiștii l-ar accepta am avea parte de o reformă și o redeșteptare în biserica noastră. Puteți face tot acest lucru cu doar un singur paragraf.

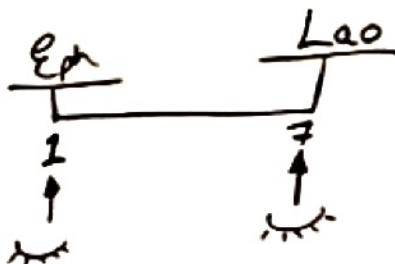
În stilul ei, nu se oprește ci continuă în paragraful 2. Va cita din Matei 13:34-35. Dacă am citi aceste două versete vom vedea că Isus împlinea profeția. Așa că vreau să vedem că este un profet, și profetul va spune: voi vorbi în parabole... și când această profeție se împlinește, vedem că este o legătură între folosirea parabolilor și profeția în sine. Cred că mulți dintre noi știm cine este acest profet. Este profetul David. Și când studiați capitolele la care se face referire aici, Psalmul 49 și psalmul 78.. Să verific... 49 și 78, este corect. În special dacă mergeți la psalmul 78, nu vom deschide acolo așa că nu vă bateți capul! Dacă ar fi să citiți primele 4 sau 5 versete, ați vedea că vorbește despre generații. Dacă ar fi să parcurgeți acele versete cu atenție ați putea să găsiți enumerate 4 generații. Așa că știți, dacă sunteți cât de cât familiarizați cu această solie, că cea de-a patra generație este ultima generație. Ultima generație, conform lui David ce metodă de a predica va folosi? Parabolele. Prin urmare Domnul Cristos este obligat să folosească parabolele pentru că El este a patra generație. De aceea Matei spune că profeția a fost împlinită, ne aflăm acum în ultima și finala generație. Generația Domnului Cristos.

Nu avem timp să parcurgem această logică, cel puțin nu acum. Știm cu toții că sunt șapte biserici. Le găsim în Apocalipsa 2 și 3. Și începe cu biserica Efes și se încheie cu biserica Laodiceea. Nu sunt 7 biserici, este doar o singură biserică. Dar descrie experiența bisericii lui Dumnezeu de-a lungul a șapte dispensațiuni. Noi suntem aici la final, Laodiceea. Și care este starea noastră? Suntem orbi.. Nu avem deloc haine.. Și suntem săraci. Săraci, orbi și goi. Aceasta nu este un studiu complet, mergem la cartea Matei, Matei 15:14.. Țineți mâna acolo, nu citiți.. Deschideți la Isaia capitolul 1, versetul 6, nu, versetul 5.

Deci Țineți mâna în Matei 15, și vom citi din Isaia 1 cu 5, capitolul 1 cu versetul 5. Spune „Tot capul este bolnav și toată inima leșinată.” Avem mintea și inima. Isaia va repeta această idee în versetul 6: „Din talpa piciorului până la cap nu este sănătate în el.” Cine este capul care este bolnav? Și cine sunt picioarele care sunt bolnave? Sunt cei din poziții înalte în biserică și cei mai de jos din biserică. Toți sunt bolnavi, fie că este vorba de un lider sau de un laic. Sunteți de acord? Matei 15:14. Înainte de a citi, în ce condiție ești dacă ești laodiceean? Ești orb. Vom citi Matei 15 cu 14.

„Lăsați-i: sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”

Cine este orb? Liderii sunt orbi, și urmașii sunt orbi, aceasta înseamnă de la cap până la talpă. Ce boală au conform Matei 15? Orbire. Au ochi dar nu pot vedea. Deci atunci când zic noi, nu vorbesc despre noi ci despre iudei. Și ce istorie? Aici, chiar la începutul bisericii creștine. Ei erau orbi și noi suntem orbi.

Să sărim la capitolul 23. Suntem de asemenea goi. Acest concept de a fi gol este interesant, dacă citim versetul 28 vedem că goliciunea are de-a face cu haina exterioară, cu hainele pe care le purtăm. Versetul 28:

„Tot așa și voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinlăuntru sunteți plini de fățarnicie și de fărădelege.”

Când spune „tot așa” înseamnă că suntem aici vă aduceți aminte? „tot așa”... aceeași expresie, așa că știți că este vorba de o parabolă. Parabola sau naturalul se află în versetul anterior 27. Este un mormânt, care în interior este murdar, dar în exterior pare să fie foarte frumos. Și aceasta se potrivește sau oglindește înfățișarea exterioară a unei persoane comparativ cu noi. Noi avem haine pe noi? Nu, suntem goi. Aceștia au haine pe ei? Din versetele 27 și 28... Nu au. Par să fie albe dar nu sunt. Am putea face un studiu mai detaliat dar nu vom face. Sper că putem vedea faptul că starea poporului lui Dumnezeu de aici de la început este la fel ca la sfârșit, aceasta este o repetare și o dezvoltare, sau compară și contrastează, alfa și omega.

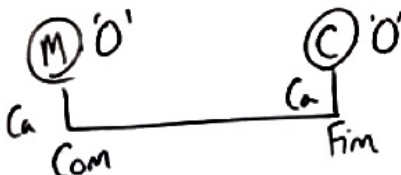
Dar este ceva interesant aici, pentru că există două grupe în biserică, nu-i așa? Pe de o parte e Domnul Cristos și ucenicii săi, iar pe de altă parte sunt acești oameni cărora li se adresează. Versetul 23 îi descrie pe farisei ca și conducători ai bisericii. Așa că în ce condiție spune El că se află conducătorii bisericii? Orbi și goi. Așa că în ce condiție se află biserica în vremea Domnului Cristos? Sunt laodiceeni. Deci dacă ei sunt laodiceeni atunci cine e Efesul? Ioan Botezătorul și Domnul Cristos și ucenicii. Aceștia reprezintă Efesul. Marea majoritate a acelor evrei sunt Laodiceea. Dacă ajungi la Apocalipsa 3 și ai de-a face

cu o biserică Laodiceană la sfârșitul timpului, ultima biserică, nu mai sunt alte biserici după aceasta, înseamnă că ai ajuns la sfârșitul lumii, nu-i așa? Suntem pe punctul de a încheia cu această glorie pentru a ne împărtăși de ultima. Suntem aproape de cea de a doua venire. Dacă suntem aproape de a doua venire, suntem în Apocalipsa 14, care reprezintă cele 3 solii îngerești. Așa că dacă cele 3 solii îngerești sunt aici.. Dacă cele 3 solii îngerești sunt aici în legătură cu Laodiceea.. Acesta este omega, acesta este alfa.. De ce nu sunt cele 3 solii îngerești legate de această istorie? Toate acestea reies din învățătura parabolilor. Așa că acestea sunt argumentele pe care le folosim pentru a demonstra că cele 3 solii îngerești nu folosesc doar acest concept unde vedem gloria 1 și gloria 2, sunt de asemenea conectate cu istoria poporului lui Dumnezeu. Pe măsură ce trasezi linia profeției.. Ești forțat, nu de logică, ci prin inspirație, să vezi că istoria se repetă.

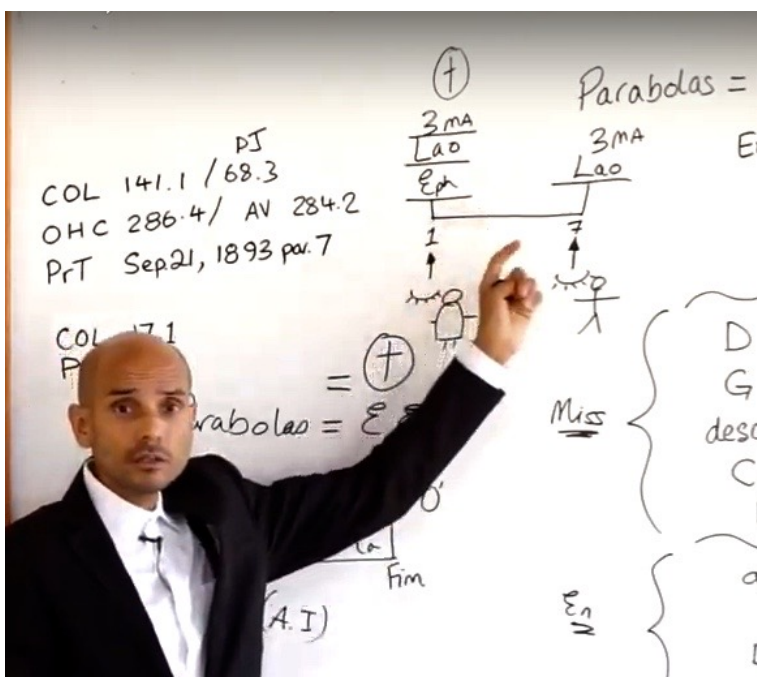
Vom citi Isaia 46, versetul 10.. Începând cu versetul 9. Pe măsură ce deschideți acolo, aceasta are de-a face cu robia babiloniană. Suntem în capitolul 46 și poporul lui Dumnezeu se închină în fața idolilor. Vreau să ne amintim, că tot ce citim aici, dacă ați merge la 45 versetul 1, Cir unsul Meu, dacă ați merge la 47 versetul 1, Babilon stând în țărână.. Toate aceste lucruri se întâmplă la peste o sută de ani în viitor față de timpul în care au fost scrise. Aceste lucruri nu au avut loc atunci când această carte a fost scrisă.. De fapt sunt mai mult de o sută de ani... Motivul pentru care amintesc aceasta.. Este pentru că în mijlocul salvării pe care Cir o va aduce, și prezicerea căderii Babilonului, este această istorie, această istorie a speranței, în care Dumnezeu explică ce va face în viitor. Și El ne spune, că atunci când vor vedea aceste lucruri întâmplându-se, 46:11, când Dumnezeu va chema o pasăre răpitoare din est, această pasăre distrugătoare, această pasăre de pradă, când această pasăre de pradă vine, care va împlini voia lui Dumnezeu, ei vor ști că Dumnezeu a vorbit. Pentru că dovada lui Dumnezeu că El este Dumnezeu este aceea că El poate face lucruri pe care alții nu le pot face. Poate Satana prezice viitorul? Sigur că poate. Și eu pot să prezic viitorul. Tot așa și voi. Dacă las pixul din mână ce se va întâmpla? Va cădea.. Deci sunteți profeți acum.. Dumnezeu este un anumit tip de profet, El a conceput lucrurile într-un mod anume, și subliniază acest lucru în versetele 9 și 10. Prima dată le spune să își aducă aminte de vremurile din vechime - versetul 9 - și motivul pentru care le amintește acest fapt, este pentru că urmează să le arate dovada că nu este nici un alt Dumnezeu asemenea Lui. Va declara sfârșitul de la început. Începutul sunt vremurile din vechime. Iar sfârșitul, sunt lucrurile care încă nu au avut loc. Apoi spune că va chema o pasăre răpitoare. Cine este pasărea răpitoare din est? Pasărea care este înfometată și care va mânca oameni? Ne spune în capitolul 45 versetul 1. Este Cir. Ce va face Cir? Îi va elibera din robie. Aceasta urma să se întâmple la sfârșit. Sunteți de acord cu asta? Ce s-a întâmplat la început? Unde se aflau? Dacă erau în captivitate la sfârșit, unde erau la început? Tot în captivitate. Ce a făcut Dumnezeu l-a început? A chemat un om, care din ce direcție a venit? Pentru a face voia Sa? A venit din est. Nici nu trebuie să cunoașteți istoria pentru că vă spune în verset. Cine a venit din est și a eliberat poporul lui Dumnezeu din robie? Moise. Dumnezeu urma să le arate sfârșitul prin început. Nu eu am inventat asta, puteți citi direct de aici. Știți cine este această persoană din est, și Dumnezeu spune că aceasta arată identic cu ceea ce a făcut prima dată, este exact ceea ce a făcut la început. Prima dată este

începutul. Cum putem ști? Ce cuvânt a folosit pentru început? Vechime. Spune vechime = început, repetă și detaliază.

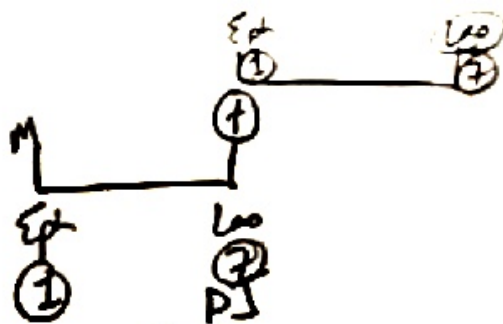
Nu știi dacă sora Tess va repeta acest lucru, dar ea a amintit deja acest lucru la cursuri: cine este Antigonus? Este ce? Cel care este ca strămoșii săi. Este cel care e ca și înaintașii lui, sau strămoșii lui, ca și începutul. Putem lua acest concept și să îl aplicăm la nivele diferite. Deci strămoșii sau începutul și sfârșitul, Moise și Cir, sunt aceeași persoană. În ambele cazuri avem robia. Ambii vin din est/orient.

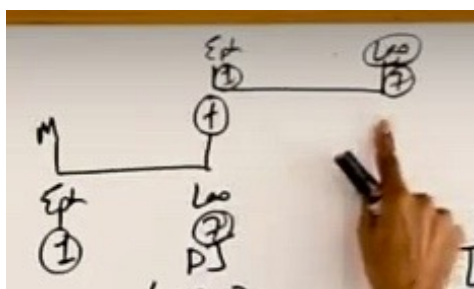
Știm că dacă Dumnezeu este acela care controlează evenimentele în felul acesta, și acesta este același tipar cu acesta, și acesta este începutul, acesta este începutul cărei națiuni?

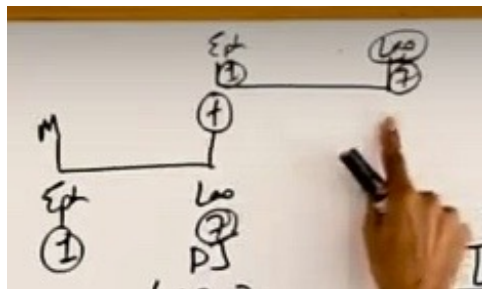
Spune în pasaj, este vorba de Israelul antic. Începe cu Moise și se termină cu cine? Se termină cu Domnul Cristos. Este istoria Domnului Cristos. Dacă istoria Domnului Cristos este Laodiceea - sfârșitul - ce este istoria lui Moise, care este începutul? Este Efesul. Așa că putem demonstra, voi reface desenul aici: Moise - Domnul Cristos, Efes - Laodiceea. 1 și 7. Dar aici, avem două biserici care coexistă, Efesul, care ne duce la Laodiceea.

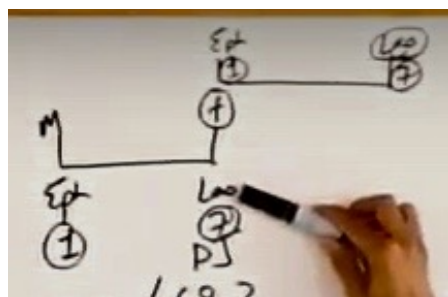
De aceea, putem lua cele 3 solii îngeresti, care știm că se află aici.

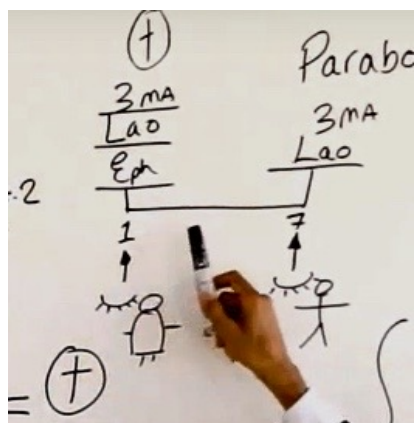
Biblia ne învață lucrul acesta.

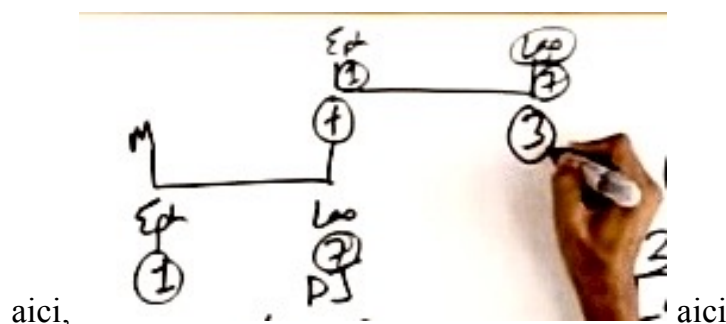
Și pentru că acesta

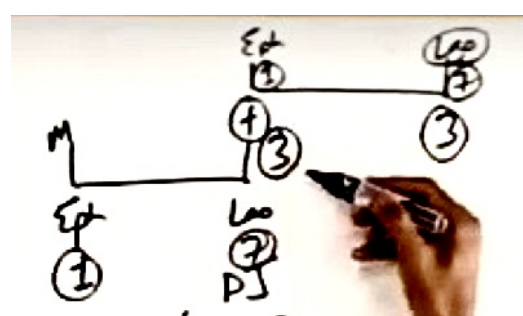
este la fel cu acesta

I-am arătat aici = , atunci putem pune cele 3 solii îngerești, de

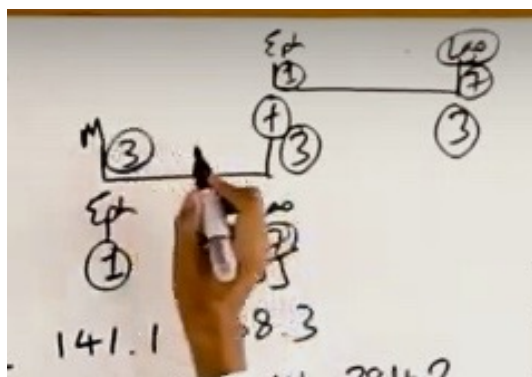

aici,

aici

Și dacă cele 3 solii îngerești sunt în istoria Efesului, unde este Efesul? Chiar aici în vechime.

Așa că avem cele 3 solii îngerești și aici.

Aceasta este autoritatea profetică pe care o avem pentru a arăta, în acest exemplu simplu, faptul că, fie că este vorba de Moise sau Domnul Cristos, sau noi, putem folosi cele 3 solii îngerești. Și nici măcar nu este corect să spunem asta, nu este vorba că putem, ci că suntem obligați să facem așa. Parabolele ne învață lucrul acesta.

Așa că vreau să fac un rezumat. Parabolele sunt un cuvânt mult prea abuzat. Noi nu înțelegem cu adevărat cum să le folosim în mod corect. Cu toții, fie că este vorba de un lider în această mișcare cu 30 de ani de experiență, sau este acel sărac frate nou, sau soră.. Trebuie să parcurgem o nouă etapă de învățare, un curs intensiv, avem la dispoziție doar câteva luni pentru a ne familiariza cu aceste reguli și folosirea lor. Nu spun că putem toți înțelege la același nivel. Dar ceea ce spun este că putem cu toții să înțelegem. Aceasta a

devenit o chestiune vitală pentru mântuire. Pentru că, dacă nu știți cum să folosiți toate aceste lucruri de aici,

Parabola = Juxtapunerea = Comparare
Contrastare = Natural
Spiritual

Învățătura = Misiunea
↳ de a salva ca și

în primul rând nu aveți habar cum arată Domnul Cristos sau cum sunteți voi. Nu aveți nici o idee cum să vă raportați la lumea din jur, cum să interpretați lucrurile. Pentru că, nu ar trebui să vă reamintesc, dar noi trăim într-o lume contrafăcută.

Această statuie este o contrafacere a muntelui care se află lângă ea, și suntem afundați în această teologie, aceste doctrine, și dacă nu ești conștient de regulile după care funcționează această lume, dacă Putin este un ateist sau un creștin, și cum să rezolvi o astfel de problemă, nu vei înțelege ceea ce se petrece azi. Nu vei crede ce s-a întâmplat în ultimii 5-7 ani. Pentru că cei mai mulți dintre noi nu suntem conștienți de toate acele lucruri. Puteți fi învățați despre aceste lucruri într-un mod factual, dar a crede acele fapte și a avea încredere în ele este altceva. Și în acel punct trebuie să fim cu toții. Să vedem o lumină, să vedem un adevăr în conceptele și ideile pe care le învățăm și prin credință să ne ținem strânși de ele într-un mod inteligent, lăsând ca Domnul să ne conducă. Nu ne este teamă de întrebări, dar trebuie să avem grijă ce fel de întrebări punem. Chiar și un copil rebel, care refuză să asculte și nu este educat, și el poate pune întrebări fără răspuns. Nu este un semn de inteligență dacă puteți pune întrebări la care ceilalți nu pot da un răspuns. Folosiți timpul în această săptămână punând întrebări care chiar înseamnă ceva pentru voi. Să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc îți mulțumim, vrem să cerem și să ne rugăm pentru o binecuvântare în dreptul nostru, pe măsură ce medităm la slava Ta, fie că e în viața

Domnului Isus fie în Cuvântul Tău scris, în parabole și în istoriile asupra cărora medităm. Ajută-ne să fim schimbați din slavă în slavă. Ne rugăm în numele lui Isus, amin.

5. PARABOLE (partea a doua)

În ultima noastră prezentare, ne-am uitat în cartea *Parabolele Domnului Hristos* și am văzut cum Ellen White aborda parabolele. Chiar în primele pasaje din acea carte, o carte ce ne învață despre natura sau proprietatea parabolelor, în întregul prim paragraf observăm parabole linie peste linie, în timp ce ea compară și contrastează două lucruri: lumea naturală și lumea spirituală. Poate unul dintre lucrurile cele mai importante pe care vrem să le observăm, atunci când am înțeles că tot paragraful este structurat în jurul parabolelor, este modul în care ea compară teologia, instruirea, învățarea lui Cristos cu viața Lui. Ea numește asta: misiunea Lui, scopul existenței Lui, când vine aici pe pământ. Și ce adevăr putem sustrage de aici? Cred că este extrem de profund. Nu este doar ideea că noi trebuie să trăim ceea ce predicăm, asta ar fi doar o înțelegere de suprafață a ideii pe care ea încearcă să o exprime aici. Fără să aprofundăm pasajele, fără să ghicim lucruri, putem să citim direct și clar cum învățăturile lui Isus erau bazate pe parabole, și chiar viața Lui era o parabolă. Și pe acest aspect ne-am focusat atenția. Cum poate viața Lui să fie o parabolă?

Devine clar, cred eu, când începem să înțelegem naturalul și spiritualul. Pentru că sunt termeni foarte similari, pe care toți le folosim când vorbim de creația unei noi inimi sau despre gloria Șechina ce se află în Sfânta Sfintelor. Toate aceste concepte sau idei sunt sub unirea umanului cu divinul. Puteți vedea în istoria Șechinei că umanul este înafară și divinul este în interior - unde nimeni nu-l poate vedea. Dar ce împarte acea casă? Ce pătrunde fabrica acelei structuri? Face ca totul să pară perfect la acea casă. Construcția acelei case nu este doar o minunăție arhitecturală, de fapt creează o atmosferă în jurul ei; o atmosferă de sfințire pe care lumea o poate simți. Și acel model simplu al Sanctuarului este chiar lucrul la care face aluzie Ellen White când vorbește despre misiunea lui Isus. Pentru că noi putem foarte simplu să transferăm acel model la modelul propriei noastre ființe; doar prin simpla idee pe care Pavel a spus-o și anume că noi trebuie să fim mărturii, epistole vii - citite de toți oamenii.

Cum poți citi o carte dacă n-o deschizi? Nu poți să faci asta, nu-i așa? Nimeni nu se poate uita în inima ta, nu-i așa? Deci cum ar trebui oamenii să te citească? Este o expresie în engleză care zice: "Nu trebuie să judeci o carte după copertă!" Poți vedea cât de anticrist este acest concept. Biblia, de fapt, ne învață că ți se cere să judeci după ce vezi în exterior; pentru că nimeni nu poate vedea interiorul. Să vă dau un exemplu. Nu știu dacă va fi un exemplu bun pentru că nu vă cunosc fauna, vegetația. Voi desena o imagine.

Deci acesta este desenul meu stângaci. Ce plantă e asta? Este bananier. Ok, deci a mers. Deci puteți să-mi spuneți ce plantă e aceasta. Dacă ar fi să desenez asta, ce plantă este?

Nu puteți spune. Ar putea fi orice. Ideea pe care aș vrea să o vedeți este următoarea: dacă ar fi să vă prezint rădăcinile unor copaci din jurul nostru, cu excepția unor plante, ale căror rădăcini le mâncați, sunt sigur că majoritatea dintre voi nu veți putea să identificați planta după rădăcină. Ar trebui să mă duc să tai planta, să îți arăt rădăcina și să te pun să recunoști ce plantă e. Nu poți identifica. Nici nu ești obligat să faci asta, nu-i așa? Pe ce temei judeci sau identifici tu planta? După frunze sau fructe. "După roadele lor îi veți cunoaște", nu după inima lor! Deci oamenii dezvoltă idei periculoase, cum ar fi faptul că nu ești capabil să identifici oameni pentru că nu știi ce este în inima lor; Biblia te învață că nu ți se cere să știi ce este în inimă.

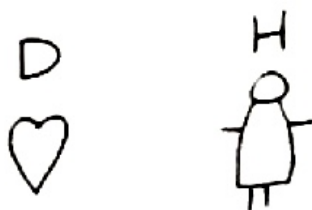
Amintiți-vă că regulile spiritualului trebuie să urmeze regulile naturalului. Și știi o plantă doar după ce este la exterior, la suprafață - floarea, frunza, fructul. Cu excepția circumstanțelor speciale când mănânci rădăcinile, cei mai mulți dintre noi nu am avea nici cea mai mică idee cum să identificăm o plantă doar prin studierea rădăcinii; pentru că rădăcinile sunt ascunse. Este ușor de văzut când folosești metoda comparării și contrastării. Acesta este un atac satanic, nu numai asupra bisericii lui Dumnezeu, dar și asupra metodelor/regulilor pe care El ni le dă, atunci când suntem convinși că noi nu putem judeca lucrurile, pentru că nimeni nu știe ce se află în inimă. Lumea naturii te învață că poți să faci asta; tu știi care este pomul bananier pentru că îl poți vedea, mai ales când are și fructe în el. Nu îl identifici după rădăcină sau stamină.

Când luăm viața lui Cristos și observăm că este unirea umanului cu divinul, de ce devine asta important pentru noi? Pentru că viața Lui trebuie să devină viața noastră. Noi ar trebui să ne luăm ca model viața Lui. Avem atâtea înțelegeri greșite cu privire la cum arată cu adevărat viața Lui, cum este construită. Mulți dintre noi trăiesc o viață creștină defectuoasă. Pentru că noi nu știm cu ce să ne comparăm. Și despre modelele care ne-au fost date avem o conștientizare intuitivă că nu se potrivesc, că nu au niciun sens. Și pentru

că nu poți să te compari pe tine însuși cu ceva, nu poți fi schimbat în acel lucru. Pentru că întregul scop al comparării naturalului cu spiritualul este că ele încep să preia aceleași caracteristici - bune sau rele. Oile sunt foarte ușor distrase, fac propria lor voie. Lor le place să-și urmeze liderii, chiar dacă acești lideri nu știu încotro se îndreaptă. Au toate caracteristicile ființelor umane, astfel încât noi să vedem cum putem lua un model natural și unul spiritual și să învățăm adevăruri despre unul de la celălalt model.

Deci dacă nu înțelegeți natura lui Cristos, nu veți înțelege niciodată propria voastră natură. Cum sunt gândurile unei persoane, așa este și ea. Gânduri greșite produc acțiuni greșite. Și motivul pentru care noi avem gânduri greșite este pentru că noi privim la lucruri greșite. Și la ce lucruri ne uităm? Putem spune că toți ne uităm la Isus, numai că ne uităm la un Isus interpretat greșit, unul care de fapt nu este găsit în Scriptură. Pentru că avem modele și idei incorecte despre cum arată El. După ce am explicat asta, am văzut că Ellen White ne-a dat o listă. Aici era *Parabolele Domnului Hristos* pag 17. Aici ni se dă o listă de comparații: divinitate și umanitate; glorie nevăzută și formă omenească vizibilă. Nu vreau să ne scape din vedere acest lucru. În întâlniri ca acestea, noi ar trebui să fim capabili să luăm acest grup și să îl separăm, să vă separăm. Într-o parte am pune oile și într-o parte caprele. Probabil voi n-ați fi dispuși să faceți acest lucru, nu discut aici de bunăvoința/ dispoziția voastră. Aici spune că gloria nevăzută este descoperită printr-o formă omenească vizibilă. Necunoscutul este ilustrat în cunoscut. Lucrurile cerești au fost descoperite prin cele pământești, Dumnezeu S-a manifestat în înfățișarea/ asemănarea oamenilor. Ce înseamnă a te manifesta? Înseamnă a te descoperi. Deci Dumnezeu este făcut vizibil în înfățișarea/ asemănarea oamenilor. Nu trebuie să fim experți în teologie să știm ce înseamnă "asemănarea oamenilor". În engleză, această expresie "asemenea oamenilor" este una ce se repetă des ca să explice cum arăta Isus când a venit pe pământ. Și este acest limbaj vag, de fapt ce înseamnă că a venit în asemănare? Era asemenea omului, în sensul de a fi similar, sau era identic? Și despre ce parte a omului vorbește aici? Aceste argumente au străpuns adventismul de zeci de ani. Cum putem noi, ca persoane simple, să rezolvăm acest puzzle, această enigmă care a dus la confuzia minților celor mai strălucite ale adventismului. Cum putem rezolva? Prin parabole.

Am făcut ieri, am creat două coloane.. divinul și umanul. Noi am explicat un model care spune că divinul a fost inima și umanul a fost carcasa/adăpostul gol.

Știu că sunt mulți medici aici și ei știu că relația dintre minte și corp nu este atât de simplă, nu este așa mecanică. Noi avem metode de reglare prin feedback (autoreglare). Știm că mintea afectează corpul și invers. Nu cred că aici funcționează la fel. Dacă ar fi așa, atunci ce ne învață Ellen White ar fi greșit. Deci cred că aceste modele sunt în acord

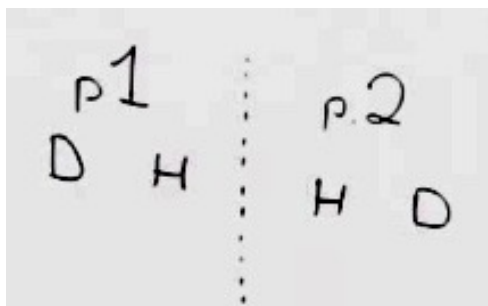
complet cu știința de ultimă oră pe care noi o înțelegem. Deci pe această parte, voi citi cu voce tare: Umanitate, formă omenească vizibilă, cunoscutul, pământesc și după care spune - asemănarea oamenilor. Deci când ea folosește expresia asta “asemănarea oamenilor”, structura însăși din acest pasaj definește înseamnăta acesteia. Sunt atât de mulți oameni care vor lua această expresie și o vor așeza pe această coloană și vor face natura lui Cristos ca fiind păcătoasă. Pentru că ei iau afirmații inspirate care spun că Cristos a venit cu o natură păcătoasă. Dar aceste concepte simple ne arată ce înseamnă carne păcătoasă. Ce parte ți se pare păcătoasă de aici? Coloana umanității sau coloana divinității? Omul dinăuntru sau omul din exterior? Trebuie să fie vorba despre acest exterior, pentru că asta este partea umană, iar cealaltă este partea divină. Asta este partea vizibilă care explică partea nevăzută. După care Ellen White schimbă subiectul și vorbește despre metodele de învățare ale lui Isus. Și pentru că învățăturile Sale sunt identice cu misiunea Lui - dacă ai pasajul în fața ta - ceea ce vei vedea este că ea oarecum este obligată să folosească aceeași exprimare. Spune, în prima porțiune: “Oamenii puteau învăța despre cele necunoscute, prin ceva cunoscut...”, după care spune ceva mai jos: “cele necunoscute erau ilustrate prin cele cunoscute”. {PDH 17.1} Nu poți să separi învățătura de viața Sa; chiar și în structurarea ideii sora White se chinuie să înlocuiască prin cuvinte noi ce are de zis. Ea, de fapt, se tot repetă.

În următorul paragraf ea citează din Matei 13 și spune că aici este un secret care a fost ascuns de umanitate chiar de la începutul acestei lumi. Și care este acest secret? Să citim pasajul Matei 13:34,35. Dacă aveți cartea *Parabolele Domnului Hristos* vom citi din ea, sora White sare peste o porțiune din versetul 34 pentru că vrea să accentueze o idee.

“Sfânta Scriptură spune: „Toate acestea le-a spus Isus în parabole mulțimilor; ... Ca să se împlinească ce fusese spus prin profetul care zice: Îmi voi deschide gura în parabole; voi rosti lucruri care au fost ținute ascunse de la întemeierea lumii.” Matei 13, 34-35.”

De ce va dezvălui Isus niște adevăruri pe care le-a ținut ascunse chiar de la început? De ce nu le-a făcut vizibile înainte? O să-mi răspund propriei mele întrebări. Altfel ar deveni dificil. Motivul pentru care aceste lucruri se împlinesc acum și motivul pentru care au fost ascunse înainte este pentru că nu numai că Cristos va vorbi în parabole, dar le va și explica. Și asta e cheia. Când are loc explicația parabolilor? Nu are loc în prima, a doua sau a treia generație. Explicația parabolilor are loc numai în a patra generație. Pentru că atunci profeția se împlinește - în generația finală. Nu este ideea că Dumnezeu dintr-o dată vorbește în parabole, așa brusc. El vorbește în parabole chiar de la punerea temeliei. Ceea ce se întâmplă acum este că El începe să explice ce înseamnă aceste parabole și implicația lor. Asta aș dori să vedem.

Ea continuă. Dacă ai pasajul în fața ta prima comparație este cea a lucrurilor naturale cu cele spirituale. Pe măsură ce continui pe listă vei observa că schimbă coloanele. Deci avem primul paragraf și al doilea paragraf. În paragraful 1 prezintă divinul și umanul; Și în paragraful 2 (când crezi această listă) este prezentat umanul și divinul - în această ordine.

De ce ar face asta? De ce le-ar inversa? O să le citesc. Natural-spiritual. Lucrurile din natură, experiența vieții în comparație cu adevărurile Cuvântului scris; lucrurile naturale în contrast cu împărăția spirituală; omul cu Dumnezeu și pământul cu cerul.

Putem vedea această inversare? Deci ea creează o structură pentru noi pe care noi am numi-o oglindă. Termenul biblic sau doctrinal pe care l-am folosi (și cred că cei mai mulți dintre noi știm asta) ar fi “chiasm”. Și aș dori să spun că chiasmele cu adevărat sunt parabole. Vă aduceți aminte de problema cu care ne confruntăm? De fapt ce îl confruntă pe Dumnezeu. El trebuie să fie atent cum distribuie informațiile. Informația este periculoasă. Nu vrei să-ți dezvălui planul tău de război dușmanilor tăi, nu-i așa? Asta n-ar fi prea înțelept, nu-i așa? Doar prin înțelegerea acestui concept ne ajută să explicăm de ce noi nu suntem morți deja. Satana nu a fost capabil să cucerească lumea. Nu este doar ideea că Dumnezeu este mult mai puternic decât el, problema e mult mai complexă decât atât. Dacă ar fi apelat doar la forța brațelor, să zicem așa.. de fapt doar dacă s-ar fi uitat la Satana în cer, sau mai bine zis doar să se fi gândit la el și Satana ar fi căzut imediat la pământ în fața Lui. Dintr-un motiv anume, Dumnezeu a ales să nu facă asta. A preferat chiar să îl lase pe Satana să vină aici pe pământ. Și cu cine se luptă aici pe pământ? Puteți să comparați și să contrastați. Satana - dacă vă uitați la Daniel 10 - și Mihail, Prințul vostru. Este comparația între Satana și Cristos. Aceste adevăruri despre Satana și Cristos despre care noi nu suntem conștienți, și dacă ar fi să vorbim cred că mulți dintre noi am deveni îngrijorați pe măsură ce compari și contrastezi aceste două persoane.

Deci Satana vine aici și suntem acum la Geneza 3:15, pentru că acesta nu este doar un război între Satana și Cristos, nu-i așa? Ce ne spune în verset? Cine se luptă? Sămânța femeii și sămânța șarpelui. Deci aceștia sunt copii, sunt ființe umane care se luptă. Conceptul războiului de proximitate, dacă nu sunteți sigur ce înseamnă de proximitate înseamnă să substituiască, înseamnă că ai un campion - romanii l-ar numi gladiator, noi l-am putea numi boxeur azi, l-ai putea numi echipa ta preferată de fotbal. Toate aceste modele reprezintă lupte de proximitate. De aceea noi știm (sper că voi călca pe cineva pe bătătură) că fotbalul a fost creat de Satana. Nu ar trebui să luăm parte la asta. De ce? Pentru că în mod inerent te proiectează pe tine; atacând pe frații sau surorile tale. Dar pentru că tu nu ești capabil să îi lovești, lași pe altcineva să o facă în locul tău. Dumnezeu numește asta război de proximitate; Satana numește asta un meci de fotbal.

Satana vine aici pe pământ și are scopul să distrugă sămânța lui Dumnezeu. Dacă ar fi să comparăm și să contrastăm, ce n-are el voie să facă în mijlocul nopții când tu nu te uiți? Nu se poate manifesta și să vină să te înjunghie. De ce nu poate veni fizic să te omoare?

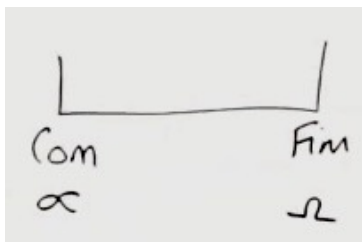
Pentru că are limite puse, este împiedicat să facă asta. Dar Dumnezeu va lăsa acea luptă să se petreacă prin slujitorii lui Satana, de aceea vedem război pe pământ; oameni contra oameni, sămânța femeii împotriva sămânței șarpelui. Majoritatea dintre voi faceți transfer bancar online. Pentru asta trebuie să pui pin-ul secret ca să accesezi contul. Un cont google de exemplu; nu crezi că Satana știe care este parola contului tău? Bineînțeles că știe, doar se uită și el. De ce nu dă parola ta cuiva astfel încât să-ți fure banii? Pentru că Dumnezeu nu ar da voie să se întâmple asta, pentru că suntem în război de proximitate.

Acum Dumnezeu are câteva planuri, și unde sunt aceste planuri enunțate/stabilite? El n-ar face nimic, niciun plan, fără ce să facă mai întâi? Să le dezvăluie profeților Lui. Toate aceste planuri se află în cartea aceasta (Biblia). Satana știe asta, pentru că dacă tu poți memora acest verset, și el poate. Și agenții lui echivalenți vouă, toți studiază Biblia și întreabă: “Învățătorule (Satana), ce înseamnă acest verset?” Și Satana spune “Nu știu”. Deci ei ne așteaptă pe noi să aflăm. Dacă n-ar fi așa, el ne-ar fi distrus, ar fi mereu cu un pas înaintă și ne-ar cunoaște mișcările. Precum un joc de șah, el ar fi mereu capabil să ne depășească câștigând. Nu numai că Dumnezeu e mai deștept decât el, Satana nu înțelege cum va avea loc sfârșitul. Am văzut ieri, Isaia 45, 46, 47 că Dumnezeu deja prezicea sfârșitul. Care era sfârșitul? Distrugerea, transformarea în pulbere a Babilonului care zăcea în țărână și eliberarea poporului din captivitate. Nu era oare acesta sfârșitul despre care vorbea? Acesta este un principiu important cu care nu suntem familiarizați ca adventiști, dar ar trebui să fim. Nu ni s-a spus, am pierdut abilitatea de a citi contextual. Deci când citim Isaia 46 spunem direct - aceasta e papalitatea. Nu este papalitatea! Este dinastia lui Nebucadnețar. Dacă nu înțelegi la ce se referă Isaia, nu are sens ce se întâmplă. Ce capitol vine primul? Nu în ordinea scrierii, ci în ordinea experienței. Capitolul 45 sau 46? Am citit ieri, dacă vă aduceți aminte. Am răspuns la întrebare ieri. Este 50/50. Nu trebuie neapărat să verbalizați, trebuie să vă gândiți în mintea voastră. O a doua întrebare: Care vine primul? Capitolul 46 sau 47? Și la asta am răspuns ieri, același răspuns. Capitolul 46 este înainte de 45. Și capitolul 46 este înainte de 47, pentru că 45 și 47 se petrec în același timp. De ce este Babilon așezat în țărână? Pentru că a venit unsul lui Dumnezeu și a făcut ceva Babilonului. Și ce vedem în cap. 46 este prezicerea a ceea ce urmează să se întâmple, nu la sfârșitul lumii, ci într-o sută de ani - care reprezintă acea istorie dispensațională.

Vreau să ne reamintim că nu le vorbește neamurilor aici, ci poporului Său care a intrat în idolatrie și care n-are nicio idee cum arată Dumnezeul lor. Pentru că ei se închină lui Iehova, chiar dacă e un Iehova stilizat, spiritualizat; putem să numim chipul lui Iehova - idolatrie. Și Dumnezeu zice: Nu sunt Eu acesta! Vă voi arăta cine sunt eu cu adevărat. Cum poți să îl știi sau să îl vezi pe Dumnezeu? Construind statui ale Lui nu ajută. Atunci cum îl poți vedea? Este El vizibil? Eu sugerez că este. Isaia 46 spune că El e vizibil. Cum se face pe El însuși vizibil? Când tu vezi evenimente externe care au loc în jurul tău și citești în ziare sau pe telefonul tău că Cyrus urmează să vină, vei ști că Dumnezeu e acolo, că Dumnezeu s-a făcut vizibil. Nevăzutul este făcut cunoscut prin vizibil. Dacă vrei să vezi cum arată Dumnezeu, uită-te la Cyrus și la activitatea lui. La acest sfârșit s-a referit aici.

Și ca să fii sigur că nu faci vreo greșală, pentru că ai putea face o greșală, ar putea fi faraonul Neco. De ce nu putea fi el? Care este problema cu faraonul? De unde începe istoria, dacă ar fi să sărim în față? Nu știu dacă am abordat asta ieri. Vreau să menționez

asta pentru că este un gând interesant. Spune: începutul și sfârșitul. Dumnezeu îți va arăta sfârșitul de la început. Voi spune că aici este alfa și aici omega (începutul și sfârșitul). Acesta este Isus. Isus este începutul și sfârșitul.

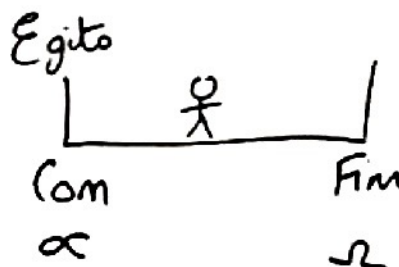
Care a fost istoria începutului? Vă aduceți aminte de numele Antigonus, nu cred că am studiat încă despre el în această tabără. Cred că sora Tess îl va menționa măcar. Uitați-vă la cursurile pe care le-am avut și acolo s-a vorbit despre el din nou și din nou. Antigonus înseamnă "străvechi" sau tehnic "strămoșul". Și argumentul este că el va fi o copie exactă ...a cui? Oamenii spun Alexandru cel Mare. Cei mai mulți sunt studenți care spun asta pentru că am studiat împreună. Cum știm că este Alexandru cel Mare? Dacă mergi la Daniel, ce capitol? Mergem la Daniel 8:21. Pe măsură ce deschideți acolo, mergeți la versetul 5 în ultima parte a versetului.

"...și ȋapul avea un corn însemnat între ochii lui."

Deci acest ȋap care are un corn însemnat, versetul 21, ultima parte, îți spune ce este acest corn:

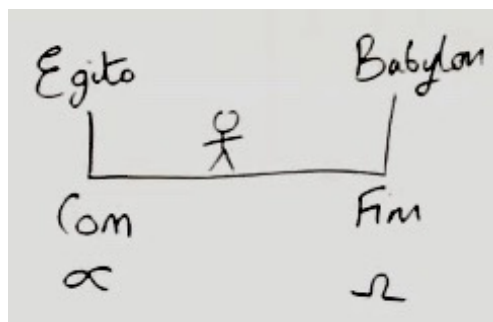
"...și marele corn dintre ochii lui este primul împărat."

Deci știm că acest corn este primul împărat, începutul. Deci când îl ai pe Antigonus și el este același cu strămoșul sau străvechiul, în ce îl transformă acest lucru? Îl face pe el omega, adică ultimul, comparat cu altcineva care este începutul. Deci vom lua acest concept și îl vom aduce aici pentru că avem începutul și sfârșitul. Ar trebui să fie la fel. Deci unde vedeți o istorie în care Dumnezeu are de gând să distrugă o națiune, își eliberează poporul care este în captivitate? Ce istorie este asta? Voi pune Egipt aici cu istoria lui Moise. Deci aici ești tu cu mult timp înainte de sfârșit - ești aici.

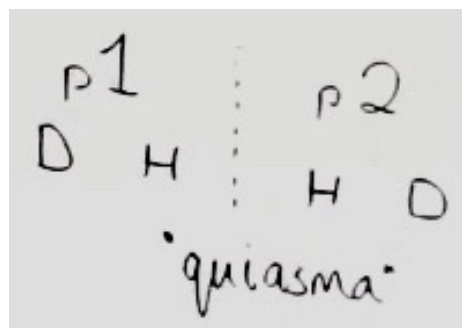
Cum crezi că va arăta sfârșitul? La ce te-ai aștepta? Te-ai aștepta să arate ca Egiptul, nu? Deci israeliții stricați\neînțelepți, când zic neînțelepți mă refer în termenii din Daniel 12:10, din Matei 25:1-13, cei înțelepți și cei neînțelepți, neînțelepții fiind cei stricați. Și ce

nu sunt capabili cei stricați să facă? Daniel 12:10. Ei nu pot înțelege. Ce nu pot înțelege? Cum să își educe copii? Cum să își câștige existența? Cum să fie competenți în afacerile seculare? Nu! Ei nu înțeleg împlinirea profeției. Deci cei stricați, aceste fecioare neînțelepte, acești israeliți neînțelepți se vor aștepta ca aici să fie Egiptul. Deci ce vor continua să facă? Vor încerca să caute ajutor, suport de la egipteni. Ei consideră că împlinirea acestei profeții va fi Egiptul. Este ușor să vezi greșit lucrul acesta; dacă nu vezi caracteristicile. Deci noi știm că aici este Babilon.

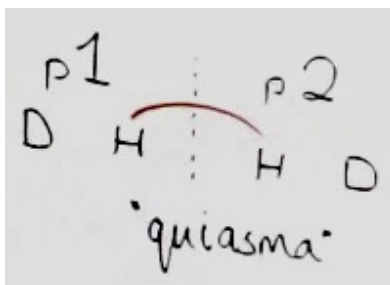

Motivul pentru care noi am revizuit asta este că dacă doar ai lua cuvintele vei vedea că nu e așa simplu să înțelegi ceea ce se va întâmpla. Cuvintele sunt foarte limitative. Știm cu toții despre poezii. Am auzit cu toții despre tehnica aliterație. Poți construi modele din cuvinte. Făceai asta când erai la școală (n.tr. - la limba română). Când înveți regulile gramaticale și nu numai gramatică dar și stilul literal. Și motivul pentru care învățăm aceste lucruri, cum ar fi cuvintele cu rimă, este pentru că au adevărul ce este codat în acel pasaj și codul nu este doar în cuvinte, unde se mai află? În structură sau în stil. Sper că înțelegeți ce zic.

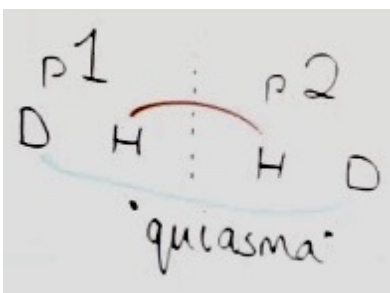
Dacă ar fi să iei aceste două paragrafe și să le citești așa cum sunt ele ordonate în telefonul tău sau printate în carte; nu este atât de ușor de observat asta. Dar dacă începi să studiezi în acest context, vreau să zic că dacă începi să cauți modele/tipare, ceea ce vei observa este că în primul paragraf avem ordinea divin - uman, iar în al doilea paragraf avem uman - divin. S-a creat un model sau o structură, pentru că ea încearcă să-și pună semnătura aici. Deci acesta este un chiasm. Deci aici este o structură chiastică.

Dacă nu sunteți siguri ce înseamnă asta înlocuiți cuvântul cu oglindă sau reflexie. Deci ceea ce facem acum este să reflectăm cuvinte; sper să vedeți această reflexie.

Și apoi puteți vedea această reflexie.

Sper că este ușor de văzut. Odată ce începi să vezi asta, te întrebi de ce este asta acolo? Ce încearcă Dumnezeu să ne învețe? Sugerez că Dumnezeu ne arată structura chiasmică ca fiind parte din metodologia învățării parabolilor; care va fi înțeleasă doar la sfârșitul lumii. Nu știu sigur dacă vom avea timp la această tabără să studiem în profunzime ce am de gând să spun. Dacă nu, vă rog să revizuiți câteva clase pe care le-am avut aici. Am învățat prin Matei 13:34,35 că parabolele vor fi folosite în ultima generație. Dar acest adevăr a fost ascuns până când? Până la sfârșitul lumii.

Puteți merge la Psalmi 49 și 78. Nu vom deschide acolo, doar menționez asta. Numerotați generațiile și vedeți că se vorbește acolo despre 4 generații. Psalm 78 primele versete. Aici ne arată că împlinirea acestor profeții are loc în a patra și ultima generație (vers. 1-6); din asta înțelegem că parabolele vor fi folosite și explicate la sfârșitul lumii. Dacă te uiți la Daniel 11:40 și numele tău ar fi Uriah Smith de care toți am auzit, este Uriah Smith în a patra generație? Nu! Deci când abordează el versetul 40, ce nu poate face el? El nu poate aborda versetul ca și când ar fi o parabolă. Aduceți-vă aminte că atunci când zicem parabolă nu este așa de simplu ca și când ai zice: Împăratul de sud este egal cu cineva. Este mult mai complex de atât. E mult mai sofisticat. Uriah Smith nu este în ultima generație, de aceea d.p.d.v. profetic pe măsură ce încearcă să înțeleagă și să explice versetul, el nu poate face asta folosind regulile parabolilor. Una dintre ele, cum am văzut în *Parabolele Domnului Hristos*, este conectată cu conceptul de chiasm. El nu poate și nu le va folosi. De ce? Pentru că nu e deștept. Evident! De ce nu este deștept? Pentru că nu are înțelepciune. De ce nu are înțelepciune? Pentru că Duhul Sfânt nu i-a fost revărsat. Pentru că nu este într-o perioadă de timp a generației finale, care este perioada ploii târzii. El trăiește în perioada ploii timpurii.

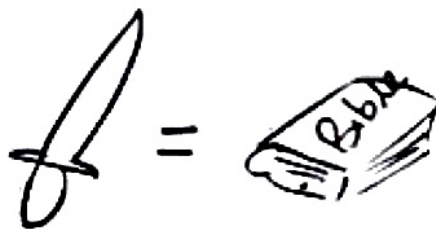
Să sărim la noi acum. Noi începem să abordăm Daniel 11:40. Și ce vom face noi? Pentru că noi suntem înțelepți, vom recunoaște asta ca fiind parabolă, vom aborda ca fiind parabolă. Vom recunoaște o structură chiasmică aici. Deci dacă vezi pe cineva abordând Daniel 11:40 ca fiind parabolă, folosind structuri (chiasmice), ce vezi tu de fapt? Vezi o reprezentare vizuală a Dumnezeului nevăzut. Despre asta am citit, nu? Isaia 46:10. Când vei vedea lucrurile împlinindu-se, ce vezi de fapt? Îl vezi pe Dumnezeu. Așa îl vezi pe El, nu prin vreo operă de artă, ci prin evenimente externe. Și este la fel și astăzi.

Modul în care îl vezi pe Dumnezeu... unde e Șechina? În primul rând nu e în exterior, ci este ascuns. Acesta e primul lucru de văzut. Dacă e ascuns, cum îl vei vedea? Ești un adventist inocent căutând adevărul, unde ar trebui să te uiți? Trebuie să te duci să vezi cine folosește parabole, cine le explică. Și aceste parabole nu sunt niște jocuri de copii sau de grădiniță, pentru că altfel ai începe să spui Egipt-Egipt. Trebuie să fie construite pe structuri, nu este atât de ușor. Nu vreau să induc faptul că vă e de tot peste mână să aflați. Nu e adevărat. Dacă ai apucat să cunoști învățători din această mișcare, și ai văzut sau ai auzit despre dificultățile pe care ei trebuiau să le înfrunte, fie că ar fi vorba de probleme fizice, educaționale, emoționale, fiecare este rănit cumva. Deci să nu crezi că sunt oameni care au anumite avantaje. Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt. Și dacă El poate vorbi printr-un măgar, poate vorbi și prin tine. Fiecare dintre noi suntem mai mult decât binecuvântați de Dumnezeu ca să lucrăm în via Sa.

Să ne întoarcem la *Parabolele Domnului Hristos*. Chiar vreau să înțelegem ceva înainte să plecăm în această săptămână. Noi nu putem să ne concentrăm doar pe cuvinte, trebuie de asemenea să ne focusăm pe structurile vizibile pentru dv. Trebuie să înțelegem combinarea celor două și asta ne va aduce lumină. Vreau să trec mai departe la pagina 20. La pagina 2 am văzut că parabolele îl simbolizează pe Cristos. Ce am mai văzut ieri? Ce mai reprezintă parabolele? Învățăturile Lui? Viața și învățăturile Lui îl reprezintă pe El, dar mai e ceva. Vom dezvolta o listă cu ceea ce reprezintă parabolele. Și am întrebat ce mai reprezintă parabola. Evanghelia veșnică. Vă aduceți aminte? Era și misiunea Lui, dar am vrut să sustragem această expresie: Evanghelia Veșnică; pentru că asta reprezintă parabolele. Deci vom citi acest pasaj.

„În prima parte a lucrării Sale, Domnul Cristos vorbise poporului în cuvinte așa de simple, încât toți ascultătorii Săi puteau să priceapă adevărurile care aveau să-i facă înțelepți spre mântuire. Dar în multe inimi, adevărul nu a prins rădăcină și a fost foarte repede luat de la ei. «Din această cauză le vorbesc în parabole,» spunea El, «pentru că ei văzând nu văd și auzind nu aud, nici nu înțeleg... Fiindcă inima acestui popor s-a îngroșat și urechile lor sunt greoaie la auzire și au închis ochii lor, ca nu cumva să vadă cu ochii lor;»... Matei 13, 13-15.” {PDH 20.2}

Vreau să vedem ceva aici în pasajul pe care tocmai l-am citit.. păstrați-vă un semn la acest pasaj și haideți să deschidem în Evrei 4:12. Deci în Evrei 4, vedem o sabie, și ce este această sabie? Deci această sabie este Biblia.

Ce fel de sabie e? Spune că are două tăișuri. Și nu numai că are două tăișuri, dar are și un un vârf ascuțit la sfârșit. Deci este capabilă să facă două lucruri. Este capabilă să străpungă... și după, ce este capabilă să facă? Să separe! Dacă aș avea un ac, sora Tess a vorbit despre ac. Ce este capabil să facă un ac? Poate să străpungă, dar poate să dividă? Nu, pentru că nu are și o margine. Și sunt multe cuțite sau săbii care nu pot străpunge. Deci are abilitatea să facă două lucruri: să străpungă și să separe. Când zice să străpungă, vreau să ne gândim la o lamă de bisturiu; deci un bisturiu e capabil să străpungă (pătrundă în) corpul tău și să te taie de viu. Asta înseamnă a străpunge. Este capabil să deschidă ceea ce este în interior, cu ce scop? Să îți poată vedea interiorul. Poți numi asta operație pe inimă - bisturiul este capabil să străpungă cutia toracică și să facă ceea ce nu e vizibil brusc vizibil. Cu ce se aseamănă asta? Ce are puterea să facă asta? Să facă lucrurile invizibile, vizibile? Parabolele! Nu scrie parabole aici, ci scrie că este Cuvântul lui Dumnezeu. Vreau să vedem că atunci când zice să străpungă, dacă verifici care este contextul acelui cuvânt înseamnă să penetreze. Și nu doar ca o rană de înjunghiere, înseamnă să tai ceva cu scopul de a deschide, precum chirurgia. Și ce face după aceea? Ce fac chirurgii? Ei te deschid și după te ciopârțesc? Bineînțeles că nu fac asta! Care este scopul chirurgiei? Este să înlături ceva din corp, să-l tai, nu-i așa? Fie că e vorba de o tumoră sau depozit de grăsime, scopul este de a separa lucruri. Tai deschis o ființă umană ca să faci vizibil ceea ce era nevăzut, și după aceea ce faci? Ce faci după ce vezi acest lucru urât vizibil? Le separi, nu-i așa? Spune în verset: le separă. Ce separi tu? Spune în verset: sufletul și duhul. Ce este duhul? Uman sau divin? Divin. Oamenii devin un suflet viu. Ce este sufletul? Uman sau divin? Ce este capabil să facă Cuvântul? Prima dată să facă vizibil și apoi să separe umanitatea de divinitate. Astfel încât să se creeze două grupuri.

Dacă ne uităm la pasajul nostru, motivul pentru care El vorbește în parabole este pentru că parabolele au abilitatea să creeze două clase sau două grupuri. Ați mai auzit de treaba asta până acum? Ceva..ceva..ceva.. este capabil să creeze două grupuri și după să le identifice cine sunt? Ce era oare acest ceva? Evanghelia Veșnică. Dar ce este Evanghelia Veșnică? Cum face această lucrare? Prin trei pași profetici de testare. Parabolele sunt profeție. Orice lucru pe care l-ai învățat vreodată în acest mesaj, orice lucru pe care îl vei învăța în acest mesaj se rotește în jurul acestui concept al parabolelor. Acesta nu este un elixir nou-nouț. Nu vreau să ne avântăm și să zic că fiecare cuvânt e parabolă. Aceasta este o discuție între creștini maturi care sunt pe cale să întâmpine sfârșitul lumii. Ceea ce trebuie să facem este să înțelegem cum trebuie să citim în mod corect. Și în asta constă acest concept al parabolelor. De aceea am încercat să prezint învățătura prin parabole folosind expresii diferite: juxtapunere, comparare și contrastare, natural și spiritual, repetare și

detaliere. Toate acestea sunt expresii care conceptualizează sau învață același lucru. Oriunde te uiți, fie că sunt învățăturile lui Isus și Evangheliile, fie că e viața Lui în Vechiul Testament fie că e vorba de Evanghelia din Geneza 3:15, fie că e mesajul profetic din Daniel 8:14, ceea ce conectează toate acestea este o metodologie unificatoare prin care putem înțelege inspirația și o numim “parabolă”. Să ne rugăm.

Tată ceresc, îți mulțumim! Îți cerem să ne ghidezi și să ne îndrumi, să ne binecuvântezi în studiu și în meditare asupra Cuvântului Tău. Doamne, pe măsură ce vedem bunătatea Ta care ne atinge umanitatea, arătându-ne adevăruri la multe nivele, prin multe surse, îți mulțumim. Tată, ne temem să facem greșeli. Și avem dreptul să ne fie frică dar ajută-ne să nu ne fie frică de Tine! Ajută-ne pe fiecare dintre noi să vedem cum Tu ne-ai condus pentru a fi aici la această tabără specială; un timp și un loc unde putem fi transformați și reînnoiți, dacă putem auzi glasul Tău prin Cuvântul Tău. Ne rugăm pentru o revărsare specială a Duhului Sfânt peste fiecare dintre noi pe măsură ce studiem Cuvântul Tău. Amin!

6. PARABOLE (partea a treia)

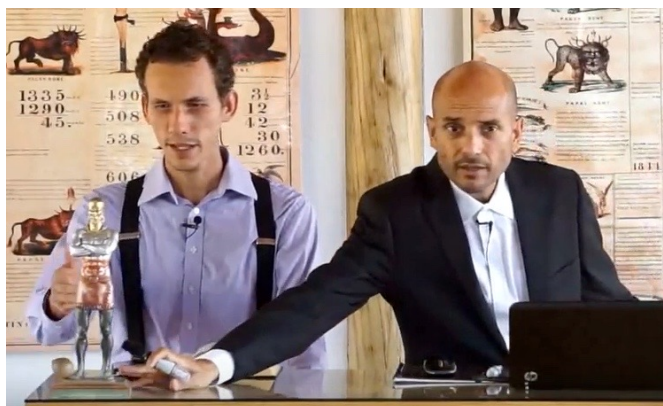
Așa că în Evrei 4:12 citim că este o sabie care are capacitatea de a crea două lucruri, are abilitatea de a tăia și de a separa. Această idee de a despărți este abilitatea ei de a separa două categorii de persoane. Există multe lucruri pe care le putem învăța din acest pasaj.

Cum poate Biblia să fie vie? (Pentru că aici spune că este vie.) Ce înseamnă că este vie? În engleză scrie vie. Este tradus corect în portugheză? Dacă are cineva ceva gânduri... Motivul pentru care întreb este.. poate Biblia să fie moartă sau este totdeauna vie? Dacă avem o librărie și tipărim 1000 de Biblii le împachetăm și le punem deoparte și stau acolo 50-100 de ani vor avea acele Biblii viață? Nu. Nu vor avea. Au potențialul de a avea viață? Da. Dar cum ajung ele să fie vii? Dacă le despachetăm și le punem într-un magazin. Cineva trebuie să cumpere una, să o pună într-o altă cutie și să o depoziteze în casa lui. Evident nu aceasta trebuie să se întâmple. Ci, prin citirea Bibliei ea prinde viață, are conștiință. Vreau să sugerez, că acest cuvânt viu este ceea ce Pavel numește epistole vii. Acea epistolă, este o carte. Este această carte. Așa că atunci când Pavel merge undeva într-un oraș nou, ce face? Care este plângerea pe care oamenii o au cu privire la el? Faptul că le dă viața peste cap. Și cum face aceasta? El însuși zice despre sine că este slab, nu puternic, nu este un om mare și puternic. Cum reușește el să facă lucrul acesta? Pentru că el este o epistolă vie. Este această sabie care a devenit vie. Adesea vom vedea această sabie, așa cum este reprezentată pe tablă și cum ați fi făcut cei mai mulți dintre voi, ca o carte. Dar nu este vorba de o carte, ci de o persoană. Ce persoană este aceasta? Cine este Cuvântul? Este Domnul Isus. Cine este Domnul Isus? Ce fel de ființă este el? Uman și divin. Vă amintiți? Prin definiție aceasta este o parabolă. Și ce trebuie să fim noi? Parabole vii. Deci nu este o exagerare să spunem

că aceasta suntem noi. Am putea să le numim cei trei îngeri.

Așa că, acest proces de tăiere, cum funcționează în dreptul nostru? Ce anume se întâmplă astfel încât suntem capabili să penetrăm și să separăm două categorii? Cain și Abel, cei din dreapta și cei din stânga. Cum putem să facem lucrul acesta? Mai cunoașteți o altă întâmplare legată de a tăia ceva? Sigur că cunoașteți. Este chiar aici.

Daniel 2. Cu toții cunoaștem Daniel 2. Știm cum funcționează lucrurile. Este vorba de o carieră, cunoaștem chiar și numele muntelui. Așa că sunt multe lucruri pe care le cunoaștem despre Daniel 2. Și aceste lucruri sunt tăiate din munte. Dacă aveți cunoștință despre exploatarea de carieră, dacă vreți să faceți lucrul acesta cu grijă, prima dată găurești piatra iar apoi o crapi în două, o separi. Și lucrul acesta are loc aici în Daniel 2. Așa că ce face ca această piatră să se separe, să fie tăiată din munte? Care este mecanismul? Este doar un impuls emoțional? Este ceva ce ați citit despre veganism? Ce anume face să vă separați, să fiți tăiați din acest munte? Este ceva intern în acel munte care produce acea separare? Cu siguranță că nu. Mergeți și verificați un munte și vedeți câți dintre ei se separă în două singuri? Niciodată nu se întâmplă așa. Cum ajung pietrele astea să fie tăiate afară din munte? Trebuie să existe forțe exterioare. Naturalul explică spiritualul.

Așa că știm că această sabie din Evrei 4 nu este Biblia. Poate unora nu le place că spun asta. Nu este doar Biblia. Și nu este Cristos. Sunt agenții săi. Voi. Sunt oameni. Și niște oameni sunt cei care vor perfora și vor separa. Prin urmare, dacă mergi la Daniel 2 și privești la lumea naturală... schimbăm puțin imaginea. Avem un munte, și vom tăia din acest munte pietre, adesea facem acest model al unei pietre rotunjite, dar știm că nu poate fi o piatră care arată ca aceea, trebuie să fie o piatră care arată ca aceasta.

Trebuie să fie modelată, pentru a face ceva... Nu e o sferă cu o formă ciudată, pentru că nu poți face nimic cu așa ceva. Trebuie să fie modelată, pentru a putea face o anumită lucrare, pentru a fi folositoare.

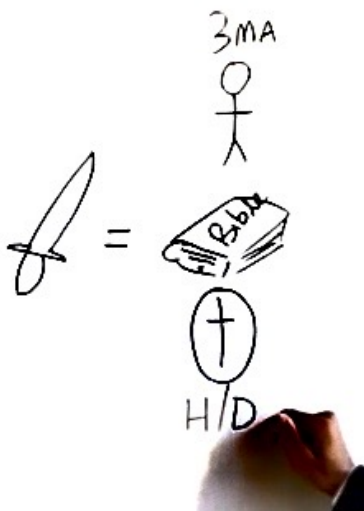
Deci ce face ca aceste pietre să fie tăiate? Trebuie să folosim niște unelte. Ce facem este că, citim versetul și vedem că spune fără mâini. Ați auzit vreodată de pietre care sunt tăiate afară din munte fără mâini? Nu există așa ceva. Este Daniel 2 o parabolă? Știți că este. Și dacă vă întreb ce este această statuie? Veți spune că reprezintă națiuni. Dacă vă întreb ce reprezintă aceasta (muntele desenat pe tablă)? Veți spune că reprezintă tot națiuni.

Același lucru. Am putea să discutăm ce națiune este... Este poporul lui Dumnezeu, biserica lui Dumnezeu. Deci știm că este o parabolă. Un munte este egal cu o biserică în acest context. Dar eu prefer să o numesc o împărăție. Dar ideea este că e o parabolă. Și care sunt regulile? Spiritualul, aceștia sunt oameni tăiați afară dintr-o biserică. Trebuie să fie modelat în conformitate cu naturalul. Folosind aceleași reguli.

Deci dacă mergem la natural.. și știți că pietrele nu se taie singure din munte.. așa că depinde de spiritul vostru, sunt pe punctul de a intra în conflict cu voi, atunci când Biblia spune „fără mâini”- oamenii numesc lucrul acesta un așa zice Domnul - iar eu spun că Biblia spune „cu mâini”. Nu vrea să spună „fără mâini” vrea să zică de fapt „cu mâini”. Și motivul pentru care pot să zic asta, este faptul că structura ne învață lucrul acesta. Structura parabolilor. Structura vieții reale. Nimeni nu ar fi de acord cu faptul că pietrele se taie singure fără ajutorul unei mâini. Știu că oricine crede așa și că sunteți de acord cu mine și legat de asta. Deci trebuie să vă întrebați, cum se poate dezvolta o istorie care să spună „fără mâini” și totuși să fie consecventă cu adevărul pe care această parabolă încearcă să ne învețe. Există un conflict direct acum între ceea ce ne învață modelul și ceea ce spune Cuvântul. Trebuie să fim atenți, foarte atenți, când abordăm într-o manieră așa simplistă un „așa zice Domnul”. Și oamenii care sunt cu această mentalitate, de a face lucrul acesta, vor lua ceea ce am spus și vor folosi astfel de fraze ca dovezi care să arate că eu, sau oamenii ca mine, nu citesc în mod corect Biblia, și manipulează Biblia. Și în același timp recunosc că pietrele nu se taie singure din munte, și nici măcar nu le pasă. Poate nici măcar nu se gândesc la lucrul acesta. Poate nici voi nu v-ați gândit înainte la lucrul acesta. Că aceasta este o parabolă. Și parabolele funcționează în mod corect: oile nu zboară, iar pietrele nu se taie singure din munte. Trebuie făcut un efort mare.

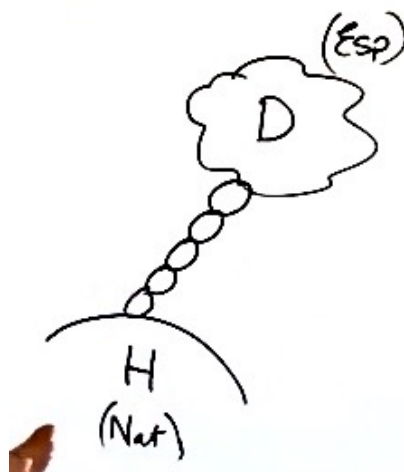
Și cu toții știm, aceasta este ideea principală pe care am vrut să o demonstrez, că mecanismul prin care lucrurile sunt tăiate nu este ceva inerent muntelui, ci este o forță externă. Și din toate acestea putem să le vedem, dar nu scrie nici unde în verset tot ce v-am învățat în ultimele 3-4 minute. Deci inventez eu aceste lucruri? Este vorba de logică? Este eroare curată? Cum vă puteți decide? Cum puteți discerne ce este corect și ce este greșit? Trebuie să recunoașteți faptul că parabolele sunt ca un manual de instrucțiuni divin pentru aceia care sunt dispuși să le folosească. Și cu ajutorul lor puteți descoperi adevăruri pe care nu le-ați fi putut vedea înainte. Și puteți corecta greșeli pe care Biserica noastră le-a făcut timp de decenii. Putem corecta chiar și greșeli care au fost făcute în această mișcare. Dar trebuie să avem credință și să facem un pas în afară și să nu ne fie prea teamă să ne încredem în Dumnezeu.

Evrei 4:12, această sabie, poate să intre și să taie. Și ea este Biblia, și de asemenea este Cristos, pentru că Cristos este Cuvântul. Cristos este uman și divin. Iar divinul și umanul sunt o parabolă.

El este Omul-Model. Cel pe care ar trebui să îl copiem. Deci prin urmare suntem noi, care ar trebui să fim epistole vii. Cum a fost și Învățătorul nostru așa trebuie să fim și noi. Nu trebuie doar să trăim parabolele, ci trebuie să facem la fel ca El. El nu a vorbit nimic fără parabole, totul trebuie predicat prin parabole. Iar apoi lucrurile trebuie decodificate și explicate. Nu luați lucrurile ușor, când citim la pagina 4 faptul că El face lucrurile acestea în mod deliberat pentru a putea crea două categorii. Pentru că ei au ochi și urechi dar nu au abilitatea de a vedea sau de a auzi, și nici nu înțeleg. Și apoi ne explică de ce. Vorbește de inimă, de urechi și de ochi. Iar ochii sunt închiși, urechile nu mai sunt în stare să audă, iar inima a fost acoperită de grăsime. Suferă de o boală de inimă și au nevoie disperată de operație chirurgicală. Dar trebuie să fie dispuși să accepte atât diagnosticul cât și tratamentul. Și din acest motiv El vorbește în parabole, pentru că dacă vrei să fii jos poți să rămâi acolo. Devine un test enorm pentru acești oameni, dacă vor accepta sau nu această sabie, această persoană și dacă o vor asculta.

Ne vom întoarce la pagina 2 dacă nu vă deranjează, la paragraful 2, și este ultima parte a paragrafului pe care vrem să o vedem. „Parabolele Domnului Hristos sunt verigi în lanțul adevărului care leagă pe om cu Dumnezeu și pământul cu cerul.” Tot ce am vrut să fac este să transform aceste cuvinte într-o imagine. Spune omul cu Dumnezeu și pământul cu cerul. Așa că aici este planeta Pământ, iar aici este cerul. Și cine locuiește în cer? Dumnezeu. Și cine locuiește pe Pământ? Ființele umane. Așa că pe oameni cu Dumnezeu, cerul cu pământul. Aceasta este ultima parte a paragrafului, și ne spune care este scopul parabolelor. Este aceeași definiție pe care o avem acolo sus, în special aceasta, ultima: naturalul și spiritualul. Aceasta este legătura pe care ea o face aici. Deci care este scopul parabolelor? Ea spune că ele trebuie să unească două împărății. Trebuie să unească pământul și cerul. Cum vom ajunge noi vreodată în cer? Vom reuși să facem lucrul acesta doar cu ajutorul parabolelor. Ea spune că ele sunt verigi în lanțul adevărului. Avem un lanț al adevărului aici care leagă cerul și pământul.

Așa că noi suntem aici pe Pământ, iar calea pe care putem ajunge în cer este: fie de a urca sus pe lanț, fie tragem lanțul în jos ca să aducem cerul la noi. Care variantă ați alege? Să trageți cerul jos sau să urcați sus la cer? Eu aș sugera ambele. Pentru că în experiența noastră prezentă nici unul dintre noi nu putem să mergem în cer. De ce? Pentru că nu avem corpul potrivit care să fie conceput pentru a călători în spațiu. Deci dacă vreți cerul acum, trebuie să-l trageți jos pe pământ. Și ieri am numit lucrul acesta gloria 1. Dar la a doua venire vom merge sus în cer, odată ce vom avea acele corpuri noi, și aceasta va fi gloria 2.

Motivul pentru care lucrul acesta mi se pare ceva interesant, sunt sigur că cei mai mulți dintre voi vedeți... Cu ce seamănă această imagine? Când vedeți acest lanț care leagă pământul de cer. Seamănă cu scara lui Iacov. Pentru că este scara lui Iacov. Dar ce este această scară? Cine este această scară? Știm că este Isus. Așa că atunci când spunem aici că parabolele sunt Isus ea repetă acest concept din nou și din nou în diferite modalități subtile.

Mergem la pagina 22 paragraful 2. Nu vom citi tot paragraful, vom citi doar prima propoziție: „În învățătura aceasta prin parabole a Mântuitorului, găsim un indiciu a ceea ce constituie în adevăr „înalta educație”. În învățătura prin parabole a Mântuitorului găsim un indiciu a ceea ce constituie sau formează adevărata „înaltă educație”. Vorbim mult despre adevărata educație, studiul parabolilor este adevărata educație. Ea o numește o formă mai înaltă de educație. A nu se confunda cu educația universitară, este un subiect complet diferit. Nu are impact asupra aceluși model. Aș vrea să vedem faptul că parabolele sunt Cristos, evanghelia, profeția și sunt adevărata educație. Deci sunt adevărata educație. Ați auzit multe despre adevărata educație. Poate uneori vă gândiți că aceasta înseamnă grădinarit. Motivul pentru care agricultura este a b c-ul sau adevărata educație înaltă, este faptul că aceasta reprezintă o parabolă și singura modalitate prin care vei obține vreodată vreun beneficiu din frecventarea unei astfel de școli, și să fii încurajat să lucrezi afară, singura cale pentru a obține vreun beneficiu... poți obține beneficiu fizic... este prin a avea o înțelegere intelectuală a ceea ce faci, a ceea ce te învață parabola, parabola fiind munca fizică pe care o faci, agricultura. Acesta este motivul pentru care atât de mulți elevi vin la această școală și pleacă neschimbați, pentru că au beneficiat de educație doar jumătate din timpul perioadei în care au fost aici. Trebuia să fie opt ore de lucru pe zi din care patru ore

de studiu și patru ore de muncă fizică, trebuia să fie învățătură prin parabolă, așa a fost conceput, și pentru că nu înțelegem lucrul acesta risipim practic jumătate din viața noastră. Aceasta nu se aplică doar la agricultură. Sunt sigur că cei mai mulți dintre noi înțelegem faptul că există mai multă religie într-o pâine coaptă, în crearea ei, decât ne putem imagina. Dacă veniți într-un astfel de loc și nu înțelegeți rolul și natura muncii fizice și felul în care aceasta împlinește funcția de a fi adevărata educație înaltă - pentru că te învață cum funcționează parabolele - atunci jumătate din perioada în care vă aflați aici este o pierdere de timp.

Următorul pasaj, mergem mai jos cu trei pagini, *Parabolele Domnului Hristos*, pagina 25, paragraful 1. „Scopul urmărit de Domnul Hristos atunci când dădea învățături prin parabole, era în directă legătură cu problema Sabatului.” Vom traduce direct din limba engleză pentru că în portugheză este puțin diferit. „Scopul Domnului Cristos în învățătura prin parabole, era în linie directă cu scopul Sabatului.” Vreau să observăm un singur cuvânt, cuvântul „scop”. Scopul parabolelor era în acord, sau în linie directă cu scopul Sabatului. Învățătura prin parabole este învățătura Sabatului. Vedeți lucrul acesta? Așa că vreau să notez faptul că parabolele sunt egale cu Sabatul. Care este marele test la sfârșitul lumii? Parabolele. Cine ar fi ghicit? Cine s-ar fi gândit? Permiteți-mi să vă întreb - cei mai mulți dintre cei prezenți credeți faptul că închiderea timpului de probă pentru adventiști este la Legea Duminicală. Și aceasta este înainte ca testul să înceapă cu adevărat. Așa că, care este testul vostru? Cum poate să fie Legea Duminicală dacă aceasta nici nu a sosit încă? Să mergem și mai departe, 9 noiembrie 2019. Unii dintre noi nu înțelegem, nu vedem lucrurile în mod clar, iar alții înțelegem pe deplin. Dar indiferent la ce nivel ați fi cu toții înțelegeți că numim aceasta o închidere a timpului de probă. Așa că cu toții suntem de acord la acest nivel. Deși nu am văzut nici un semn de vreo lege duminicală. Așa că cum se poate să fie închiderea timpului nostru de probă? Pe ce anume sunteți testați? Dacă nu avem o explicație bună, în afara faptului că arătăm stupid, pe ce se bazează propria voastră credință? Dacă puteți vedea faptul că scopul învățurii Sabatului este același cu scopul învățurii prin parabole - putem să citim restul paragrafului pentru a vedea mai exact contextul - dar ce putem vedea este că fie că Dumnezeu ne testează pe baza parabolei A sau a parabolei S, S de la Sabat, nu este nici o diferență, testul este același. Îmi dau seama că, chiar și în prezentările serei Tess, la final, sunt persoane care încă nu au înțeles pe deplin ce a însemnat de fapt legea duminicală în 2014. Pentru că suntem blocați într-o mentalitate care caută mereu litera S, Sabatul, și credem că totul se rezumă la asta. Așa că dacă ea vine cu o altă parabolă care nu arată ca parabola S, ci arată ca o altă parabolă, nu putem conceptualiza că așa ceva ar fi vreun test.

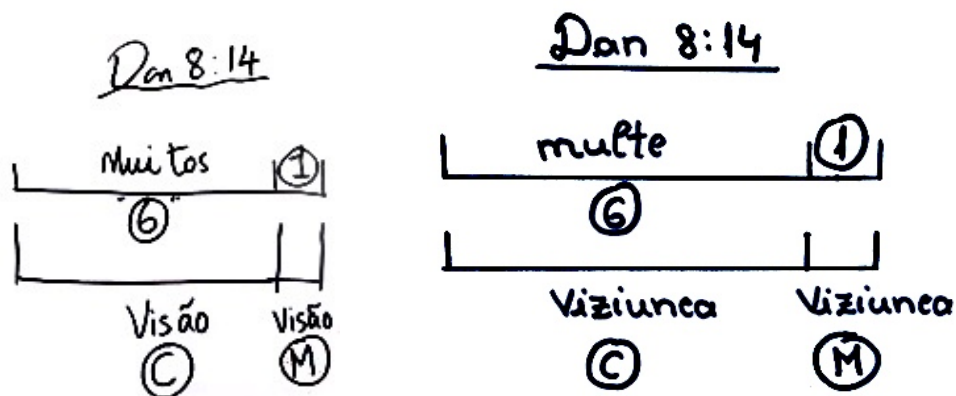
Dați-mi voie să fac un rezumat al ideii pe care încerc să o transmit. Parabolele pot fi înțelese în diferite modalități: Cristos, evanghelia, profeția, adevărata educație, a face o pâine, grădinărit, sau Sabatul. Așa că dacă acestea reprezintă Sabatul, Apocalipsa 13, sunteți testați dacă acceptați sau nu regulile și principiile parabolelor, cum funcționează ele și ce trebuie să vă învețe. Și dacă reușiți să vă lărgiți înțelegerea, vă amintiți ce am spus la început, parabolele sunt mai mult decât oi și oameni, pot fi băieți și mingi, pot fi cineva care aruncă o piatră cu traiectorii diferite, lucrurile devin mult mai subtile și mai extinse. Dacă puteți conceptualiza aceste lucruri, atunci vă aflați în poziția în care puteți

conceptualiza faptul că putem fi pe deplin și cu adevărat testați pe baza acelorași reguli și principii, și să nu simțim vreodată măcar un miros de lege duminicală. Dacă putem spune că un atac asupra constituției Statelor Unite este ca un atac asupra Sabatului zilei a șaptea, sunt toate același lucru. Dacă putem înțelege o astfel de analogie atunci am avansat mult în gândirea noastră, pentru a înțelege lucruri ca 2014, 2016, 2018, 2019, preoți, leviți. Toate aceste modele sunt construite pe principiile parabolilor. Și ne dăm seama că parabolele sunt mecanismul, modalitatea prin care Dumnezeu vine la un popor, îi analizează cine sunt, îi străpunge și apoi îi separă, îi desparte în două.

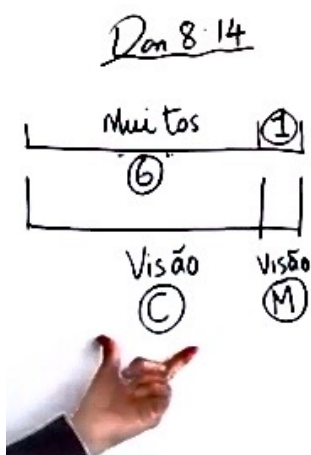
Următorul paragraf, 7.3 sau 8.1. Din nou, vreau să observăm în principal prima propoziție. „Dar Domnul Hristos a legat învățăturile Sale, nu numai de ziua de odihnă ci și de săptămâna de lucru.” Ce vrea să spună aceasta? Acum suntem deja familiarizați. O zi de odihnă, singular, și săptămâna de lucru, plural, mai multe zile. Ea compară o zi, cu multe zile. O zi de odihnă cu o zi de muncă. Putem vedea aici o comparare și contrast. Ea a legat învățătura Sa, învățătura prin parabole, nu doar cu Sabatul - asta deja am văzut - dar cu ce altceva? Cu lucrul pe care îl avem de făcut, lucrarea noastră. Astfel că a legat parabolele nu doar cu Sabatul dar și cu lucrul pe care îl avem de făcut.

Ar trebui să lucrăm în ziua de Sabat? Nu? (Din sală: Depinde.) Depinde de lucru? Așa că, numele nostru este Iosua și vom intra în Canaan pe la râul Iordan, și suntem pregătiți de luptă, care înseamnă lucru, și ce ne spune Dumnezeu să facem, timp de 6 zile? Să lucrăm sau să ne odihnim? Timp de 6 zile să lucrăm? Ce fel de lucru avem de făcut? Numai ne plimbăm de jur împrejur, sunăm din trâmbiță, ne relaxăm. Nu lucrăm. Ne odihnim timp de 6 zile. Și ce avem de făcut în ziua a șaptea? Să ne odihnim sau să lucrăm? Avem de lucrat nu-i așa? Ne luăm uneltele și lucrăm. Noi credem că aceasta este păcat. Întoarcem întreaga istorie invers. Pentru că Dumnezeu a legat învățătura Sa nu doar cu ziua de odihnă ci și cu săptămâna de lucru. Când trebuie noi să facem o mare lucrare? Dați-mi voie să pun întrebarea altfel, când ar trebui să vă pregătiți pentru a face o lucrare? Faceți lucrul acesta vineri, în ziua de pregătire, care este ziua a șasea, și lucrați în ziua a șaptea. Apocalipsa 18 cu 4, Apocalipsa 18 versetele de la 1 la 3. Vom lucra în timpul istoriei Legii Duminicale. În istoria cu testul Sabatului.

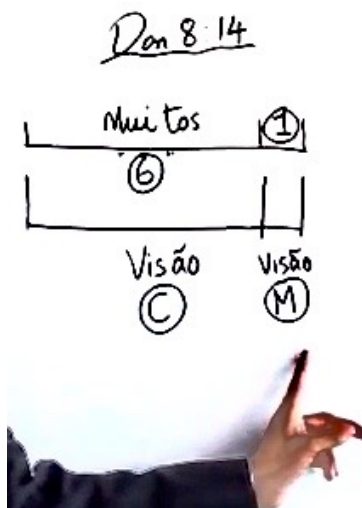
Dacă vrem să înțelegem legat de învățătura prin parabole trebuie să înțelegem relația dintre odihnă și lucru, dintre singular și plural. Dacă iau multe zile și iau o singură zi, numesc aceasta multe, ea le-a numit... Ellen White le-a numit șase zile, o săptămână. Am mai văzut un astfel de model? Multe zile iar apoi o singură zi? Am văzut, aceasta este Daniel 8:14. Unde putem începe să dezvoltăm viziunea chazon. Așa că aceasta este viziunea chazon. Iar aceasta este viziunea marelui.

Nu sunt sigur dacă ați studiat cu toții aceste lucruri, dar acest concept legat de odihnă și lucru, odihnă și lucru, ajunge să fie invers, la sfârșitul lumii dar și la începutul ei. Pentru că ar trebui să vă odihniți aici

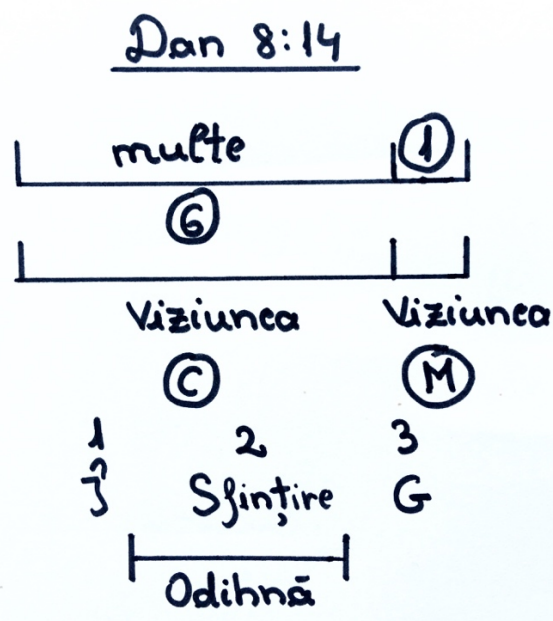
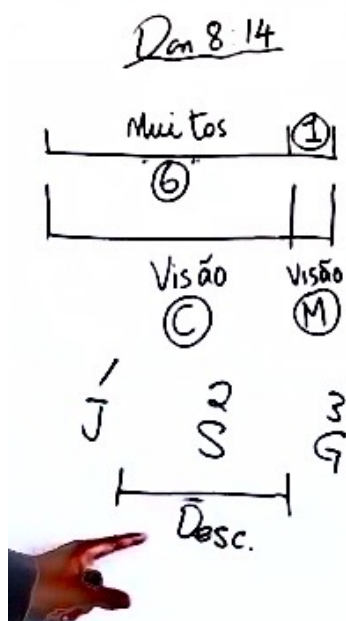

și să lucrați aici.

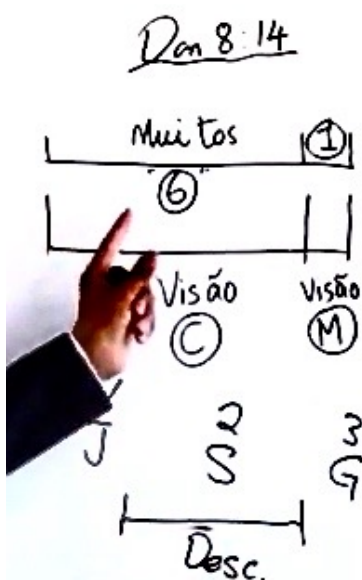
Dacă nu vă puteți acomoda cu această idee, dați-mi voie să o reprezint printr-un alt model. Îndreptățire, sfințire și glorie. 1 2 și 3. Unde ne aflăm acum? Aici (la sfințire).

Da. Dacă ne aflăm aici la 2, la sfințire, aceasta este o perioadă de har sau o perioadă de odihnă, ar trebui să ne odihnim în Cristos. Așa că această perioadă aici este o perioadă de odihnă.

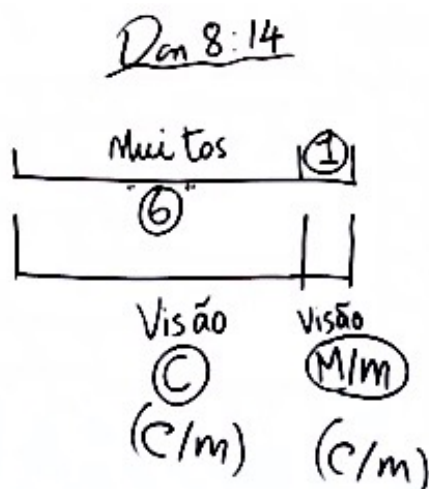
Deci aici este o perioadă de odihnă.

Iar aici este o perioadă a săptămânii de lucru.

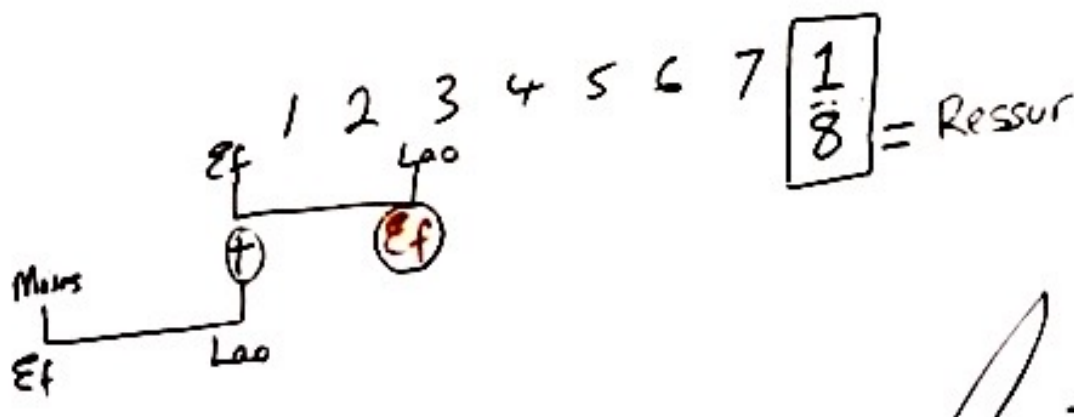
Cred că cu toții suntem familiarizați cu ideea de a inversa aceste lucruri. Și dacă lucrurile stau așa, nu suntem doar în viziunea chazon, suntem în viziunea mareh. Și nu suntem doar în viziunea mareh ci suntem și în viziunea chazon. Și nu puteți separa mareh

de marah - care este un studiu aparte. Așa că ce vreau să vedem este că avem chazon și mareh, chazon și mareh. Și vrei să ghicești ce sunt chazon și mareh.. Aceasta este ebraica. Se scrie cu „c” și se citește/pronunță cu „h”. Vedem cum le putem inversa? Lucrul și odihna. Și aceasta este odihna iar aceasta este lucrul. Dar asta poate de asemenea să devină odihna iar asta lucrul, le putem inversa, v-am arătat aceasta. Dacă aceasta este chazon iar aceasta mareh, putem inversa viziunile, astfel vom avea chazon și mareh în ambele cazuri.

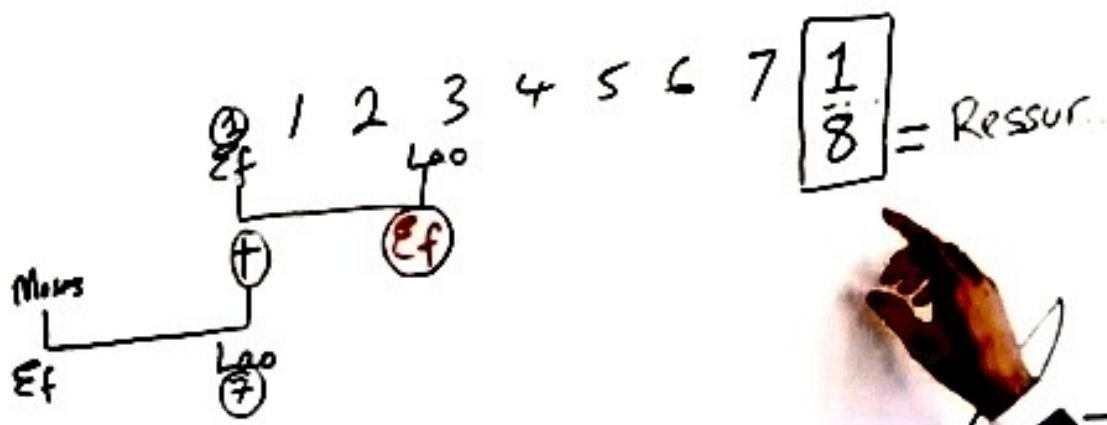

Cum sună asta? Când avem două lucruri combinate? Umanul și divinul. Putem spune și extern și intern, naturalul și spiritualul. Aceste parabole apar din nou și din nou. Și încep să formeze și să modeleze felul în care percepem realitatea. Pentru că perspectiva noastră asupra realității nu este corectă. Avem o înțelegere sucită. Și aceste concepte încep să îndrepte aceste înțelegeri greșite.

Vreau doar să mai adaug puțin la aceasta. Știm că aceasta este problema Sabat / Duminică, cred că am vorbit cu cineva mai devreme legat de asta. Avem șapte zile iar apoi ciclul începe din nou, care este numărul 1. Dar dacă ar fi să continuăm acest ciclu aceasta ar fi numărul 8. Deci avem numărul 1 aliniat cu numărul 8. Sunt aceeași zi. De acord? Numărul 8, toate numerele au simboluri, unele au simboluri multiple, scuze semnificații multiple. Numărul 8 este bine definit ca simbol al învierii. Așa că numărul 8 este un simbol al învierii. Numărul 8 simbol al învierii. În a opta zi băieții erau circumciși. Simbol al legământului, simbol al intrării într-o viață nouă. Puteți vedea acest număr 8 în mai multe locuri diferite. Poate locul care vă este cel mai familiar este Apocalipsa 17. Puteți să-l vedeți în Daniel capitolul 8, vedem numărul 8 acolo. Dar cel mai ușor este Apocalipsa 17. Am vorbit deja despre relația dintre Laodiceea și Efes. Nu știu dacă vă mai amintiți acel studiu. Acesta era Moise și acesta era Efes. Și aceasta este Laodiceea și acesta este Cristos. Dar istoria Domnului Cristos este de asemenea istoria Efesului care ne duce apoi la Laodiceea. Sper că vă mai amintiți acel studiu. Ce putem face prin aceasta este să arătăm că noi ne aflăm aici în această istorie și putem lua această dinamică de aici și să o aducem în istoria noastră. Așa că vom avea Efesul aici. Am scris cu roșu pentru că tot ce este aici este istorie și aceasta este creată din acea istorie.

Așa că ar trebui să ne așteptăm să vedem două biserici... două biserici. Am făcut deja lucrul acesta. Numărul 1, dacă acestea ar fi biserici, s-ar alinia cu numărul 7, și acesta este numărul 7 iar acesta este numărul 1, deci 1 și 7 coexistă. Da? Acum vom face zilele săptămânii, și acum facem legătura între 1 și 8. Când începem să ne gândim la 1 și 8 și folosim zilele săptămânii pentru a face trecerea la un alt domeniu, putem vedea că atunci când ceva are loc aici, această înviere are legătură cu numărul 1.

Prima zi a săptămânii, este a opta zi, nu este a opta zi a săptămânii, dar a opta zi este ziua învierii. Așa că, dacă ne ducem la Apocalipsa 17, versetul 8, vorbește despre o fiară care a fost moartă, scuze, o fiară care a fost vie, care este moartă și care va învia. Citim doar prima parte a versetului 8. „Fiara pe care ai văzut-o era și nu este; și se va ridica din groapa fără fund și va merge în pieire;” Deci avem această fiară care a fost vie, este moartă iar apoi va învia din această groapă fără fund. Și spune că oamenii i se vor închina. Și ne spune care oameni se vor închina acestei fiare. Ultima parte a versetului ne spune că învierea este încă în viitor. Dacă mergem înapoi la versetul 3, ni se spune că această fiară are 7 capete - cu toți puteți vedea aceasta? - are șapte capete. Și dacă mergeți apoi la versetul 11, nu versetul 11, vom merge la versetul 9. Ne va spune ce reprezintă cele 7 capete. Ne spune că sunt 7 munți, și definește ce sunt aceștia în versetul 10, spune că sunt 7 împărați. Deci cele 7 capete sunt 7 împărați sau împărății. Cinci au trecut, unul este și altul trebuie să mai vină.

Vom citi versetul 11. „Și fiara care era și nu este, chiar ea este a opta, și este din cei șapte și merge în pieire.” Când trece de versetul 11 capitolul devine mai complex. Dar tot ce am vrut să vedem în versetul 11 este faptul că avem un număr 8 care este introdus. Fiara care a fost vie și care este moartă, când va învia ea va fi numărul 8. Așa că numărul 8 a fost arătat aici pe tablă ca fiind un simbol al învierii, este un simbol al momentului în care această fiară va învia din moarte. Și eu spun că lucrul acesta va avea loc aici în prima zi. Această primă zi, este duminica. Și în viața reală, duminica urmează după Sabat. Dar ce vrea să facă Satana și agenții săi? Încearcă să schimbe acea zi întâi în care zi? În ziua a șaptea. Deci chiar dacă în viața reală cele două merg în șir, el vrea să le suprapună, vrea să facă din aceasta numărul 7. Ceea ce ar fi la fel cu a pune acest număr aici jos, și astfel am avea 7, care era de fapt 1, și care ar trebui să fie numărul 8. Avem toate aceste lucruri în mod simultan. Așa că, în timpul Legii Duminicale, în timpul chestiunii cu duminica și Sabatul, va avea loc învierea acestei fiare. Se pot vedea toate acestea din astfel de pasaje ca cel pe care l-am citit, când înțelegem relația dintre săptămâna de lucru și ziua de odihnă, cum ne raportăm la aceste șase zile și a șaptea zi, pentru că pe acestea două le comparăm și contrastăm. Iar apoi poți compara și contrasta ziua a șaptea cu prima zi. Prin urmare ele devin aceeași zi. Și știm că prima zi este a opta zi. Deci putem începe să le aliniem. Și odată ce faci asta, poți începe să plasezi evenimente profetice în contextul lor corect. Deci știți ce să faci într-o anumită dispensațiune. Prin urmare nu vei face greșeli atunci când vezi ce scrie în ziare. Dar fără a înțelege dispensațiunea în care trăiești devine imposibil să iei deciziile corecte, și vom muri în cele din urmă. Dar aceste decizii pot fi luate în mod corect odată ce învățați cum să comparați și să contrastați lucrurile. Când vă dați seama că ar trebui să vă odihniți sau să lucrați. Noi ne aflăm acum în perioada de odihnă și ne pregătim pentru a face o lucrare în timpul Legii Duminicale. Dar nici chiar această istorie nu este directă, pentru că dacă aducem această istorie la nivelul în care vorbește sora Tess în prezentările ei, atunci noi suntem deja în acea perioadă, această zi de odihnă sau a șaptea zi. Așa că multe din lucrurile pe care ne așteptăm să le vedem au deja loc. Sau au avut deja loc înainte ca noi să fim inițiați, dar noi încă așteptăm ca ele să aibă loc, pentru că nu știm cu certitudine cum anume funcționează aceste parabole.

Vreau să fac un rezumat. Vreau să vedem faptul că parabolele sunt un simbol al Domnului Cristos, al Evangheliei, al profeției, al adevăratei educații, și nu doar al Sabatului - ziua de odihnă, dar și al celor 6 zile de lucru. Toate acestea sunt parabole. Și vreau să vă las cu o ultimă idee. Se află la pagina 33. (Pagina 25 era pag. 7.2 în lb. portugheză. Pagina 33 este pagina 7.4? Lipsește o parte din carte? Cum poți sări 8 pagini în engleză? Cineva trebuie să investigheze asta. V-au înșelat cu 8 pagini.)

Capitolul 2. Acum începe să vorbească despre parabole. Este parabola semănătorului. Vreau să citesc.. cred că este a treia propoziție. Prima începe cu „prin parabole...”, a doua zice „asemenea semănătorului în câmp...” Iar a treia: „Iar învățătura Sa prin parabole, a fost chiar sămânța cu care semăna cele mai prețioase adevăruri ale harului Său.” Ne vom întoarce la aceasta, dar îmi place următoarea propoziție: „Datorită simplității ei, parabola semănătorului n-a fost apreciată așa cum ar trebui să fie.” Ea vorbește în mod specific de această parabolă. Dar eu aplic la parabole în general. Ele nu au fost apreciate așa cum ar trebui. Și vreau să citim acum ultima propoziție: „El, Care ne-a

vorbit despre parabola seminței celei mici, este Domnul cerului, și aceleași legi care guvernează semănarea semințelor în pământ, guvernează și semănarea semințelor adevărului.” Vă amintiți că am spus aceasta mai devreme? Legile care guvernează cele pământești trebuie să fie aceleași care guvernează pe cele cerești. Nu putem tăia pietre din munți fără mâini. Trebuie să fie tăiate cu mâini. Astfel pe plan spiritual, pentru ca să fiți tăiați din munte niște mâini trebuie să fie folosite pentru a face acea lucrare. Când puteți să vedeți asta, atunci trebuie doar să înțelegeți ce înseamnă expresia „fără mâini”. Nu înseamnă faptul că nu au fost folosite mâini. Este mai subtil de atât.

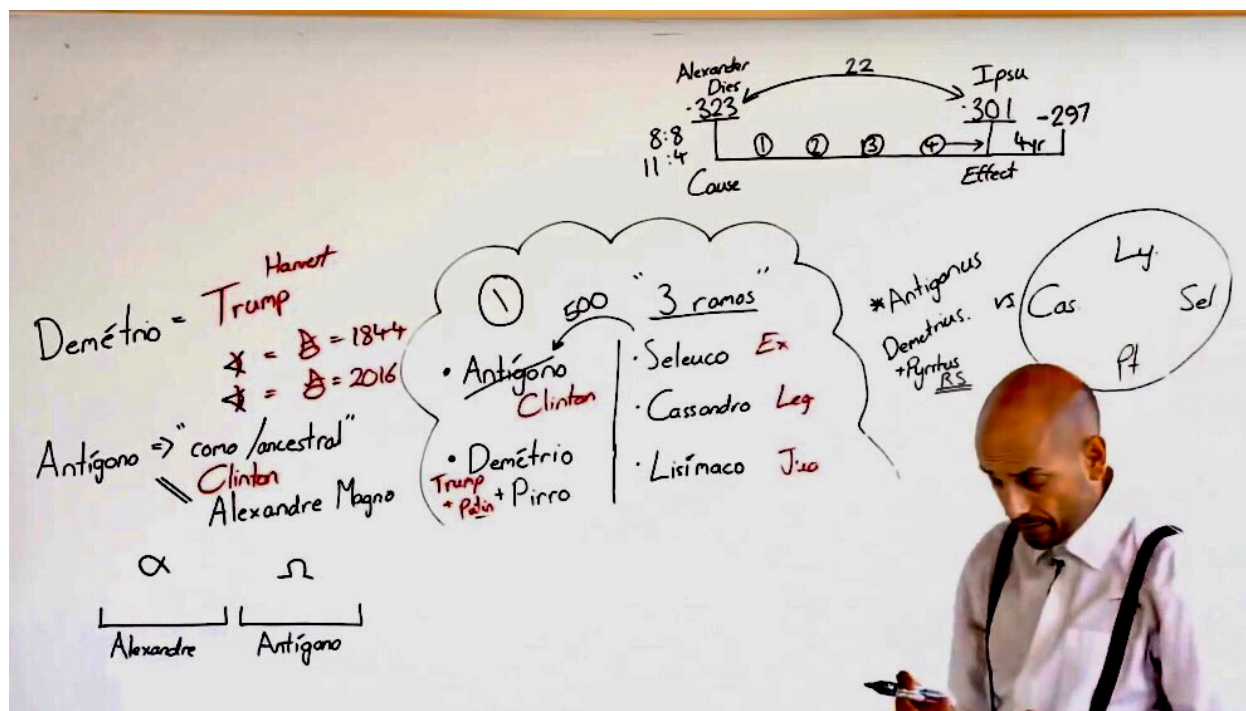
Revenind la propoziția noastră. Dacă vrei să semeni o sămânță în pământ trebuie să faci ceva. Trebuie să o forțezi cumva să intre în pământ. Dacă vrei să pui ceva hrană în stomac, trebuie să o forțezi prin intermediul gurii, prin esofag, să ajungă în stomac. Dacă vrei ca adevărul să intre, cum introduci adevărul în inima cuiva? Prin intermediul parabolilor. Învățătura Sa prin parabole a fost sămânța prin care adevărurile prețioase au fost puse în inimă. Dar care erau adevărurile prețioase? Parabolele în sine erau acestea. Deci parabolele sunt adevărul. Cum puneți acest adevăr în cineva? Trebuie să folosiți o metodă specială. Se numește hrănire forțată. Să îi obligi să deschidă gura și să pui mâncarea în ea. Definiția biblică pentru asta, așa cum tocmai am citit, este învățătura prin parabole. Mecanismul, tehnica învățării prin parabole este modalitatea prin care punem adevărul în inimă. Și care este adevărul care vrem să îl punem în interior? Nu este ceva abstract, gen „Isus te iubește”. Nu este aceasta așa-i? Dacă semeni o sămânță în pământ va crește și va deveni o plantă frumoasă. Adevărul însuși este o parabolă. Și nu poate intra în voi decât dacă îl primiți sub forma unei parabole. Motivul pentru care acest lucru este important, este că dacă începi să înveți oamenii că a existat un evreu acum 2000 de ani care ne iubește, aceasta nu are abilitatea de a pătrunde în inima voastră. Și nici nu reprezintă adevărul. Ce trebuie să facem, este să îi învățăm pe oameni despre acest Evreu folosind parabolele. Ceea ce noi am numi: umbre, sau simboluri sau tipuri. În felul acesta trebuie să înveți pe cineva. Și când o înveți în felul acesta, folosind aceste parabole, acestea își vor croi drum în inimă, vor rămâne acolo și vor înflori. Noi înțelegem de fapt tot mesajul evangheliei pe invers, cu susul în jos și pe dos - dacă a fost prea repede.. - este pur și simplu greșit. Nu poți învăța pe alții spiritualul, nu a fost niciodată conceput în felul acesta. Trebuie să Îl predicăm pe Cristos folosind parabolele.

Să ne rugăm:

Tată ceresc, dacă nu înțelegem că istoriile pe care le citim sunt parabole concepute pentru a ne învăța adevăruri spirituale care nu ar putea fi înțelese niciodată dacă ne-ar fi fost dat doar spiritualul, ajută-ne să vedem acest lucru, să-l experimentăm. Și mai mult de atât ajută-ne să înțelegem, odată ce acceptăm acest principiu, ceea ce parabolele în sine vor să ne învețe. Știm că nu putem lua istorii care vorbesc despre adulter și curvie și să sperăm să înțelegem ceva din aceste lucruri, fără a ne da seama că sunt parabole. Te rugăm condu-ne și îndrumă-ne spre o experiență mai profundă și care să ne împlinească, la o mai bună înțelegere a cuvântului Tău. Ajută-ne pe fiecare să transformăm aceste litere moarte în cuvântul viu, mâncând această Carte și devenind această Carte. În numele lui Isus, amin.

7. MARELE TEST AL MIȘCĂRII

Am lăsat pe tablă o parte din materialul prezentării din seara trecută. Și aș vrea doar să subliniez câteva aspecte. Sper că cei mai mulți dintre voi, fie că sunteți sau nu de acord cu această logică, sper că puteți vedea logica care este folosită. Când vine vorba de istoria Greciei ați fost la Daniel 8 versetul 8 și ați fost conduși la istoria de la Alexandru cel Mare până la cei patru generali. Este doar o istorie de bază care a fost prezentată aici. Sper că vă aduceți aminte, atunci când vorbește de cele patru coarne, este o istorie foarte scurtă care se întinde pe o durată de 4 ani, pentru că în anul 297 unul dintre generali va muri. După ce moare mai rămân 3. Iar apoi trebuie să mergi la Daniel 11 pentru a vedea istoria care urmează.

Nu știu câte prezentări ați văzut sau cât de mult reușiți să urmăriți mesajul care există în această mișcare, dar adesea folosim termeni fără a înțelege în totalitate ce înseamnă. Un exemplu este diferența dintre un război cald și un război rece. Cum ne așteptăm să arate aceste războaie diferite. Și ne luptăm cu aceste concepte de ceva timp. Dar până când nu ajungem să avem o bună definiție a ceea ce înseamnă acești termeni, care poate să fie sau nu diferită de felul în care lumea folosește acești termeni, vom continua fie să facem greșeli fie să ajungem la concluzii greșite. Ceea ce doresc să sugerez este o definiție simplă și de bază a ceea ce înseamnă cald sau rece. Un război cald înseamnă o declarație deschisă de ostilitate, ceva care auzi la știri "Anglia declară război Germaniei."

Cred că aceasta este o definiție simplă și corectă a ceea ce înseamnă război cald. Război rece înseamnă două națiuni care se află în război una cu cealaltă însă fără a exista o declarație deschisă. Ar putea să asasineze persoane, ar putea trimite tancuri în acel teritoriu/ în acea țară și există un termen folosit ocazional în limba engleză care spune să ai picioarele pe pământul, pe teritoriul celuilalt, care se referă la faptul că ai o infanterie în acea țară. Poți să ai toate aceste scenarii și totuși să nu fie încă un război cald. Un război rece este atunci când două țări sunt în război dar nu există o declarație directă. Ele își fac rău una alteia, se provoacă una pe cealaltă însă lucrurile întotdeauna sunt limitate sau temperate pentru a nu provoca națiunea cealaltă să răspundă într-o formă deschisă ostilă sau ofensivă. Deci dacă rușii fură milioane de dolari de la americani acesta nu este un motiv suficient pentru a porni un război, pentru a porni un război cald deschis. Fiecare din aceste țări sunt foarte atente la cât de departe merg. Acesta este unul din lucrurile pe care aș dori să le înțelegem și să ne familiarizăm cu ele.

În conformitate cu modelul nostru profetic, cel care este discutat la această tabără, noi învățăm faptul că nu va exista un război deschis cald. Așa că toate aceste scenarii apocaliptice pe care foarte mulți dintre adventiști le au nu vor avea loc, viața se va desfășura normal într-o modalitate care s-ar putea să ne surprindă pe mulți dintre noi. Și pericolul în care ne aflăm este ca viața să pară atât de normală încât Legea Duminicală să vină și să treacă și nici măcar să nu vă dați seama. Dacă nu credeți lucrul acesta uitați-vă la anul 2014. Și este chiar mai rău de atât pentru că nu doar că suntem cu totul inconștienți de anumite lucruri dar suntem în pericolul de a nu asculta soliile pe care Dumnezeu ni le trimite înainte de a veni Legea Duminicală. Poate apărea o natură ostilă, și când spun ostilă nu mă refer la faptul că frații să devină obraznici unul cu celălalt, ci ostili în sensul ca unii să ajungă să spună „aceasta este o învățătură greșită”, cum s-a întâmplat în 2014. Se poate să fie mai subtil ceea ce se întâmplă acum.

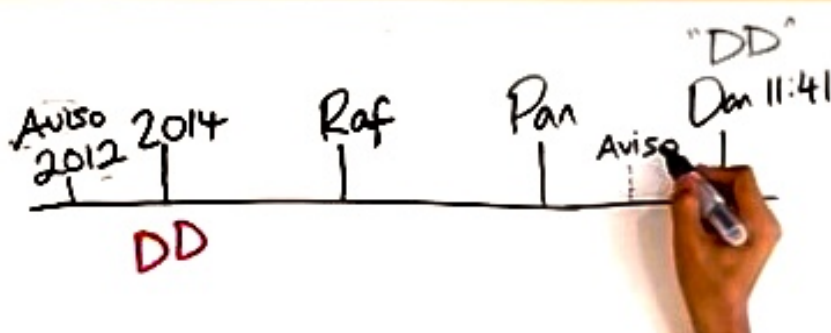
Ca și vorbitor este dificil să ții pasul cu toate prezentările așa că nu sunt 100% sigur ce anume v-a învățat sora Tess. Dar atunci când ea vorbește de o lege duminicală în anul 2014 noi știm cu toții că nu s-a dat nici o lege duminicală atunci, nu lucrul acesta este prezentat, ci această expresie - Lege Duminicală - devine un simbol, nu un tip ci un eveniment progresiv care ne va duce la Daniel 11 versetul 41. Dacă vă aduceți aminte în prezentarea pe care am făcut-o ieri, în prezentarea de ieri am spus că parabolele reprezintă un număr de termeni diferiți. Pot să fie Isus, pot să fie cele șase zile de lucru sau pot să fie și Sabatul. Așa că, construind pe această idee că Sabatul, care este testul din Daniel 11 cu versetul 41, istoria din Apocalipsa 13, acest test poate să devină testul nostru în anul 2014 și de atunci înainte fără ca Dumnezeu sau Satana să ridice în mod direct subiectul sfințirii duminicii. Așa că în timp ce adventiștii laodiceeni orbi urmăresc mișcările papalității, aceia din biserica lui Dumnezeu care sunt treji urmăresc alte lucruri, urmăresc lucruri care ne vor conduce cu adevărat la Legea Duminicală și pentru ca fiecare dintre voi să puteți să faceți lucrul acesta trebuie să fiți conștienți cum anume suntem testați, trebuie să înțelegem ce se petrece.

Ca și vorbitor este dificil să ții pasul cu toate prezentările așa că nu sunt 100% sigur ce anume v-a învățat sora Tess. Dar atunci când ea vorbește de o lege duminicală în anul 2014 noi știm cu toții că nu s-a dat nici o lege duminicală atunci, nu lucrul acesta este prezentat,

ci această expresie - Legea Duminicală - devine un simbol, nu un tip ci un eveniment progresiv care ne va duce la Daniel 11 versetul 41.

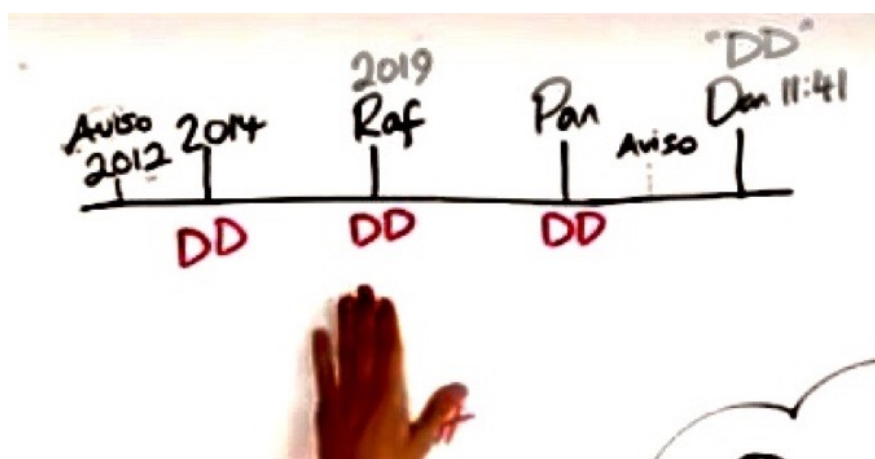
Dacă vă aduceți aminte în prezentarea pe care am făcut-o ieri, în prezentarea de ieri am spus că parabolele reprezintă un număr de termeni diferiți. Pot să fie Isus, pot să fie cele șase zile de lucru sau pot să fie și Sabatul. Așa că, construind pe această idee că Sabatul, care este testul din Daniel 11 cu versetul 41, istoria din Apocalipsa 13, acest test poate să devină testul nostru în anul 2014 și de atunci înainte fără ca Dumnezeu sau Satana să ridice în mod direct subiectul sfințirii duminicii. Așa că în timp ce adventiștii laodiceeni orbi urmăresc mișcările papalității, aceia din biserica lui Dumnezeu care sunt treji urmăresc alte lucruri, urmăresc lucruri care ne vor conduce cu adevărat la Legea Duminicală și pentru ca fiecare dintre voi să puteți să faceți lucrul acesta trebuie să fiți conștienți cum anume suntem testați, trebuie să înțelegem ce se petrece.

În 2014 vedem una dintre legăturile din șirul de evenimente care a început. Am putea spune în 1989 însă șirul de evenimente a început cu mult înainte, dar dacă am putea pur și simplu să mergem la anul 2001, la Actul Patriot, un atac clar asupra drepturilor constituționale ale americanilor, vedem un scenariu asemănător având loc în anul 2014. Și ceea ce nu sunt sigur că sora Tess a subliniat sau poate că știți deja cei mai mulți dintre voi, dacă notăm anul 2014, Rafia, Panium și Daniel 11 versetul 41 care este Legea Duminicală pe care o cunoaștem cei mai mulți dintre noi, începem să vorbim despre o lege duminicală în 2014 care a avut de-a face cu o avertizare. Vreau să ne aducem aminte de faptul că aici,

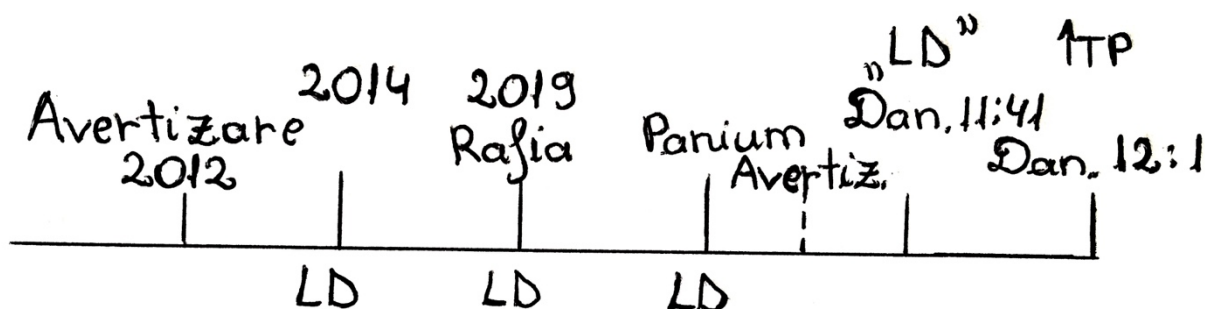
ne așteptăm la o avertizare care să preceadă Legea Duminicală, și acea avertizare care spune că Legea Duminicală se apropie este înregistrată în cartea Tragedia Veacurilor. Este capitolul 38, este același capitol în portugheză la paginile 608-613. Ellen White vorbește despre apropierea Legii Duminicale și ea folosește expresia „agitarea legii duminicale”. Dar știm că acea agitație la care ea se referă nu a început încă, deoarece ea vorbește despre ceva care se petrece în lume care este atât de deschis, atât de persuasiv încât oamenii încep să anticipeze Legea Duminicală.

Ceea ce se poate că sora Tess nu a menționat și poate nu înțelegem cu toții este faptul că marcăm Rafia și Panium ca fiind de asemenea legi duminicale. Și odată ce începeți să vedeți lucrul acesta... Ridicați mâna dacă această idee este una nouă pentru voi. Dacă ați mai auzit de Rafia și Panium înainte de a ajunge aici, știți că sunt legi duminicale? Dacă este un concept nou pentru voi ridicați mâna. Pentru unii este ceva nou. Dacă este o idee nouă pentru voi, ceea ce îmi spune lucrul acesta mie este faptul că nu sunteți familiarizați cu studiul pe care îl facem. Folosesc anumiți termeni, studiul despre preoți, leviți și netinimi, pentru că dacă ați fi familiarizați cu studii despre aceste subiecte, acești termeni, atunci ați ști că fiecare dintre aceste pietre de hotar sunt considerate o lege duminicală. Nu este niciun fel de agitație cu privire la faptul că în noiembrie se va da o lege duminicală. A auzit cineva așa ceva? Sigur că nu. Dar ce ați auzit? Promisiunea libertății în timp ce ceea ce se oferă este opresiune și restricționarea drepturilor omului, restrângerea libertăților noastre - aceste lucruri sunt identificate ca fiind această lege duminicală de aici.

Și acum suntem în plină desfășurare, din 2018, în acțiunea de a avertiza biserica lui Dumnezeu că lucrul acesta este pe punctul de a se întâmpla. Oamenii devin agitați și speriați pentru că încă au idei greșite legate de cum anume va arăta aceasta.

Aș vrea să fac o observație. Aceasta este perioada legii duminicale. Aici este Daniel 12:1, închiderea timpului de probă.

Vor exista oameni, angajați ai guvernului care vor fi solicitați, personal de urgență, care atunci când clădirile vor lua foc vor fi gata să meargă să stingă focul, chiar aici când

plăgile încep să cadă, când natura va fi atât de turbulentă încât va deveni periculoasă, când vor fi conflicte politice cum nu au mai fost. Vor fi slujitori publici, cum sunt pompierii, care vor merge la lucru și vor stinge focurile care vor distruge clădiri. Când se va da Legea Duminicală din Daniel 11 cu 41, indiferent cum va arăta, oamenii se vor trezi întrebându-se „oare ce se întâmplă?” și vor merge la lucru. Iar în drumul spre casă vor intra pe la supermarket, vor cumpăra ceva de mâncare și vor merge acasă. Viața va fi înfricoșător de normală. Și aceasta este problema cu care ne confruntăm astăzi. Așa că nu vă așteptați să vedeți o lege duminicală prea curând. Cel puțin nu versiunea la care vă gândiți voi.

Noi vorbim de fapt despre a înțelege ce anume are loc în lume. Și singura modalitate prin care putem face lucrul acesta, singurul mecanism, singura cale, este prin intermediul parabolilor. Adevărul însuși pe care trebuie să îl înțelegeți vi se va transmite prin intermediul parabolilor. Care este acel adevăr? Am citit ieri că Adevărul însuși este o parabolă. Fie că îl numim Cristos, sau Sabatul, profetia, evanghelia, învățătura adevărului însuși este parabola. Și conține în sine parabole pentru a fi aduse la noi, pentru a intra în noi.

2014. Sper că începeți să vă faceți o idee legat de evenimentele care afectează această mișcare și lumea. Sunt convins că sunteți cu toții la curent cu faptul că în 2015 a avut loc o mare controversă în Statele Unite. Iar controversa a fost legat de căsătoriile între oameni de același sex. Nu știu care este părerea voastră legată de acest subiect, nici nu contează prea mult, nu contează nici părerea mea legat de acest subiect. Trebuie să înțelegem ceea ce are loc în lume nu din perspectiva morală ci din perspectiva profetică. Și noi am căzut, noi cei din mișcare, am căzut într-o capcană. Contrar a tot ceea ce credem, contrar a ceea ce ar fi trebuit să știm, contrar a ceea ce predicăm, am căzut în capcana moralității. Și imediat ce faci lucrul acesta, dacă ai o vedere proastă și nu porți ochelarii (nu e așa frate Pedro?) ar trebui să purtăm ochelarii dacă avem probleme cu vederea; pentru că dacă nu vei face lucrul acesta te vei uita mereu cruciș și nu vei avea claritate. Noi am făcut lucrul acesta în 2015, ne-am luat jos ochelarii, am privit și am zis: “Uite ce lucru rău este acesta, uite ce lege nebunească vor să dea. Mă întreb ce înseamnă toate acestea?” Și am ajuns la o concluzie legat de ce înseamnă toate acestea.

Nu este scopul meu să facem un studiu pentru a analiza acea istorie, este suficient să spunem că persoana care conducea sau adera la acea schimbare de lege, președintele Obama, a fost catalogat de către această mișcare nu ca cineva care ar fi fost rău din punct de vedere moral... pentru că noi nu am fi făcut așa ceva... ci ca cineva care ar fi fost rău din punct de vedere profetic, identificând o împlinire a profetiei. Dacă urmăriți prezentările sorei Tess, puteți vedea că acea concluzie este greșită? Atunci când am identificat că acel eveniment, acea persoană, ne conduce spre sfârșit, și este un inel de legătură cu legea duminicală, se poate susține lucrul acesta? Poți dezvolta un model pentru a susține lucrul acesta sau poți dezvolta un model care să nu susțină deloc lucrul acesta, și anume modelul despre care ați învățat în această săptămână.

Aprobarea legii pentru căsătoria persoanelor de același sex din 2015 ne duce cu un pas mai aproape de Legea Duminicală sau nu? Aceasta este o întrebare la care trebuie să medităm fiecare dintre noi și despre care trebuie să avem claritate. Dificultatea este... noi cu toții ne citim Bibliile, și cu toții înțelegem Apocalipsa 11, înțelegem Revoluția Franceză,

când Franța devine Sodomă și Egipt nu doar Egipt, și ce implicații are acest lucru asupra noastră, cei de la sfârșitul lumii, când structura morală a societății se prăbușește. Pentru a ne ajuta să înțelegem această întrebare... nu vă ofer un răspuns, vă cer doar să vă gândiți.

Sunt sigur că toți sunteți de acord că Dumnezeu este suveran, El poate să facă tot ce vrea. De ce de la moartea Domnului Cristos la uciderea cu pietre a lui Ștefan, la distrugerea Ierusalimului.. de ce concepe Dumnezeu un model de a separa statul și biserica? Model care de fapt nu a existat în Israelul Antic. De ce nu permite El ca biserica, împărăția Sa, fie să rămână în Israel, fie să se mute într-o țară mai bună și să stabilească o națiune sau să continue ca națiune? De ce distruge acest model și îi răspândește în întreaga lume? De ce face El lucrul acesta? Cine cunoaște răspunsul? Unde putem găsi răspunsul? Cine s-a mai gândit la această întrebare? Acestei mișcări i se cere să înțeleagă acest lucru. Răspunsul îl găsim în Isaia 46:10. Dacă vreți să știți de ce risipește oamenii trebuie să vedeți când a mai făcut El aceasta înainte. Când a mai împrăștiat El un grup de oameni care dorea să se unească și să formeze o relație de unitate între biserică și stat? La Babel. Care a fost scopul împrăstierii? A fost pentru a le face rău sau pentru a-i proteja? A fost pentru a-i proteja.

Așa că știți că la sfârșitul Israelului antic Dumnezeu trebuie să-și protejeze poporul și modalitatea prin care își va proteja poporul este așa cum i-a protejat și în trecut. Și această protecție înseamnă ai împrăștia în întreaga lume. Și aceasta vine cu un preț, vine cu anumite consecințe foarte grave. Una dintre ele este aceasta că putem parcurge în această tabără doar jumătate din materialul pe care ni l-am dori. Pentru că nu înțelegeți ce spun și este nevoie de un traducător. Acest lucru provoacă o neîncredere, provoacă război între națiune și națiune, creează un haos timp de 4.000 de ani sau 3000 de ani și jumătate.

Puneți-vă această întrebare. Știți cu toții că ați fost creați după chipul lui Dumnezeu. Asta înseamnă că trebuie să gândiți ca și Dumnezeu. Biblia spune că dacă sunteți părinți trebuie să fiți ca și un Dumnezeu pentru copiii voștri. Întrebarea pe care v-o pun este: Dacă ați fii Dumnezeu ce model ați fi folosit voi pentru a vă proteja copiii care reprezintă împărăția sau biserica voastră și de cine trebuie să îi protejați? De ei înșiși. Acești oameni în Babel erau protejați de ei înșiși, nu era vorba de a-i proteja de guvern, era o unire a bisericii cu statul. Trebuie să fim salvați de noi înșine. Și Dumnezeu a trebuit să ne ia toată puterea pentru că împreună cu puterea vine și abuzul de putere. Dar sunt anumite consecințe severe când are loc aceasta. Și noi trăim într-o lume ciudată.

O femeie care comite adulter în mod deschis ar fi ea considerată o femeie onorabilă și neprihănită? Cine ar sugera așa ceva? Și stră stră străbunicul ei care a avut o tradiție onorabilă în familie, și-ar fi dorit ca toți să onoreze tradiția familiei, dar ea o încalcă. Va fi ea considerată o femeie onorabilă? Nu. Dar dacă spunem că numele ei este Estera? Atunci mai considerăm că este o femeie onorabilă? Nu a fost Estera o femeie onorabilă? Dacă îi întrebați pe majoritatea creștinilor, dacă întrebați chiar și pe profeți, ei vă vor răspunde în mod diferit. Ea este privită ca fiind o sfântă, un model de puritate și de datorie și un model de onoare și de ascultare. Cum reconciliem toate acestea? Pentru că trebuie să facem aceasta. Cu astfel de lucruri ne luptăm în această mișcare de ceva timp.

Așa că întorcându-ne la anul 2015, când guvernul democrat al Statelor Unite a dat legea pentru căsătoriile între oameni de același sex, departe de a vedea acest lucru ca fiind ceva negativ, ceea ce a fost din punct de vedere moral, din punct de vedere profetic trebuia

să fim deschiși pentru a vedea ceea ce se petrece în realitate. Și ce se petrecea de fapt? Pentru că această mișcare s-a pus pe silențios, a tăcut. Așa că pietrele au strigat: “Vrem să vă avertizăm că legea duminicală este pe cale să vină.” Dar noi încercăm să o oprim. Acea lege nu a fost parte din acea problemă ci a fost parte din încercarea de a rezista acelei probleme. Pentru că problema nu este faptul că oamenii de același sex vor să se căsătorească. Nu această problemă am fost noi creați să o identificăm. Am fost creați să identificăm acei oameni, acea organizație care era împotriva Constituției, care avea să se împotrivescă și să lupte împotriva acesteia. Și din nefericire prea mulți dintre noi habar nu au ce este această constituție. Nu vă lăsați înșelați crezând că voi trăiți aici în Brazilia așa că nu este necesar să înțelegeți Constituția Statelor Unite, pentru că trebuie să o înțelegeți.

Acum 10 ani eram în Columbia. Eram cu frații și era o perioadă de timp când lucrurile stăteau prost în Statele Unite, treceau printr-o decădere financiară și încercau să tipărească monede pentru a preveni ca această cădere să meargă din rău în mai rău. Și acești columbieni cu toții erau fericiți și zâmbeau pentru că ei spuneau: “Suntem așa fericiți că nu locuim în America și nu trebuie să avem de-a face cu acei americani și frații noștri sunt nebuni că locuiesc acolo. Ar trebui să locuiască aici unde această problemă nu ne afectează. Noi locuim aici la țară, la o fermă mare, putem avea grijă de noi și nu ne interesează toate acele lucruri. Acea criză financiară nu ne afectează pe noi.” Aceasta este mentalitatea pe care o au cei mai mulți din această mișcare. Nu credem că trebuie să cunoaștem toate evenimentele care au loc în Statele Unite. Iar motivul pentru care noi trebuie să fim conștienți este pentru că evenimente similare s-au întâmplat și se întâmplă aici în țara voastră și în alte țări.

Ați auzit cum sora Tess a amintit de Brexit care are loc în propria mea țară. Și aceia care susțineau Brexit-ul au câștigat cu o diferență foarte mică. Dar acum iese la iveală că modalitatea prin care ei au câștigat a fost prin folosirea manipulării sociale legată de anumite aspecte cheie în anumite domenii cheie. Și dacă vedeți ce s-a întâmplat cu Regatul Unit este distrugerea unei națiuni care cândva era stabilă și prosperă. Și aceasta cauzează valuri în Europa astfel încât oamenii fie sunt speriați fie încearcă să imite aceste lucruri. Ceea ce vedem că se petrece în Europa este ceea ce deja se întâmplă sau urmează să se petreacă în întreaga lume. Dacă anticipați că ceva rău urmează să se întâmple acela este deja aici.

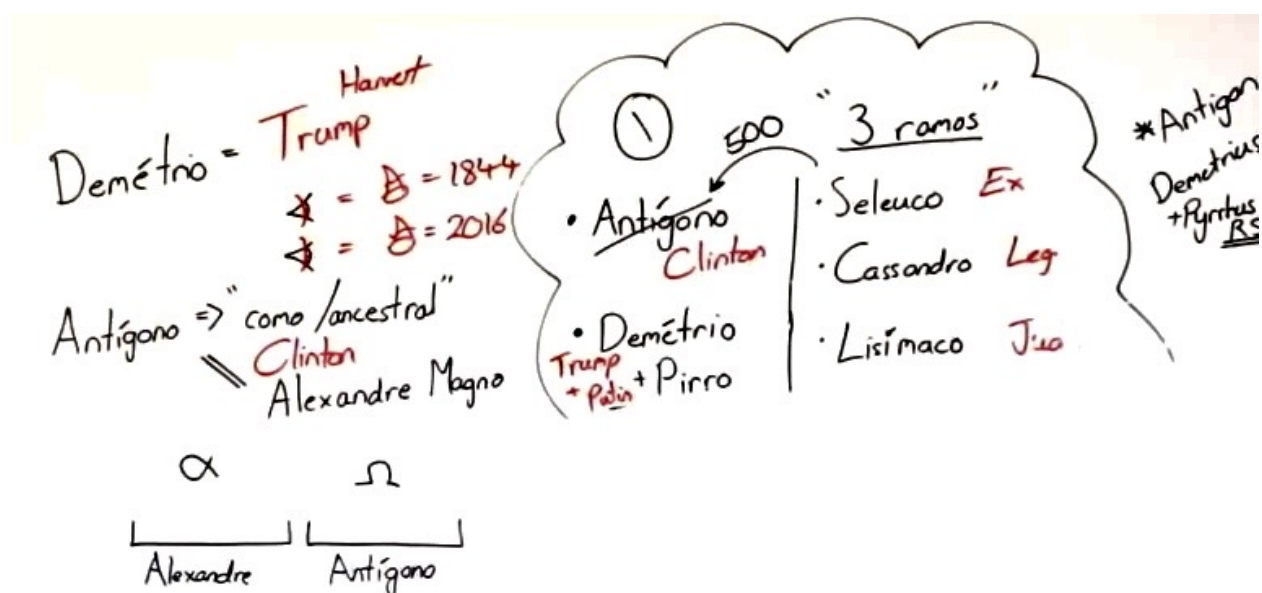
Motivul pentru care studiul lui Ipus este important este pentru că ne oferă claritate într-o modalitate foarte simplă și profundă. Să nu privim la oameni din punct de vedere moral. Dacă guvernul vostru vă fură banii nu este o problemă, nici măcar nu ar trebui să vă pese. Dacă guvernul vrea să continue să susțină Constituția sau dacă dau anumite legi ciudate cum ar fi aprobarea căsătoriilor de același sex, nu ar trebui să vă îngrijoreze. Lucrul care ar trebui însă să vă intereseze este atunci când oamenii încearcă să distrugă drepturile omului stabilite de Constituție, când vor să schimbe țara dintr-o republică într-o democrație. Pentru că o dată ce intrați într-o democrație înspre ce anume vă îndreptați? Înspre o dictatură. Și lucrul acesta se petrece chiar sub ochii noștri. Și noi încă suntem aproape cu totul inconștienți de această problemă.

Trebuie să ne punem înapoi ochelarii și să ne întoarcem înapoi la lucru, nu să ne lăsăm pradă emoțiilor. Nu contează ceea ce simțiți, nu contează ce vă spun simțurile voastre legat de ceea ce este rău sau bine. Trebuie să aveți credință în ce anume? Aceasta este ideea pe care o susținem de câteva decenii și anume faptul că poporul lui Dumnezeu din această mișcare este testat asupra unui singur lucru și anume metodologia. Nu sunteți testați cu privire la aptitudinile voastre morale. Când te-ai alăturat acestei mișcări nimeni nu ți-a pus întrebarea dacă crezi sau nu în căsătoriile dintre persoane de același sex. Nu ne pasă care este părerea voastră legat de asta. Puteți să vă păstrați părerea. Doar faceți-vă treaba în mod corect. Aceasta este problema. Guvernul Statelor Unite ar trebui să-și îndeplinească slujba. Ar trebui să vă puneți întrebarea care este datoria lor. Depinde cine sunt ei; dacă sunt o republică sau o democrație sau o dictatură sau puteți să o numiți monarhie. Democrația spune că majoritatea câștigă. Este un loc periculos pentru a trăi, mai ales dacă ești adventist și trăiești într-o țară în care majoritatea este cea care câștigă. Noi ar trebui să înțelegem lucrul acesta.

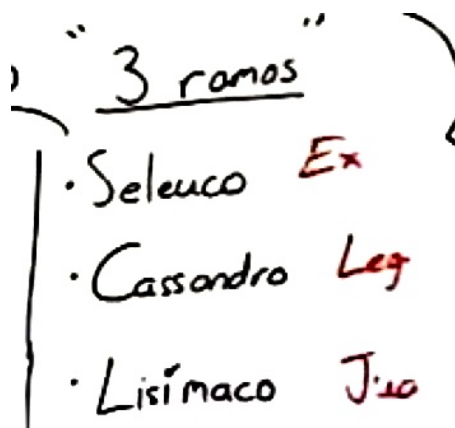
Unul dintre cei mai de seamă oameni care au aderat la această biserică a fost A.T. Jones. Nu cred că apreciem de ajuns ce persoană măreață a fost acest om. A avut greșelile și căderile sale, a fost și neascultător sau lipsit de respect sau agresiv și obraznic. A ajuns să fie atât de rău încât a părăsit biserica. Unii susțin că a fost exclus din biserică dar ideea pe care vreau să o vedeți este faptul că această persoană a avut o înțelegere de ansamblu a celei de-a treia solii îngerești. Și el arăta ceea ce ar trebui să fim noi: experți în legile constituționale, istorici, oameni care înțeleg Evanghelia veșnică, oameni care înțeleg ce este adevărata educație, care înțeleg relația dintre sănătate și mântuire, orice și tot ce ne face pe noi să fim adventiști el se afla în cel mai înalt grad în domeniul său, în acea zonă. Și acestea erau cuprinse într-un singur om. Și în orice dezbateri ai fi intrat cu el, el câștiga. Fie că era vorba despre creșterea copiilor, educația de acasă sau cum anume arată Evanghelia sau cum ar trebui să se poarte guvernul sau limitarea președintelui Conferinței bisericii noastre, el avea ceva de spus cu privire la fiecare dintre aceste subiecte și era o persoană autodidactă, care nu a avut niciodată educație formală cu adevărat. Dar Dumnezeu l-a folosit pe acest om și el este modelul a ceea ce noi ar trebui să fim. Ar trebui să învățăm și să înțelegem aceste lucruri. Noi avem internetul, el nu avea nimic.

Aș vrea să ne panicăm legat de 9 noiembrie. Mai aveți doar câteva luni rămase pentru a vă pregăti. Nu trebuie să vă pregătiți legat de acea dată ci pentru a înțelege ce se petrece acum. Nu vreau să vă panicați pentru că 9 noiembrie va veni și va trece iar educația voastră nu se oprește acolo, nu încetează. Așa că trebuie să intrați în panică și să nu intrați în panică. Trebuie să aibă loc o pregătire pe termen lung înainte de a ajunge vreodată să mergem la lume. Aceste lucruri trebuie să înceapă acum. Dacă lucrurile care vă sunt prezentate acum au pecetea adevărului, în Ioan 10 Cristos spune: “oile mele ascultă glasul meu”; dacă auziți glasul lui Dumnezeu în aceste solii prin aceste principii și idei, înseamnă că deja vă pregătiți pentru 9 noiembrie. Dacă puteți înțelege că Antigonus reprezintă sistemul existent al Statelor Unite care a fost reprezentat și de Alexandru prin definiția numelui său și faptul că există un conflict între doi oameni cu privire la conducerea Guvernului Statelor Unite, problema pe care o aveți și ideea care este cel mai greu de înțeles pentru majoritatea și pe care sperăm acum să o clarificăm, este că putem avea guvernul

luptând împotriva guvernului. Și motivul pentru care acestea funcționează este pentru că nu puteți concepe că acesta este guvernul.

Acesta este premiul (puterea executivă, legislativă și juridică).

Cine vrea să primească premiul? Democrații și republicanii. Democrații și republicanii sunt doar oameni la fel ca și noi. Ei nu sunt guvernul deși oamenii care îl compun, care conduc acele partide sunt Guvernul, sunt membrii ai Parlamentului. Nu cred că este dificil pentru nici unul dintre voi să puteți vedea că acesta este un partid politic, că puteți vedea faptul că acest partid politic vrea să pună mâna pe această comoară, pe această nestemată. Și faptul că fiecare dintre cei care sunt în acest partid care îl conduc sunt deja membrii și aici, este irelevant.

În conformitate cu acești termeni putem folosi expresia că reprezintă doar zgomot de fond. Oile au patru picioare. Și ce dacă? Nu schimbă cu nimic lucrurile. Ceea ce a fost identificat prin metodologia parabolilor este faptul că poți merge înapoi cu 2.000 de ani și

cu o acuratețe exactă, perfectă, poți merge la o luptă, poți să o analizezi și să extragi un model care exemplifică în mod perfect ceea ce a avut loc în anul 2016, alegerile prezidențiale din Statele Unite. Nicio regulă sau lege nu a fost încălcată pentru a face lucrul acesta. Este o folosire atentă și consecventă sau sistematică a simbolurilor.

Dacă credeți că o altă soră nu poate veni să stea înaintea voastră și să prezinte o altă versiune a acestei istorii vă înșelați. Pentru că ar putea să facă aceasta. În timpul Domnului Cristos câți Cristoși erau? Foarte mulți. În timpul Domnului Cristos câți înaintemergători erau? Mulți. Singurul motiv pentru care noi ne concentrăm atenția asupra lui Ioan sau a Domnului Cristos este pentru că ei sunt prezentați în Biblie. Pentru că noi avem o anumită perspectivă, avem un obiectiv. Dacă am fi niște teologi cinstiți, rezonabili, am putea spune: Poți alege pe care Mesia îl vrei: pe bar Isus sau Baraba. Și aceștia au făcut minuni. Baraba a avut adepți care îi erau devotați. Este foarte dificil să vedem diferența între cei doi și tot așa stau lucrurile cu aceste modele profetice. Am înțeles greșit rolul profetic al acestui lider și al partidului său, al președintelui Obama și al partidului său. Și motivul pentru care am devenit confuzi este în parte pentru că am permis ca moralitatea noastră să ne influențeze în deciziile noastre.

Am privit la aceste persoane ca aducând niște legi anticeștine și prin urmare i-am văzut ca fiind antihriști. Nu mă refer în sensul biblic ci din perspectiva definiției cuvântului anti: oameni care sunt împotriva lui Dumnezeu și a fiului Său. Ca și cum ar scoate limba la Dumnezeu și îi zic că nu le pasă de ceea ce spune El. D.p.d.v. moral îi vedem ca fiind oameni răi. Prin urmare, implicit, spunem că și din punct de vedere profetic sunt oameni răi. Însă noi am fost deja pregătiți pentru asta prin alte istorii, atunci când am văzut unii oameni care erau din punct de vedere moral răi, bețivi, oameni care se închinau la idoli, ei pot să fie bărbați unși sau femei. Așa că am vrut să ne fie clar aceste lucruri și o parte din motivul pentru care aceste lucruri s-au întâmplat și am avut aceste neînțelegeri este faptul că trebuie să fim tari în pozițiile pe care le adoptăm, pentru a ne apăra solia, care este o solie profetică și trebuie să o apărăm nu doar de influențele externe, dar și de noi înșine, pentru că noi nu suntem roboți, suntem niște mașinării emoționale. Și dacă nu suntem stricți cu noi înșine vom cădea în această capcană a emoțiilor care cade într-o altă problemă și anume aceea de a gândi lucrurile din perspectivă morală, vă dați jos ochelarii și nu mai aveți nicio vizibilitate pentru a distinge cine este corect și cine greșește. Parabolele clarifică în mod absolut aceste lucruri.

Întrebați pe oricine din această mișcare. Sunt republicanii și democrații vrăjmași de moarte? Au ei idei diametral opuse? Știm lucrul acesta. Prin urmare ei sunt diferiți, sunt animale diferite: unul este un elefant iar celălalt este un măgar. Indiferent de ce anume reprezintă acest simbolism ne gândim la acest aspect. Nu poate fi o coincidență.

Așa că dacă ne aducem aminte, ne apropiem de Legea Duminicală și agitarea legii duminicale este cea care îi trezește pe oameni și are loc acum. Și noi trebuie să știm cine va fi acea persoană care dă o lege duminicală. Și aceștia trebuiau să fie partidul republican. Știam deja lucrul acesta, dar din cauza prejudecăților noastre, ale prejudecăților noastre morale, pentru că am văzut foarte multă murdărie în această persoană (Hillary Clinton); poate a furat foarte mulți bani, poate a fost o persoană foarte necinstită, a încălcat foarte multe principii, principii creștine. Nu contează. Nu acesta este rolul nostru. Când Domnul

Cristos a venit pe Pământ a distrus modelul sclaviei? Nu. Când Ioan a venit pe Pământ știind foarte bine că ei nu trebuiau să aibă niciodată o armată proprie și trebuiau să funcționeze ca un fel de miliție și anume să poarte arme/ să folosească arme doar în caz că ar fi fost necesar. Cineva spune: “Sunt soldat. Ce trebuie să fac?” Dacă ne-ar fi întrebat pe noi, pe voi, ați fi spus: “Dă-ți demisia din slujbă pentru că ai o slujbă păcătoasă, slujba pe care o ai este în contradicție cu ceea ce Dumnezeu a spus să faci.” Ce spune însă Profetul? Tot ceea ce spune este să nu cereți taxe mai mari; din cauza problemelor cu impozitele. Ce fel de răspuns este acesta? Gândiți-vă. Ai un sistem defect/ stricat și el spune doar atât: “Nu cere taxe mai mari.” Și dacă erai un saducheu sau un fariseu ți-ai fi smuls părul din cap dacă auzeai un astfel de răspuns prostesc. Este din punct de vedere moral inacceptabil să dai astfel de răspunsuri. Dacă am fi fost misionari medicali am fi zis că acești oameni mănâncă seara târziu, Isus și ucenicii Săi. Aceștia sunt ca și niște băutori de vin, nu au nicio stăpânire de sine. Noi postim de două ori pe săptămână.

Care este solia pe care o aduce Isus? Care este scopul misiunii Sale? El se concentrează pe un singur lucru și anume înțelegerea Sabatului. Și urmează să le spună parabolă după parabolă pentru a explica acest lucru. Și a ajuns să fie răstignit pentru că era considerat un călcător al legii. A încălcat din nou și din nou Sabatul. Istoria Domnului Cristos este istoria noastră, este istoria Sabatului. Și El le va explica însemnătatea Sabatului folosind parabolă după parabolă și cu lucrul acesta ne confruntăm și noi acum. Dacă vreți să înțelegeți ce se petrece aici, problema Sabatului, nu întrebați un adventist pentru că nu are nici o idee. Ce trebuie să faceți este să mergeți să verificați voi înșivă în Biblie. Și trebuie să priviți în jur la ceea ce se întâmplă. Trebuie să înțelegeți modul în care funcționează profeția. Și ceea ce veți vedea în parabola de la Iesus este că a fost de fapt voia Lui Dumnezeu să existe o întrerupere, o pauză legat de ceea ce urmează să lovească lumea ca o surpriză copleșitoare. Nu doar că foarte mulți creștini nu vor lucrul acesta dar chiar și noi în această mișcare suntem în confuzie cu privire la acest subiect. Există oameni în această mișcare care cred că oameni ca și aceștia, nu moral, oameni ca și aceștia sunt aici pentru a ne ajuta, pentru că ei doresc să repare sistemul. Dar este mult mai bine să ai un guvern corupt care apără drepturile tale date de Constituție decât să ai un guvern care este un fel de guvernantă/dădacă și se ocupă de tine ca și de un copil și asemenea unei guvernante îți ia toate drepturile pentru că așa te simți în siguranță. Facem un troc. Eu vă ofer siguranță dar vă iau libertățile. Aceasta este o situație periculoasă și toxică. Și se împlinește sub ochii noștri în Statele Unite dar era aici de multă vreme.

Tot ceea ce facem noi acum este să strigăm despre această agitație că lucrurile sunt pe punctul de a se agrava, de a merge din rău în mai rău. Definiția expresiei “mai rău” nu este ceea ce se așteaptă cei mai mulți dintre noi. Priviți la propria voastră țară, indiferent de țara din care veniți. Priviți la alte țări din întreaga lume. Vă promit libertate în timp ce ele ce anume fac? Vă duc în robie. Profeția ne învață că lucrul acesta urmează să se întâmple. Trebuie să îți pui întrebarea: Ai fost creat pentru a fi parte a problemei sau parte a soluției? Ca fiind al treilea înger noi nu ar fi trebuit să fim niciodată prinși în aceste chestiuni. Nu ar fi trebuit niciodată să avem o opinie morală. Nu este treaba noastră cine este rău și cine este bun. Treaba noastră este să le spunem oamenilor că această persoană va aduce o lege duminicală și această persoană nu. Și prin urmare, în conformitate cu

contextul în care noi ar trebui să trăim, această bulă a Sabatului, noi știm cine este bun și rău, cine este greșit și cine este corect. Și treaba noastră este pur și simplu să le spunem oamenilor. Nu este ceva complicat. Nu trebuie să ne facem griji legat de legăturile noastre politice. Nu vă gândiți că această problemă nu este și aici în țara voastră. Și vorbesc cu oamenii care se uită la acest video.

Am avut modele, chiar foarte recent, și cred că oamenii chiar și acum încă susțin aceste lucruri. Noi le urăm bun venit unor lideri politici, pentru că, credem că ei au ceva de spus, că sunt aici pentru a ne ajuta. Dar acest ajutor vine cu un preț. Și când spun că voi trebuie să decideți nu ar trebui nici măcar să vorbim din această perspectivă. Acesta ar trebui să fie un curs de instruire prin care eu prin aceste mesaje vă instruiesc și vă spun ce anume trebuie să le spuneți altora. Problema este însă că nici voi înșivă nu sunteți convinși de aceste lucruri. Nu înțelegeți dinamica lucrurilor și nu vă înțelegeți corect slujba. Slujba voastră, misiunea voastră nu este să criticați cine este bun și cine este rău. Trebuie să ne fie clar că noi avem o singură problemă, problema parabolilor, problema Sabatului. Noi ar trebui să îi avertizăm pe oameni legat de cine va da Legea Duminicală și cine nu va face lucrul acesta și apoi să îi lăsăm pe ei să aleagă ce anume vor să facă cu privire la acest lucru. După cum arată acum lucrurile și așa cum s-a întâmplat de fiecare dată, la judecată vine mai întâi casa lui Dumnezeu, prima dată biserica triumfătoare. Trebuie mai întâi noi să ne așezăm gândurile în ordine. Este speranța noastră că în următoarea zi și jumătate veți începe să vedeți lucrurile într-o formă mai clară și veți începe să înțelegeți care este slujba sau misiunea voastră în viață, să vă separați de această nebunie politică care se află peste tot și să ajungeți să aveți o soluție clară cu privire la ceea ce se întâmplă. Să ne rugăm.

Tată ceresc îți mulțumim. Doamne lunile sunt o perioadă lungă de timp. Avem încă sute de zile pentru a ne pregăti pentru ceea ce este pe punctul de a veni asupra noastră ca o surpriză copleșitoare. Dar nu trebuie să ne surprindă pe noi. Fie ca fiecare dintre noi așa cum a fost profetic dat în Strigătul de la Miezul Noptii să ne trezim pentru a fi gata pentru evenimentele care vor veni. Doamne ajută-ne pe fiecare dintre noi să învățăm măcar un singur lucru, faptul că trebuie să fim atenți la modul în care gândim, la felul în care studiem. Te rog să fii cu vorbitorii, să îi ajuți să aibă claritate pentru a putea explica aceste aspecte complexe într-o manieră cât mai simplă. Te rog să fii cu frații și cu surorile mele și dacă aceste mesaje sunt adevărul, dacă este vreun profet care le ascultă, va ști lucrul acesta prin faptul că va auzi glasul Tău. Doamne știm că logica este importantă dar dacă este construită pe o temelie greșită ea devine mijlocul cel mai eficient pe care Satana îl poate folosi pentru a ne ține în orbire, așa că te rugăm să putem recunoaște că aceasta este o școală în care fiecare dintre noi trebuie să fim instruiți. În puținele ore pe care le mai avem împreună fie ca să ne petrecem timpul (îl numim timpul nostru liber dar nu este liber), fie ca să îl petrecem în meditație și rugăciune, în conversații solemne, pe măsură ce începem să vedem importanța timpurilor în care trăim așa cum nu am mai văzut vreodată. În numele lui Isus ne rugăm, amin.

8. BALAAM ȘI PARABOLELE

În ultima noastră prezentare ținta mea nu a fost să prezint ceva nou ci a fost doar aceea de a clarifica și de a consolida în mintea voastră ideea pe care am vrut să o vedeți, dinamica alegerilor prezidențiale din 2017, care au fost tipizate într-o bătălie care a avut loc cu 2000 de ani în urmă. Multe persoane au privit la această bătălie, este una dintre cele mai importante bătălii din istoria antică. Și ceea ce am încercat să demonstrăm este că putem lua dinamica acelei bătălii și să vedem cum aceasta arată spre evenimente care au loc la sfârșitul lumii. Și când faci lucrul acesta trebuie să-l faci într-o manieră corectă, când încerci să identifici oamenii sau jucătorii. Unul din lucrurile pe care trebuie să-l știm este faptul că simbolurile pot să aibă mai multe semnificații. Învățăm acest lucru în această mișcare. Suntem conștienți de asta. Un leu poate să-l simbolizeze și pe Domnul Cristos și pe Satana. Deci când privești această bătălie și începi să vorbești despre această idee că simbolurile au mai multe semnificații, nu este atât de simplu ca și cum ai spune că aceste persoane pot reprezenta personaje diferite la sfârșitul lumii. Noi luăm istoria însăși, sper că putem vedea acum că aceasta este o parabolă, și privim la această parabolă din perspective diferite, care sunt foarte specifice și foarte concrete. Și când faci lucrul acesta ceea ce vezi este că aceste bătălii explică evenimente de la sfârșitul timpului într-o modalitate care nu este așa de evidentă, decât dacă le vezi în modalitatea corectă.

Oamenii s-au întrebat în trecut: Cum poți să ai Grecia luptând împotriva Greciei? Dacă așa este cazul (că Grecia luptă împotriva Greciei), și avem împăratul de nord și împăratul de sud în tot capitolul 11 din Daniel, atunci aceasta ar părea să fie o bătălie între împăratul de nord și împăratul de sud. Unul trebuia să fie sudul și unul nordul. Dar ați văzut felul în care noi am interpretat această profeție. Și această parabolă este diferită. Și această bătălie este atât de complexă și pentru a putea înțelege deplin adevărurile ei trebuie să vedem această bătălie cel puțin în două moduri. Și eu am comentat doar asupra uneia, din cele două perspective, care este mai ușor de văzut. Avem două persoane care la prima vedere par să lupte împotriva acestor oameni (Seleuc, Casandru, Lisimah). Dar de asemenea poți înțelege bătălia că fiecare dintre ei (Antigonos și Demetrius) încearcă să preia controlul asupra acestor trei inamici. Și dacă poți să vezi lucrurile din această perspectivă, poți să vezi că fiecare dintre acele două armate cu conducătorii lor pot să reprezinte două partide în opoziție care încearcă să preia controlul asupra unui vrăjmaș comun. Și când vezi din această perspectivă vezi că aceste două persoane (Hillary Clinton și Donald Trump) devin vrăjmași în măsura în care încearcă să preia controlul asupra guvernului Statelor Unite, a celor trei ramuri ale guvernului (executivă, legislativă, juridică). Și când încerci să introduci subiectul elefanților este altă poveste. Despre acești elefanți s-a discutat când sora Tess a avut punctul 1 și punctul 2, perspectiva 1 și perspectiva 2. Funcția acelor elefanți este diferită în cele două istorii. Trebuie să-ți pui întrebarea: Aceasta este o abordare corectă a studiului parabolilor? Pot să fie parabolele înțelese la nivele diferite? Motivul pentru care pun aceste întrebări este pentru că și noi ne-

am confruntat cu aceste întrebări și a trebuit să le abordăm pentru a dezvolta aceste modele. Și ceea ce nu ar trebui să faceți în funcție de timpul de care dispuneți și de capacitatea de a gestiona aceste probleme complexe, nu este bine doar să le acceptați pur și simplu, pentru că de aceea ne aflăm azi în această situație, pentru că noi am luat prejudecățile, ideile noastre preconcepute, le-am adus la un studiu, studiul arăta bine, părea logic și atunci le-am acceptat până când cineva a spus: "Poate întregul cadru în care voi acceptați aceste lucruri nu este corect." Așa că înainte de a sări cu totul la bord gândește-te bine la ceea ce s-a spus, meditează, roagă-te privitor la aceste lucruri pentru a vedea dacă ceea ce se învață aici este corect.

Nu am reușit în această tabără, eu nu am reușit, să parcurg exemplul după exemplu legat de cum anume funcționează parabolele. Pentru că cu cât vezi mai mult impactul lor asupra perspectivei noastre asupra profețiilor de la sfârșitul timpului, cu atât veți avea mai multă încredere că înțelegerea asupra acestor parabole este corectă.

În concluzie am vrut să vedem că sunt două persoane. Una simbolizează modalitatea stabilită de a funcționa. Donald Trump o numește o mlaștină. Și trebuie să ne decidem dacă este într-adevăr o mlaștină sau a fost ultima noastră mare speranță sau al șaselea cap al profeției biblice. Sunt expresii diferite pentru a spune același lucru, că acest sistem de guvernare a fost singurul lucru care ne ținea la distanță de timpul de strâmtorare așa cum nu a mai fost niciodată pe pământ. Istoria legii duminicale.

Cineva a pus o întrebare în timp ce vorbeam despre Ioan Botezătorul. Mergem la Luca 3:14. Vom citi.

„Și soldații la fel îl întrebau, spunând: Și noi ce să facem? Și le-a spus: Nu asuprați pe nimeni, nici să nu acuzați pe nedrept; și să fiți mulțumiți cu plățile voastre.”

Tot ce am vrut să arăt este faptul că era rău pentru poporul lui Dumnezeu să aibă o armată plătită, o armată profesională, în engleză se numește o armată permanentă. Oamenii sunt plătiți să fie soldați, fie că se luptă fie că nu. Același sistem care există și în țara voastră, în Brazilia. Este o carieră. Ei nu ar fi trebuit să facă lucrul acesta. Fără a intra în detalii pentru a arăta de ce era lucrul acesta așa, ideea pe care am vrut să o subliniez este faptul că Ioan nu se leagă de acest aspect. El se leagă doar de un aspect specific și anume venirea lui Mesia. El nu vorbește despre această problemă de a adera la armată sau nu. Înțelegerea mea este că poporul lui Dumnezeu ar fi trebuit să aibă o miliție. Sper că cu toții știm ce este aceea o miliție. Este o armată dar nu sunt oameni care sunt angajați cu normă întreagă, ci sunt doar oameni normali ca noi și care într-un timp de criză lasă deoparte slujbele obișnuite și iau arma. Puteți citi despre asta în *Patriarhi și Profeți* la pag. 747. Nu vom citi acum dar vorbește despre această problemă de a avea o armată permanentă. În acea istorie Dumnezeu i-a pedepsit pentru că au făcut lucrul acesta. Pentru că s-au mândrit cu puterea militară a națiunii. Dar când vine Ioan el nu comentează nimic despre această problemă pentru că acesta nu era un adevăr-test, nu era adevărul prezent pentru acel timp. Adevărul prezent în acea istorie erau două lucruri: Sabatul și natura omului. Erau două învățături principale care trebuiau abordate și înțelese. Poate voi nu ați fi numit aceasta natura omului. Poate i-ați fi dat un alt titlu. Dar cum arăta Mesia? Dați-mi voie să citesc un citat din Spiritul Profetic din cartea *Evanghelizare*, pag. 612, paragraful 4.

Deci erau două aspecte: Sabatul și natura lui Mesia. Ambele pot fi condensate într-un singur subiect: al treilea înger. Am vorbit despre felul în care parabolele, metoda parabolilor, combină aceste două subiecte, fie că este vorba de natura Domnului Cristos, fie că este vorba de Sabat. Și ați văzut cum le putem lega, pune laolaltă într-un singur subiect. Deci acele persoane care predica sau studiau a treia solie îngerească și care fac lucrul acesta conform regulilor lui William Miller, lucrul care este arătat aici în acest citat din Spiritul Profetic, pe care l-am parafrazat, este faptul că ei folosesc o metodologie a parabolilor, a comparației și contrastării. Tot acest simbolism...

Ieri am făcut o afirmație care s-ar putea să vi se pară provocatoare dar este fundamentată pe un citat din Spiritul Profetic și pe niște principii care pot să nu fie evidente la prima vedere dar cu cât vă gândiți mai mult la ele veți vedea că sunt corecte. Atunci când noi îl prezentăm pe Domnul Cristos lumii noi ar trebui să prezentăm un Cristos care este arătat prin tipologie sau prin simbolism, nu un Cristos literal ci un Cristos simbolic. Cristos literal este ceva prea îngust, prea slab. Și făcând lucrul acesta, prezentându-l astfel pe Cristos, vă distrugeți capacitatea de a înțelege felul în care El funcționează la sfârșitul lumii. Vă aduceți aminte că am spus faptul că Domnul Cristos ... Dați-mi voie să reformulez. Sabia este Cartea, Cuvântul. Isus este Cuvântul Viu, El este o parabolă, întreaga Biblie este o parabolă. De la Domnul Cristos, acel om divin-uman, sărim la faptul că și noi suntem divini și umani, aceasta făcând din noi o sabie. Deci dacă vreți să înțelegeți ce ar trebui să faceți la sfârșitul lumii, ar trebui să înțelegeți ce ar face Domnul Cristos dacă El ar fi aici. Și știți ce ar face pentru că deja v-a arătat în fiecare carte, în fiecare istorie. Lucrul acesta îl învață această mișcare. Acesta este conceptul repetării și detalierii. Revenind la pasajul nostru, avem pagina în portugheză...

„În zilele noastre, ca în timpul lui Cristos, are loc o interpretare greșită a Scripturilor. Dacă iudeii ar fi cercetat Scripturile cu seriozitate și rugăciune, efortul lor ar fi fost răsplătit printr-o cunoaștere corectă a timpului, și nu doar a timpului, ci și a modalității în care urma să vină Cristos.”

Ceea ce vedem este că dacă iudeii ar fi cercetat Scripturile în mod corect ar fi cunoscut două lucruri: timpul și modalitatea. Și când citim acest cuvânt “modalitatea” este același cuvânt pe care l-am citit ieri, sau alaltăieri, când am spus misiunea. Modalitatea și misiunea sunt termeni sinonimi. Ei ar fi înțeles când ar fi venit și cum ar fi arătat El atunci când trebuia să vină. Știau ei când trebuia să vină? Nu știau. Și știau ei cum trebuia să arate atunci când urma să vină? Nu. Deci pentru a înțelege aceste lucruri ei trebuiau să se folosească de parabole. Principiul comparației și contrastării. Atunci ei ar fi înțeles timpul și modalitatea venirii Sale. Același lucru trebuie să-l facem și noi azi. Sper că am răspuns la întrebarea pusă de acea persoană care avea de-a face cu subiectul legat de soldați. De ce Ioan nu se axează pe acel subiect? Pentru că nu era adevăr prezent.

Vreau să revenim la subiectul parabolilor. Ați văzut cum am folosit regula comparării și contrastării, natural și spiritual, repetă și detaliază. Am văzut cum putem înțelege Isaia 46. Am vorbit deja despre acest aspect la două nivele. Am spus despre Moise

și despre Cir. Despre cine am mai vorbit și ce model am folosit în urmă cu 10-15 minute? Vă aduceți aminte? Isaia 46:10. În urmă cu două zile am spus că îl reprezintă pe Moise și pe Cir, acel om din Est, Egiptul și Babilonul. Apoi am vorbit despre altceva și am spus că și asta este tot Isaia 46 versetul 10, o altă istorie dar același context. Am vorbit despre Babel. Amintiți-vă că era vorba despre istoria Babelului, împrăștierea poporului lui Dumnezeu și felul în care a fost împrăștiat poporul lui Dumnezeu în timpul Domnului Cristos. Motivul pentru care amintim lucrul acesta este pentru că vorbim despre ideea de protecție.

Când ne gândim privitor la început este o regulă pe care noi o înțelegem despre care aș vrea să vă aduc aminte pentru că putem înțelege niște adevăruri și din aceasta. Este regula primei mențiuni. Poate să pară ca fiind ceva simplu, uneori este ușor de văzut, alteori nu este atât de simplu. Am discutat despre Daniel capitolul 2 și am spus că, cu siguranță acolo trebuie să fie o mână deși Biblia spune că este fără mâini. Nu am intrat în detalii pentru a defini și a explica asta. Nici nu vreau să fac acum lucrul acesta, nu este intenția mea. Dar ceea ce vrem să facem este să înțelegem ce înseamnă acest cuvânt “mână” și cum am aborda studiul unui astfel de subiect, pentru a vedea ce semnifică “mâna”. Unul dintre cele mai interesante moduri de a face lucrul acesta este să cauți prin Biblie să vezi cum este folosit acest cuvânt. Se numește metoda dovezilor textuale. Mergi la texte și încerci să dovedești ce semnifică mâna. Mergem peste tot în Scriptură și vedem cum este folosit acel cuvânt. Și legat de această regulă este o regulă secundară. Și această regulă secundară spune în felul următor: nu doar că trebuie să mergi la toate locurile din Biblie unde găsești acel cuvânt ci mergi la prima sa folosire și vezi ce anume semnifică în acea primă folosire. Și aceea devine o ancoră pentru acel concept pentru înțelegerea a ceea ce înseamnă acel cuvânt. Și dacă faci lucrul acesta se numește regula primei mențiuni. Cauți dovezile textuale ale celui cuvânt, vezi ce înseamnă când a fost prima dată menționat și acea primă mențiune ne dă definiția a ceea ce înseamnă acel cuvânt. Aceasta înseamnă să folosești regulile lui William Miller, să permiți ca Biblia să se definească pe ea însăși.

Deci vom căuta cuvântul parabolă. Dacă ar fi să căutați cuvântul parabolă, primul loc în care veți găsi acest cuvânt este în cartea Numeri. Deci vom deschide la cartea Numeri. Numeri capitolul 23. Pe măsură ce deschideți acolo să vă dau puțin context. Poporul lui Dumnezeu a ieșit din Egipt și pribegeau prin pustie pentru aproximativ 38 de ani și erau pe punctul de a intra în Țara Promisă, pentru a ieși din pustie. Și între ei și Țara Promisă erau mai multe țări. Aceste țări în cea mai mare parte erau rude sau avea grade de rudenie cu poporul lui Dumnezeu. Și acești oameni nu vroiau ca poporul lui Dumnezeu să treacă prin țara lor. Se împotriveau acestui lucru. Această istorie începe în capitolul 22. Înainte de a citi din capitolul 23 vom citi de la capitolul 22 versetul 1. Numeri 22:1.

„Și copiii lui Israel au plecat și au așezat corturile în câmpiile lui Moab de partea aceasta a Iordanului lângă Ierihon.”

Așa că ei se aflau în Moab și când spune de partea aceasta a Iordanului înseamnă în partea de est, partea în care nu era Israel, dacă are sens ce spun. Cred că se numește Iordania acum. Dacă mergi la versetul 2... Vom citi.

„Și Balac, fiul lui Țipor, a văzut tot ceea ce Israel făcuse amoriților.”

Acesta este regele și el a văzut ceea ce a făcut Israel amoriților. Și în versetul 3 spune că era foarte înfricoșat. Și apoi începe istoria. Ei cer ajutor. În versetul 5 vor să

primească ajutor de la un profet fals numit Balaam. Și cu siguranță cunoașteți istoria. Balaam merge cu măgarul, întâmpină câteva probleme dar până la urmă ajunge unde vrea. Ne ducem la capitolul 23 și citim versetul 1. Numeri 23:1.

„Și Balaam i-a spus lui Balac: Zidește-mi aici șapte altare și pregătește-mi aici șapte boi și șapte berbeci.”

Ce vroia Balac să facă Balaam? El spune: “Vreau să blestemi această națiune.” Aceasta era misiunea lui, așa la modul general. Și începe această lucrare în 23:1 prin oferirea acestei jertfe. Și apoi așteaptă ca Domnul să-i dea un răspuns. Și vedem lucrul acesta în versetele 3 și 4 când Dumnezeu se întâlnește cu Balaam și îi vorbește. Versetul 5 spune că Dumnezeu a pus un cuvânt în gura lui Balaam. I-a spus: “Trebuie să repeți aceste cuvinte.” Iar în versetul 6 se duce înapoi la rege și începe să vorbească. Astfel ajungem la versetul 7. Citim Numeri 23:7.

„Și și-a rostit parabola și a spus: Balac împăratul lui Moab m-a adus din Aram, din munții din est, spunând: Vino, blestemă-mi pe Iacob și vino, sfidează pe Israel.”

Spune: “și-a rostit parabola”. Și această parabolă sunt cuvintele pe care i le-a dat Domnul lui Balaam ca să i le spună lui Balac. Va parcurge această istorie, această interacțiune cu Balac de mai multe ori. În unele locuri sunt numite oracole sau mesaje. Știți câte mesaje îi transmite lui Balac? Acesta a fost primul. Îi oferă patru mesaje. Le puteți vedea în Numeri 23:1, 23:13; 24:1 și apoi în 24:15. În Numeri 24:15 este ultimul. V-am dat versetele biblice. Să vă mai dau încă câteva. Numărul 1 – versetul 7, când spune: „și-a rostit parabola”. Al doilea - Numeri 23:18 „el și-a rostit parabola”. În capitolul 24 este a treia parabolă, al treilea oracol, versetul 3 “Și și-a rostit parabola”. Și apoi în versetul 15 spune din nou: “Și și-a rostit parabola”. Sper că am văzut lucrul acesta. Și în această ultimă parabolă el începe să explice mai mult legat de ce urma să se întâmple. Vorbește și de alte națiuni. În versetele 20, 21, 23, din nou și din nou el își rostește parabola. Deci ce face el de fapt? Vorbește despre evenimente viitoare. Vorbește despre interacțiunea dintre diverse națiuni și ce se va întâmpla cu fiecare. Vorbește despre ridicarea și căderea națiunilor. Sper că puteți vedea lucrul acesta. Pentru mine poate cel mai interesant verset, în contextul a ceea ce doresc să prezint, este Numeri 24:17.

„Îl voi vedea, dar nu acum; îl voi privi, dar nu de aproape; o Stea va ieși din Iacob și un Sceptru se va ridica din Israel și va lovi colțurile lui Moab și va nimici pe toți copiii lui Set.”

Sper că putem vedea că aceasta este o parabolă. S-ar putea să nu fie evident la prima vedere. Dacă aș spune că el a fugit, s-a mișcat foarte repede, este lucrul acesta o parabolă? Cei mai mulți oameni ar spune că nu. Ar spune că este doar repetă și detaliază. Dar eu vă spun că este o parabolă. Îndeplinește toate criteriile a ceea ce înseamnă o parabolă. Dar noi pentru că vedem în asta doar o repetare și detaliere, ne limităm în a înțelege ceea ce se întâmplă.

Așadar suntem la Numeri 24:17 “Îl voi vedea, dar nu acum; îl voi privi, dar nu de aproape,” când spune voi vedea, ce înseamnă cuvântul “vedea”? În verset înseamnă “voi privi”. „Voi vedea” înseamnă „voi privi”. Vedeți că sunt două cuvinte diferite. Cuvântul pe care îl aveți (în portugheză) pentru „a privi” seamănă cu cuvântul din limba engleză „a contempla” sau „a vedea”. Vedem că acest cuvânt „a vedea” nu înseamnă doar a te uita la

cineva, doar a observa pe cineva. Cuvântul „a vedea” înseamnă mai mult de atât pentru că este definit mult mai specific în al doilea cuvânt. Al doilea cuvânt spune „acum”. Ce înseamnă “acum”? În engleză spune “aproape”. Nu vreau definiția voastră legată de ce înseamnă expresia “acum” ci definiția dată de verset, așa cum am făcut mai înainte. Dacă voi vedea înseamnă voi privi, acum înseamnă aproape. Dacă aş spune: Nu vin acum. Ce ar însemna lucrul acesta pentru voi? Nu vin acum. Poate însemna mai multe lucruri. Dar mai departe spune: Nu vine de aproape. Nu vine imediat. Biblia folosește această tehnică de repetare și detaliere a parabolilor pentru a ne ajuta să definim ceea ce se întâmplă. Nu studiem lucrul acesta ci doar vreau să vă atrag atenția asupra lui.

“...o Stea va ieși din Iacob și un Sceptru se va ridica din Israel...” Doar ca punct de interes, dacă ați fi auzit lucrul acesta, dacă ați fi fost Balaac, v-ați fi speriat? Pentru că vorbește despre o distrugere. Dacă citiți toate aceste parabole, nu mă refer doar la acest verset ci la întreg pachetul. Ați fi fost speriați sau îngrijorați? Eu aş spune nu. Nu ar trebui să fiți speriați sau îngrijorați pentru că atunci când vine acea persoană ce va face? Spune în verset. Va lovi. Deci va face ceva. Dar tu dacă ești Balaac nu ar trebui să-ți faci griji. De ce nu ar trebui să-ți faci griji? Pentru că nu este pentru timpul acesta, nu vine acum. Pentru că dacă el le-ar fi dat voie să treacă prin acea țară și să accepte acea parabolă, acea profeție, ar fi fost în siguranță pentru tot restul vieții. I s-a dat asigurarea, promisiunea că lucrul acesta nu se va întâmpla atunci. Nu trebuia să-și facă griji deloc. El s-a supus distrugerii în mod necesar. Gândiți-vă la aceasta.

În a doua parte a versetului spune: “...o Stea va ieși din Iacob și un Sceptru se va ridica din Israel...” Ce este Iacob? Iacob este Israel. Este ușor, da? Știm că numele lui Iacob este schimbat în Israel dar spune chiar și aici în verset. Motivul pentru care aceasta devine interesant este că depinde de aplicația pe care o faci. Poți să vezi că Israel este doar tribul lui Iacob. Nu cele 12 seminții. Dacă ar fi să luăm lucrul acesta așa cum este scris te ajută să-l plasezi într-o anumită dispensațiune. Puteți vedea lucrul acesta? Când anume în istorie Israelul a fost compus doar din Iuda? Și vine acea persoană dar nu acum, nu de aproape. Aceasta s-a întâmplat în perioada Domnului Cristos. Mai este o perioadă când Iacob este acolo și această dinamică se întâmplă din nou. Se va întâmpla la sfârșitul lumii. Revenind la pasaj Steaua este un Sceptru. Puteți vedea lucrul acesta? “...o Stea va ieși din Iacob și un Sceptru se va ridica din Israel...” Și când vine ce va face? “va lovi colțurile lui Moab și va nimici pe toți copiii lui Set.” Sunt trei repetări și detalieri chiar în acest verset. Moab – Set. Colțurile – toți copiii. Puteți vedea lucrul acesta? Chiar dacă nu înțelegeți pe deplin ce semnifică fiecare. Și va lovi înseamnă va nimici. Spune “va lovi” și apoi spune „va nimici”. Și a nimici nu înseamnă același lucru cu a lovi. Dar el vrea să ne arate ce înseamnă acea lovire, cum se prezintă. Am parcurs 2 capitole, 4 oracole și ceea ce am văzut, sper, mai ales dacă mergem la versetul 17, că această parabolă este ce? Este o profeție. Așa că dacă mergem la prima folosire a cuvântului „parabolă” din Scriptură definiția ei înseamnă „profeție”.

Așa putem folosi regula primei mențiuni pentru a afla ce înseamnă o parabolă. De aceea putem să fim atât de siguri că lucrul cu care avem de-a face, atât învățătura cât și mecanismul prin care această învățătură este dată, totul este o parabolă. Am citit lucrul acesta ieri. Modalitatea prin care aceste lucruri vin în inimă și lucrurile care vin în inimă,

ambele sunt același lucru. De aceea tot vorbim și se tot explică despre parabole. Ne ajută să înțelegem despre cele trei legi duminicale care apar acolo cu roșu. Lucrul acesta are și alte implicații asupra noastră. Aș vrea să deschidem la un citat din Spiritul Profetic. Vă aduceți aminte că am citit din *Evanghelizează* și spunea că dacă iudeii ar fi cercetat Scripturile...

Mă scuzați, vreau să mergem la *Hristos Lumina lumii* pag. 60. Ea spune că dacă iudeii ar fi cercetat corect ei ar fi fost răsplătiți. Dacă studiezi corect ești răsplătit. Cauză și efect. Ei ar fi știut două lucruri. Timpul corect pentru Daniel 9 și care avea să fie rolul lui Mesia. Ei nu aveau nevoie de niciun ajutor. Acel lucru ar fi fost destul, toate acele istorii ale Vechiului Testament. Dar uitați ce ajutor suplimentar primesc ei. Înainte de nașterea lui Mesia un mesaj special îi este dat lui Zaharia. În timp ce era însărcinată cu Ioan soția lui primește un mesaj special. Și la nașterea lui Ioan din nou vine un mesaj special. Iar la nașterea lui Cristos un alt mesaj vine. Și în timpul vieții lui Cristos, înainte ca El să-și înceapă lucrarea, în interacțiunea Sa cu biserica dă din nou un mesaj/ o solie. În mod special atunci când la vârsta de 12 ani El merge la Ierusalim. Ce face El? El le spune felul și maniera în care trebuia să apară Cristos. Și dacă vă confrunțați cu citirea Bibliei și înțelegerea liniilor și înțelegerea lucrurilor pentru voi înșivă, aduceți-vă aminte ce fel de Dumnezeu slujim. Chiar și în istoria în care trăiești chiar dacă nu ar trebui să avem nevoie de mai multe informații El continuă să slujească nevoilor noastre, slăbiciunilor noastre. Continuă să ne dea instrucție după instrucție, avertisment după avertisment. Și este suficientă informație dată astăzi, mult peste măsură. Toate liniile de reformă pe care le avem ne confirmă faptul că lucrurile pe care noi le învățăm sunt corecte.

Ar trebui să fii găsit până acum *Hristos Lumina lumii* pag. 60. Înainte de a citi să dăm puțin context. Dacă doar priviți acest pasaj fără să-l citiți, la sfârșitul paragrafului vedeți că ea citează Numeri 24:17. Deci știți de ce am ajuns la acest pasaj. Pentru că am studiat din Numeri 24 și am venit la acest pasaj din *Hristos Lumina lumii*.

Titlul capitolului 60 este „I-am văzut steaua”. Știm istoria, este istoria magilor. Deci ce se petrece? Nu avem timp să citim întreg capitolul. La nașterea Domnului Cristos vin îngerii din cer. Ei vor să împărtășească adevărul poporului lui Dumnezeu. Și singurii oameni cărora pot să împărtășească acel adevăr este acela care deja caută după adevăr. Este un principiu important. Dacă nu studiezi și nu cauți după această lumină acum, acceptând lumina pe care o primești, nu vei primi o altă lumină mai mare. Ei s-au dus la liderii bisericii în Ierusalim și nu au găsit pe nimeni interesat de istoria lui Mesia. De ce este lucrul acesta păcat? Pentru că istoria lui Zaharia, istoria Mariei, istoria Elizabetei, a nașterii lui Ioan, profeția tatălui său, toate aceste lucruri deja s-au petrecut și ei știau. Zaharia nu era un preot oarecare, fără nume, era un preot foarte cunoscut și respectat. Și acea profeție, acea interacțiune care a avut loc între el și îngerul Gabriel este cunoscută de toată lumea. Așa că nu aveau nicio scuză pentru a nu studia. La fel ca și noi. Dacă deja știți timpul în care trăim și nu studiați, dacă nu vă luptați, atunci când vin îngerii pentru a împărtăși mai mult adevăr, adevăruri noi, puteți fi siguri că nu vor veni la ușa voastră, vor trece mai departe la o altă ușă.

Ei nu au găsit nimic în Ierusalim așa că încep să caute în altă parte. Și văd acești păstori pe dealurile din Betleem care vorbesc despre Mesia care trebuia să vină. Cunoaștem cu toții istoria. Se fac vizibili, păstorii se duc apoi la Betleem, îl găsesc pe Domnul Cristos

și așa cum au primit instrucțiuni merg și spun tuturor. Acea lumină, acel grup de îngeri, devine cunoscut și vizibil de către magi care sunt la mulți kilometri distanță. Ceea ce se întâmplă apoi este faptul că lucrul acesta inițiază o serie de evenimente care îi afectează pe acești magi. Acesta este contextul. Vom citi rapid acest pasaj.

„În acea noapte, când slava lui Dumnezeu se revărsa pe dealurile Betleemului, magii au văzut pe ceruri o lumină misterioasă...”

Aceasta nu este o stea, era doar o lumină misterioasă. Și ei au văzut-o. Nu știu cât de departe era dar era mai mult de 100 de mile. Nu știm exact cât de departe înspre est erau. Oricum ei vedeau acea lumină misterioasă.

“...Când lumina s-a stins, o stea luminoasă a apărut și zăbovea pe cer. (Acea lumină se stinge și apare o stea.) Nu era nici stea fixă, nici planetă, și fenomenul a trezit cel mai viu interes...”

Nu era o stea fixă, ei știau că nu este una din constelații și de asemenea știau că nu era o planetă și puteau să vadă că era ceva nou.

“...Acea stea era o grupă depărtată de îngeri luminoși, dar magii nu știau lucrul acesta...”

Ceea ce Ellen White nu face în acest pasaj dar face în alte pasaje, este că spune că acea stea se mișcă și îi conduce tot mai aproape de locul corect. Gândiți-vă la lucrul acesta. Dacă ar fi o stea pe cer cum ar putea să te conducă acea stea undeva, ce ar putea să-ți arate acea stea? Nu era ca o lanternă care lumina în jos. Ea nu menționează aici dar acea stea schimba locația și cumva mergea înaintea lor și îi conducea în direcția în care dorea. Ei și-au dat seama că era ceva special legat de acea stea.

“...Cu toate acestea, ei simțeau că steaua are pentru ei o deosebită însemnătate.” (Nu spune de ce. Doar simt că este ceva special legat de acea stea.) “Ei i-au consultat pe preoți și pe filozofi și au cercetat sursele vechilor cronici.”

Ei vroiau să vadă dacă s-a menționat pe undeva un astfel de eveniment că ar trebui să fie așteptat. Parte din acest studiu din biblioteca lor de studiu era Vechiul Testament care a fost tradus în limba greacă. Greaca era limba comună a aceluia timp. Apostazia lui Israel când au făcut legături și s-au legat de greci, acea apostazie este folosită acum de Dumnezeu pentru propria Sa slavă, pentru înaintarea lucrării Evangheliei.

Așa că acești oameni înțelepți vor citi acele surse și găsesc profeția lui Balaam. Și citează Numeri 24:17: „o Stea va ieși din Iacob și un Sceptru se va ridica din Israel.” Totul este clar până acum. Văd o stea pe cer și citesc despre o stea în Cuvântul lui Dumnezeu. Și apoi fac legătura. Își pun întrebarea:

“...Să fi fost această stea neobișnuită trimisă ca un prevestitor al Celui Făgăduit?”

Ce știau ei? Doar bazându-ne pe ceea ce am citit. De ce își pun acea întrebare? Știți ce este acela un prevestitor? Este un semn. Ei își pun întrebarea: “Se poate ca această stea să fie un semn al Celui Făgăduit?” Ce știau ei? Ei știau că trebuie să vină cel făgăduit. Ea spune că profeția lui Balaam declara... voi sări peste câteva cuvinte. Voi lua începutul și sfârșitul și le voi lega. [Profeția lui Balaam declara astfel: „o Stea va ieși din Iacob și un Sceptru se va ridica din Israel.” (Numeri 24, 17.) Să fi fost această stea neobișnuită trimisă ca un prevestitor al Celui Făgăduit?] Voi lua începutul voi tăia mijlocul și voi lega sfârșitul. Este aceasta corect? Profeția lui Balaam declara despre cel făgăduit. Este corect

să facem așa? Este o citire corectă a acestui pasaj? Eu spun... aș vrea să vă gândiți și voi dacă este corect să citim astfel un pasaj de genul acesta. Profeția lui Balaam a vorbit despre cel făgăduit/promis. Tot ce scrie între aceste două putem să punem deoparte.

Balaam ... ~~X~~ ... prometide

Astfel că avem aici pe cel făgăduit/promis. Deci cel promis. Și aici îl avem pe Balaam. Balaam a vorbit despre cel promis. Știau ei lucrul acesta? Știau ei că Balaam vorbește despre cel promis? Acum devine important modul în care citim. Mă bazez pe faptul că este tradus corect în limba portugheză. Pentru că în limba engleză este destul de clar faptul că acești oameni, care în următoarea propoziție sunt numiți magi, iar în prima propoziție i-a numit înțelepți... vom vorbi despre aceasta imediat, dar acești oameni au citit profeția lui Balaam. Cum a numit-o? Profeție. A numit-o: profeția ("Profeția lui Balaam declara astfel..."). Ce spune în Biblie? Versetul 15. Parabola. În Biblie scrie parabolă dar Ellen White a schimbat acel termen și a folosit cuvântul profeție. Nu ar trebui să mai avem alte dovezi înafară de aceasta. Ellen White ne învață cum ar trebui să înțelegem ce înseamnă cuvântul parabolă.

Prin modul în care sunt structurate aceste două propoziții ea ne spune că acești oameni atunci când au citit parabola lui Balaam ei știau că el vorbea despre cel făgăduit/promis. S-ar putea să nu știe cine era dar ei știau că despre asta vorbește. Asta nu este credință ci este o înțelegere a parabolei. Ei înțelegeau, dacă mergem la acel verset... Ceea ce vreau să facem, s-ar putea să vi se pară un lucru oribil, este să nu folosim credința ci doar să folosim reguli pe care le poți împărtăși cu cineva care nu are credință. Pentru că dacă ar trebui doar să aibă credință le-am putea spune: "Credeti-ne pe cuvânt privitor la 9 noiembrie! Aveți credință!" Dar noi avem de-a face cu oameni care nu au credință. Care sunt acei oameni care nu au credință? Sunt oameni buni sau răi? Sunt oameni răi. Ce trebuie să faci cu oamenii care sunt răi? Nu le poți spune: „Haideți, aveți credință!” Trebuie să le spui: „Haideți să avem o discuție.” Dacă nu vrei să o numești discuție o numești dezbateră. Dacă nu vrei să o numești dezbateră îl numești studiu sau putem folosi expresia biblică care spune „Haide să judecăm împreună.” Împreună cu cine judecă Dumnezeu? Cu cei care au credință sau cu cei care nu au credință? Cu cei care nu au credință! Pentru că ce culoare are haina lor? Nu este albă, este roșie pentru că sunt păcătoși. Cu păcătoșii trebuie să analizezi, să judeci împreună. Cu sfinții nu trebuie. Ei au credință dar păcătoșii nu au. De aceea vă spun vouă: „Haideți să judecăm împreună.” (©) Versetul 17. Ei citesc acest pasaj: Îl vom vedea dar nu acum. El este o Stea și este un Sceptru. Și această Stea, acest Sceptru, ei înțeleg că este vorba despre o parabolă, și ei știu că atunci când El vine ce va face? Va distruge. Ei știu că este vorba de o persoană. Ei pot să decodifice profeția pentru că își dau seama că este o parabolă. Ne vom ruga și vom continua studiul nostru în următoarea prezentare.

Tată ceresc îți mulțumim. Te rugăm să ne dai înțelepciune și înțelegere. Îți mulțumim Doamne pentru că ne-ai identificat pe noi în profeție ca să putem împlini rolul

magilor și să înțelegem învățătura prin parabole. Îți mulțumim pentru aceasta în numele lui Isus. Amin.

9. 11 SEPTEMBRIE ȘI LAODICEEA

În ultimul nostru studiu am privit la regula primei menționări. Am mers la cartea Numeri capitolele 23 și 24, unde este o singură istorie, istoria lui Balaam. Poporul lui Dumnezeu este pe punctul de a intra în Țara Promisă și pentru a face lucrul acesta trebuia să treacă prin Țara Moabului. Și când spun că trebuia să treacă prin Țara Moabului este lucrul acesta adevărat? Prin câte căi puteai să intri în Israel? Este o țară mare, sunt multe locuri prin care puteai intra. Puteau intra pe calea filistenilor, nu-i așa? O rută complet diferită dar Dumnezeu nu a vrut să se întâmple așa. Înțelege toată lumea despre ce vorbesc? Ei pleacă din Egipt și sunt mai multe direcții prin care puteau să meargă. Și una era să meargă pe coastă, care îi ducea pe tărâmul filistenilor. Dar Dumnezeu nu a vrut ca ei să meargă pe acel drum, ci Dumnezeu a vrut să-i ducă prin acea traversare a Mării Roșii. Pe aceasta cale a fost voia lui Dumnezeu ca ei să intre în Canaan. Și apoi, doi ani mai târziu, unde i-a dus? În ce loc i-a dus? La un loc numit Cadeș-Barnea ca ei să intre pe acolo în Canaan. Ideea pe care am vrut să o vedem din această istorie este faptul că Dumnezeu avea un plan, iar planul era să intre în Canaan prin Cadeș-Barnea. Și ce ar fi evitat ei? Ar fi evitat Moabul. Când intră a doua oară cu 38 de ani mai târziu... $2+38=40$. Ei se află în cel de-al 40-lea an. Ei acum intră pe a doua cale, iar acum este mult mai greu pentru că Dumnezeu vrea să-i învețe o lecție nouă.

Suntem familiarizați cu pasajul care spune: „Parabola celor zece fecioare s-a împlinit și se va împlini din nou la literă. Și asemenea celei de-a treia solii îngerești a fost împlinită și se va împlini și va fi adevăr prezent până la sfârșitul timpului.”? Sunteți familiarizați cu aceasta? Indiferent de modul în care înțelegeți acest pasaj, indiferent cât de profund ai înțelege, știi că la sfârșitul lumii va arăta asemănător cu istoria millerită pentru că ambele au împlinit parabola celor zece fecioare. Puteți vedea lucrul acesta? Puteți vedea un Alfa și Omega? Milleriții devin istoria naturală sau lecția naturală, ilustrația a ceea ce va fi istoria noastră. Are sens? Ei sunt naturalul iar noi spiritualul. Dacă iei acest concept și îl suprapui cu cele două intrări ale poporului Israel în Canaan, cele două intrări Cadeș-Barnea și Moab, în timp ce ambele sunt același subiect, și anume intrarea poporului în Canaan, sunt totuși intrări diferite, bătăliile sunt diferite, abordarea este diferită. Puteți vedea că sunt diferențe? Dar totuși în același timp sunt una și același lucru. Așa că atunci când venim la istoria noastră și când vorbim de istoria celor zece fecioare, istoria noastră nu va fi identică cu istoria millerită dar în același timp putem spune că este aceeași istorie pentru că este parabola celor zece fecioare. Sunt diferențe și similarități.

Înainte de a face mai multe comentarii să deschidem la *Hristos Lumina lumii*, pagina 53, paragraful 3. Pentru mine este 59.3, în portugheză este altă trimitere. (n.tr. În limba română este ca și în engleză HLL 59.3) Acest pasaj ne dă niște informații de context. Vom citi întregul paragraf.

„Lumina lui Dumnezeu strălucește totdeauna în mijlocul întunecimii păgânismului. Atunci când au studiat cerurile înstelate și au căutat să pătrundă taina ascunsă în căile lor

luminoase, acești magi au contemplat gloria Creatorului. Căutând să înțeleagă mai bine, ei s-au îndreptat spre Scripturile evreilor. În țara lor, scrierile profetice, care preziceau venirea unui învățător divin, au fost păstrate ca o comoară. Balaam făcea parte din rândul magilor, deși cândva fusese un profet al lui Dumnezeu; inspirat de Duhul Sfânt, el proorocise despre prosperitatea lui Israel și arătarea lui Mesia; iar proorociile lui trecuseră prin tradiție de la generație la generație. Dar, în Vechiul Testament, venirea Mântuitorului era mai clar descoperită. Magii au aflat cu bucurie că venirea Sa era aproape și că lumea întreagă avea să fie plină de cunoașterea slavei Domnului.”

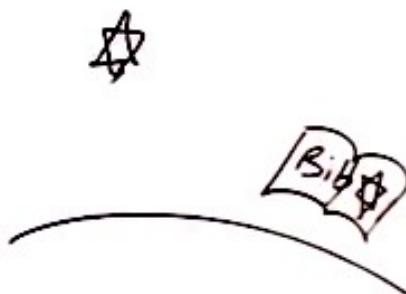
Deci aceasta ne dă niște informații de context legat de cine erau și ce vroiau să facă. Ei citeau cartea naturii pentru a înțelege cine este Dumnezeu. Și asemenea nouă, pentru a înțelege cine este Dumnezeu, și-au dat seama că nu este suficientă cartea naturii și ei, asemenea nouă, caută o înțelegere mai clară și pentru asta se întorc la scripturile evreilor deși aveau propriile lor scrieri profetice. În țara lor vorbesc despre venirea unui învățător și și-au dat seama că în Vechiul Testament venirea Sa era și mai clar arătată. Deci sunt două cărți: Biblia și altă carte prețioasă, și ambele vorbesc despre venirea unui învățător. Însă scrierile Vechiului Testament îl prezentau într-o formă mai clară decât toate celelalte. Aduceți-vă aminte că am citit în cartea *Evanghelizare* pag. 611, care spunea că, crima iudeilor era că ei nu înțelegeau timpul și modalitatea venirii. Observați cele două (timpul și modalitatea)? Ce aveau să înțeleagă magii? Ei aveau să înțeleagă timpul și aveau să înțeleagă modalitatea/ maniera. Aceste două concepte. Ei spun că au înțeles că venirea sa era aproape, au înțeles timpul. Iar modalitatea... Și-au dat seama că întreaga lume trebuia să fie plină de cunoașterea lui Dumnezeu. Ce credeau iudeii? Cu ce trebuia umplută întreaga lume? Cu vărsare de sânge și război, cu rebeliune și răzvrătire împotriva Imperiului Roman. Asta credeau și învățau iudeii. Dar vedeți că magii au înțeles lucrurile clar. Ei se așteptau să vadă slava Domnului și nu greșeau prin a crede că va fi un război cald. Ei înțeleg foarte clar că atunci când învățătorul va veni El va descoperi slava lui Dumnezeu și despre asta este războiul, acesta este scopul luptei.

Revenim la paragraful pe care tocmai l-am citit... „Profeția lui Balaam declara că cel Făgăduit trebuia să vină.” Bineînțeles că sunt de părere că avem nevoie de credință însă ideea pe care am vrut să o vedem este că atunci când vorbim despre credință este vorba de credință în principiiile și metoda pe care noi o folosim. Deși nu pare că un lucru se împlinește, noi credem că lucrul acela se împlinește. Chiar dacă doi oameni par a fi răi, amândoi au furat bani, ne-au păcălit și ne-au înșelat, ceea ce noi trebuie să facem este să putem să recunoaștem că unul este bun și unul este rău și trebuie să recunoaștem care este cel bun și care este cel rău. Și ceea ce este interesant, nu știu dacă urmăriți politica americană, dar adesea ei au aceste talk-show-uri, dezbateri, și invită oameni din publicul larg și le iau anumite interviuri. Așa cum stăm noi aici. Eu aș fi gazda iar voi ați fi oamenii care sunteți de partea lui Donald Trump. Și v-aș spune, pentru că cei mai mulți dintre voi sunteți creștini evanghelici, “Nu aveți nicio problemă cu adulterul? Nu aveți probleme cu înșelăciunile privitoare la taxe?” Și care ar fi răspunsul vostru? „Pe noi nu ne interesează lucrurile acestea. Să nu ne uităm la moralitatea lui. Noi vrem să vedem ce va face pentru țara aceasta. Nu amestecați viața lui privată cu viața lui publică. El face o treabă bună.” Mie mi se pare că ei par să înțeleagă profeția destul de bine. Noi sau voi, noi am trecut prin

anumite dificultăți. Când am spus voi m-am referit la alți frați, pentru că voi poate nu știți despre ce este vorba, nu sunteți poate conștienți de toate lucrurile pe care Trump și Clinton le-au făcut. Dar am vrut să vedeți că perspectiva lor este una corectă. Ei în mod clar pun deoparte moralitatea lui. Și singurul lucru pe care îi interesează este ceea ce va face el pentru țara lor. Și noi ar trebui să facem aceeași afirmație pentru că Domnul Isus a spus că dacă noi nu vom striga atunci pietrele vor striga. Uitați-vă la ei și ar trebui să vă dați seama care este slujba noastră, ce ar trebui să spunem noi. Și noi încă ne certăm între noi și încă nu avem claritate legat de care anume este misiunea noastră.

Acești oameni înțelepți citesc versetul 24:17 din Numeri, recunosc că este vorba de o parabolă și ei știu că aceasta vorbește despre acest învățător divin care trebuia să vină. Ei știu toate lucrurile acestea înainte de a vedea vreo stea. Aș vrea să recunoaștem lucrul acesta. Ei nu și-au dat seama de acest lucru după ce a apărut steaua ci înainte să apară steaua. Noi am studiat despre învățătura prin parabole înainte de a vedea semnul principal. Bineînțeles că așa este. Poate nu suntem cu toții familiarizați cu felul în care arată linia noastră de reformă sau cum funcționează. Dar noi am înțeles metodologia linie peste linie de la timpul sfârșitului, chiar de la început. Și linie peste linie, am discutat despre Isaia 28:10 și 13 că nu sunt nimic mai mult decât o parabolă. Este doar o modalitate diferită de a exprima același lucru. Noi am înțeles aceste lucruri de mult timp, cu mult timp înainte de a apărea semnul nostru, la fel cum și ei au înțeles același lucru. Ei au înțeles cum funcționează parabola și astfel ei au înțeles cine este Cel Făgăduit/Promis.

Așadar ei se află aici uitându-se la cer, uitându-se la Biblie, și văd o stea.

Și ce văd ei în Biblie? Văd exact același lucru. Ei văd Biblia și văd o stea. Și ce cred ei? Ei spun: Aaa... această stea (de pe cer) trebuie să fie această stea (din Biblie). Spun ei că această stea de aici (de pe cer) este această stea de aici (din Biblie)? Așa gândesc aceste persoane? „Am înțeles totul.” Spun ei lucrul acesta? Răspunsul evident este că ei deja știu cine este acesta. Știu deja că acolo se vorbește despre un om, un învățător promis. Arată aceasta (steaua de pe cer) ca un om? Nu arată nici ca un înger. Arată ca o stea, pur și simplu ca o stea. Așa că steaua (de pe cer) nu arată ca această stea (din Biblie). Ei știu că nu este același lucru. Aș vrea să vedem lucrul acesta. Cu toate acestea când au văzut această stea

(de pe cer) și s-au uitat la aceasta (din Biblie), au spus: Aaa... arată la fel? Da. Pentru că nu se poate ca ei să citească despre o stea, apoi să se uite pe cer și într-o zi să vadă un nor. Iar norul să aibă ceva culoare specială, interesantă. Să zicem că este un roșu strălucitor. Nu se uită la acel nor făcând vreo legătură între acel nor și steaua despre care au citit. De ce nu ar face lucrul acesta? De ce nu ar face această legătură? Pentru că evident că norul nu are nimic de-a face cu steaua. Ei sunt programați să vadă ce? Tipare. Forme asemănătoare. Este un tipar aici și apoi caută să vadă un tipar identic. Și atunci ei văd că sunt legate, văd legătura. Vor face greșeli aceste persoane? Nu, nu vor face pentru că sunt înțelepți. Ellen White spune că sunt înțelepți și spune că sunt magi.

Revenind la întrebarea noastră... Ei și-au pus întrebarea: "Se poate ca această stea ciudată (care nu era o stea normală, nu era un eveniment normal, obișnuit) să ne fie trimisă nouă ca un prevestitor al Celui Promis?" Dacă mergi la verset, în verset cine este Cel Promis? Nu spune Cel Promis. Dar în versetul 17 cine este Cel Promis? Îl avem pe tablă. Cel Promis este Steaua.

Așa că ei se uită la acea stea pe cer, se uită la această stea și spun: „Este oare acesta semnul sau prevestitorul Stelei?” Acea stea de pe cer este oare prevestitorul acelei stele din Scriptură? Vedeți cum gândeau ei? Era o gândire corectă? Da. Ei au înțeles lucrurile în mod corect. Au decodificat toată simbolistica. Pentru că sunt înțelepți. Și cei înțelepți atunci când văd un semn, iar acel semn trebuie să aibă caracteristici speciale... care sunt caracteristicile? Fie că vă gândiți la tipare sau morfologie, trebuie să aibă aceeași formă, aceleași caracteristici, același tipar ca și lucruri care sunt în Biblie sau în afirmațiile inspirate. Dacă nu are aceeași formă atunci nu funcționează. Aș putea spune: „Vedeți acel munte acolo? Acel munte este o împlinire a acestei stele.” Ați gândi că lucrul acesta ar fi o nebunie pentru că nu vedem nicio legătură între ele. Pentru ca lucrurile să funcționeze trebuie să existe o anumită măsură de bun-simț. Și putem vedea cum funcționează aici. Citesc despre o stea și apoi apare o stea pe cer, o stea specială. Dar dacă ați fi citit despre un munte? Și apoi imediat s-ar fi întâmplat un cutremur și dintr-odată ar fi apărut un munte. Ați putea spune că acel munte... Am fi spus că acel munte este muntele despre care tocmai citisem în Biblie? Ați fi spus asta? Nu. Dar am fi putut spune că are o legătură cu ceea ce tocmai am citit, mai ales dacă tocmai atunci am citit. Aceasta este dinamica din acel pasaj. De ce insist asupra acestui lucru? Pentru că am vrea să vedem ceva, ceva care s-ar putea să vă surprindă.

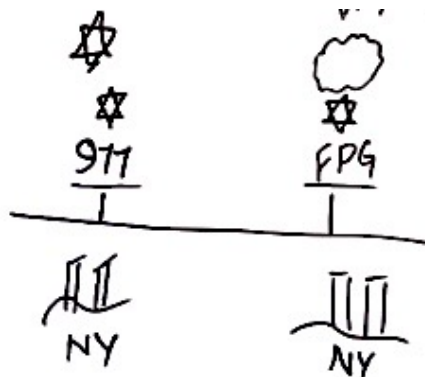
Citim ceva, o afirmație inspirată care spune că urmează să se întâmple un eveniment, iar apoi vedeți un eveniment care se întâmplă, care arată identic cu ceea ce ați citit. Și ce nu ar trebui să faceți? Ce nu ați face dacă ați fi un înțelept? Nu ați spune că ceea ce tocmai ați văzut este exact ceea ce ați citit. Nu ați face asta. Ci ce anume v-ați da seama? Că ceea ce tocmai ați văzut este un semn și ceea ce tocmai ați citit este pe punctul de a se întâmpla. Puteți vedea această dinamică? Motivul pentru care acest lucru este important este pentru că dacă nu citim și nu interpretăm aceste parabole corect ajungem să citim în mod greșit citate inspirate. Și înțelepții nu ar trebui să facă lucrul acesta.

Așa că s-ar putea să fii citit un citat din Spiritul Profetic care vorbește despre clădiri care ard și sunt distruse în Statele Unite, știu că ați citit acest pasaj și v-ați gândit atunci când ați văzut știrile că sunt niște clădiri în aceeași locație care ard și sunt distruse, v-ați gândit că ceea ce ați văzut este o împlinire a ceea ce ați citit. Și această istorie ne învață că lucrurile nu funcționează așa. Dacă nu vă este familiar aspectul despre care vorbesc, 11 septembrie, evenimentele care s-au petrecut atunci, noi am citit din scrieri inspirate care vorbesc despre niște clădiri care sunt distruse în New York și am ajuns la concluzia că acele citate inspirate s-au împlinit la 11 septembrie. Dar atunci când avem o istorie inspirată care are aceleași caracteristici, aceeași dinamică, avem un semn iar semnul nu este împlinirea pasajului, însă arată spre acel pasaj. Așa că noi vedem că la 11 septembrie au fost distruse clădiri de mâna lui Dumnezeu, dar acele citate inspirate se referă la aceasta (11 sept.) sau se referă la închiderea timpului de probă?

Dacă am fi avut suficientă credință, așa cum fratele nostru ne-a spus, nici nu ne-ar veni să ne credem ochilor, nu am crede ce ne spun simțurile ci ne-am încredere în metodologia învățaturii prin parabole și am vedea că acest scenariu deja s-a petrecut și înțelepții de la nașterea lui Cristos, care este sfârșitul Israelului antic, au fost suficient de înțelepți, suficient de versați în studiu încât să poată să facă diferența între un semn al evenimentului și evenimentul însuși. Și în loc ca aceasta să distrugă mesajul lor, l-a întărit, l-a clarificat. Și dacă noi reușim să ajungem în aceeași poziție, la aceeași înțelegere, aceeași abordare a studiului pe care ei au folosit-o, și noi am putea să beneficiem, am avea de câștigat din asta. Cuvântul “a beneficia” nu este cuvântul potrivit. Dacă ei ar fi spus: Uite, acesta este cel promis! Ce s-ar fi întâmplat? Ar fi trebuit să se închine la acea stea și să-i ofere daruri acelei stele. Pentru că lucrul acesta l-au făcut când l-au întâlnit pe Domnul Isus. Dar ce pierdere ar fi fost, ce risipă a unei vieți, ce risipă de resurse materiale să le ofere unei stele care de fapt nu erau decât niște îngeri. Lucrul acesta îl facem și noi atunci când plasăm în mod greșit sau când înțelegem în mod greșit ce sunt semnele. Ajungem să ne închinăm semnului, umbrei, în locul arhetipului, realității și ajungem să ne dăm resursele în direcția greșită.

Putem să înțelegem toate aceste lucruri dacă vedem cum funcționează parabolele. Avem nevoie de credință și de un efort omenesc și divin pentru a ajunge într-un anumit punct pentru a vedea că acele citate inspirate pe care le-am folosit frecvent, nu sunt împlinirea aceluia lucru ci doar o umbră a aceluia lucru. Așa cum Ellen White folosește cuvântul sunt un prevestitor sau un semn, o avertizare că ceva urmează să se întâmple. Și Dumnezeu a folosit o avertizare foarte specifică. Cum știm care este o avertizare bună? Gândiți-vă. O avertizare bună ar fi ceva care să arate identic cu împlinirea lucrului. Așa că

împlinirea spune că în New York clădiri vor fi distruse. Dacă vrei să avertizezi oamenii cu privire la acest lucru ce ai face? Ai folosi, ai trimite un semn care arată exact la fel. Dacă vrei să avertizezi, să anunți oamenii că steaua este aici, le arăți o stea aici. Și lucrul acesta l-a făcut Dumnezeu.

Eu recomand că este important să înțelegem detaliile și dinamica acestui lucru, pentru că dacă nu înțelegem putem să citim în mod greșit și să înțelegem greșit ce s-a întâmplat la 11 septembrie. Dacă nu înțelegem acea istorie nu putem să ne formăm o imagine corectă a acestei istorii, a șirului de desfășurare al evenimentelor.

Ați auzit-o pe sora Tess menționând această idee că pietrele de hotar sunt ca niște ace. Voi pune un verset aici și anume Isaia 28:17. În Isaia 28:17 spune că fiecare dintre aceste pietre de hotar reprezintă neprihănirea, ceea ce înseamnă că au o tematică comună care se repetă pe tot parcursul liniei. Am vorbit despre asta dar nu am analizat implicațiile acestui lucru. Așa că am schimbat modelul ca să ne ajute să înțelegem, și aceste pietre de hotar le-am transformat în niște ace și trecem o linie, o ață prin ele. Și acest fir indică o conexiune între ele. Ca și cum ai tricota ceva și nu vrei să scapi o gaură sau o cusătură. Motivul pentru care îmi place această imagine, această reprezentare, este pentru că scopul liniei de reformă este... ce anume? Apocalipsa capitoul 19, versetul 7.

„Să ne veselim și să ne bucurăm și să îi dăm onoare, pentru că a venit nunta Mielului și soția lui s-a pregătit.”

Deci care este scopul? Folosind acest model îi dă soției, miresei, oportunitatea de a se pregăti. Și în următorul verset ne arată în ce anume constă această pregătire. Ea are o haină de nuntă care este albă complet și ni se spune ce înseamnă acest alb și ce reprezintă. Spune că reprezintă dreptatea/neprihănirea sfinților. Putem vedea aceasta? Și am mers în Isaia 28 pentru a arăta lucrul acesta. Și acum putem merge la Apocalipsa 19:7,8 pentru a arăta același lucru. Dar în Isaia nu ni se arată doar faptul că este gata, ni se arată și felul în care se îmbracă cu aceste haine, cu diferite rânduri de haine sau într-un alt model am folosi exemplul creșterii unei plante care este pură, neprihănită la fiecare stadiu de dezvoltare a ei. Cred că am vorbit despre asta însă nu am accentuat acest aspect.

Acest mesaj, a treia solie îngerească este solia către Laodiceea, este mesajul laodicean. Motivul pentru care lucrul acesta este important este pentru că... cine sunt oamenii bogați aici pe pământ? Cine sunt cei bogați? Dacă pui această întrebare adventiștilor vin cu tot felul de răspunsuri ciudate, adesea cu teorii conspiraționale. Cred

că în mintea mea, atunci când am introdus subiectul soliei laodiceene, cei bogați eu aş spune că sunt adventiştii. Aşa spune în verset: „Tu crezi că ești bogat, îmbelșugat cu bunuri.” Ce trebuie ca noi să putem face în această mișcare dacă avem acele ace și avem acel fir? Gândiți-vă la acest lucru ca la o cursă cu obstacole/ curs de asalt pe un traseu special, ca și cum ne-am înscris în armată. Și fiecare din acele ace sau marcaje este următorul obstacol din această cursă. Și ce trebuie să faci? Probabil ați văzut astfel de curse. Ții frânghia sau o legi de corpul tău și treci prin aceste obstacole și frânghia rămâne în urma ta. Și dacă am vorbi despre alpinism, este același mecanism, același proces. Este primul alpinist care merge în față și se cațără liber. El pune ancorele și apoi introduce frânghia prin acele ancore. Și singurele persoane care pot să treacă prin urechile acestor ace sunt oameni care au avut parte de o pregătire specială. Dacă mergem la Luca 18 cu versetul 25... Luca 18:25.

„Fiindcă este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea acului, decât pentru un om bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu.”

Deci vorbește despre urechea acului și vorbește despre oameni bogați. Și ce vrea să spună aici? În acest verset cu această imagine, dacă ar fi să aplicăm la o linie de reformă, cine nu poate să parcurgă firul prin fiecare gaură a acelor ace? Cine nu poate să facă lucrul acesta? Oamenii bogați. Și cine sunt cei bogați? Laodiceenii. Problema este că această imagine nu este desenată foarte bine pentru că gaura, urechea acului, la început este mare și apoi devine tot mai mică până când este atât de mică încât cei mai mulți dintre noi nu vom mai reuși să trecem prin acea ultimă ureche, vom rămâne blocați.

Toate aceste evenimente sunt teste pentru a verifica cine suntem cu adevărat. Fiecare test identifică dacă suntem laodiceeni sau suntem o persoană neprihănită, parte din biserica Efes. Și din nefericire oamenii bogați nu pot intra în această împărăție. Trebuie să fim săraci cu Duhul astfel încât Dumnezeu să ne poată da comorile Sale.

Așa că acest concept de a parcurge un fir prin fiecare piatră de hotar are o semnificație mare pentru noi. Și fiecare dintre noi suntem testați pentru a vedea dacă încă ne ținem legați strâns de aceste teorii și concepții laodiceene. Și de unde am luat această mentalitate laodiceană? A obosit așa dintr-odată cineva în 1849, și a zis: “M-am săturat de tot acest studiu, Domnul Isus nu vine, cel puțin nu încă și acuma trebuie să avem grijă de noi înșine. Așa că mai bine să ne relaxăm văzând că vine 1850.” Și apoi când vine 1850 stăm relaxați și spunem: “Cred că vom lăsa lucrurile mai moale deocamdată pentru că Isus nu este pe cale de a se întoarce.” Aceasta a fost solia pe care a vrut Dumnezeu să o dea poporului Său în acea perioadă de timp? Răspunsul este: Nu. Ne-ar spune Dumnezeu vreodată: “Lăsați-o mai moale. Construiți-vă casele. Luați-vă niște slujbe bune, aveți grijă de copiii voștri pentru că oricum o vreme nu se va întâmpla nimic.” Ar face El vreodată așa ceva? Da, ar face. Și-a trimis poporul în Babilon pentru 70 de ani. Și le-a spus: “Nu vă faceți planuri să vă întoarceți înapoi prea curând pentru că nu se va întâmpla.” Le-a dat un loc de refugiu și siguranță dar lucrurile au devenit atât de rele încât atunci când au trebuit să se întoarcă ce au spus? Nu vreau să mă întorc. Numele meu este Estera și îmi place aici. Îmi place atât de mult încât mă voi căsători cu regele. Așa că ea se căsătorește cu regele. Nici măcar nu rămâne la casa ei ci își îmbunătățește traiul/ trece la un alt nivel de trai. Cât de rău este lucrul acesta? Poporul lui Dumnezeu a mai făcut lucrul acesta și în trecut. Nu era ceva nou. Voi ce credeți? Au rămas în Egipt și trebuiau să locuiască acolo o perioadă

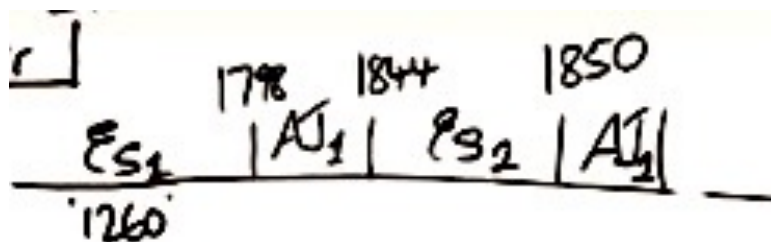
de timp, ceva temporar, nu foarte mult, câteva decenii și apoi trebuiau să plece de acolo. Dar nu pleacă. Ei trebuiau să rămână acolo în jur de 150 de ani. Să ia în posesie toate bogățiile Egiptului, să se întărească și apoi să plece. Dar ei se decid să rămână, apostaziaza și apoi cu toții cunoaștem istoria lui Moise. Și pe când ajung să iasă efectiv din Egipt lucrurile sunt deja înrăutățite foarte mult. Așa că știm că trebuie să avem mare grijă legat de faptul că avem aceste înțelegeri greșite despre cum arată lucrurile.

Revenind la această condiție laodiceană, voi citi un pasaj din Spiritul Profetic. *Scrieri Timpurii* pag. 74. Începe prin a spune 23 septembrie. Acest pasaj este preluat dintr-un alt pasaj, nu este afirmația originală. Este luat dintr-un document din *Review and Herald* și asta ne ajută să localizăm anul. Cred că a fost publicat la 1 noiembrie 1850, paragraful 9. Ea are o viziune în septembrie, cu șase săptămâni înainte, și în acea viziune îi este arătat un anumit lucru. Lucrul acesta are loc în 1850.

„La 23 septembrie, Domnul mi-a arătat că Își întinsese mâna a doua oară pentru a recupera rămășița poporului Său și că eforturile Sale trebuie iarăși dublate în acest timp al adunării. În timpul împrăstierii, Israel a fost lovit și sfâșiat, dar acum, în timpul adunării, Dumnezeu Își va lega și vindeca poporul.”

Aici este anul 1850. Ceea ce am vrut să vedem... Ați observat că spune: “a doua oară”? Lucrul acesta înseamnă că a existat o primă oară. Este a doua recuperare. Spune că este cea de-a doua adunare, înseamnă că a avut loc o primă adunare. Iar apoi vorbește despre o împrăștiere. Cea de-a doua este această adunare. Și acest timp de adunare este la timpul prezent. Și apoi vorbește despre o împrăștiere. Și spune că nu putem lua modelul împrăstierii și să-l aplicăm la modelul adunării. Spune asta în următoarea frază pe care nu am citit-o. În vremea împrăstierii Evanghelia nu a fost răspândită. Adevărul nu putea fi răspândit cu ușurință. Dar în timpul adunării când Dumnezeu dă putere și energie lucrării aceasta va avea efect.

Există o împrăștiere. Dacă există două adunări există și două împrăstieri. Am creat o structură, avem anul 1850, știm asta, așa că trebuie să vedem ce reprezintă restul structurii. Dacă cunoașteți cât de cât istoria millerită, ce s-a întâmplat la 23 octombrie 1844? Mișcarea millerită a fost împrăștiată, nu-i așa? Pentru că tot mesajul lor profetic se destramă. Deci aici avem 1844, aici avem 1798, și aici sunt cei 1260 de ani. Așa că am creat o structură.

Aici în 1850 Domnul este pe punctul de a-și aduna poporul. Dar a funcționat acea adunare? Nu. Știm că nu a funcționat pentru că noi ne aflăm acum aici. Dacă ar fi să mergem la cartea *Scrieri Timpurii* și să ne uităm la cuprinsul ei, este formată din 3 cărți: *Experiențe și Viziuni*, din care citim acum, *Supliment* sau *Explicație* și a treia este *Daruri*

Spirituale vol. 1. Și în această ultimă carte putem să vedem marea luptă de la început până la sfârșit. Și ni se dau niște titluri de capitole: Căderea lui Satana, Căderea omului (Pur și simplu citim cuprinsul acestei cărți, citim capitolele în ordinea lor.), Planul de mântuire, Prima venire a lui Cristos, Lucrarea de reformă, Unirea dintre biserică și lume, și pe la jumătatea cărții ajungem la William Miller. Citesc doar titluri ale capitolelor. După William Miller spune Solia primului înger, Solia celui de-al doilea înger, Mișcarea adventă, apoi urmează Sanctuarul. Dacă ar fi să citim prima propoziție din capitolul Sanctuarul la pag. 250, spune:

„Am văzut dureroasa dezamăgire a celor din poporul lui Dumnezeu pentru faptul că nu L-au văzut pe Isus la timpul la care se așteptau să-L vadă.”

Deci Sanctuarul, acel capitol este aici la anul 1844, 22 octombrie.

1798	1844	1850
Împ. 1	Adun. 1	Împ. 2
Adun. 2		
1260	Sanct.	

Următorul capitol: Solia celui de-al treilea înger. Vedeți? Prima propoziție.

„Când lucrarea lui Isus din Sfânta a luat sfârșit...”

Unde ne aflăm? La 22 octombrie 1844. Următorul capitol se numește O platformă solidă. În loc de cuvântul platformă ce cuvânt mai putem folosi? Temelie. O temelie solidă. Unde sau când are loc acest lucru? Dacă parcurgeți această carte puteți vedea că totul este în ordine cronologică. Deci avem capitolul O temelie solidă. Avem o temelie solidă așezată în această istorie. Temelia solidă este crearea acestei hărți (Harta 1850) având toate caracteristicile acestei hărți (Harta 1843) fiind adăugate cele trei solii îngerești și Sanctuarul. Și devine o temelie sigură.

Următorul capitol: Spiritismul. Și apoi următorul: Lăcomia. Aveți două capitole spate în spate: Spiritismul și Lăcomia. Dacă ar fi să citim capitolul despre spiritism vorbește despre acest subiect cu ciocăniturile misterioase care se aud. Ea începe să explice lucrul acesta și vreau să vedem contextul a ceea ce se întâmplă. Acest spiritism a fost conceput de Satana pentru a distra atenția oamenilor care se află în lume de la studierea Bibliei. Pentru că, cum pot să afle ei cine predică adevărul? Ar asculta ei un vorbitor elocvent, cineva care are puterea lui Dumnezeu sau pe cineva care manifestă puteri supranaturale? Cineva care este un bun predicator sau cineva care are abilități supranaturale? Pe cine ai asculta dacă ai fi cineva din lume? Ai alege în direcția în care te duc emoțiile tale. Acesta este spiritismul. Te atinge la un nivel emoțional. Este conceput să pună deoparte lobul tău frontal. Răspunde la dorințele tale spirituale sau emoționale. Conceput special pentru a înșela pe toți aceia care nu știu nimic despre Dumnezeu. Deci spiritismul va veni. Aceasta este pentru lume.

1798 1844 1850
 Împ. 1 | Adun. 1 | Împ. 2 | Adun. 2
 1260 Sanct.
 T.S.
 (temelie
 sigură)
 Spiritism => Lume

Spiritismul a fost conceput pentru lume. Cine l-a conceput? Nu ei înșiși l-au conceput. Satana a inventat lucrul acesta. El este cel care a făcut ciocăniturile, el este cel care apare îmbrăcat ca și bunicul care a decedat și spune: "Iată-mă, hai să-ți dau niște sfaturi. Nu trebuie să mergi la biserică să-i mai ascuți pe oamenii aceștia. Îți spun eu ce trebuie să faci." Câți dintre voi v-ați pus vreodată întrebarea: "Doamne, am citit Biblia dar nu știu ce să fac. Oare trebuie să am slujba asta? Oare ar trebui să mă căsătoresc cu această persoană? Oare este o casă bună de cumpărat?" Cât de frumos ar fi dacă ar fi o voce de încredere care să-ți spună efectiv ce să faci. Dacă tânjești după o astfel de relație cu Dumnezeu ești înclinat să accepți spiritismul. Gândiți-vă la asta.

Următorul capitol. Lăcomia. Mergem de la spiritism la lăcomie. Par termeni înrudiți? Amândouă sunt ceva rău și sunt puse așa spate în spate, este o comparare și un contrast. Cu cine putem compara și contrasta lumea? Cu biserica. Deci aici avem lăcomia. Lăcomia este pentru biserică ceea ce este spiritismul pentru lume. Vedeți lucrul acesta? Puteți vedea prin comparare și contrast care este problema bisericii noastre? Suntem noi afectați de spiritism? Văd că este un răspuns dificil pentru că nu îmi răspundeți. Și dacă aș ghici de ce nu răspundeți, aș spune că motivul nu este pentru că nu puteți vedea parabola, ci pentru că această parabolă stă în opoziție cu ceea ce ați fost învățați. Pentru că ni s-a implementat că biserica a intrat în spiritism. Și această metodă spune că nu este așa. Problema noastră este una diferită. Dacă mergem la capitolul Lăcomia vedem că este o crimă. Haideți să citim puțin din aceasta. Este la pagina 266, paragraful 1. Vom citi în engleză mai întâi.

„Am văzut că Satana le-a poruncit îngerilor lui să-și întindă capcanele în special pentru cei care așteptau ce-a de-a doua venire a lui Cristos și păzeau toate poruncile lui Dumnezeu.”

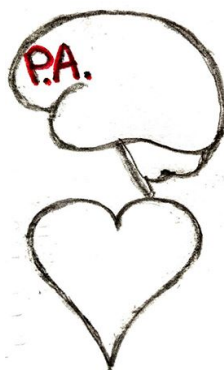
Cine sunt aceștia? Adventiștii de ziua a șaptea care așteaptă cea de-a doua venire și păzesc poruncile lui Dumnezeu. Eram deja adventiști de ziua a șaptea în 1850. Și Satana le-a spus îngerilor lui că bisericile erau adormite. Erau adormiți adventiștii de ziua a șaptea în 1850? Nu. Nu erau adormiți. Aceste biserici adormite nu erau bisericile adventiste. Aceste biserici erau bisericile Americii protestante. Sunt aceștia. Aici (spiritism).

„Satana le-a spus îngerilor lui că bisericile erau adormite. Își va spori puterea și minunile mincinoase și le va putea ține în stăpânire.”

Care erau minunile mincinoase prin care îi ținea? Care erau? Spiritismul. Aceasta era acea minune mincinoasă care trebuia să-i țină în stăpânire. Dar în contrast cu acel grup există un alt grup. Și vă va spune care este acel grup. Secta păzitorilor Sabatului. Aceștia suntem noi. Ei ne urăsc pe noi. "...ei lucrează continuu împotriva noastră și îi iau de la noi pe supușii noștri..." Pe aceștia nu-i putea înșela prin spiritism. Problema bisericii noastre nu este spiritismul. Ne spune care este problema. "Mergeți și faceți-i pe cei ce au pământuri și bani să se îmbete cu nenumărate griji." El a spus: "Mergeți și faceți-i...". Cu cine vorbește când spune: "îi ia de la noi"? Cu îngerii răi, nu-i așa? Se află la o întâlnire de planificare a războiului. Ei se află la o întâlnire de afaceri și urmează să facă o planificare. Și spune: ne vom ocupa de lume în acest fel (spiritism) iar de biserică ne vom ocupa în acest fel (lăcomie). Ce va face cu biserica? Îi va pune într-o situație de lăcomie. Și cum arată o astfel de situație? Oamenii își vor iubi pământul, casele, banii și grijile acestei lumi. Cum numim noi această condiție? O numim Laodiceea. Deci starea/condiția laodiceană în care ne aflăm nu este ceva care noi am adus-o asupra noastră pentru că ne-am fi saturat să mai așteptăm și dintr-odată am devenit laodiceeni pentru că Domnul Cristos nu a mai venit. Ei știa, biserica știa în 1850 că Cristos urma să revină curând. Ei nu aveau niciun motiv să devină laodiceeni. Dar acest lucru a fost adus asupra lor. Și au început să devină zgârciți, să țină tot mai mult la banii lor și să nu se mai ocupe atât de mult de lucrare. Chiar în acel timp când lucrurile urmau să devină și mai bune pentru ei Satana nu a vrut ca acest lucru să se întâmple. S-au rătăcit lucrurile aici? Da. Ei au fost distruși. Dar aici, în timpul împrăștierii, nu ar trebui să vedem distrugere ci ar trebui să vedem lucruri pozitive, nu negative. Și erau. Ei se pregăteau. Satana a ales câteva persoane cheie care au început să spună: „Țineți la banii voștri! Pentru că s-ar putea să vă găsiți aici pe pământ mai mult decât credeți. Cine știe? Se poate că nu ați calculat bine timpul așa cum s-a întâmplat cu câțiva ani în urmă. Să nu mai vorbiți despre timp. Nu lăsați ca aceste lucruri să vă distragă atenția. Pentru că puteți să fiți aici pentru mai mult timp decât credeți.” Dacă ați știți că Domnul Cristos urmează să vină peste o săptămână, chiar săptămâna viitoare, câți dintre voi ați mai merge mâine acasă? Sau câți v-ați ruga de organizatori să mai stăm aici pentru a ne pregăti? Sau poate alții ați fugii azi acasă pentru a vă proteja familia, ca să fie pregătită. Dacă am spune că vine peste 4 ani? Deja ți-ai pune întrebarea: Oare să-mi termin educația? Se schimbă dinamica cu cât acest eveniment este mai departe în viitor. Aceasta înseamnă condiția/starea laodiceană. Distruge abilitatea noastră de a mai calcula/urmări timpul.

Așa că am ajuns la linia noastră de reformă și spunem că trebuie să conectăm, să facem legătura cu evenimentele. Și devine mai dificil să facem lucrul acesta cu cât avansăm pe linie, pentru că Dumnezeu ne testează. Și aceste teste devin tot mai dificile. Și testul este pentru ca noi să ne dăm seama că ne aflăm într-o stare laodiceană și că avem idei preconcepute, prejudecăți care ne-au fost induse. De cine? De Satana. Începând cu anii 1850 și până la linia noastră de reformă. Și când adopți o astfel de mentalitate creștină coruptă, fie că te-ai alăturat acestei biserici ca adult fie te-ai născut în biserică, nici nu știi să faci diferența între rău și bine, conștiința ta este înșelată. Dacă ar fi să te deschidem, dacă am putea să te desfacem în două și am vedea inima ta, cum ar arăta ea? Pentru că acolo este conștiința ta. Să spunem că, conștiința ta este aici. Nu vom face așa. Vom pune

conștiința aici, în creier. Ce lucru ar fi implementat în conștiința ta? Expresia: protestant apostaziat.

Fiecare dintre noi avem această șampilă pusă pe mintea noastră. Am putea să o numim marca Anticristului. Și aceasta trebuie să fie îndepărtată, trebuie să fie ștearsă. Și singura modalitate prin care poate fi ștearsă este trecând prin acel curs cu obstacole despre care am vorbit. Parcurgi aceste pietre de hotar și prin acel antrenament această marcă ajunge să fie ștearsă. Și primești o nouă marcă. Noi nu o numim marcă, cum o numim? Sigiliu. Primim sigiliul lui Dumnezeu. Această marcă de protestant apostaziat este pusă pe conștiința noastră. Și care este scopul conștiinței? Te ajută să decizi ce este bine și ce este rău. Te face să te simți prost atunci când faci ce este rău. Deci dacă ai o conștiință însemnată cu fierul roșu... Adesea când ne gândim la această idee a unei conștiințe însemnată cu fierul roșu (n.tr. în engleză burned conscience “conștiință arsă”), avem această imagine a unei tigăi cu o bucată de carne pe care o arzi. O frigi prea mult până se înnește și arată oribil. Multe persoane așa văd o conștiință arsă/ însemnată cu fier roșu. Dar eu spun că nu este așa. Ci este ca și cum ai o vacă și ai un fier de marcat pe care îl încălzești și apoi marchezi vaca. Asta este această însemnare: o marcă.

Dacă mergem la *Mărturii pentru pastori* pag. 38, spune că împărații pământului poartă o haină, cu o inscripție ca un logo. Și ce spune acel logo, acea inscripție? Noi iubim fiara, noi iubim anticristul. Aceasta scrie pe hainele lor. Și sunt mândri de asta. Aceasta înseamnă această marcă, însemnare. Gândiți-vă la logo-uri. Gândiți-vă la hainele pe care le purtați pentru că noi trebuie să fim epistole vii. Și marca, inscripția care se află în exterior se află și în interior. Și nu se poate separa de hainele noastre. Așadar atunci când vorbim despre această idee a unei linii de reformă, fiecare dintre noi ne-am născut cu această mentalitate. Și trebuie să ieșim din ea. Și această gândire a protestantismului apostaziat trebuie să fie curățată, ștearsă. Și acesta este un proces. Și felul în care arată lucrul acesta astăzi în controversa actuală care se petrece în lume în cadrul evenimentelor externe, înseamnă a decide cine este persoana bună și cine este persoana rea. Și nu vreau să spun că bun și rău este ceva relativ, dar când vine vorba de a decide cine este bun sau rău să o faci în funcție de subiect. Și subiectul este Sabatul. Nu toate celelalte subiecte. Are legătură cu Constituția Statelor Unite și chiar dacă aveți doar o înțelegere foarte sumară a felului în care funcționează această Constituție, trebuie să cunoaștem aceste lucruri.

Ați auzit-o pe sora Tess că vorbește despre Amendamente. Cred că a vorbit despre al 4-lea și al 5-lea Amendament. Și un alt Amendament pe care trebuie să-l cunoașteți este al 14-lea. Trebuie să studiați aceste lucruri. Ceea ce este o provocare pentru noi este că dacă ni se ia această însemnare/marcă a protestantismului apostaziat din conștiința noastră și începem să vedem cu claritate cine este rău și cine este bun, cine este cel care ne protejează și cine este cel care încearcă să ne distrugă. Fie facem lucrul acesta prin acea imagine din *Scrieri Timpurii* sau prin bătălia de la Ipsus, ni se prezintă aceeași istorie, aceeași idee. De aceea oamenii nu înțeleg ce se petrece. De aceea și nouă ni se pare dificil și ne luptăm cu aceste lucruri pentru că mulți dintre noi nici măcar nu vedem care este problema. Și motivul pentru care nu vedem care este problema este pentru că încă nu am înțeles pe deplin ce anume implică condiția laodiceană. Credem că este vorba despre oameni care mănâncă pește sau beau lapte, sau că este o problemă de reforme, sau de a asculta muzică rea în biserică, dar nu aceasta este condiția laodiceană. Este mult mai grav decât atâta, mult mai fatal. Într-atât încât noi cei din această mișcare ne aflăm în această stare și nici nu ne dăm seama. Haideți să ne rugăm.

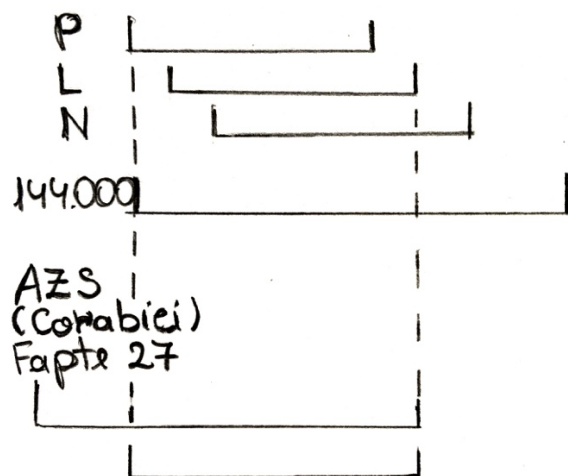
Tată ceresc îți mulțumim pentru că ne dai posibilitatea de a ne pregăti. Îți mulțumim Doamne că ne arăți aceste adevăruri. Sunt multe persoane pentru care toate aceste adevăruri sunt noi. Îngenunchem înaintea Ta și cerem o binecuvântare specială asupra lor. Și dacă mintea lor este confuză, se simt dezorientați, te rog ca Tu să le dai mângâiere și pace. Știm că Duhul Sfânt lucrează în moduri minunate. Dă-le pace, dă-le un semn al dragostei Tale pentru ca ei să poată să discearnă/ să înțeleagă că acesta este adevărul. Și pentru toți care ne luptăm pentru că aceste lucruri par dificile, poate senzaționale, poate că este ceva cu care ne confruntăm, Tată în lupta noastră cerem o binecuvântare specială. Ajută-ne să judecăm împreună cu Tine și dă-ne Doamne pace și nouă astfel încât toți să ajungem la unitatea credinței. Te rugăm în numele lui Isus, amin.

10. IDEI NETERMINATE

Aș vrea să facem o recapitulare a ceea ce am discutat, să explicăm niște lucruri pe care nu le-am menționat și eventual să mai petrecem puțin timp, nu neapărat pentru a clarifica lucruri ci mai degrabă pentru a revizui un material pe care îl cunoaștem deja dar poate îl vedem într-o manieră puțin diferită. Una dintre cele mai importante teme care se află în discuție în prezent în mișcare, este subiectul setării timpului/ setării de date, cum funcționează, ce înseamnă, cum ne raportăm la citate din Spiritul Profetic care vorbesc împotriva setării timpului, în legătură cu date pe care le-am prezis deja în viitor.

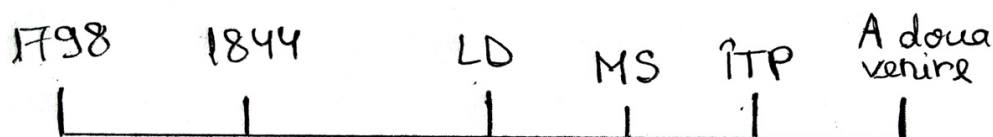
În prezentările serei Tess vă amintiți că v-a oferit o serie de date: 2012, 2014, 2016, 2018, 2019 și a explicat legătura dintre aceste date. Și dacă ești relativ nou în mișcare este posibil să ți se pară că unele dintre aceste legături nu au sens. Mai ales dacă nu înțelegi conceptul privitor la “preoți, leviți și netinimi”. Și mai este un simbol despre care trebuie să ne ocupăm și anume “cei 144.000”. Sunt oameni care nu au claritate în ceea ce privește semnificația acestor simboluri și care sunt implicațiile lor. Deci dacă facem din 2019 închiderea timpului de probă, despre care înțelegem că este Rafia, pentru a înțelege aceasta trebuie să înțelegi mai întâi ce înseamnă aceste simboluri și cum interacționează unul cu altul. Majoritatea acestor informații este deja disponibilă în limba portugheză, se află de mult timp în domeniul public. Totuși, ca și în cazul celor mai mulți oameni, poate nu ați știut la ce să vă uitați, ce să urmăriți, sau nu ați apreciat importanța de a vă uita la aceste prezentări. Dar fără a înțelege dispensațiunile acestor patru grupuri nu puteți înțelege mesajul care v-a fost transmis în această săptămână. Dacă vreți să discutați sau să înțelegeți subiectul setării timpului, trebuie să aveți claritate asupra acestor subiecte.

Ieri sora Tess a menționat aceste patru simboluri și dispensațiunile pe care le reprezintă. Nu a avut timp să explice ramificațiile și implicațiile semnificației acestor lucruri. Dar ceea ce nu a menționat este că... dacă aș numi acestea linii, este o scală aproximativă legată de unde încep și unde se sfârșesc. Este a cincea linie pe care nu a menționat-o și este o linie importantă pe care o dezvoltăm. O pot numi linia adventismului. Poate e cel mai bun mod de a o explica numind-o astfel. Dar în orele noastre de clasă am numit-o linia corabiei. Dacă vă întrebați de ce o numim linia corabiei... Pentru că este legată de Fapte 27. Fapte capitolul 27. Această linie este puțin mai complexă. De fapt sunt două linii separate. Una dintre linii se întinde cu mult înaintea acesteia și ajunge până aici. Iar cealaltă arată astfel.

Dacă te întrebi ce ar trebui să studiezi, ce trebuie să înțelegi, ceea ce trebuie cu adevărat să faci este să începi să cercetezi aceste istorii. Începând de astăzi singurul loc unde poți găsi această informație în modul în care o înțelegem acum, este revizuind materialul care a fost încărcat pe internet de către această școală. Așa că este un material relativ nou.

Sper că ați înțeles ideea că în timp ce acest eveniment este important, închiderea timpului de probă, de fapt mai important decât atât este lucrarea care o precedă. Motivul acestui lucru ar trebui deja să-l cunoaștem și voi explica de ce ar trebui să știm deja. Dacă ar fi să mergem la această istorie a celor 144.000, această linie, ceea ce vreau să fac este ca mai întâi să ne întoarcem în istorie și să vedem perspectiva oferită de Ellen White. 1798, 1844, Legea Duminicală (LD), Marea Strigare (MS), Încheierea Timpului de Probă (ÎTP) și A Doua Venire.

Folosim acum diferite modele pentru a verifica liniile de reformă, și asta nu este ceva nou, dar ceea ce scoatem în evidență făcând lucrul acesta este ceva nou. Poate un lucru pe care l-ați auzit dacă sunteți în mișcare de ceva timp, este modelul agricultural. În ultima perioadă acest termen a fost folosit destul de mult, și știm că este important pentru că dacă mergeți la primul capitol care vorbește despre sfârșitul lumii, și anume Apocalipsa 14, vedem că este reprezentat printr-o imagine a agriculturii. Pentru că dacă mergeți la sfârșitul capitolului, vorbește despre seceriș. Îl avem pe Cristos și trei îngeri. Doi oferă instrucțiuni iar Cristos și un alt înger au seceri în mână pentru a secera pământul. Acest lucru este unul din cele care ne dau autorizația profetică de a vorbi despre un concept agricultural. Dar nu este singurul model pe care trebuie să-l înțelegem. Apocalipsa 14 ne oferă un alt model - modelul căsătoriei. Îl avem pe cei 144.000 care au fost identificați a fi fecioare prin urmare introducând conceptul căsătoriei. Deci avem două modele.

Când am început să luăm în considerare modelul căsătoriei am mers la Apocalipsa 19, care ne învață că mireasa s-a pregătit. Și dacă cercetezi cu câteva versete în urmă cine este acea mireasă, ce ai descoperi? Că acea mireasă nu este o ființă umană ci este un oraș/ o cetate sau o împărăție, Noul Ierusalim. Așa că Noul Ierusalim s-a pregătit, este gata. Prin urmare avem un al treilea model și anume modelul construcției, al construirii unei cetăți. Uneori este vorba de construirea unei dinastii – casa lui David. Alteori poate fi vorba de construirea unui templu. Așadar sunt trei modele cu care ar trebui să fim familiarizați: agricultural, al căsătoriei și al construcției. Și folosim aceste modele ca un șablon sau o verificare pentru a ne asigura că ceea ce învățăm este corect. Astfel că atunci când cineva începe să dezvolte o linie, dacă dezvoltă acea linie în mod izolat, nu conectează adecvat pietrele de hotar sau nu folosesc un șablon sau o verificare secundară, nu este atât de ușor de a verifica dacă au dezvoltat acea linie în mod corect. Poți crede că ai putea folosi o altă istorie dar problema cu folosirea istoriilor este că interpretarea ta a acelei istorii poate fi incorectă sau istoria poate fi atât de complexă încât nu poți vedea acolo pietre de hotar. De aceea aceste modele non-istorice sunt atât de folositoare.

Am menționat deja în această săptămână al patrulea model. Este vorba de modelul geografic. Dintre toate aceste patru modele acesta este folosit cel mai puțin. Și sugerez că asta semnifică faptul că acesta este cel care va primi din ce în ce mai multă atenție pe măsură ce înaintăm în istorie. Încă o dată spun că toate aceste idei, gânduri, au fost expuse în orele noastre de clasă din acest trimestru. Nu vă pot încuraja suficient să vă uitați la acele video-uri.

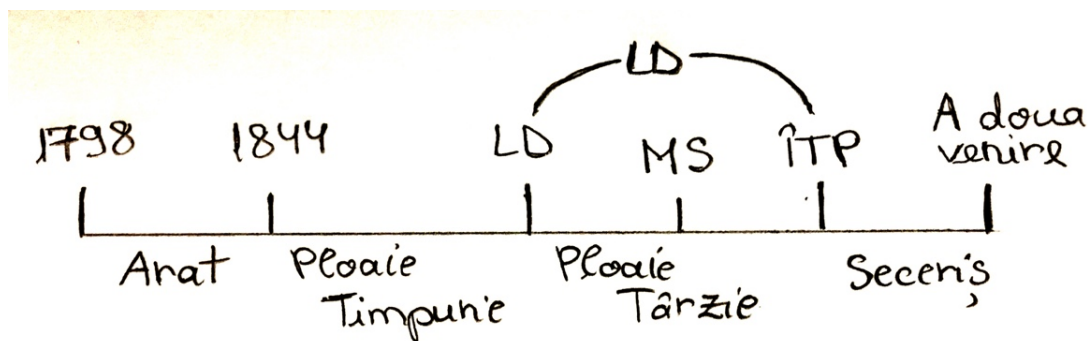
Problema unei astfel de întâlniri de tabără este că atunci când condensezi zeci de ore de materiale într-o singură prezentare, poate fi extrem de înșelător. Și ce vreau să spun cu asta nu este că ar fi erori ci amăgirea ar fi să credeți că știți ce se întâmplă, să credeți că ați înțeles foarte bine aceste informații. Problema este că poate la următoarea prezentare sau la o altă întâlnire de tabără, același vorbitor poate vorbi despre același subiect dintr-o perspectivă ușor diferită și să realizați că știți foarte puțin. De aceea este important să studiați pentru voi înșivă.

Adesea mă întreabă oamenii cum să studieze și ce să studieze. Iar răspunsul meu universal este similar cu ceea ce a sugerat sora Tess ieri când a spus să studiați ceea ce vă interesează, încercați să aplicați reguli și vedeți unde vă vor duce. Sunt de acord cu asta. Presupun că acest material vi se pare interesant. Dacă așa este, și ar trebui să fie pentru că este cel mai interesant material care a atins această biserică în ultimele decenii, în 220 de ani. Acest material ar trebui să fie interesant pentru noi. Pentru că vedem lucruri despre care am vorbit, am visat, împlinindu-se înaintea ochilor noștri. Ar trebui să studiați acest material. Modul în care sugerez în mod normal ca oamenii să studieze este să ia o singură prezentare după ce au urmărit o serie întreagă, să-și ia notițe, să revadă toate referințele date pentru a avea o copie a ceea ce ți-a fost prezentat, având propriile tale notițe. Și apoi ce ai de făcut este să începi un proces de cercetare, să cauți referințe suplimentare. Sora Tess v-a recomandat să cercetați despre anumite persoane. Și ce începi să faci dacă faci acest lucru, vei începe să-ți extinzi înțelegerea asupra acestui subiect singular. Pentru că perspectiva pe care o primești la o astfel de tabără nu este singura perspectivă.

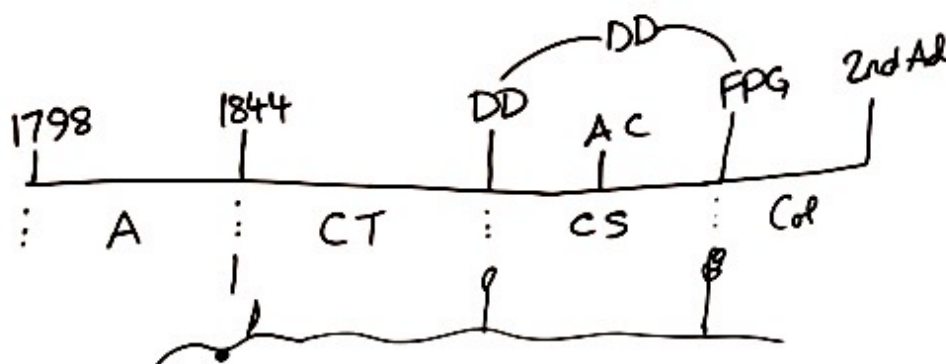
Revenind la ce spuneam... dacă luați această istorie (cuprinsă între 1798 și a doua venire) și vreți să confirmați cum funcționează puteți să aplicați deasupra ei un model agricol pentru a vă asigura că are integritate. Așa că vom face acest lucru, este foarte ușor. Arat, Ploaia Timpurie, Ploaia Târzie și Seceriș. Este destul de simplu să punem un model agricol peste această istorie. Ceea ce am făcut mulți dintre noi în trecut este că am luat citate din Spiritul Profetic în mod izolat, am avut propria noastră perspectivă și am sfârșit prin a încerca să potrivim acele citate din Spiritul Profetic în paradigma noastră. Și dacă faci asta te expui pericolului, pericolului de a face greșeli. Și apoi nu ai puncte de referință pentru a verifica dacă ceea ce spui este corect sau nu.

Dacă găsiți că aceste lucruri au logică, pentru că unii dintre voi nu văd logica, să vă dau un exemplu legat de ceea ce tocmai am spus. De câțiva ani încoace, pentru că înțelegem că suntem preoți, orice credeți că înseamnă acest lucru, suntem mai mult focalizați pe istoria noastră decât a altora. Deci ne-am focalizat atenția pe această istorie (a preoților), care este doar o porțiune a istoriei celor 144.000. Ca să înțelegeți punctele de referință despre care vorbesc, această istorie este din anul 1989 până la Panium. Și ne-am focalizat atenția atât de mult asupra acestei linii, am încercat să creăm o narațiune, o istorie a lucrurilor care au loc pe acea linie, și am sfârșit făcând greșeli fără a realiza lucrul acesta. Singura modalitate prin care acele greșeli au fost identificate iar apoi corectate, a fost urmând un plan mult mai sistematic. Este un plan de bun simț. Dacă mergeți la scrierile inspirate și vedeți ce vă spune Dumnezeu, înainte de a face vreo aplicație, dacă faceți asta puteți fi siguri că concluziile pe care le extrageți sunt corecte. Vă dau un exemplu. Este bine să plouă în timpul secerișului? Este un lucru bun sau rău? Este un lucru rău. Cartea Proverbe ne învață că este un lucru rău. Când Israelul a cerut un împărat Dumnezeu a fost fericit sau trist, supărat? Depinde de simțăminte credeți că avea... cu siguranță nu i-a făcut plăcere, nu-i așa? Cum și-a manifestat această neplăcere? Ați putea ghici. Poftim? Nu, nu și-a arătat neplăcerea oferindu-le un împărat. În ce perioadă a anului se întâmpla acest lucru? Este greu să-mi vedeți logica dacă nu cunoașteți istoria. Era timpul secerișului. Și ce s-a întâmplat? A început să plouă. Când începe să plouă în timpul secerișului știi că lucrurile nu merg bine. Dar pentru că studiam fără puncte de referință adecvate am dezvoltat modele care arată că în această perioadă de seceriș ploua. Și oamenii credeau că era acceptabil să se întâmple lucrul acesta. Motivul pentru care au crezut că este acceptabil este pentru că nu foloseau nimic pentru a verifica, pentru a determina dacă era o propunere viabilă.

Așadar ceea ce am încercat să vă încurajez să faceți în această săptămână este să încercați să folosiți modelele în mod corect. Nu am vorbit despre acest tip de probleme pentru că ne-am focalizat pe parabole, dar sunt legate între ele. Așa că Legea Duminicală în mod normal o punem ca o piatră de hotar dar de fapt este această istorie.

Istoria Ploii Târzii. Și care este scopul Ploii Târzii? Modul în care ai răspunde la întrebare este mergând înapoi la natural pentru a înțelege spiritualul. Dacă ai un teren aici care va fi arat, curățit, semeni semințe aici și încep să crească. Mai întâi firul, apoi spicul, apoi grâul deplin în spic.

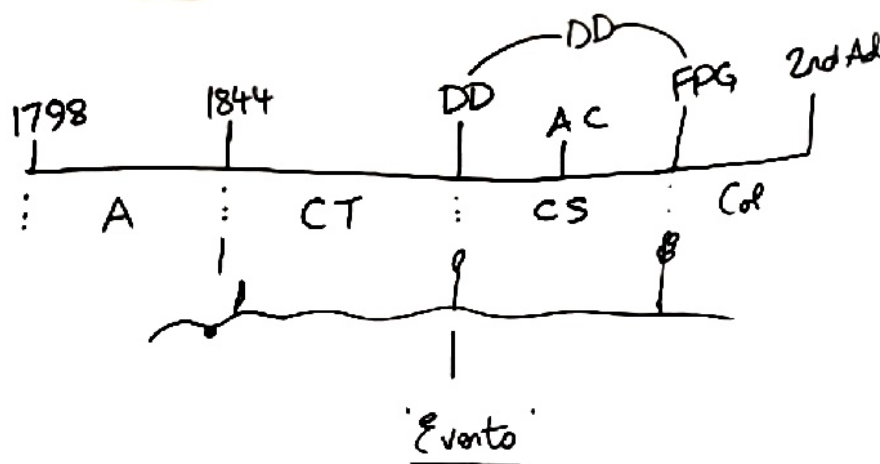

Și odată ce începi să vezi aceasta atunci știi în beneficiul cui este această ploaie. Sămânța semănată aici este o sămânță bună. Așadar Ploaia Târzie este pentru un grup de oameni care au fost semănați cu ceva timp în urmă aici (1844) și sunt pe cale să fie culeși aici (în perioada secerișului).

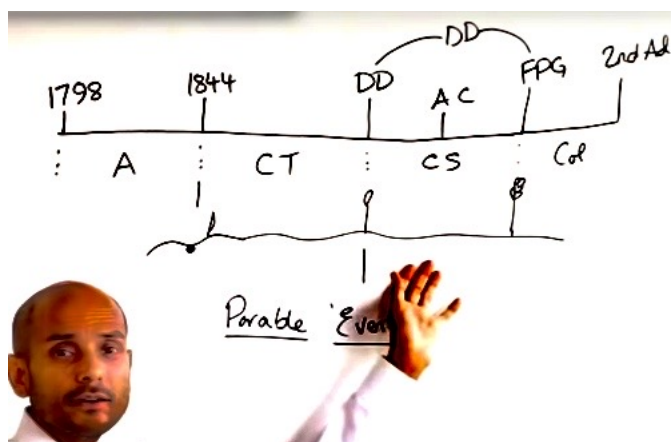
Cine este acest grup identificat care va beneficia de această ploaie? Dacă îi întrebați pe majoritatea adventiștilor vă vor spune că această ploaie târzie sau mare strigare, acest mesaj este pentru lume, pentru beneficiul lor. Și nu este. Această istorie nu este pentru beneficiul lumii. Oamenii care au beneficiat sau care s-au pregătit sunt poporul lui Dumnezeu. Și motivul pentru care am ajuns la aceste concepții greșite este pentru că atunci când citim, citim dezordonat. Motivul pentru care facem acele greșeli este pentru că nu știm și nu înțelegem de fapt ce citim. Sper că vă amintiți punctul pe care doresc să-l vedem. Doar simpla citire a cuvintelor nu vă oferă perspectiva deplină, completă a ceea ce se întâmplă. Ceea ce ai de făcut este să creezi structuri. Dacă ești millerit ai putea-o numi crearea unei hărți. Este vorba de reprezentări vizuale a ceea ce citim care ne ajută nu doar să netezim adevărul în mintea noastră dar ne ajută să clarificăm și să ne asigurăm că ceea ce învățăm este corect. Este evident de clar că acest teren, scopul lui este să îngrijească și să crească semințe bune pentru că oamenii care primesc această ploaie, aceia care doresc

să beneficieze de ea, sunt biserica lui Dumnezeu. Am putea folosi termenul 144.000. Să vă citesc un pasaj din Spiritul Profetic. *Scrieri Timpurii*, pag. 277.

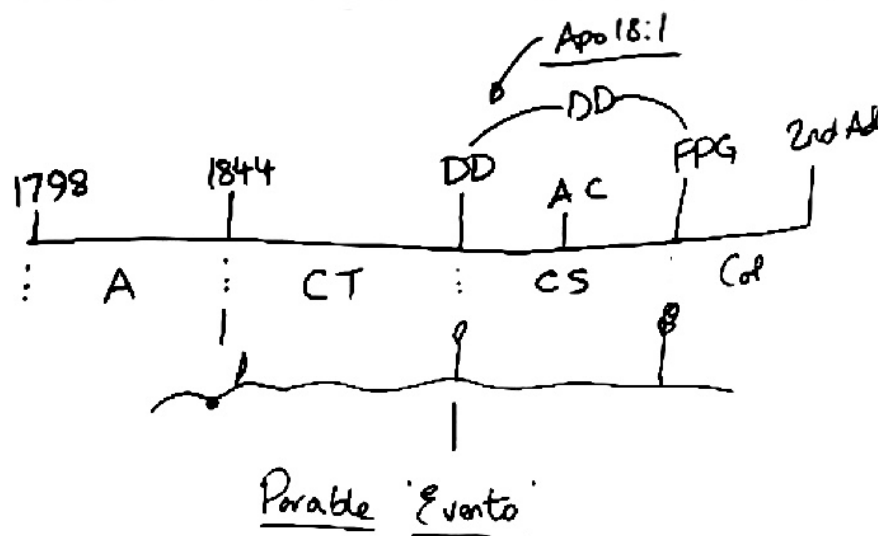
Chiar și în această mișcare după ani de cercetări și studii, câteodată încă avem concepții greșite. Vreau să tai paragraful spre sfârșit. Ne va da ceva context. Vă voi conduce de-alungul paragrafului. Sunt îngeri care urcă și coboară din cer. Și am discutat deja cum călătoresc acești îngeri. Cum călătorești din și înspre cer? Nu zburând, nu-i așa? Trebuie să urci și să cobori pe o scară. Deci știi că Isus și parabolele sunt conectați de toate aceste chestiuni pentru a ne pregăti. Așa că acești îngeri pregătesc poporul lui Dumnezeu pentru un eveniment important. Ellen White nu ne spune care este acel eveniment dar eu spun că se află aici.

Acesta este evenimentul la care se referă ea, Legea Duminicală. Deci primul lucru pe care îl știm este că înainte de Legea Duminicală, în istoria Ploii Timpurii, îngerii se duc înainte și înapoi în cer, prin această scară, sau cum o numește Ellen White – un lanț al adevărului. Și ei parcurg za cu za înainte și înapoi. Deci știți că în timp ce parabolele se dezvoltau în această istorie, îngerii folosesc parabolele aici (în timpul ploii timpurii) pentru a face ce anume? Sunt folosite acum pentru a ne pregăti pentru Legea Duminicală. Dacă nu știți cum funcționează parabolele acești îngeri nu fac această lucrare pentru voi. O fac pentru altcineva. Problema este că noi ne aflăm deja aici (în timpul ploii târzii).

Și mulți dintre noi am făcut niște greșeli serioase în această istorie. Dar este o soluție pentru această problemă, nu voi vorbi despre asta acum. Vede un alt înger coborând care are putere și lumină. Îngerul la care se referă aici este îngerul din Apocalipsa 18:1. Așadar îngerul din Apocalipsa 18:1 vine aici.

Am vorbit despre acest lucru la sesiunea de întrebări și răspunsuri. Amintiți-vă că oamenii întotdeauna au pus această întrebare despre Numeri 24:17. Relația dintre îngeri și Stea, Cel Promis. Relația dintre 11 septembrie și Încheierea Timpului de Probă. Acest înger coboară și împarte lumină. El vine chiar la timpul potrivit. Mesajul lui este “a căzut Babilonul”. Este o repetare a mesajului care a avut loc în 1844. Dacă vă amintiți modelul despre care am vorbit ieri avea acest punct de referință. Acum aș vrea să încep să citesc. Dacă vedeți unde scrie 1844, este următoarea frază. Vom citi ultimele trei fraze.

„Lucrarea acestui înger vine chiar la timp pentru a se alătura ultimei mari lucrări a soliei celui de-al treilea înger, în timp ce se transformă într-o mare strigare. Iar cei din poporul lui Dumnezeu sunt astfel pregătiți să rămână în picioare în ceasul ispitei/ora ispitirii, pe care urmează să o înfrunte în curând. Am văzut o lumină puternică asupra lor, iar ei s-au unit pentru a vesti fără frică solia celui de-al treilea înger.”

Aș vrea să comentez acest pasaj. Lucrarea acestui înger vine chiar la timp în timp ce solia celui de-al treilea înger crește. Despre asta vorbea sora Tess ieri. “Iar cei din poporul lui Dumnezeu sunt astfel pregătiți să rămână în picioare în ora ispitirii.” Mulți oameni se împiedică aici și încep să ia acest pasaj și să-l sucească. Când spun oameni mă refer la noi. Pentru că modul cum am aborda noi acest citat, sau cel puțin unii, m-am întâlnit adesea cu această situație și astfel știu că mulți așa fac, ispită înseamnă test. Astfel că este ceva ce te va pregăti să stai în picioare în ceasul testării. Și ca adventiști care este ceasul testării? Ceasul testării am spune că este Legea Duminicală. Prin urmare, atunci când îngerul coboară scopul său este să te pregătească pentru test, această oră a ispitirii, prin urmare poți dezvolta o logică care scoate Apocalipsa 18 afară din context și îl tragem înapoi la 11 septembrie. Aceasta este logica pe care o folosim. Eu înțeleg că lucrul acesta este incorrect. Ellen White este explicit de clară, dacă citim cu atenție ce se întâmplă. Cum putem

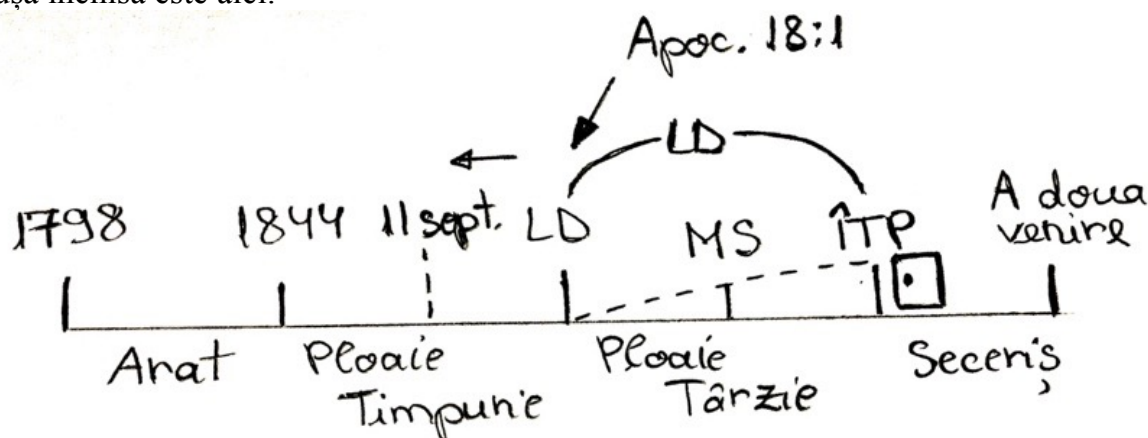
știi, într-o manieră foarte simplă, că este incorect să faci asta? Nu este o apărare robustă dar este un mod simplu de a arăta aceasta.

Un lucru pe care trebuie să-l faci când citești Spiritul Profetic, este să fii atent când citează din Scriptură. În aceste ultime trei fraze ai observat că Ellen White cita din Scriptură? Problema este că atunci când se traduce în portugheză dacă traducătorul nu știe că ea citează din Biblie atunci nu va traduce corect. În portugheză este posibil să nu aveau abilitatea de a recunoaște că ea citează din Scriptură. În a doua frază spune: „Iar cei din poporul lui Dumnezeu sunt astfel pregătiți să rămână în picioare în ora ispitirii”. Expresia „ora ispitirii” este dintr-un verset biblic. Dacă mergeți la Apocalipsa 3... până deschideți acolo... Acest înger, lucrarea lui, Apocalipsa 3, este de a te pregăti pentru ora ispitirii care îți stă înaintea. Deci știm relația. Apocalipsa 18:1 se află înaintea orei. Este destul de clar de citit.

Dacă mergeți la versetul 7 este istoria Filadelfiei. Trebuie să citim istoria Filadelfiei. Citim ultima parte a versetului 7. Cineva are cheia lui David și ce era în stare să facă? Putea să deschidă și să închidă uși. Versetul 8 continuă acest concept de a deschide și a închide uși. Versetul 9 vorbește despre sinagoga Satanei care pretind că sunt iudei dar nu sunt. Și apoi versetul 10. Vom citi versetul 10.

„Pentru că ai ținut cuvântul răbdării mele, eu de asemenea te voi păzi de ora ispitirii, care va veni peste întreaga lume, pentru a-i încerca pe cei ce locuiesc pe pământ.”

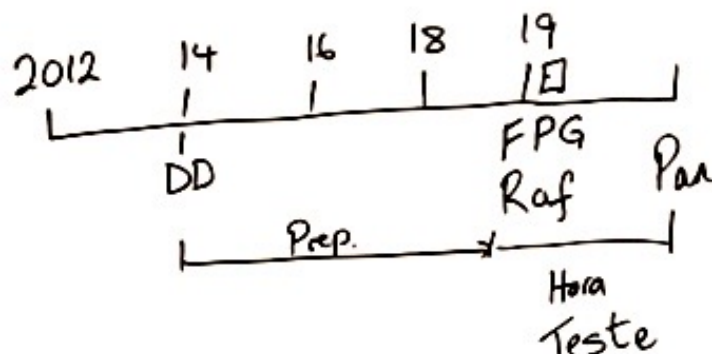
Din versetul 10 luăm expresia “ora ispitirii” și știm că această oră a ispitirii este conectată cu ușile închise și deschise. Știm că aceasta este istoria millerită. Când avem o ușă deschisă și una închisă? La 22 octombrie 1844. Ușa închisă. Sora Tess a menționat ieri că ușa închisă este aici.

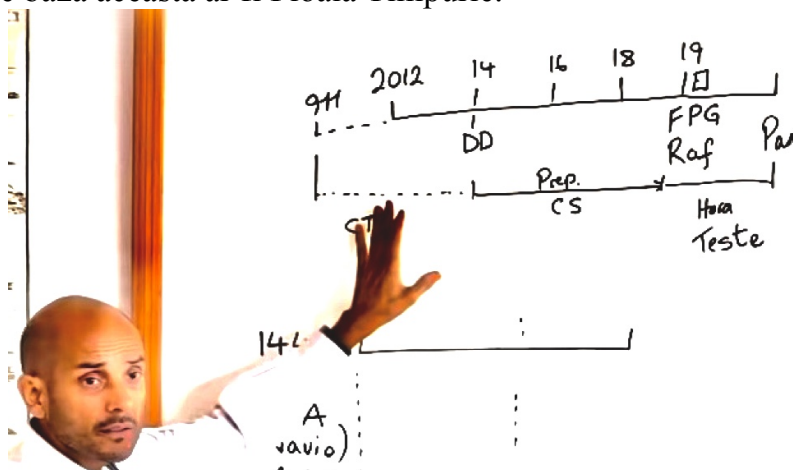
Nu este singura manieră de a dovedi lucrul acesta pentru că știți că în Daniel 12:1, când Isus părăsește Locul Preasfânt, închide ușa după El și nu poate nimeni să o deschidă. 22 octombrie se aliniază cu încheierea timpului de probă.

Întorcându-ne la *Scrieri Timpurii* puteți vedea că atunci când Ellen White vorbește despre relația dintre Apocalipsa 18:1 și ora ispitirii, nu poate fi 11 septembrie ci mai degrabă Legea Duminicală. Ce ni s-a dat să facem este să înțelegem ce este 11 septembrie și cum funcționează. Lucru pe care l-am explicat pe scurt ieri. Dar punctul pe care am vrut să-l vedem este că atunci când acest înger vine și trece prin această experiență (ploaia

târzie), este pentru a ne pregăti pentru acest eveniment (ÎTP). Dacă ar fi să iau asta și să o aduc în această istorie, aici este o ușă închisă iar aici este Legea Duminicală. Și această istorie este cea care te pregătește pentru acest eveniment. Astfel că trebuie să știi ce are loc în această istorie pentru a te putea pregăti pentru asta. Pentru că acesta este timpul sau cum numește ea “ora”. O voi numi ora testării și nu ora ispitirii. Iar aici avem Panium.

De aceea sora Tess a pus un astfel de accent în această săptămână, pentru a înțelege bine această istorie. Iar cheia pentru a înțelege toată această istorie, se găsește aici în 2014. Și de îndată ce începi să faci asta realizezi că te afli într-o istorie nu a ploii târzii ci a ploii timpurii. Prin urmare pentru a înțelege ploaia târzie trebuie să înțelegi ploaia timpurie. Suntem în istoria ploii târzii, dar pentru a o înțelege, lucru cu care mulți dintre noi se confruntă acum, trebuie ca această lucrare de pregătire să fie făcută înainte. Această lucrare de pregătire îți va permite să înțelegi ce se întâmplă aici (în timpul ploii târzii). Amintiți-vă citatul care spune că trebuie să primești prima (solie îngerească) pentru a putea beneficia de a doua. Ajungi bineînțeles înapoi la 11 septembrie, pentru a înțelege această istorie. Și sunt date-cheie importante care parcurg acest drum, dar cea menționată a fost 2012. Și devine un eveniment cheie pentru a înțelege ce se întâmplă în această istorie. Conform acestui studiu de bază aceasta ar fi Ploaia Timpurie.

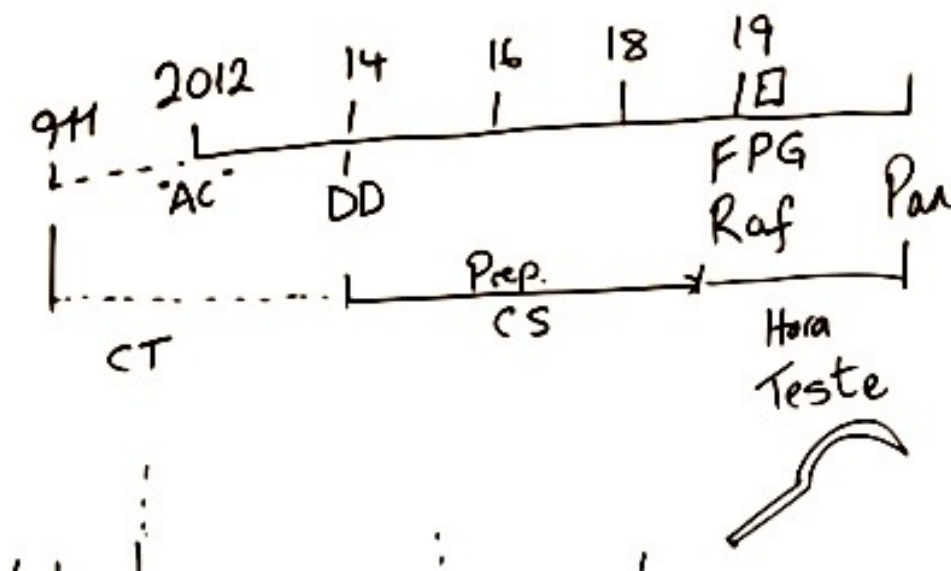

2012 este o avertizare, este un strigăt despre ce? 2012 a fost un strigăt cum că Ploaia Târzie era pe cale să fie revărsată. Și pentru că nu am vrut să ascultăm acel apel, mișcarea se găsea într-o mare problemă. Dumnezeu este bun. Și în ciuda slăbiciunilor și eșecului

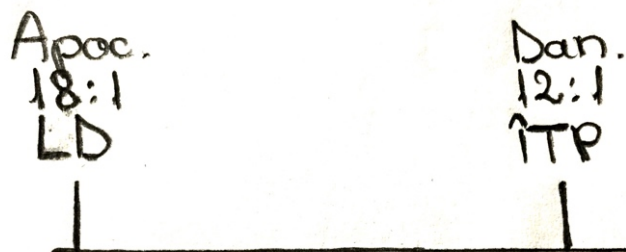
nostru, El și-a menținut partea Sa de legământ, partea Sa de întocmeală. Și chiar la timp a început să cadă Ploaia Târzie, fie că eram gata sau nu. Și mulți dintre noi nu eram gata. A fost aruncată spre noi această mare comoară. Și în loc să beneficiem de ea, acest potop ne-a înecat. Și mulți oameni au fost uciși de către acel potop. Vă puteți imagina că dacă aveți o plantă care nu a crescut cum trebuie în această istorie când ploua ușor, ce se întâmplă cu un puiet slab dacă îl inunzi cu ploaie torențială? Nu va ajuta acea plantă să crească ci o va distruge. Și această solie a Ploii Târzii a distrus oameni. Acest lucru este un fapt istoric. Acești oameni în această istorie între 2012 și 2014, și nu vorbesc despre vreo moralitate, acești oameni sărbătoreau, erau fericiți și bucuși. Sărbătoreau așa cum am făcut noi aseară. Ei sărbătoreau în lumina glorioasă a ploii timpurii. Versiunea lor a acesteia. Și când a venit judecata era prea târziu pentru ei să se recupereze. Pentru că dacă nu accepti Ploaia Timpurie, această Ploaie Târzie nu se află acolo ca să te ajute ci este acolo pentru a te distruge. Și asta s-a întâmplat. Sora Tess a vorbit despre asta.

Acum suntem aici. Mulți dintre noi erau trecători/observatori nevinovați în acel conflict, care apropo, nu este ceva nevinovant, este periculos pentru că doar persoanele instabile au două minți, pentru că nu știu cine vorbește de la Dumnezeu și cine vorbește de la om. După cum am spus Dumnezeu este foarte bun. Mulți dintre noi care am fost măturați în acea istorie înșelătoare am primit o altă oportunitate, o a doua șansă. Dar știți că această mișcare învață că istoria se repetă. Trebuie să avem grijă să nu repetăm aceleași greșeli. Pentru că atunci când ajungi la această piatră de hotar, încheierea timpului de probă, acel ciclu repetitiv se oprește. Nu continuă la nesfârșit.

Și ne aflăm în această istorie acum și așa cum am citit în mod corect, ceea ce spune Ellen White este că îngerul din Apocalipsa 18 coboară, nu pentru întâia dată, cum am explicat ieri, ci este înputernicirea acelei lucrări, în istoria preoților despre care nu am discutat în această săptămână, și scopul ei este acela de a pregăti poporul lui Dumnezeu. Pentru ce? Pentru această oră a ispitirii. Deci dacă nu înțelegi ce se întâmplă în această istorie (istoria ploii târzii), prin definiție, în această istorie de aici, în perioada secerișului, când toți sunt tăiați, vei fi tăiat și tu. Este o imagine a distrugerii la fel de mult cum este o imagine a mântuirii.

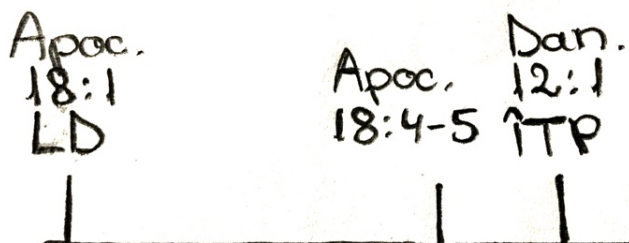
Vreau să citim un alt pasaj luat din *Scrieri Timpurii*... De fapt nu, aş vrea să ne întoarcem la pasajul pe care tocmai l-am citit. Am citit primul paragraf de la pagina 277. Citim paragrafele 1 şi 2. Apropos, acest capitol se numeşte Marea strigare. Să vă desenez ceva rapid. Desenez din nou acea linie aici. Avem Apocalipsa 18:1 şi apoi avem Încheierea Timpului de Probă. Aici este Daniel 12:1 la Încheierea Timpului de Probă iar aici la Apoc. 18:1 avem Legea Duminică.

Paragraful următor.

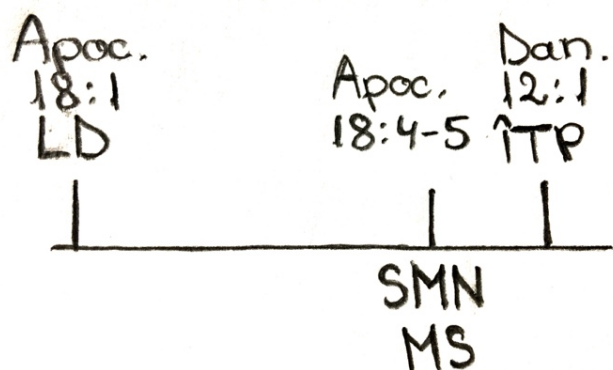
„Au fost trimişi îngeri în ajutorul puternicului înger din cer şi am auzit voci care păreau să se audă pretutindeni: „Ieşiţi din mijlocul ei, poporul Meu...”

Deci aici este Apocalipsa 18:1-3 iar apoi ea citează Apocalipsa 18 versetele 4 şi 5. Şi asta se întâmplă după aceasta.

“...Această solie părea să fie un adaos la cea de-a treia solie, alăturându-i-se așa cum strigătul de la miezul nopții se alăturase soliei celui de-al doilea înger în 1844.”

Din nou spun că nu este scopul meu să fac acest studiu și să-l explic dar ceea ce vreau să vedem este că ea se referă la această piatră de hotar ca fiind Strigătul de la Miezul Noptii, care pentru noi se traduce cu Marea Strigare.

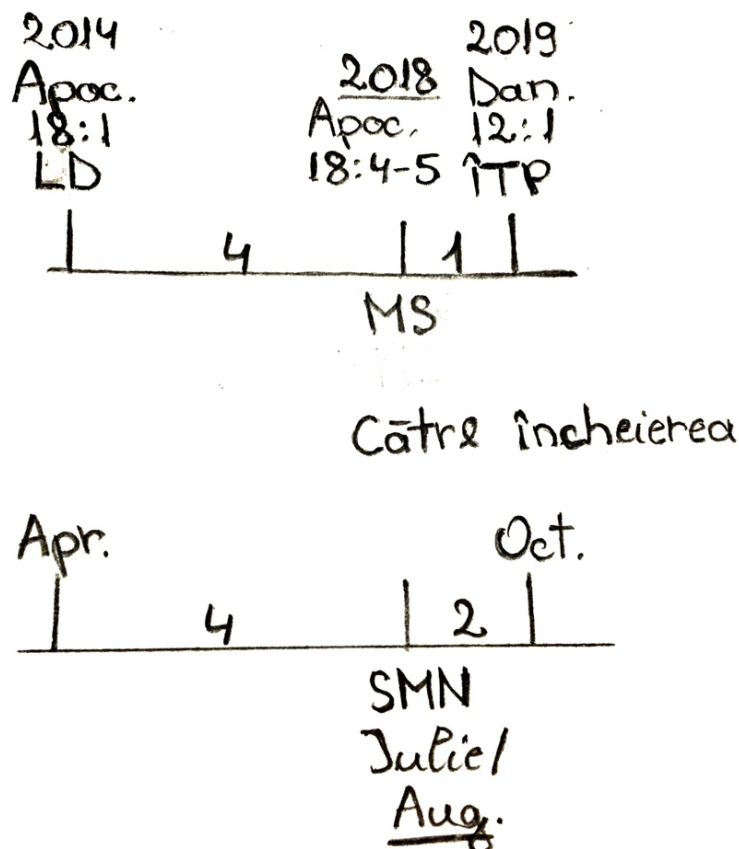

Strigătul de la Miezul Noptii și Marea Strigare sunt diferite în mod subtil. Scopul fiecăreia era altul. Ocazional spunem că sunt sinonime. Însă nu este chiar așa. Dar ceea ce doresc să vedeți este că avem trei mesaje independente, care trebuie abordate/ înțelese împreună. Și motivul pentru care... Ideea pe care vreau să o expun este... haideți să mergem la celălalt pasaj pe care l-am menționat. Este din *Scrieri Timpurii* pag. 237, par. 2. Nu vom citi acel paragraf dar ce spune ea este că biserica refuză prima solie îngerească, a respins lumina din cer. Au respins acea lumină. Zădărniciind prima solie îngerească nu au putut vedea lumină în a doua solie. Mergem la următorul paragraf.

„Către încheierea celei de-a doua solii îngerești, am văzut o lumină mare din cer strălucind asupra poporului lui Dumnezeu. (...) Și am auzit glasuri de îngeri strigând: „Iată Mirele, ieșiți-i în întâmpinare!” Acesta era strigătul de la miezul nopții, care trebuia să dea putere soliei celui de-al doilea înger.”

Am legat două istorii separate și independente, pag. 277 și pag. 237, una este istoria millerită iar cealaltă este istoria noastră. Vreau să evidențiez un singur lucru aici. Și vreau să înțelegeți acest lucru. Ea spune: “Către încheierea” (n.tr. în sensul de “Aproape de încheierea”). Deci “Către încheierea celei de-a doua solii îngerești”.

A fost linia noastră, iar linia millerită arată astfel. Aici este aprilie iar aici octombrie iar aici este iulie - august și voi sublinia august.

Așa că am aliniat aceste două istorii și ceea ce vreau să vedem este că ea spune “către încheierea celei de-a doua solii îngerești”, prin urmare acest august pe care l-am subliniat, dar dacă faceți calculul matematic, nu este prea mare diferență. Avem 4 și 2 luni. Dar dacă vă uitați la istoria noastră, această istorie de aici, când începi să vorbești despre Marea Strigare se află aici (2018). Și noi avem 4 ani și 1 an. Când spune “către încheierea/aproape de încheierea” ea chiar asta vrea să spună “aproape de încheiere”. Și aceasta nici măcar nu ne dă o reprezentare corectă a scalei când începem să ne gândim la ce anume marcăm în această istorie. Cei mai mulți dintre noi.. această mișcare a înțeles Marea Strigare doar la sfârșitul anului 2018. Deci practic am avut doar un an la dispoziție de când a fost introdus prima dată acest mesaj și până la împlinirea acestuia. Și ceea ce este surprinzător sau ceea ce ar trebui să ne surprindă, dacă ar fi să ne imaginăm că acest mesaj va rămâne static și că prezentările despre Strigătul de la Miezul Noptii, Marea Strigare, au fost date mai întâi în toamna anului 2018, în octombrie, pentru că pentru voi nu este toamnă (pentru cei din Brazilia), dacă ne imaginăm că acel mesaj va rămâne static, cum ar putea fi așa? Să vă citesc un pasaj. Deschideți la Evrei. Evrei capitolul 8.

Motivul pentru care deschidem la Evrei 8, este pentru că în versetul 10 vorbește despre un nou legământ, când Domnul își va pune legea în inima noastră. Și am vorbit despre aceasta. Ce mesaj este acesta? Este mesajul laodicean. Este solia celui de-al treilea înger. Cu asta avem de-a face. Avem de-a face cu un mesaj că Dumnezeu își va pune legea Sa în inima noastră. Adesea când ne uităm la această idee credem că se referă la cele 10

porunci și nu este așa. Dacă mergeți la pasaje de genul Psalmul 119 sau Psalmul 19, vedeți cum David folosește această tehnică „repetă și detaliază” pentru a ne lărgi conceptul nostru legat de cum arată Legea. Nu sunt doar cele 10 porunci, este întreaga Biblie. Mergem la versetul 11. Citim Evrei 8:11.

„Și nu vor învăța fiecare pe aproapele său și fiecare pe fratele său, spunând: Cunoaște pe Domnul, pentru că toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare.”

Pentru aceia dintre noi care sunt născuți din nou, oricum ați vrea să conceptualizați că arată această naștere din nou, poate conceptualizezi ca fiind o persoană care se poartă frumos sau poate cineva care are o înțelegere asupra versetelor 40-45 din Daniel 11, poate conceptualizezi cum scrie în Apocalipsa 19 versetul 7 și anume cineva care și-a pus casa în ordine și este pregătit. Oricum ai vedea aceasta, poate trebuie să decideți pentru voi înșivă cum arată, dar un lucru asupra căruia Biblia este clară, acei oameni care experimentează această nouă relație de legământ, ce nu au nevoie? Nu au nevoie să fie împinși, nu au nevoie să fie constrânși, presați, nici măcar nu au nevoie să li se spună ce să facă pentru că sunt ființe complet autonome. Biblia spune că nimeni nu trebuie să meargă la ei și să le spună: “Trebuie să înveți aceste lucruri. Sunt importante.” Pentru că toți cei care au această lege în inimă îl vor cunoaște pe Domnul pentru ei înșiși. Și când spune “fiecare” Biblia definește la ce se referă. De la cap la picioare, de la cel mai mic la cel mai mare. Vreau să ne gândim la implicațiile acestui lucru.

Știți, nu ne faceți nouă o favoare venind aici, nu-i faceți o favoare lui Dumnezeu, ci noi ne aflăm aici pentru a servi nevoilor voastre. Și mult prea adesea trebuie să urmărim persoane ca voi, trebuie să vă urmărim pentru resursele voastre, timpul, ajutorul vostru, resursele voastre financiare, dar nu faceți nimănui nicio favoare. Nu ar trebui să existe presiune. Singurii oameni care ar trebui presați, să li se spună și să fie muștrați “De ce nu te uiți la aceste prezentări? Ce se întâmplă cu tine?”... Dacă simți că ești într-o astfel de situație știi că ești laodicean. Dacă simți că ești muștrat pentru că ești leneș, pentru că duci în eroare poporul lui Dumnezeu atunci știi ce te învață Scriptura, că nu experimentezi ceea ce scrie în Noul Testament că trebuie să fie experiența ta, noul legământ. Și dacă nu ești conștient de asta capitolul 8 urmează după capitolul 7. Și cu ce are de-a face capitolul 7? Pentru că ieri a fost pusă o întrebare despre acest subiect. O înțelegere a preoției. Dacă vreți să înțelegeți capitolul 8 din Evrei trebuie să înțelegeți mai întâi capitolul 7. Capitolul 7 este capitolul.. este primul capitol care vorbește despre cum arată preoția și care este funcția preoției. Deci dacă noi suntem preoți, suntem preoți cu numele sau în inimă? Versetul 10 spune că ar trebui să fim preoți în inimă. Prin urmare ar trebui să înțelegem acest mesaj. Prin urmare în cuvintele din Matei 24... trebuie să găsim mai întâi versetul. Mă scuzați, versetul 28. Vom citi Matei 24:28.

„Fiindcă oriunde este trupul mort, acolo se vor aduna vulturii.”

Ce ne învață acest verset? Acest verset ne învață că acolo unde sunt întâlnirile de tabără, unde este lumina, acolo se adună oamenii. Unde este trupul mort, unde este miros de carne putrezită, acolo sunt atrase aceste păsări răpitoare. Parabola este ușor de înțeles. Poporul lui Dumnezeu se duce acolo unde se prezintă lucruri care îi interesează. Sunt atrași de acestea. Nu au nevoie să fie forțați sau presați să meargă. Sunt atrași, doresc să meargă.

Dacă credeți că trăim în timpul istoriei Strigătului de la Miezul Noptii, departe să fie de noi să pedepsim sau să muștrăm oameni pentru că nu participă la studii, pentru că nu se uită la prezentări, pentru că sunt mult prea preocupați, interesați de grijile acestei vieți decât de a participa la întâlniri de tabără, decât dacă hainele tale sunt de culoare stacojie, atunci suntem binevoitori să judecăm împreună cu tine, suntem dispuși să discutăm și să ne luptăm cu tine, să te convingem câteodată cu o mână grea, câteodată muștrându-te cu un glas dur, să te întrebăm ce se întâmplă în viața ta pentru că profesia ta, învățătura ta nu este în acord cu viața ta, cu misiunea ta. Sper că vă amintiți *Parabolele Domnului Hristos*.

Acum în timp ce încheiem, cuvintele mele de despărțire sunt următoarele: Abia începem să înțelegem ce trebuie să facem, ce trebuie să știm, în timp ce ne apropiem de 9 noiembrie. 9 noiembrie nu este sfârșitul ci este începutul. Este începutul orei ispitirii. Dacă credeți că vă este greu acum, nu va fi mai bine în noiembrie. Va fi mult mai rău. Dacă vă simțiți sub presiune cu greutatea responsabilității datorită multitudinii de informații pe care trebuie să le înțelegeți, vă pot asigura că după noiembrie vă veți prăbuși când veți vedea greșelile pe care le-am făcut. Din acest motiv sunt oameni care s-au pierdut. Când îl vedem pe Cristos așa cum este El în realitate, ca și în Daniel capitolul 10 ne vom prăbuși și noi. Și asta dacă treceți testul. Dacă eșuăm în a ne pregăti acum acea istorie ne va distruge.

Oamenii întreabă: "Cum va arăta mișcarea mai departe?" În Daniel capitolul 10 când acei oameni au intrat în acel timp al ispitirii, aceia care erau nepregătiți au făcut același lucru cum au făcut și cei care erau nepregătiți aici în 2014. Au fugit pe propria răspundere pentru că nu le-a plăcut ceea ce au văzut. Veți vedea lucruri la Rafia care nu îți vor plăcea dacă nu te-ai pregătit în această istorie (în timpul ploii târzii). Problema este că ne aflăm într-o perioadă în care nu este nicio ostilitate deschisă/pe față. Lipsa de acceptare nu este la fel de mare cum a fost aici, când oamenii au respins în mod deschis și public Marea Strigare. Aici nu face nimeni lucrul acesta. Opoziția este subtilă.

Trăim într-o nouă dispensațiune. Întrebați-vă pe voi înșivă, nu vă uitați la cel de lângă voi, te împotrivești Marii Strigări? Nu o accepți? Nu te pregătești pentru Rafia? Poate faci asta pentru că nu înțelegi ce se întâmplă. Dar amintește-ți că Evrei 8:11 spune că dacă ești născut din nou ești preot de cea mai înaltă ordine atunci nu ai nevoie ca oamenii să te mustre. Ești ca o pasăre răpitoare înfometată și cauți/ cercetezi adevărul pentru tine însuși. Și trebuie să-ți amintesc că un vultur știe care este diferența dintre un iepure mort și unul viu. Ei știu unde este mâncarea și unde nu este. Nu au nevoie să fie instruiți. Au un simț automatic de a ști unde să meargă și unde să nu meargă. Oile lui Isus îi cunosc glasul. Descoperiți pentru voi înșivă unde se învață adevărul lui Dumnezeu și mergeți după el așa cum fac și vulturii. Ca atunci când vine Rafia să nu fugiți și acea seceră să nu vă taie în bucăți și să vă distrugă. Să ne rugăm.

Tată ceresc îți mulțumim. Vrem să ne rugăm și să cerem binecuvântarea pe care dorești să ne-o dai. Am ajuns la ultimele momente ale acestei școli și te rugăm să continui să fii cu noi, ajută-ne ca mintea noastră să fie aici și nu la planuri viitoare de călătorie, ajută-ne să continuăm să-ți auzim glasul înainte ca glasul Tău să intre în tăcere. Doamne știm că ne aflăm în perioada de timp a încheierii lucrării celui de-al doilea înger. De asemenea știm că ne aflăm în perioada de încheiere a lucrării celui de-al treilea înger. Istoria se repetă linie peste linie și datorită expansiunii de informații mulți dintre noi suntem

confuzi și nu știm unde să ne uităm. Ajută-ne pe fiecare dintre noi să petrecem mult timp pe genunchi, să stăruim de Tine, să căutăm credință, să căutăm înțelepciune pentru a ști unde să găsim răspunsuri. Ajută-ne ca făgăduința să se împlinească în viața noastră, chiar dacă suntem în condiția laodiceană, să putem vedea că Tu dorești să ne binecuvintezi. Ajută-ne să acceptăm ceea ce auzim dacă găsim că acesta este adevărul. În numele Domnului Isus, amin.

ESCOLA DOS PROFETAS
O LIVRINHO

www.livrinho.org

Prezentările video le puteți găsi la următorul link:

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLVp6jBHM0oD8iqCHrjWDJitdsg1VGen77>

Pentru mai multe materiale de studiu
și prezentări video, accesați:

www.viitorulastazi.ro

You Tube / ViitorulAstazi

facebook / ViitorulAstazi